ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΟΥΤΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΚΑΤΩ Ο ΚΡΑΤΙΣΜΟΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Αρ. Φύλλου 62

ΙΟΥΝΙΟΣ 2007

1 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Στο δρόμο προς την ελευθερία

...λά μας καθυστερούν!

...ΜΕΩΝ ΣΤΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗ

1 ΕΥΡΩ

Στο δρόμο προς την ελευθερία

τα εμπόδια, απλά, μας καθυστερούν!

ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΤΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΜΥΛΛΕΡΟΥ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ

Μια κατάληψη δεν «πέφτει» μόνο με μια ...επιτυχημένη εισβολή, μια κοινωνία δεν μπαίνει στο γύψο μόνο με την εμφάνιση των τανκς στους δρόμους, η «εξάρθρωση» δεν επιτυγχάνεται μόνο με αστυνομικούς και δικαστικούς όρους. Πρέπει πρώτα να τεμαχιστεί η κοινωνική αλληλεγγύη, να ανα-

ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ «ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ»

ΛΙΒΑΝΟΣ σελ. 5

τα εμπόδια, απλά, μας καθυστερούν!

ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΤΗ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΜΥΛΛΕΡΟΥ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ

Μια κατάληψη δεν «πέφτει» μόνο με μια ...επιτυχημένη εισβολή, μια κοινωνία δεν μπαίνει στο γύψο μόνο με την εμφάνιση των τανκς στους δρόμους, η «εξάρθρωση» δεν επιτυγχάνεται μόνο με αστυνομικούς και δικαστικούς όρους. Πρέπει πρώτα να τεμαχιστεί η κοινωνική αλληλεγγύη, να αναλαμβάνει την «ευθύνη» ο πρακτικισμός, να επιδειχθεί «επαναστατικός σεβασμός» στους θεσμούς, να «απαγορευτεί» η κοινωνική μνήμη, να λαβωθεί η κοινωνική ελπίδα, για να αποκατασταθεί το κρατικό γόητρο.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

www.ANARCHY.gr

Τίτλοι, υπότιτλοι και τα παρατράγουδα ενός ακόμα φθαρμένου σκηνικού

Τα «γιορτινά» του έβαλε το κράτος για ακόμα μια φορά. Η μάστιγα των «μεγάλων αθλητικών διοργανώσεων» στην εποχή των «ασύμμετρων απειλών», χωρίς υπερβολή, ισοδυναμεί με κήρυξη πολέμου εν καιρώ «ειρήνης» και πρόβα για μαζικές εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, που θα έκαναν τους χιτλερικούς να αισθάνονται κάπως άβολα. Πράγματι κανένας σοβαρός δικτάτορας του παρελθόντος δεν θα διανοούνταν να ξεφουρνίσει τόσο γελοίες αιτίες, αφορμές ή απλώς δικαιολογίες, όπως ένα ποδοσφαιρικό ματς, για να εξαπολύσει μια τέτοιας κλίμακας στρατιωτική επιχείρηση.

Στο ρωμαίικο, που ένας ποδοσφαιρικός αγώνας ή ένας διαγωνισμός σαχλοτράγουδων είναι αρκετός για να τροφοδοτήσει σενάρια για εκλογές, ανασχηματισμούς, «θερμά επεισόδια» στο Αιγαίο, ενδοκυβερνητικές εντάσεις και αντιπολιτευτικές κορώνες, τα πράγματα είναι λίγο πιο σύνθετα αν λάβουμε υπ' όψιν ότι οι εκλογές θα γίνουν στην ...ώρα τους. Ο φόβος για ένα καταποντισμό στα βάραθρα της ξεφτίλας προκαλεί κρίσεις υστερίας στο επιτελείο της Νέας Διακυβέρνησης και σε όλο τον κρατικό μηχανισμό. Ξεσκονίζονται σενάρια για μαζικά πογκρόμ και μαύρες επιχειρήσεις και μελετώνται προσεκτικά τα δοκιμασμένα μοντέλα καταστολής της Νικαράγουας, της Χιλής, της Κίνας και των παρισινών προαστίων. Ειδικά το τελευταίο είναι πολύ της μόδας μετά την νίκη Σαρκοζί, μην ξεχνάμε ότι ο έλληνας Σαρκοζί είναι ο Καραμανλί, σύμφωνα με τον Αβραμόπουλο ενώ Μπους + Σαρκοζί= Ψωμιάδης, αν πιστέψουμε τον ίδιο τον Ψωμιάδη, που διεκδικεί με αξιώσεις τον τίτλο του «Μα-

να επιβάλλουν την τάξη, πραιτοριανούς. Είναι τόσο αποφασισμένοι που ο μεν Πολύδωρας θα συνεχίσει να εκτίει την «ποινή του» και να εκτελεί την «αγγαρεία» του και οι μπατσοσυνδικαλιστές θ' αφήσουν στην άκρη όλα τα «δίκαια» αιτήματα αύξησης του μπόνους για κάθε καλοζυγισμένη κλομπιά σε κεφάλι διαδηλωτή. Οι τελευταίοι πάντως, με πανό και φυλλάδια στο αεροδρόμιο που έγραφαν «Η βία κατά των αστυνομι-

κών στρέφεται κατά των πολιτών» (στα ελληνικά, αγγλικά και ιταλικά, παρακαλώ!) φρόντισαν να κλαφτούν στους ...φανς της Μίλαν και στους ολομέθυστους Κόκκινους Διάβολους, που θα τους κοίταζαν ασφαλώς σαν βλάκες. Η «εμπειρία των Ολυμπιακών αγώνων» και η ευρύτατη συναίνεση, ανοχή ή απλώς μουγκαμάρα, δίνει την απαραίτητη φρεσκάδα στους κυβερνητικούς που αλωνίζουν με την άνεση τους. «Καθαρά Εξάρχεια» και έκτακτα μέτρα, εκκαθάριση των κεντρικών πλατειών από τους χρήστες ηρωίνης για να σταθμεύσουν άνετα οι χρήστες του αλκο-

Ούρλιαζαν, έπιναν και ουρούσαν στα καινούργια μάρμαρα του Συντάγματος, λίγα μόλις μέτρα από το «βεβηλωμένο» μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη. Μια ανυπόφορη μπόχα από μπίρα και κάτουρο θα χαϊδεύει τις μύτες των δύστυχων Αθηναίων για αρκετές μέρες, ίσως η μόνη χειροπιαστή κληρονομιά αυτής της, κατά τα άλλα, σπουδαίας διοργάνωσης που το ελληνικό κράτος κόπιασε πολύ να φέρει στον τόπο.

Αλλά εκλογές δεν κερδίζονται ούτε αποσπάται σοβαρή κοινωνική συναίνεση, όση «επιχειρησιακή ετοιμότητα» και αν έχει η αστυνομία, όσους παραβάτες με πλαστά εισιτήρια και αν πιάσουν, όσες διθυραμβικές τελετές και αν διοργανώσουν και αυτό το ξέρει η Νέα Διακυβέρνηση γι' αυτό επιστρατεύει όλα τα μέσα που διαθέτει, ζητά την συνδρομή και των Πέντε Νταβατζήδων. Το «ισχυρό χαρτί» της κυβέρνησης, που δεν είναι άλλο από τον Καραμανλή, βγαίνει μετά από τρία χρόνια ξανά στη σέντρα, σύμφωνα με τη συνταγή Λούλη, φωτογραφίζεται με στρατιωτική στολή σε πολεμικό σκάφος —αλά Μπους— κάνει περιπετειώδη ταξίδια στις ***υπερπόντιες κτήσεις***, της Αυστραλίας, Ν. Ζηλανδίας, μοιρά-

ζει χαμόγελα, χάντρες, συντάξεις, και δικαίωμα ψήφου σε ομογενείς, ιθαγενείς, και αποίκους. Η πρωθυπουργική μύτη τρίφτηκε με την μύτη του ομολόγου του, του αρχηγού των Μαορί σύμφωνα με την τοπική τελετουργία, για τις ανάγκες του γαλάζιου ασκεριού, που ασφαλώς θα' αισθάνεται περήφανο με μπροστάρη και φύλαρχο τον Καραμαορί - κάπταιν Κουκ.

Ακόμα και «οικολογικές ευαισθησίες» είναι ικανοί να φορέσουν οι Αττίλες προεκλογικά. Βάζουν γαλότσες, κάνουν το λασπόλουτρό τους στον κατεστραμμένο από δεκαετίες Κηφισό και

ρή γαρνιτούρα, που φιλοδοξεί να στολίζει τα έργα και τις ημέρες των γαλάζιων όταν κινούνται σε «προοδευτική κατεύθυνση». Η Μαριέττα δεν θα ξεχάσει ποτέ τους (όχι και τόσο) απροσδόκητους συμμάχους, του ΣΥΝ, για το βιβλίο της ΣΤ΄ Δημοτικού, λίγες μόνο ημέρες μετά τα εξεγερτικά γεγονότα της 8ης Μάρτη και την κολοσσιαία —σε κλίμακα και ένταση— κατασταλτική επιχείρηση της αστυνομίας. Με μια υπογραφή η κυβέρνηση καταδίκασε την Δυτική Αττική να βουλιάξει στη λυματολάσπη, με μια υπογραφή θα καταδικάσει την Ανατολική με νέες οικοβόμβες - ΧΥΤΑ. Ένα λούσιμο στον οχετό του πολεοδομικού και διοικητικού ορίου Ανατολικής - Δυτικής Αττικής, του Κηφισού, αρκεί για άφεση αμαρτιών αλλά και αφετηρία για άλλες καταστροφές μέσα από την μάστιγα των «μεγάλων έργων».

Από κοντά και οι λεγόμενες παροχές, της πλάκας για τους πολλούς, αξιοσέβαστες για τους Ολίγους. Χαριστικές τροπολογίες, «ρυθμίσεις χρεών», αποικιακές συμβάσεις με τους χρηματοδότες, τρίτεκνοι, επιδόματα, ψίχουλα, κοροϊδίες. Όλοι οι χάρτινοι ήρωες της Λαϊκής Δεξιάς δίνουν καθημερινό ρεσιτάλ στα μήντια και δεν βαριούνται να κοκορομαχούν με τον «Κακά», τον γνωστό μας Κακαουνάκη για την περίφημη «καθημερινότητα». Είναι όμως μια μάχη άνιση, ο φανερά καταβεβλημένος σταρ ξεστόμισε ίσως την μοναδική αλήθεια στη ζωή του παγώνοντας όλη την σοσιαλιστική φιλολαϊκή πτέρυγα : «**Κουράστηκα να κοροϊδεύω τον κόσμο**» διευκρινίζοντας, όμως, ότι «δεν λέω αλήθειες, αλλά λίγα ...ψέματα».

Μια πρόωρα φθαρμένη —σε κοινωνικό επίπεδο— κυβέρνηση και μια παντελώς αναξιόπιστη αντιπολίτευση που αλληλοκατηγορούνται για το ποιος έκλεψε τα περισσότερα, σίγουρα δεν αποτελούν σοβαρή εγγύηση για την λεγόμενη κοινωνική σταθερότητα. Όλες οι μερίδες της εξουσίας έχουν αποδυθεί, από καιρό τώρα, σε έναν αγώνα δρόμου για λυκοσυμμαχίες, κολλητιλίκια, άγρα πελατών και υπηκόων με φόντο τις προσεχείς εκλογές, που σίγουρα δεν θα δώσουν σαρωτική (αλά Σαρκοζί) νίκη, ούτε στη μία, ούτε στην άλλη φατρία και μπροστά σε μια κοινωνική δυναμική που, φανερά πια, αμφισβητεί, όχι μόνο τους εκφραστές του, αλλά και ολόκληρο το πολιτικό σύστημα. Θα προλάβουν;

ΣΚΗΝΙΚΟ

Τίτλοι, υπότιτλοι και τα παρατράγουδα ενός ακόμα φθαρμένου σκηνικού

Τα «γιορτινά» του έβαλε το κράτος για ακόμα μια φορά. Η μάστιγα των «μεγάλων αθλητικών διοργανώσεων» στην εποχή των «ασύμμετρων απειλών», χωρίς υπερβολή, ισοδυναμεί με κήρυξη πολέμου εν καιρώ «ειρήνης» και πρόβα για μαζικές εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, που θα έκαναν τους χιτλερικούς να αισθάνονται κάπως άβολα. Πράγματι κανένας σοβαρός δικτάτορας του παρελθόντος δεν θα διανοούνταν να ξεφουρνίσει τόσο γελοίες αιτίες, αφορμές ή απλώς δικαιολογίες, όπως ένα ποδοσφαιρικό ματς, για να εξαπολύσει μια τέτοιας κλίμακας στρατιωτική επιχείρηση.

Στο ρωμαίικο, που ένας ποδοσφαιρικός αγώνας ή ένας διαγωνισμός σαχλοτραγουδων είναι αρκετός για να τροφοδοτήσει σενάρια για εκλογές, ανασχηματισμούς, «θερμά επεισόδια» στο Αιγαίο, ενδοκυβερνητικές εντάσεις και αντιπολιτευτικές κορώνες, τα πράγματα είναι λίγο πιο σύνθετα αν λάβουμε υπ' όψιν ότι οι εκλογές θα γίνουν στην …ώρα τους. Ο φόβος για ένα καταποντισμό στα βάραθρα της ξεφτίλας προκαλεί κρίσεις υστερίας στο επιτελείο της Νέας Διακυβέρνησης και σε όλο τον κρατικό μηχανισμό. Ξεσκονίζονται σενάρια για μαζικά πογκρόμ και μαύρες επιχειρήσεις και μελετώνται προσεκτικά τα δοκιμασμένα μοντέλα καταστολής της Νικαράγουας, της Χιλής, της Κίνας και των παρισινών προαστίων. Ειδικά το τελευταίο είναι πολύ της μόδας μετά την νίκη Σαρκοζί, μην ξεχνάμε ότι ο έλληνας Σαρκοζί είναι ο Καραμανλή, σύμφωνα με τον Αβραμόπουλο ενώ Μπους + Σαρκοζί= Ψωμιάδης, αν πιστέψουμε τον ίδιο τον Ψωμιάδη, που διεκδικεί με αξιώσεις τον τίτλο του «Μαλάκα του Βορρά». Ανοίγει ένας χρήσιμος και εποικοδομητικός διάλογος για το αν οι διαδηλωτές θα πρέπει να βάλονται με πλαστικές σφαίρες, πέιντμπολ και γιατί όχι με πραγματικά πυρά και αν στις ταράτσες θα πρέπει να ακροβολίζονται σνάιπερς ή ράμπο με μασίν-γκανς.

Επί το έργον, λοιπόν. Η Αθήνα και τα περίχωρα, στολίζονται με χιλιάδες αποφασισμένους, να επιβάλλουν την τάξη, πραιτοριανούς. Είναι τόσο αποφασισμένοι που ο μεν Πολύδωρας θα συνεχίσει να εκτίει την «ποινή του» και να εκτελεί την «αγγαρεία» του και οι μπατσοσυνδικαλιστές θ' αφήσουν στην άκρη όλα τα «δίκαια» αιτήματα αύξησης του μπόνους για κάθε καλοζυγισμένη κλομπιά σε κεφάλι διαδηλωτή. Οι τελευταίοι πάντως, με πανό και φυλλάδια στο αεροδρόμιο που έγραφαν «Η βία κατά των αστυνομικών στρέφεται κατά των πολιτών» (στα ελληνικά, αγγλικά και ιταλικά, παρακαλώ!) φρόντισαν να κλαφτούν στους …φανς της Μίλαν και στους ολομέθυστους Κόκκινους Διάβολους, που τους κοίταζαν ασφαλώς σαν βλάκες. Η «εμπειρία των Ολυμπιακών αγώνων» και η ευρύτατη συναίνεση, ανοχή ή απλώς μουγκαμάρα, δίνει την απαραίτητη φρεσκάδα στους κυβερνητικούς που αλωνίζουν με την άνεση τους. «Καθαρά Εξάρχεια» και έκτακτα μέτρα, εκκαθάριση των κεντρικών πλατειών από τους χρήστες ηρωίνης για να σταθμεύσουν άνετα οι χρήστες του αλκοόλ. Μην ξεχνάμε, η Άμστελ είναι μέγας χορηγός του Τσάμπιονς Λιγκ.

Τα στίφη των ξεπεσμένων υπηκόων του Στέμματος στρατοπέδευσαν στο Σύνταγμα, «ειρηνικά» αυτή τη φορά. Και είναι αλήθεια ότι τόσους εγγλέζους είχε να δει η Αθήνα από τα Δεκεμβριανά και τους βομβαρδισμούς του Πειραιά.

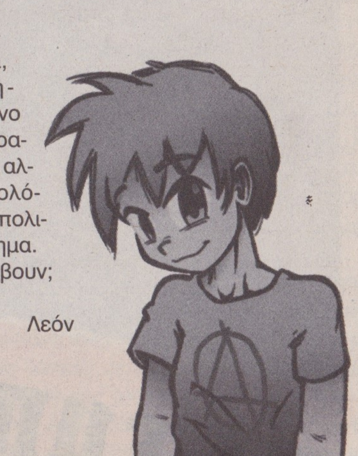
σουν, όσες διθυραμβικές τελετές και αν διοργανώσουν και αυτό το ξέρει η Νέα Διακυβέρνηση γι' αυτό επιστρατεύει όλα τα μέσα που διαθέτει, ζητά την συνδρομή και των Πέντε Νταβατζήδων. Το «ισχυρό χαρτί» της κυβέρνησης, που δεν είναι άλλο από τον Καραμανλή, βγαίνει μετά από τρία χρόνια ξανά στη σέντρα, σύμφωνα με τη συνταγή Λούλη, φωτογραφίζεται με στρατιωτική στολή σε πολεμικό σκάφος —αλά Μπους— κάνει περιπετειώδη ταξίδια στις ***υπερπόντιες κτήσεις***, της Αυστραλίας, Ν. Ζηλανδίας, μοιράζει χαμόγελα, χάντρες, συντάξεις, και δικαίωμα ψήφου σε ομογενείς, ιθαγενείς, και αποίκους. Η πρωθυπουργική μύτη τρίφτηκε με την μύτη του ομολόγου του, του αρχηγού των Μαορί σύμφωνα με την τοπική τελετουργία, για τις ανάγκες του γαλάζιου ασκεριού, που ασφαλώς θα' αισθάνεται περήφανο με μπροστάρη και φύλαρχο τον Καραμαορί - κάπταιν Κουκ.

Ακόμα και «οικολογικές ευαισθησίες» είναι ικανοί να φορέσουν οι Αττίλες προεκλογικά. Βάζουν γαλότσες, κάνουν το λασπόλουτρό τους στον κατεστραμμένο από δεκαετίες Κηφισό και σκαλίζουν με όρεξη τον βούρκο του, με κομπάρσους κάποια λιγοστά κορόιδα - εθελοντές και μέγα χορηγό τον γνωστό γαλάζιο εφοπλιστή - καναλάρχη και στυλοβάτη της Νέας Διακυβέρνησης, που αλωνίζει την μεσόγειο με τα τάνκερ - βόμβες του. **Μονοπύθμενα τάνκερ και απύθμενη υποκρισία** με την απαραίτητη αριστε-

κού και διοικητικού ορίου Ανατολικής - Δυτικής Αττικής, του Κηφισού, αρκεί για άφεση αμαρτιών αλλά και αφετηρία για άλλες καταστροφές μέσα από την μάστιγα των «μεγάλων έργων».

Από κοντά και οι λεγόμενες παροχές, της πλάκας για τους πολλούς, αξιοσέβαστες για τους Ολίγους. Χαριστικές τροπολογίες, «ρυθμίσεις χρεών», αποικιακές συμβάσεις με τους χρηματοδότες, τρίτεκνοι, επιδόματα, ψίχουλα, κοροϊδίες. Όλοι οι χάρτινοι ήρωες της Λαϊκής Δεξιάς δίνουν καθημερινό ρεσιτάλ στα μήντια και δεν βαριούνται να κοκορομαχούν με τον «Κακά», τον γνωστό μας Κακαουνάκη για την περίφημη «καθημερινότητα». Είναι όμως μια μάχη άνιση, ο φανερά καταβεβλημένος σταρ ξεστόμισε ίσως την μοναδική αλήθεια στη ζωή του παγώνοντας όλη την σοσιαλιστική φιλολαϊκή πτέρυγα : «**Κουράστηκα να κοροϊδεύω τον κόσμο**» διευκρινίζοντας, όμως, ότι «δεν λέω αλήθειες, αλλά λίγα …ψέματα».

Μια πρόωρα φθαρμένη —σε κοινωνικό επίπεδο— κυβέρνηση και μια παντελώς αναξιόπιστη αντιπολίτευση που αλληλοκατηγορούνται για το ποιος έκλεψε τα περισσότερα, σίγουρα δεν αποτελούν σοβαρή εγγύηση για την λεγόμενη κοινωνική σταθερότητα. Όλες οι μερίδες της εξουσίας έχουν αποδυθεί, από καιρό τώρα, σε έναν αγώνα δρόμου για λυκοσυμμαχίες, κολλητιλίκια, άγρα πελατών και υπηκόων με φόντο τις προσεχείς εκλογές, που σίγουρα δεν θα δώσουν σαρωτική (αλά Σαρκοζί) νίκη, ούτε στη μία, ούτε στην άλλη φατρία και μπροστά σε μια κοινωνική δυναμική που, φανερά πια, αμφισβητεί, όχι μόνο τους εκφραστές του, αλλά ολόκληρο το πολιτικό σύστημα. Θα προλάβουν;

Λεόν

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

Η «ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ» δεν διεκδικεί κανενός είδους …copyright. Τα επί μέρους κείμενα και οι ειδήσεις που δημοσιεύονται δεν αποτελούν «πνευματική ιδιοκτησία»

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Σαλπίζουν οι κρατικοί κήρυκες μιαν ακόμα κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» γιατί τάχα οι ταραχοποιοί αποθρασύνθηκαν. Μιλούν για «νέα» μέτρα, για σφαίρες πλαστικές, που δοκιμάστηκαν ήδη πάνω στα κορμιά των στασιαστών, μέσα και έξω από τις φυλακές. Απειλούν και εκβιάζουν, επιδεικνύουν την κρατική ισχύ για να εμπεδώσουν την επιτήρηση πρώτα απ' όλα στο μυαλό των επιτηρούμενων.

Και φαίνεται να ξέρουν καλά πως πέφτουν τα «κάστρα».

Ότι μια κατάληψη δεν «πέφτει» μόνο με μια επιτυχημένη εισβολή, πως μια κοινωνία δεν μπαίνει στο γύψο μόνο με την εμφάνιση των τανκς στους δρόμους, πως η «εξάρθρωση» δεν ε-

Υπενθυμίζουμε πως εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ή ΔΕΜΑΤΑ θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα: Παναγιώτης Λιόλιος, Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι: diadromi@revolution.gr, ενώ μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί

σύνθετα αν λάβουμε υπ' όψιν ότι οι εκλογές θα γίνουν στην …ώρα τους. Ο φόβος για ένα καταποντισμό στα βάραθρα της ξεφτίλας προκαλεί κρίσεις υστερίας στο επιτελείο της Νέας Διακυβέρνησης και σε όλο τον κρατικό μηχανισμό. Ξεσκονίζονται σενάρια για μαζικά πογκρόμ και μαύρες επιχειρήσεις και μελετώνται προσεκτικά τα δοκιμασμένα μοντέλα καταστολής της Νικαράγουας, της Χιλής, της Κίνας και των παρισινών προαστίων. Ειδικά το τελευταίο είναι πολύ της μόδας μετά την νίκη Σαρκοζί, μην ξεχνάμε ότι ο έλληνας Σαρκοζί είναι ο Καραμανλί, σύμφωνα με τον Αβραμόπουλο ενώ Μπους + Σαρκοζί= Ψωμιάδης, αν πιστέψουμε τον ίδιο τον Ψωμιάδη, που διεκδικεί με αξιώσεις τον τίτλο του «Μαλάκα του Βορρά». Ανοίγει ένας χρήσιμος και εποικοδομητικός διάλογος για το αν οι διαδηλωτές θα πρέπει να βάλονται με πλαστικές σφαίρες, πέιντμπολς και γιατί όχι με πραγματικά πυρά και αν στις ταράτσες θα πρέπει να ακροβολίζονται σνάιπερς ή ράμπο με μασίν-γκανς.

Επί το έργον, λοιπόν. Η Αθήνα και τα περίχωρα, στολίζονται με χιλιάδες αποφασισμένους,

κών στρέφεται κατά των πολιτών» (στα ελληνικά, αγγλικά και ιταλικά, παρακαλώ!) φρόντισαν να κλαφτούν στους …φανς της Μίλαν και στους ολομέθυστους Κόκκινους Διάβολους, που θα τους κοίταζαν ασφαλώς σαν βλάκες. Η «εμπειρία των Ολυμπιακών αγώνων» και η ευρύτατη συναίνεση, ανοχή ή απλώς μουγκαμάρα, δίνει την απαραίτητη φρεσκάδα στους κυβερνητικούς που αλωνίζουν με την άνεση τους. «Καθαρά Εξάρχεια» και έκτακτα μέτρα, εκκαθάριση των κεντρικών πλατειών από τους χρήστες ηρωίνης για να σταθμεύσουν άνετα οι χρήστες του αλκοόλ. Μην ξεχνάμε, η Άμστελ είναι μέγας χορηγός του Τσάμπιονς Λιγκ.

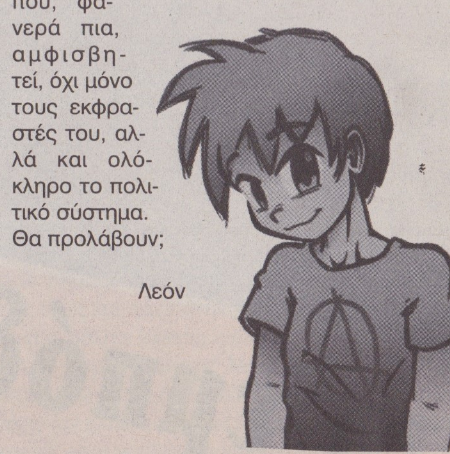
Τα στίφη των ξεπεσμένων υπηκόων του Στέμματος στρατοπέδευσαν στο Σύνταγμα, «ειρηνικά» αυτή τη φορά. Και είναι αλήθεια ότι τόσους εγγλέζους είχε να δει η Αθήνα από τα Δεκεμβριανά και τους βομβαρδισμούς του Πειραιά.

ζει χαμόγελα, χάντρες, συντάξεις, και δικαίωμα ψήφου σε ομογενείς, ιθαγενείς, και αποίκους. Η πρωθυπουργική μύτη τρίφτηκε με την μύτη του ομολόγου του, του αρχηγού των Μαορί σύμφωνα με την τοπική τελετουργία, για τις ανάγκες του γαλάζιου ασκεριού, που ασφαλώς θα' αισθάνεται περήφανο με μπροστάρη και φύλαρχο τον Καραμαορί - κάπταιν Κουκ.

Ακόμα και «οικολογικές ευαισθησίες» είναι ικανοί να φορέσουν οι Αττίλες προεκλογικά. Βάζουν γαλότσες, κάνουν το λασπόλουτρό τους στον κατεστραμμένο από δεκαετίες Κηφισό και σκαλίζουν με όρεξη τον βούρκο του, με κομπάρσους κάποια λιγοστά κορόιδα - εθελοντές και μέγα χορηγό τον γνωστό γαλάζιο εφοπλιστή - καναλάρχη και στυλοβάτη της Νέας Διακυβέρνησης, που αλωνίζει την μεσόγειο με τα τάνκερ - βόμβες του. **Μονοπύθμενα τάνκερ και απύθμενη υποκρισία** με την απαραίτητη αριστε-

άγρα πελατών και υπηκόων με φόντο τις προσεχείς εκλογές, που σίγουρα δεν θα δώσουν σαρωτική (αλά Σαρκοζί) νίκη, ούτε στη μία, ούτε στην άλλη φατρία και μπροστά σε μια κοινωνική δυναμική που, φανερά πια, αμφισβητεί, όχι μόνο τους εκφραστές του, αλλά και ολόκληρο το πολιτικό σύστημα. Θα προλάβουν;

Λεόν

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

•ΧΡΟΝΟΣ 6ος•ΦΥΛΛΟ 62•

ΙΟΥΝΙΟΣ 2007•

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης:
Μαριάννα Παπαδάκη
email: diadromi@revolution.gr

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Σαλπίζουν οι κρατικοί κήρυκες μιαν ακόμα κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» γιατί τάχα οι ταραχοποιοί αποθρασύνθηκαν. Μιλούν για «νέα» μέτρα, για σφαίρες πλαστικές, που δοκιμάστηκαν ήδη πάνω στα κορμιά των στασιαστών, μέσα και έξω από τις φυλακές. Απειλούν και εκβιάζουν, επιδεικνύουν την κρατική ισχύ για να εμπεδώσουν την επιτήρηση πρώτα απ' όλα στο μυαλό των επιτηρούμενων.

Και φαίνεται να ξέρουν καλά πως πέφτουν τα «κάστρα».

Ότι μια κατάληψη δεν «πέφτει» μόνο με μια επιτυχημένη εισβολή, πως μια κοινωνία δεν μπαίνει στο γύψο μόνο με την εμφάνιση των τανκς στους δρόμους, πως η «εξάρθρωση» δεν επιτυγχάνεται μόνο με αστυνομικούς και δικαστικούς όρους. Πρέπει πρώτα να τεμαχιστεί η κοινωνική αλληλεγγύη, να αναλαμβάνει την «ευθύνη» ο πρακτικισμός, να επιδειχθεί «επαναστατικός σεβασμός» στους θεσμούς, να «απαγορευτεί» η κοινωνική μνήμη, να λαβωθεί η κοινωνική ελπίδα για να αποκατασταθεί το κρατικό γόητρο.

Όσο η βία δεν μπορεί να συντρίψει την α-λήθεια, άλλο τόσο οι «σιωπές» εγκυμονούν την λήθη. Σύμφωνα με ένα αφρικάνικο ρητό, αυτό που «έσπασε» η γλώσσα ούτε χίλιοι χειρούργοι δεν μπορούν να επανασυνδέσουν, ενώ οι κινέζοι συνηθίζουν να λένε ότι όταν μια λέξη ξεστομιστεί, τέσσερα άλογα δύσκολα την φέρνουν πίσω.

Άλλο τόσο δύσκολα όμως μπορεί να μετρήσει κανείς την ωμότητα των κάθε είδους επίδοξων κατακτητών ενός «ζωτικού χώρου», των εκκαθαριστών που διαπομπεύουν προελαύνοντας με τη ρομφαία της κάθαρσης, των εξαρτημένων ενάντια σε εξαρτημένους, των εμπόρων και των πάσης φύσεως συμφεροντολόγων, των εκπροσώπων μιας α-ήθους «επανάστασης χωρίς φραγμούς», των «αδιαφιλονίκητων κλειδοκρατόρων» του επαναστατικού χώρου.

Σίγουρα η εξουσία δεν χάνει ευκαιρία να βάζει εμπόδια, να σπρώχνει σε λογικές και καταστάσεις που την εξυπηρετούν. Αλλά, οι πρόσκαιρες χαρές που προσφέρει η Κίρκη είναι απώλειες. Απώλειες που μετράνε σε βάρος της κοινωνικής απελευθέρωσης. Απώλειες, που όσοι πραγματικά ενδιαφέρονται για ένα λεύτερο και δημιουργικό αύριο χωρίς κράτος και εξουσία, βρίσκουν τρόπους και μέσα να υπερβούν.

Τα εμπόδια που βάζουν οι εξουσιαστές, έτσι κι αλλιώς, το μόνο που κατορθώνουν είναι να καθυστερούν το τέλος της ισχύος τους…

Ο Κύκλος Σύνταξης
της μηνιαίας αναρχικής εφημερίδας ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Υπενθυμίζουμε πως εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ή ΔΕΜΑΤΑ θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα:
Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
ενώ μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας στο ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 6973799207

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε ΤΡΙΤΗ στις 7 το απόγευμα στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας

Στην ΑΘΗΝΑ θα μας βρίσκετε κάθε ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ στην ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ, Σαριπόλου 8,
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Κάθε ΤΕΤΑΡΤΗ 5.30 - 8 μμ
και το ΣΑΒΒΑΤΟ από 10^{30}πμ - 2.00μμ
στην ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
τηλ. επικοινωνίας 6992231286

ΣΕ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ «ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ»

«Έχει μεγάλη σημασία το γεγονός ότι με τη νίκη του Πασοκ το 1981 και το 1985 συντελέστηκε ριζική αλλαγή στη σύνθεση της εξουσιαστικής ελίτ. Η αλλαγή αυτή δεν περιορίσθηκε στις ελίτ της Δεξιάς και του Κέντρου, αλλά συμπεριέλαβε και τις περιθωριοποιημένες ελίτ της Αριστεράς στο πολιτικό φάσμα και επεκτάθηκε και στις ελίτ των αξιών (μεταρρύθμιση στην Ανώτατη Εκπαίδευση), αλλά και στις λειτουργικές ελίτ (τεχνοκράτες), μέχρι του σημείου να επιτρέπεται η, έστω τολμηρή, διαπίστωση, ότι οι συστατικές διαφορές μεταξύ Δεξιάς και Κέντρου, τουλάχιστον στο επίπεδο των ελίτ, πρέπει να θεωρηθούν εν μέρει ξεπερασμένες, ενώ έχουν αμβλυνθεί αισθητά στο ίδιο επίπεδο οι διαφορές μεταξύ Αριστεράς-Κέντρου και Δεξιάς».

Ηλίας Κατσούλης, 1990, ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΗΝ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '80 - Το «παγιωμένο» κομματικό σύστημα

«Έτσι η καθημερινή σκανδαλολογία, χαρακτηριστικό της τελευταίας περιόδου, λειτουργεί σχεδιασμένα από την εξουσία διαμορφώνοντας έναν κυρίαρχο πολιτικο-ιδεολογικό λόγο, ο οποίος συγκαλύπτει και παραποιεί τα ουσιαστικά αίτια της παρούσας κρίσης [...] **Τα σκάνδαλα, καθώς και η φιλολογία που αναπτύσσεται με βασικό μοτίβο την κάθαρση και την εκλογολογία, προσφέρουν το κατάλληλο υλικό, με το οποίο φτιάχνονται οι προεκλογικές υποσχέσεις, μεθοδεύονται θεαματικοί πολιτικοί χειρισμοί και πυροδοτούνται τεχνητές πολιτικές εντάσεις, που τελικά καλλιεργούν το κατάλληλο πολιτικό κλίμα αποδοχής των ευρύτερων σχεδίων της εξουσίας**, μέσα στα πλαίσια των θεσμών, αναγορεύοντάς τους σαν τον ανυπέρβλητο ρυθμιστικό παράγοντα».

Αυτά αναφέραμε, μεταξύ άλλων, πριν δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια στην Αναρχική Εφημερίδα **Ενάντια**, τ. 2, το Μάη του 1989.

Με φόντο την «κάθαρση», «ιστορικούς συμβιβασμούς» και οικουμενικές κυβερνήσεις η μεταρρυθμιστική κίνηση κράτους και κεφαλαίου πατώντας τις «διαχωριστικές γραμμές του παρελθόντος», διένυσε μια πρώτη τροχιά με όραμα την αναδιάρθρωση και την ευρωπαϊκή «ολοκλήρωση» και «ορόσημο» το 1992.

Αυτή ακριβώς η μετα-ρύθμιση ονομάστηκε «κρίση», αυτήν ακριβώς διαχειρίστηκε η διαδικασία της «κάθαρσης»: την σφοδρότητα των αντιθέσεων και την μεταβολή των συσχετισμών εξουσίας ανάμεσα σε δικαστές, εκδότες, πολιτικούς

διαφθοράς». Και το βασικότερο. Να μπορέσουν να συνεχίσουν τις δουλειές τα μεγάλα «ψάρια».

Και βέβαια η «πτώση του τείχους που διαχώριζε» Αριστερά και Δεξιά δεν προέκυψε από την μία μέρα στην άλλη, αλλά από την εξέλιξη μιας ενοποιητικής διαδικασίας, που κατ' αρχήν προέκρινε την κατάτμηση δυνάμεων από υπάρχοντες πολιτικούς, αλλά και οικονομικούς σχηματισμούς για να είναι εφικτή στη συνέχεια και η αποποίηση των «παλιών ταυτοτήτων» και «διαχωρισμών».

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και η πολιτικοϊδεολογική σύμπτυξη στο «κέντρο», οι ήπιοι πολιτικοί τόνοι, η απαίτηση για την διεύρυνση της πολιτικής συναίνεσης, δεν είναι βέβαια σημεία των «καιρών» μας, ούτε ένας απλός συμβολισμός. Είναι το απότοκο της παραπάνω ακόμη εξελισσόμενης διαδικασίας, που στοχεύει στην ενίσχυση της κυριαρχίας και στην προσπάθειά της να αναμετρηθεί με τον «εσωτερικό» εχθρό: τους αναρχικούς, τους εξεγερμένους στις φυλακές, την εξεγερμένη νεολαία και τα ανυπότακτα κοινωνικά κομμάτια που «ασύμμετρα» και αταξινόμητα συνεχίζουν να ακολουθούν τον δρόμο της σύγκρουσης.

Το άγριο οικονομικό αλισβερίσι όχι απλά συνεχίστηκε από τότε που μπήκαν οι νέοι «κανόνες», αλλά εκπροσωπήθηκε ε-

είναι γνωστό ήδη είχε ευθεία εμπλοκή με την υπόθεση της Enron, δεν είναι ούτε μπουμπούκια ούτε ψιλικατζήδες, αλλά ούτε καν ακάλεστοι στο τσιμπούσι.

Όταν επισήμως υπολογίζεται το λεγόμενο δημόσιο χρέος στα 230 δις ευρώ, όταν η αποτίμηση των, υπό πώληση ή αλλιώς υπό ιδιωτικοποίηση, κρατικών επιχειρήσεων ήδη από το 1992 επί υπουργίας Μάνου δικαιολόγησε την επιλογή σε κρίσιμα πόστα οικονομικών συμβούλων με «βαρύτιμα» ονόματα, που συνδέονταν με διεθνείς τράπεζες. Όταν κάθε χρόνο το ελληνικό κράτος δανείζεται από το συγκεκριμένο κύκλο «ενδιαφερομένων» 35 δις ευρώ για την κάλυψη των τρεχουσών «αναγκών» και την διαχείριση των χρωστούμενων.

Είναι άλλο τόσο υποκριτικό να καμώνονται, ότι αγνοούν πως οι βετεράνοι της χρυσής περιόδου για την Σοφοκλέους του 1999 (όταν επιχειρήσεις ξεκινούσαν με κεφαλαιοποίηση 2,9 δις δρχ για να «φουσκώνουν λίγες εβδομάδες αργότερα στα 255 δις) δεν επέστρεψαν τώρα τελευταία στην πιάτσα. Οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ γνωρίζουν πολύ καλά ότι δεν την εγκατέλειψαν ποτέ.

Η περιβόητη χρηματιστηριακή «Ακρόπολις» μόνο την περίοδο 2002-2003 αγόρασε και πούλησε ομόλογα του Δημοσίου αξίας 450 εκατομμυρίων ευρώ και συναλλάχθηκε με τουλάχιστον 6 Ταμεία.

Με τι τρόπο; Το κόλπο ήταν πολύ απλό. Αγόραζε από τα Ταμεία σε τιμές χαμηλότερες της αγοράς έως και 3,30%, ενώ πωλούσε ακόμα και στα ίδια Ταμεία ακόμα και τους ίδιους τίτλους με καπέλα που έφθαναν έως και 3,1%.

Τώρα τι σημαίνει «εξυγίανση»; Η «εξυγίανση» του χρηματιστηρίου που δήθεν πιστοποιείται λόγου χάρη από την διαγραφή 32 εισηγμένων εταιρειών με αποτέλεσμα την χασούρα για τους μετόχους τους 250 εκατ. ευρώ, δεν σημαίνει τίποτα άλλο από τα συνηθισμένα: οι «φούσκες παραφούσκωσαν», κάποιοι «κάηκαν» μαζί με τα «χαρτιά» που πουλούσαν ως αέρα κοπανιστό. Άλλες εισηγμένες βρέθηκαν στα χέρια των πιστωτών τους, άλλες έγιναν ατμός καθώς οι ιδιοκτήτες τους διέφυγαν με τα «απαραίτητα» στο εξωτερικό και άλλου υπήρξε κλείσιμο ύστερα από «τραγικά περιστατικά», στον δρόμο που είχε ανοίξει ο «αείμνηστος» Σφηνιάς (αυτοκτονία Μανιώτη της Ipirotiki).

Κατά τ' άλλα οι τράπεζες, που φυσικά δεν είναι φιλανθρωπικά ιδρύματα, διατηρούν τα περιθώρια κέρδους στα δάνεια πάνω από το 3% και το 2007 εξαγοράζουν ασφαλιστικές ε-

και επεκτάθηκε και στις ελίτ των αξιών (μεταρρύθμιση στην Ανώτατη Εκπαίδευση), αλλά και στις λειτουργικές ελίτ (τεχνοκράτες), μέχρι του σημείου να επιτρέπεται η, έστω τολμηρή, διαπίστωση, ότι οι συστατικές διαφορές μεταξύ Δεξιάς και Κέντρου, τουλάχιστον στο επίπεδο των ελίτ, πρέπει να θεωρηθούν εν μέρει ξεπερασμένες, ενώ έχουν αμβλυνθεί αισθητά στο ίδιο επίπεδο οι διαφορές μεταξύ Αριστεράς-Κέντρου και Δεξιάς».

Ηλίας Κατσούλης, 1990, ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΗΝ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ '80 - Το «παγιωμένο» κομματικό σύστημα

«Έτσι η καθημερινή σκανδαλολογία, χαρακτηριστικό της τελευταίας περιόδου, λειτουργεί σχεδιασμένα από την εξουσία διαμορφώνοντας έναν κυρίαρχο πολιτικο-ιδεολογικό λόγο, ο οποίος συγκαλύπτει και παραποιεί τα ουσιαστικά αίτια της παρούσας κρίσης [...] **Τα σκάνδαλα, καθώς και η φιλολογία που αναπτύσσεται με βασικό μοτίβο την κάθαρση και την εκλογολογία, προσφέρουν το κατάλληλο υλικό, με το οποίο φτιάχνονται οι προεκλογικές υποσχέσεις, μεθοδεύονται θεαματικοί πολιτικοί χειρισμοί και πυροδοτούνται τεχνητές πολιτικές εντάσεις, που τελικά καλλιεργούν το κατάλληλο πολιτικό κλίμα αποδοχής των ευρύτερων σχεδίων της εξουσίας**, μέσα στα πλαίσια των θεσμών, αναγορεύοντάς τους σαν τον ανυπέρβλητο ρυθμιστικό παράγοντα».

Αυτά αναφέραμε, μεταξύ άλλων, πριν δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια στην Αναρχική Εφημερίδα **Ενάντια**, τ. 2, το Μάη του 1989.

Με φόντο την «κάθαρση», «ιστορικούς συμβιβασμούς» και οικουμενικές κυβερνήσεις η μεταρρυθμιστική κίνηση κράτους και κεφαλαίου πατώντας τις «διαχωριστικές γραμμές του παρελθόντος», διένυσε μια πρώτη τροχιά με όραμα την αναδιάρθρωση και την ευρωπαϊκή «ολοκλήρωση» και «ορόσημο» το 1992.

Αυτή ακριβώς η μετα-ρύθμιση ονομάστηκε «κρίση», αυτήν ακριβώς διαχειρίστηκε η διαδικασία της «κάθαρσης»: την σφοδρότητα των αντιθέσεων και την μεταβολή των συσχετισμών εξουσίας ανάμεσα σε δικαστές, εκδότες, πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες, που εκπροσωπούσαν παλιά και νέα τζάκια, και τέλος μια εκρηκτική κατάσταση στο πεδίο του κοινωνικού ανταγωνισμού.

Έτσι, ο Κοσκωτάς, που σε άλλη περίοδο θα προβάλλονταν ως «πρωτοπόρος καπιταλιστής», θα οδηγηθεί στη φυλακή, ενώ ο τέως ισχυρός άνδρας του ΠΑΣΟΚ Μένιος Κουτσόγιωργας θα αφήσει την τελευταία του πνοή μέσα στην δικαστική αίθουσα, δικαζόμενος ως ένας από τους βασικούς υπεύθυνους του «σκανδάλου» Κοσκωτά, ενώ ο ίδιος ο Ανδρέας Παπανδρέου θα «απαλλαγεί» με μόλις μία ψήφο διαφορά... Την ίδια εποχή η Εθνική Τράπεζα φορτωνόταν το βάρος της μίας «προβληματικής» μετά την άλλη, χωρίς βέβαια να ξεσπάσει κανένα σκάνδαλο που θα έκανε το «σκάνδαλο» Κοσκωτά να μοιάζει ως παρωνυχίδα «διαφθοράς».

Αν ο Κοσκωτάς ήταν πραγματικά «πρωτοπόρος καπιταλιστής» αυτό έχει να κάνει με αυτά που δίδαξε στους επιγόνους του: να βρίσκει κανείς σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα «αέρα» κεφάλαια, να τα φουσκώνει όπως έγινε αργότερα στο χρηματιστήριο, να τα μοιράζεται με αριστερούς, δεξιούς πασόκους, ενώ ταυτόχρονα μπορεί να ανοίγεται στα ΜΜΕ και στο ποδόσφαιρο.

Η «αποκάλυψη» ακόμα και αυτού που μπορεί να φαντάζει

διαφθοράς». Και το βασικότερο. Να μπορέσουν να συνεχίσουν τις δουλειές τα μεγάλα «ψάρια».

Και βέβαια η «πτώση του τείχους που διαχώριζε» Αριστερά και Δεξιά δεν προέκυψε από την μία μέρα στην άλλη, αλλά από την εξέλιξη μιας ενοποιητικής διαδικασίας, που κατ' αρχήν προέκρινε την κατάτμηση δυνάμεων από υπάρχοντες πολιτικούς, αλλά και οικονομικούς σχηματισμούς για να είναι εφικτή στη συνέχεια και η αποποίηση των «παλιών ταυτοτήτων» και «διαχωρισμών».

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και η πολιτικοϊδεολογική σύμπτυξη στο «κέντρο», οι ήπιοι πολιτικοί τόνοι, η απαίτηση για την διεύρυνση της πολιτικής συναίνεσης, δεν είναι βέβαια σημεία των «καιρών» μας, ούτε ένας απλός συμβολισμός. Είναι το απότοκο της παραπάνω ακόμη εξελισσόμενης διαδικασίας, που στοχεύει στην ενίσχυση της κυριαρχίας και στην προσπάθειά της να αναμετρηθεί με τον «εσωτερικό» εχθρό: τους αναρχικούς, τους εξεγερμένους στις φυλακές, την εξεγερμένη νεολαία και τα ανυπότακτα κοινωνικά κομμάτια που «ασύμμετρα» και αταξινόμητα συνεχίζουν να ακολουθούν τον δρόμο της σύγκρουσης.

Το άγριο οικονομικό αλισβερίσι όχι απλά συνεχίστηκε από τότε που μπήκαν οι νέοι «κανόνες», αλλά εκπροσωπήθηκε επάξια και πάλι από τους πράσινους «καθηγητές» όπως αποδείχθηκε στην μάσα.

Και το γαϊτανάκι συνεχίζεται με τη σημαία της γαλάζιας «κάθαρσης» να κυματίζει «ψηλά» όπως κάποτε, ίσως και «ψηλότερα».

Δικαστές και δικηγόροι φυλακίζονται όπως ο Στάθης και Καλούσης, άλλοι όπως η Μπουρμπούλια αποφυλακίζονται και ξαναφυλακίζονται, η ανακρίτρια Ηλία έχει περάσει στην «παρανομία», ο διοικητής του Α.Τ. Ν. Ιωνίας περνάει και αυτός την πόρτα του Κορυδαλλού, ο μαφιόζος βουλευτής Μαντούβαλος κυκλοφορεί με περιοριστικούς όρους, υπουργοί όπως ο Τσιτουρίδης ξηλώνονται, και ξαναράβονται στο ίδιο κουστούμι για να ξηλωθούν λίγο αργότερα. Στον ίδιο χορό κουμπάροι, χρηματιστές, τράπεζες που επιστρέφουν τα κλεμμένα, αλλά ακόμα και στην επιστροφή ενώπιον όλων βάζουν λίγο το δάκτυλο στο μέλι...

Κάλλιο να τους κοπεί το χέρι παρά το χούι....

Η συγκυβέρνηση καλά κρατεί και στα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων. Δημοσιογράφοι τιμητές της εξυγίανσης, ωρύονται την ίδια στιγμή που φιλοξενούν και ξαναφιλοξενούν τους κάθε λογής Μαντούβαλους.

λιώς υπό ιδιωτικοποίηση, κρατικών επιχειρήσεων ήδη από το 1992 επί υπουργίας Μάνου δικαιολόγησε την επιλογή σε κρίσιμα πόστα οικονομικών συμβούλων με «βαρύτιμα» ονόματα, που συνδέονταν με διεθνείς τράπεζες. Όταν κάθε χρόνο το ελληνικό κράτος δανείζεται από το συγκεκριμένο κύκλο «ενδιαφερομένων» 35 δις ευρώ για την κάλυψη των τρεχουσών «αναγκών» και την διαχείριση των χρωστούμενων.

Είναι άλλο τόσο υποκριτικό να καμώνονται, ότι αγνοούν πως οι βετεράνοι της χρυσής περιόδου για την Σοφοκλέους του 1999 (όταν επιχειρήσεις ξεκινούσαν με κεφαλαιοποίηση 2,9 δις δρχ για να «φουσκώνουν λίγες εβδομάδες αργότερα στα 255 δις) δεν επέστρεψαν τώρα τελευταία στην πιάτσα. Οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ γνωρίζουν πολύ καλά ότι δεν την εγκατέλειψαν ποτέ.

Η περιβόητη χρηματιστηριακή «Ακρόπολις» μόνο την περίοδο 2002-2003 αγόρασε και πούλησε ομόλογα του Δημοσίου αξίας 450 εκατομμυρίων ευρώ και συναλλάχθηκε με τουλάχιστον 6 Ταμεία.

Με τι τρόπο; Το κόλπο ήταν πολύ απλό. Αγόραζε από τα Ταμεία σε τιμές χαμηλότερες της αγοράς έως και 3,30%, ενώ πωλούσε ακόμα και στα ίδια Ταμεία ακόμα και τους ίδιους τίτλους με καπέλα που έφθαναν έως και 3,1%.

Τώρα τι σημαίνει «εξυγίανση»; Η «εξυγίανση» του χρηματιστηρίου που δήθεν πιστοποιείται λόγου χάρη από την διαγραφή 32 εισηγμένων εταιρειών με αποτέλεσμα την χασούρα για τους μετόχους του 250 εκατ. ευρώ, δεν σημαίνει τίποτα άλλο από τα συνηθισμένα: οι «φούσκες παραφούσκωσαν», κάποιοι «κάηκαν» μαζί με τα «χαρτιά» που πουλούσαν ως αέρα κοπανιστό. Άλλες εισηγμένες βρέθηκαν στα χέρια των πιστωτών τους, άλλες έγιναν ατμός καθώς οι ιδιοκτήτες τους διέφυγαν με τα «απαραίτητα» στο εξωτερικό και άλλου υπήρξε κλείσιμο ύστερα από «τραγικά περιστατικά», στον δρόμο που είχε ανοίξει ο «αείμνηστος» Σφηνιάς (αυτοκτονία Μανιώτη της Ipirotiki).

Κατά τ' άλλα οι τράπεζες, που φυσικά δεν είναι φιλανθρωπικά ιδρύματα, διατηρούν τα περιθώρια κέρδους στα δάνεια πάνω από το 3% και το 2007 εξαγοράζουν ασφαλιστικές εταιρείες και επενδύουν στους τομείς των «υπηρεσιών». Οι επιχειρήσεις εκμεταλλεύονται την κρατική πολιτική για μείωση των φορολογικών συντελεστών κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες για να διανείμουν την διαφορά ως μέρισμα στους μετόχους τους και οι μεγάλοι ενεργειακοί όμιλοι συνεχίζουν ανοίγματα, όπως η απόβαση που έχουν ξεκινήσει οι Κοπελούζοι, οι Βαρδινογιάννηδες και τα Ελληνικά Πετρέλαια στην Βόρεια Αφρική (σε Αίγυπτο, Αλγερία Λιβύη).

Όσο για τους «μικρούς» ή «μεσαίους» έλληνες εφοπλιστές τρίβουν ήδη τα χέρια τους, καθώς δεν μπορούν καν να υπολογίσουν που θα φθάσουν τα κέρδη τους από τις μεταφορές ξηρού φορτίου, καθώς οι ναύλοι πήραν και πάλι «φωτιά» ξεπερνώντας ακόμη και τα επίπεδα ρεκόρ του 2004. Φυσικά οι εφοπλιστές δεν ξεχνούν να «πατούν» και στην ξηρά: ακίνητα, τουρισμός εξακολουθούν να τραβούν «θαλασσινά» κεφάλαια.

Και όσο για τις επίκαιρες προμήθειες για τις εκδόσεις ομολόγων;

Από 124,6 μέχρι 249 εκατ. ευρώ υπολογίζεται ότι μοιράστηκαν εγχώριοι και μη (αν νοείται έστω και συμβολικά πλέον τέτοια διάκριση) τραπεζικοί όμιλοι από την συμμετοχή

μέσα στα πλαίσια των θεσμών, αναγορεύοντάς τους σαν τον ανυπέρβλητο ρυθμιστικό παράγοντα».

Αυτά αναφέραμε, μεταξύ άλλων, πριν δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια στην Αναρχική Εφημερίδα **Ενάντια**, τ. 2, το Μάη του 1989.

Με φόντο την «κάθαρση», «ιστορικούς συμβιβασμούς» και οικουμενικές κυβερνήσεις η μεταρρυθμιστική κίνηση κράτους και κεφαλαίου πατώντας τις «διαχωριστικές γραμμές του παρελθόντος», διένυσε μια πρώτη τροχιά με όραμα την αναδιάρθρωση και την ευρωπαϊκή «ολοκλήρωση» και «ορόσημο» το 1992.

Αυτή ακριβώς η μετα-ρύθμιση ονομάστηκε «κρίση», αυτήν ακριβώς διαχειρίστηκε η διαδικασία της «κάθαρσης»: την σφοδρότητα των αντιθέσεων και την μεταβολή των συσχετισμών εξουσίας ανάμεσα σε δικαστές, εκδότες, πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες, που εκπροσωπούσαν παλιά και νέα τζάκια, και τέλος μια εκρηκτική κατάσταση στο πεδίο του κοινωνικού ανταγωνισμού.

Έτσι, ο Κοσκωτάς, που σε άλλη περίοδο θα προβάλλονταν ως «πρωτοπόρος καπιταλιστής», θα οδηγηθεί στη φυλακή, ενώ ο τέως ισχυρός άνδρας του ΠΑΣΟΚ Μένιος Κουτσόγιωργας θα αφήσει την τελευταία του πνοή μέσα στην δικαστική αίθουσα, δικαζόμενος ως ένας από τους βασικούς υπεύθυνους του «σκανδάλου» Κοσκωτά, ενώ ο ίδιος ο Ανδρέας Παπανδρέου θα «απαλλαγεί» με μόλις μία ψήφο διαφορά… Την ίδια εποχή η Εθνική Τράπεζα φορτωνόταν το βάρος της μίας «προβληματικής» μετά την άλλη, χωρίς βέβαια να ξεσπάσει κανένα σκάνδαλο που θα έκανε το «σκάνδαλο» Κοσκωτά να μοιάζει ως παρωνυχίδα «διαφθοράς».

Αν ο Κοσκωτάς ήταν πραγματικά «πρωτοπόρος καπιταλιστής» αυτό έχει να κάνει με αυτά που δίδαξε στους επιγόνους του: να βρίσκει κανείς σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα «αέρα» κεφάλαια, να τα φουσκώνει όπως έγινε αργότερα στο χρηματιστήριο, να τα μοιράζεται με αριστερούς, δεξιούς πασόκους, ενώ ταυτόχρονα μπορεί να ανοίγεται στα ΜΜΕ και στο ποδόσφαιρο.

Η «αποκάλυψη» ακόμα και αυτού που μπορεί να φαντάζει ως η ναυαρχίδα των «σκανδάλων», όχι μόνο λοιπόν στηρίζει κρατικούς μεταρρυθμιστικούς[1] προσανατολισμούς, αλλά αποδεικνύεται σε πολλές περιπτώσεις απολύτως αναγκαία για να συγκαλυφθεί η πραγματική έκταση του «φαινομένου της

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» **ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Γι' αυτό, θέλουμε και πάλι να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας και για την ενημέρωση μας, σχετικά με την κυκλοφορία και διανομή της εφημερίδας στην πόλη σας.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο **6973799207** ή μέσω του email:**diadromi@revolution.gr**

φικτή στη συνέχεια και η αποποίηση των «παλιών ταυτοτήτων» και «διαχωρισμών».

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και η πολιτικοϊδεολογική σύμπτυξη στο «κέντρο», οι ήπιοι πολιτικοί τόνοι, η απαίτηση για την διεύρυνση της πολιτικής συναίνεσης, δεν είναι βέβαια σημεία των «καιρών» μας, ούτε ένας απλός συμβολισμός. Είναι το απότοκο της παραπάνω ακόμη εξελισσόμενης διαδικασίας, που στοχεύει στην ενίσχυση της κυριαρχίας και στην προσπάθειά της να αναμετρηθεί με τον «εσωτερικό» εχθρό: τους αναρχικούς, τους εξεγερμένους στις φυλακές, την εξεγερμένη νεολαία και τα ανυπότακτα κοινωνικά κομμάτια που «ασύμμετρα» και αταξινόμητα συνεχίζουν να ακολουθούν τον δρόμο της σύγκρουσης.

Το άγριο οικονομικό αλισβερίσι όχι απλά συνεχίστηκε από τότε που μπήκαν οι νέοι «κανόνες», αλλά εκπροσωπήθηκε επάξια και πάλι από τους πράσινους «καθηγητές» όπως αποδείχθηκε στην μάσα.

Και το γαϊτανάκι συνεχίζεται με τη σημαία της γαλάζιας «κάθαρσης» να κυματίζει «ψηλά» όπως κάποτε, ίσως και «ψηλότερα».

Δικαστές και δικηγόροι φυλακίζονται όπως ο Στάθης και Καλούσης, άλλοι όπως η Μπουρμπούλια αποφυλακίζονται και ξαναφυλακίζονται, η ανακρίτρια Ηλία έχει περάσει στην «παρανομία», ο διοικητής του Α.Τ. Ν. Ιωνίας περνάει και αυτός την πόρτα του Κορυδαλλού, ο μαφιόζος βουλευτής Μαντούβαλος κυκλοφορεί με περιοριστικούς όρους, υπουργοί όπως ο Τσιτουρίδης ξηλώνονται, και ξαναράβονται στο ίδιο κουστούμι για να ξηλωθούν λίγο αργότερα. Στον ίδιο χορό κουμπάροι, χρηματιστές, τράπεζες που επιστρέφουν τα κλεμμένα, αλλά ακόμα και στην επιστροφή ενώπιον όλων βάζουν λίγο το δάκτυλο στο μέλι…

Κάλλιο να τους κοπεί το χέρι παρά το χούι….

Η συγκυβέρνηση καλά κρατεί και στα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων. Δημοσιογράφοι τιμητές της εξυγίανσης, ωρύονται την ίδια στιγμή που φιλοξενούν και ξαναφιλοξενούν τους κάθε λογής Μαντούβαλους.

Αποσπασματικές πληροφορίες, μισές ειδήσεις, ακρωτηριασμένα και αυτά τα όποια «ακούσματα» της περιβόητης «κοινής», για τα καλά πλέον, γνώμης, ο σφυγμός της οποίας μετριέται και ξαναμετριέται με σχολαστικότητα

Ξεχάστηκε και ο αιφνίδιος θάνατος του πρώην διοικητή του ΙΚΑ Βαρθολομαίου, στρατηγού περί των Ταμείων και των ασφαλιστικών τους αποθεμάτων, που προηγήθηκε του «σκανδάλου» με τα ομόλογα, «παράπλευρη απώλεια» και οι μεταρρυθμίσεις στο Ασφαλιστικό που φαινομενικά αναβάλλονται για να γίνουν …πιο γρήγορα την επόμενη «στιγμή», ενώ για χάπι εντ επιφυλάχθηκε η έξοδος από την επιτήρηση της ΕΕ και η επίσημη κήρυξη προεκλογικής περιόδου.

Κανείς πλέον δεν θυμάται από που άρχισε να ξετυλίγεται το «κουβάρι» και γιατί.

Τι και αν είναι, τουλάχιστον, γελοίο να προσποιούνται οι κυνηγοί «σκανδάλων» πως ανακάλυψαν σήμερα, ότι χρηματιστές, πολιτικοί και τράπεζες, όπως η JP Morgan, που όπως

Τώρα τι σημαίνει «εξυγίανση»; Η «εξυγίανση» του χρηματιστηρίου που δήθεν πιστοποιείται λόγου χάρη από την διαγραφή 32 εισηγμένων εταιρείων με αποτέλεσμα την χασούρα για τους μετόχους τους 250 εκατ. ευρώ, δεν σημαίνει τίποτα άλλο από τα συνηθισμένα: οι «φούσκες παραφούσκωσαν», κάποιοι «κάηκαν» μαζί με τα «χαρτιά» που πουλούσαν ως αέρα κοπανιστό. Άλλες εισηγμένες βρέθηκαν στα χέρια των πιστωτών τους, άλλες έγιναν ατμός καθώς οι ιδιοκτήτες τους διέφυγαν με τα «απαραίτητα» στο εξωτερικό και άλλου υπήρξε κλείσιμο ύστερα από «τραγικά περιστατικά», στον δρόμο που είχε ανοίξει ο «αείμνηστος» Σφηνιάς (αυτοκτονία Μανιώτη της Ipirotiki).

Κατά τ' άλλα οι τράπεζες, που φυσικά δεν είναι φιλανθρωπικά ιδρύματα, διατηρούν τα περιθώρια κέρδους στα δάνεια πάνω από το 3% και το 2007 εξαγοράζουν ασφαλιστικές εταιρείες και επενδύουν στους τομείς των «υπηρεσιών». Οι επιχειρήσεις εκμεταλλεύονται την κρατική πολιτική για μείωση των φορολογικών συντελεστών κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες για να διανείμουν την διαφορά ως μέρισμα στους μετόχους τους και οι μεγάλοι ενεργειακοί όμιλοι συνεχίζουν ανοίγματα, όπως η απόβαση που έχουν ξεκινήσει οι Κοπελούζοι, οι Βαρδινογιάννηδες και τα Ελληνικά Πετρέλαια στην Βόρεια Αφρική (σε Αίγυπτο, Αλγερία Λιβύη).

Όσο για τους «μικρούς» ή «μεσαίους» έλληνες εφοπλιστές τρίβουν ήδη τα χέρια τους, καθώς δεν μπορούν καν να υπολογίσουν που θα φθάσουν τα κέρδη τους από τις μεταφορές ξηρού φορτίου, καθώς οι ναύλοι πήραν και πάλι «φωτιά» ξεπερνώντας ακόμη και τα επίπεδα ρεκόρ του 2004. Φυσικά οι εφοπλιστές δεν ξεχνούν να «πατούν» και στην ξηρά: ακίνητα, τουρισμός εξακολουθούν να τραβούν «θαλασσινά» κεφάλαια.

Και όσο για τις επίκαιρες προμήθειες για τις εκδόσεις ομολόγων;

Από 124,6 μέχρι 249 εκατ. ευρώ υπολογίζεται ότι μοιράστηκαν εγχώριοι και μη (αν νοείται έστω και συμβολικά πλέον τέτοια διάκριση) τραπεζικοί όμιλοι από την συμμετοχή

συνέχεια στη σελ. 4

τους ως μάνατζερ στις διάφορες εκδόσεις ομολόγων του ελληνικού δημοσίου και ιδιωτικών εταιρειών από τις αρχές του 2005 μέχρι το τέλος του 2007. Και σημειωτέον ότι στα «επίσημα» αυτά ποσά δεν καταμετρούνται ορισμένες ιδιωτικές τοποθετήσεις ομολόγων όπως αυτές για τις αμυντικές δαπάνες...

Την ίδια στιγμή, όπως είναι γνωστό, η φορολογική μεταρρύθμιση προβλέπει για τους χαμηλόμισθους να αυξηθούν οι αποδοχές τους κατά 8% ενώ η φορολογία κατά 70% για τα επόμενα τρία χρόνια, ενώ πρόσφατα εξαγγέλθηκε η θέσμιση κατάσχεσης μισθών και συντάξεων για χρέη στο κράτος!!!

Δεν θα πρέπει λοιπόν να εκπλήσσει κανέναν ότι οι κοινωνικές συγκρούσεις που ξέσπασαν μ' αφορμή τις φοιτητικές κινητοποιήσεις είχαν απέναντι τους μια και μόνη σταθερά από την πλευρά του κράτους, μία και μόνη αδιαπραγμάτευτη κατεύθυνση: την εκπαίδευση στην υποταγή και την αντιμετώπιση της όποιας «κρίσης» με κήρυξη κατάσταση έκτακτης ανάγκης είτε η πρόφαση είχε να κάνει με εκφράσεις πολιτικής βίας είτε με κοινωνικές συγκρούσεις και εξεγέρσεις, όπως στην περίπτωση των εξεγέρσεων στις φυλακές που καταστάλθηκαν με ιδιαίτερη αγριότητα με αποτέλεσμα τον τραυματισμό εκατοντάδων κράτουμενων.

Γενικότερα περί «εκπαίδευσης στην υποταγή»

Ας κάνουμε όμως μια μικρή παρένθεση και ας δούμε ένα άλλο παράδειγμα.

Σύμφωνα με ένα πείραμα του πανεπιστημίου Γέιλ στις ΗΠΑ ένα μοντέλο κυριαρχίας θα μπορούσε να συμπεριλάβει ένα δίκτυο εννέα κεντρικών κρατών από την Νιγηρία στην νότια Αφρική μέχρι την Τουρκία και την Βραζιλία που θα ενισχυθούν στρατιωτικά, θα εξαρτώνται οικονομικά και πολιτικά, ώστε, αφού αστυνομεύουν με άνεση τον δικό τους χώρο, να επιτηρούν και να επιβάλλονται και στα γειτονικά τους κράτη.

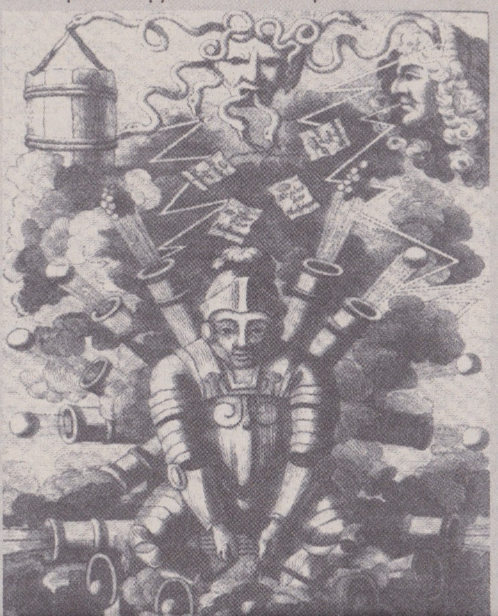
Φυσικά οι ηγέτες αυτών των κρατών, ώσπου να λειτουργήσουν ικανοποιητικά ως οθωμανοί βεζύρηδες οφείλουν να περάσουν με επιτυχία την προαπαιτούμενη «εκπαίδευση υποταγής». Τουτέστιν να επιδείξουν επανειλημμένα στοιχεία «καλής» συμπεριφοράς, να είναι πρόθυμοι να αναμιχθούν σε δύσκολες συγκρούσεις, όπου μια υπερδύναμη δεν θέλει να αναμιχθεί ή να φανεί άμεσα, αλλά και να είναι διατεθειμένοι νται. Η διαμεσολάβηση και η συναίνεση να επιδιώκονται έστω και μέσω της σιωπής ή της γενικότερης «αδράνειας».

Η κήρυξη κατάστασης έκτακτης ανάγκης για την αντιμετώπιση του εσωτερικού εχθρού

«Όποιο επιχείρημα ταύτισης του φοιτητικού κινήματος συνολικά με τους κουκουλοφόρους, τους αναρχικούς και γενικώς τους αντιεξουσιαστές υποδηλώνει αμηχανία και αδυναμία **να συστηματοποιηθούν και να αξιολογηθούν οι λεπτές, αλλά και κρίσιμες διακρίσεις και διαφορές, σχετικά με τις συνθήκες που ευνοούν την κοινωνική και πολιτική βία**».[2]

Η τελευταία «ευπρόσωπη» επιχείρηση από την πλευρά των κατασταλτικών μηχανισμών στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων, ήρθε λίγες ημέρες μετά την «σκούπα» ενάντια στους χρήστες ναρκωτικών στην οποία προέβησαν θαμώνες και κάποιοι «αντιεξουσιαστές», κάτω μάλιστα από τις επευφημίες, αλλά και ορισμένες φορές τις υποδείξεις, μαγαζατόρων. Αφ' ετέρου ταυτίστηκε χρονικά με την επικείμενη άφιξη δεκάδων χιλιάδων βρετανών και ιταλών οπαδών ενόψει του τελικού αγώνα για το κύπελλο πρωταθλητριών ομάδων Ευρώπης.

Διαφημίστηκε βέβαια δεόντως. Πληροφορούμαστε λοιπόν ότι «200 κουκουλοφόροι αστυνομικοί της ΕΚΑΜ επιστρατεύονται κατά

της κατάστασης «έκτακτης ανάγκης». Η πρώτη όπως φαίνεται είναι η «μαλακή» και έχει να κάνει με μια καλοστημένη επιχείρηση ευρείας επιτήρησης χωρίς πογκρόμ, προσαγωγές, και τα «παρατράγουδα» τους τα οποία είναι δοκιμασμένα για τους εξουσιαστές. Λόγου χάρη είναι καταφανές ότι η έντονη παρουσία μπάτσων στα Εξάρχεια δεν έχει σχεδιαστεί ώστε να επιφέρει μια κοινωνική κατακραυγή αφού μπορεί να διέρχονται επιδεικτικά ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις, δεν έχουν όμως όπως φαίνεται για την ώρα την εντολή ούτε για σκούπες ούτε για γενικευμένες προσαγωγές με στόχο την καταγραφή όπως παλαιότερα.

Η άλλη εκδοχή είναι η «σκληρή». Την υποστηρίζουν κατ' αρχήν γνωστοί και μη εξαιρετέοι δημοσιογράφοι: «Δίνουμε το δικαίωμα στον επαγγελματία αστυνομικό να τραβήξει το πιστόλι όταν απειλούν να τον κάψουν ή να τον λυντσάρουν ή θα τον κρεμάσουμε τηλεοπτικά και πολιτικά»;[3] Δεν θέλει φυσικά και πολλή σκέψη τι προτείνει ο συγκεκριμένος που θεωρεί ότι «έχουμε φτάσει στην απόλυτη εγκεφαλική και πολιτική παράλυση στο ζήτημα της δημόσιας τάξης». Προτείνει να υπάρχει νεκρός από την πλευρά των ταραχοποιών για να αποκατασταθεί η «χαμένη ισορροπία». Η εκδοχή αυτή έχει θιασώτες φυσικά στα όργανα που επιτηρούν «ύποπτους» και οι οποίοι βέβαια δεν φαίνονται διατεθειμένοι να μένουν με σταυρωμένα τα χέρια, όπως αποδείχθηκε πρόσφατα στην περίπτωση του Κώστα Μαζουράκη(μέλος του Δικτύου), τον οποίο χτύπησε, ενώ επέβαινε στην μηχανή του, αυτοκίνητο με συμβατικές πινακίδες το οποίο και ανήκε σε κάποια από τις γνωστές «υπηρεσίες» (Αντιτρομοκρατική, ΕΥΠ, Ασφάλεια). Επίσης είναι εύκολα κατανοητό ότι οι δημοσιογραφικές αυτές «απόψεις» είναι άμεσα υπεύθυνες για περιστατικά όπως το παραπάνω καθώς ξεκάθαρα παροτρύνουν σε παρόμοιες «δράσεις» αφ' ενός και αφ' ετέρου υπόσχονται την κατάλληλη στήριξη για όσους σπεύσουν και τις υιοθετήσουν.

Θα πρέπει όμως να επισημάνουμε και ορισμένα πράγματα ακόμα.

Οι όποιες κατασταλτικές μεθοδεύσεις από την πλευρά του κράτους γίνονται πολύ δύσκολα αντιμετωπίσιμες, όταν κανείς τις αντιπαρέρχεται με μια επίταξη λογικών και πρακτικών «αυτοπεριορισμού».

Η κοινωνική βία έχει μεγάλες διαφορές από την ελεγχόμενη πολιτική βία. Η μια, από την φύση της, έχει μια τάση να διαχέεται και να οικειο-

Οι πρόσφατες προφυλακίσεις και τα... κινήματα

Τα ξημερώματα του Σαββάτου 5 Μάη σημειώνονται κάποιοι εμπρησμοί στο χώρο μπροστά από τη Φιλοσοφική σχολή του ΑΠΘ στη Θεσσαλονίκη, μετά από μουσικές εκδηλώσεις που λάμβαναν χώρα στα πανεπιστήμια. Συλλαμβάνονται 5 άτομα, απ' τους οποίους οι τρεις προφυλακίζονται.

Τις επόμενες μέρες γίνονται κάποιες κινητοποιήσεις από φοιτητικά σχήματα και κάποια καλέσματα για πορείες και συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας. Είναι οι πιο πρόσφατες υποθέσεις με προφυλακίσεις ανθρώπων που συλλαμβάνονται σε διάφορες εκδηλώσεις. Πρόσφατα προφυλακίστηκε ο αναρχικός Βασίλης Στεργίου για τη συμμετοχή του στη συγκρουσιακή διαδήλωση της 8ης Μάρτη στην Αθήνα, αλλά και ο Timo Behrendt, που συνελήφθη κατά τη διάρκεια συγκρούσεων σε συναυλία στη Θεσσαλονίκη.

Προφυλακισμένοι παραμένουν, επίσης, ο Γιάννης Δημητράκης, που κατηγορείται για ληστεία το Γενάρη του 2006 στην Αθήνα και οι Στέλιος Μαλινδρέτος και Νίκος Κουνταρδάς, που κατηγορούνται για τον ξυλοδαρμό του πρώην προέδρου της ΓΣΕΕ Πολυζωγόπουλου, μετά από πορεία στο κέντρο της Αθήνας.

Τις τελευταίες μέρες, διάφορα φοιτητικά σχήματα επικεντρώνονται στον 19χρονο φοιτητή που προφυλακίστηκε, μη αναφερόμενοι καθόλου στους άλλους δύο προφυλακισμένους. Άσχετα με

ότι οι κοινωνικές συγκρούσεις που ξέσπασαν μ' αφορμή τις φοιτητικές κινητοποιήσεις είχαν απέναντι τους μια και μόνη σταθερά από την πλευρά του κράτους, μία και μόνη αδιαπραγμάτευτη κατεύθυνση: την εκπαίδευση στην υποταγή και την αντιμετώπιση της οποίας «κρίσης» με κήρυξη κατάσταση έκτακτης ανάγκης είτε η πρόφαση είχε να κάνει με εκφράσεις πολιτικής βίας είτε με κοινωνικές συγκρούσεις και εξεγέρσεις, όπως στην περίπτωση των εξεγέρσεων στις φυλακές που καταστάλθηκαν με ιδιαίτερη αγριότητα με αποτέλεσμα τον τραυματισμό εκατοντάδων κράτουμενων.

Γενικότερα περί «εκπαίδευσης στην υποταγή»

Ας κάνουμε όμως μια μικρή παρένθεση και ας δούμε ένα άλλο παράδειγμα.

Σύμφωνα με ένα πείραμα του πανεπιστημίου Γέιλ στις ΗΠΑ ένα μοντέλο κυριαρχίας θα μπορούσε να συμπεριλάβει ένα δίκτυο εννέα κεντρικών κρατών από την Νιγηρία στην νότια Αφρική μέχρι την Τουρκία και την Βραζιλία που θα ενισχυθούν στρατιωτικά, θα εξαρτώνται οικονομικά και πολιτικά, ώστε, αφού αστυνομεύουν με άνεση τον δικό τους χώρο, να επιτηρούν και να επιβάλλονται και στα γειτονικά τους κράτη.

Φυσικά οι ηγέτες αυτών των κρατών, ώσπου να λειτουργήσουν ικανοποιητικά ως οθωμανοί βεζύρηδες οφείλουν να περάσουν με επιτυχία την προαπαιτούμενη «εκπαίδευση υποταγής». Τουτέστιν να επιδείξουν επανειλημμένα στοιχεία «καλής» συμπεριφοράς, να είναι πρόθυμοι να αναμιχθούν σε δύσκολες συγκρούσεις, όπου μια υπερδύναμη δεν θέλει να αναμιχθεί ή να φανεί άμεσα, αλλά και να είναι διατεθειμένοι να αναλαμβάνουν και να φέρνουν εις πέρας εγχειρήματα σε μέρη όπου οι ΗΠΑ δεν έχουν αξιοπιστία.

Έτσι το ελληνικό κράτος καλείται λόγου χάρη να πουλήσει στους «αδελφούς» σέρβους το σχέδιο Αχτισάαρι για το Κόσσοβο για να μπορεί να συνεχίζει να καμαρώνει σαν παγώνι για τον τίτλο του «στρατηγικού εταίρου», που προσφάτως του απονεμήθηκε.

Και τι καινούργιο θα αναρωτηθεί κανείς υπάρχει σ' ένα αντίγραφο «παλαιών αποικιοκρατικών σχεδίων» της κυριαρχίας του 1850;

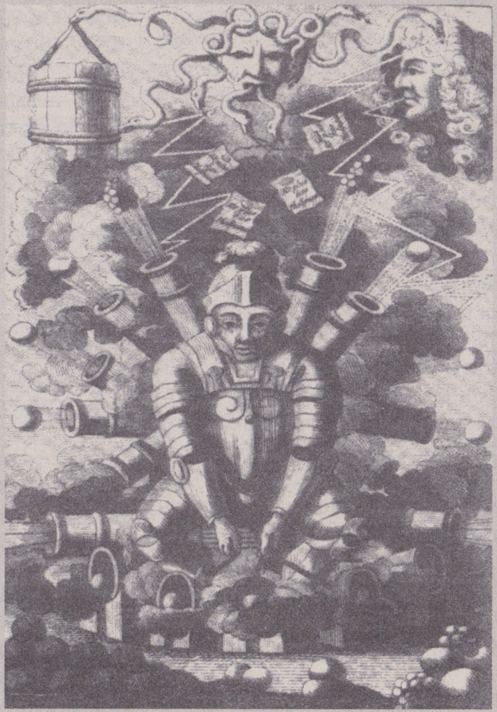
Γιατί, ούτε βέβαια η ανασυγκρότηση σχέσεων εξουσίας και επιβολής, σε όποια κλίμακα και αν γίνεται, αποτελεί βέβαια το «νέο», όσο και αν ψευδεπίγραφα προβάλλεται κάτι τέτοιο. Ούτε το μοίρασμα σφαιρών επιρροής.

Μπορεί βέβαια οι παλιές, καλές και δοκιμασμένες τεχνικές να μην εγκαταλείπονται εύκολα. Όπως ο έλεγχος μέσω τοποτηρητών που ενισχύονται στρατιωτικά, τοποθετούνται στην κατάλληλη θέση στα προκαθορισμένα πλαίσια

κοινωνική και πολιτική βία».[2]

Η τελευταία «ευπρόσωπη» επιχείρηση από την πλευρά των κατασταλτικών μηχανισμών στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων, ήρθε λίγες ημέρες μετά την «σκούπα» ενάντια στους χρήστες ναρκωτικών στην οποία προέβησαν θαμώνες και κάποιοι «αντιεξουσιαστές», κατω μάλιστα από τις επευφημίες, αλλά και ορισμένες φορές τις υποδείξεις, μαγαζατόρων. Αφ' ετέρου ταυτίστηκε χρονικά με την επικείμενη άφιξη δεκάδων χιλιάδων βρετανών και ιταλών οπαδών ενόψει του τελικού αγώνα για το κύπελλο πρωταθλητριών ομάδων Ευρώπης.

Διαφημίστηκε βέβαια δεόντως. Πληροφορούμαστε λοιπόν ότι «200 κουκουλοφόροι αστυνομικοί της ΕΚΑΜ επιστρατεύονται κατά

των κουκουλοφόρων» και ακόμη ότι «120 αστυνομικοί που ήταν επιφορτισμένοι με τα μέτρα ασφάλειας στο Εφετείο της 17Ν αναλαμβάνουν καθήκοντα φρούρησης». Οι πληροφορίες που διαρρέουν με επιμονή θέτουν και πάλι το ζήτημα της νομιμοποίησης της χρήσης πλαστικών σφαιρών, αλλά και χρωμοσφαιριδίων κατά των πάσης φύσεως ταραχοποιών και μάλιστα σε μια χρονική περίοδο που οι βίαιες διαδηλώσεις μ' αφορμή φοιτητικά ζητήματα δεν υφίστανται πλέον.

Των φρονίμων τα παιδιά, όπως φαίνεται, πριν πεινάσουν μαγειρεύουν. Αλλά και προσπαθούν να τρομοκρατήσουν.

Είναι κατ' αρχήν σαφής η πρόθεση να καταγραφούν ως υπεύθυνοι για τα νέα βαριά κατασταλτικά μέτρα στην κοινωνική συνείδηση οι φορείς και οι οποίοι θιασώτες της πολιτικής βί-

ρίζουν κατ' αρχήν γνωστοί και μη εξαιρετοί δημοσιογράφοι: «Δίνουμε το δικαίωμα στον επαγγελματία αστυνομικό να τραβήξει το πιστόλι όταν απειλούν να τον κάψουν ή να τον λυντσάρουν ή θα τον κρεμάσουμε τηλεοπτικά και πολιτικά»;[3] Δεν θέλει φυσικά και πολλή σκέψη τι προτείνει ο συγκεκριμένος που θεωρεί ότι «έχουμε φτάσει στην απόλυτη εγκεφαλική και πολιτική παράλυση στο ζήτημα της δημόσιας τάξης». Προτείνει να υπάρχει νεκρός από την πλευρά των ταραχοποιών για να αποκατασταθεί η «χαμένη ισορροπία». Η εκδοχή αυτή έχει θιασώτες φυσικά στα όργανα που επιτηρούν «υπόπτους» και οι οποίοι βέβαια δεν φαίνονται διατεθειμένοι να μένουν με σταυρωμένα τα χέρια, όπως αποδείχθηκε πρόσφατα στην περίπτωση του Κώστα Μαζουράκη(μέλος του Δικτύου), τον οποίο χτύπησε, ενώ επέβαινε στην μηχανή του, αυτοκίνητο με συμβατικές πινακίδες το οποίο και ανήκε σε κάποια από τις γνωστές «υπηρεσίες» (Αντιτρομοκρατική, ΕΥΠ, Ασφάλεια). Επίσης είναι εύκολα κατανοητό ότι οι δημοσιογραφικές αυτές «απόψεις» είναι άμεσα υπεύθυνες για περιστατικά όπως το παραπάνω καθώς ξεκάθαρα παροτρύνουν σε παρόμοιες «δράσεις» αφ' ενός και αφ' ετέρου υπόσχονται την κατάλληλη στήριξη για όσους σπεύσουν και τις υιοθετήσουν.

Θα πρέπει όμως να επισημάνουμε και ορισμένα πράγματα ακόμα.

Οι όποιες κατασταλτικές μεθοδεύσεις από την πλευρά του κράτους γίνονται πολύ δύσκολα αντιμετωπίσιμες, όταν κανείς τις αντιπαρέρχεται με μια επίταξη λογικών και πρακτικών «αυτοπεριορισμού».

Η κοινωνική βία έχει μεγάλες διαφορές από την ελεγχόμενη πολιτική βία. Η μια, από την φύση της, έχει μια τάση να διαχέεται και να οικειοποιείται από τους ανυπότακτους ανθρώπους, αλλά και να πυροδοτεί αντιδράσεις μεγάλων κοινωνικών κομματιών.

Η πολιτική βία πολλές φορές ασκείται για να επιβεβαιώνεται η αντιπολιτευτική ισχύς των φορέων της. Η στρατιωτικοποίηση της αντιπαράθεσης με το κράτος και τους μηχανισμούς του δεν είναι απλά αδιέξοδη, αλλά και η έκβασή της είναι προδιαγεγραμμένη. Πολλές φορές «πεφωτισμένοι στρατηλάτες» θριαμβολογούν για «νίκες» που αποδεικνύονται γρήγορα πολύ πικρές.

Η απαξίωση των κοινωνικών συγκρούσεων, η πρόθεση ελέγχου και αντιπροσώπευσης, μέσω συγκεντρωτικών διαδικασιών ακόμα και στην έκφραση της αλληλεγγύης ή έστω της συμπαράστασης σε όμηρους του κράτους σε κάθε περίπτωση είναι σίγουρα ότι δεν αργούν να φέρουν τους καρπούς τους. Έστω και σαπισμένους....

Συσπείρωση Αναρχικών

κι, μετά από μουσικές εκδηλώσεις που λάμβαναν χώρα στα πανεπιστήμια. Συλλαμβάνονται 5 άτομα, απ' τους οποίους οι τρεις προφυλακίζονται.

Τις επόμενες μέρες γίνονται κάποιες κινητοποιήσεις από φοιτητικά σχήματα και κάποια καλέσματα για πορείες και συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας. Είναι οι πιο πρόσφατες υποθέσεις με προφυλακίσεις ανθρώπων που συλλαμβάνονται σε διάφορες εκδηλώσεις. Πρόσφατα προφυλακίστηκε ο αναρχικός Βασίλης Στεργίου για τη συμμετοχή του στη συγκρουσιακή διαδήλωση της 8ης Μάρτη στην Αθήνα, αλλά και ο Timo Behrendt, που συνελήφθη κατά τη διάρκεια συγκρούσεων σε συναυλία στη Θεσσαλονίκη.

Προφυλακισμένοι παραμένουν, επίσης, ο Γιάννης Δημητράκης, που κατηγορείται για ληστεία το Γενάρη του 2006 στην Αθήνα και οι Στέλιος Μαλινδρέτος και Νίκος Κουντάρδας, που κατηγορούνται για τον ξυλοδαρμό του πρώην προέδρου της ΓΣΕΕ Πολυζωγόπουλου, μετά από πορεία στο κέντρο της Αθήνας.

Τις τελευταίες μέρες, διάφορα φοιτητικά σχήματα επικεντρώνονται στον 19χρονο φοιτητή που προφυλακίστηκε, μη αναφερόμενοι καθόλου στους άλλους δύο προφυλακισμένους. Άσχετα με διαφωνίες μικρές ή μεγάλες και ανεξάρτητα από το αν συμφωνεί κανείς με τα γεγονότα για τα οποία κατηγορούνται, δεν μπορεί να καταδικάσει εκ των προτέρων κάποιους, μπαίνοντας σε ανακριτικές λογικές του στυλ... «γι' αυτούς υπάρχουν στοιχεία, ενώ για άλλους δεν υπάρχουν». Η λογική αυτή δεν διαφέρει σε τίποτα απ' αυτό που ευαγγελίζονται οι νομοθέτες, οι αθώοι να βγαίνουν έξω και οι ένοχοι να μπαίνουν μέσα στη φυλακή. Έχουμε δηλαδή μια κατ' εξοχήν δημοκρατική έκφραση από το λεγόμενο «φοιτητικό κίνημα» και απαίτηση για εφαρμογή των νόμων, ζητώντας την αθώωση και αποφυλάκιση του «άδικα προφυλακισμένου φοιτητή».

φρική μέχρι την Τουρκία και την Βραζιλία που θα ενισχυθούν στρατιωτικά, θα εξαρτώνται οικονομικά και πολιτικά, ώστε, αφού αστυνομεύουν με άνεση τον δικό τους χώρο, να επιτηρούν και να επιβάλλονται και στα γειτονικά τους κράτη.

Φυσικά οι ηγέτες αυτών των κρατών, ώσπου να λειτουργήσουν ικανοποιητικά ως οθωμανοί βεζύρηδες οφείλουν να περάσουν με επιτυχία την προαπαιτούμενη «εκπαίδευση υποταγής». Τουτέστιν να επιδείξουν επανειλημμένα στοιχεία «καλής» συμπεριφοράς, να είναι πρόθυμοι να αναμιχθούν σε δύσκολες συγκρούσεις, όπου μια υπερδύναμη δεν θέλει να αναμιχθεί ή να φανεί άμεσα, αλλά και να είναι διατεθειμένοι να αναλαμβάνουν και να φέρνουν εις πέρας εγχειρήματα σε μέρη όπου οι ΗΠΑ δεν έχουν αξιοπιστία.

Έτσι το ελληνικό κράτος καλείται λόγου χάρη να πουλήσει στους «αδελφούς» σέρβους το σχέδιο Αχτισάαρι για το Κόσσοβο για να μπορεί να συνεχίζει να καμαρώνει σαν παγώνι για τον τίτλο του «στρατηγικού εταίρου», που προσφάτως του απονεμήθηκε.

Και τι καινούργιο θα αναρωτηθεί κανείς υπάρχει σ' ένα αντίγραφο «παλαιών αποικιοκρατικών σχεδίων» της κυριαρχίας του 1850;

Γιατί, ούτε βέβαια η ανασυγκρότηση σχέσεων εξουσίας και επιβολής, σε όποια κλίμακα και αν γίνεται, αποτελεί βέβαια το «νέο», όσο και αν ψευδεπίγραφα προβάλλεται κάτι τέτοιο. Ούτε το μοίρασμα σφαιρών επιρροής.

Μπορεί βέβαια οι παλιές, καλές και δοκιμασμένες τεχνικές να μην εγκαταλείπονται εύκολα. Όπως ο έλεγχος μέσω τοποτηρητών που ενισχύονται στρατιωτικά, τοποθετούνται στην κατάλληλη θέση στα προκαθορισμένα πλαίσια ενός δικτύου. Ή η παραμονή σε ενός είδους προθάλαμο των «υπό εκπαίδευση», αλλά παρ' όλα αυτά πρόθυμων να δοκιμαστούν. Θα μπορούσε να αναφέρει κανείς ακόμα τις, τόσο πλέον προβλέψιμες, θυσίες «απλών πιονιών» και την εξασφάλιση της «ουδετερότητας» υπολογίσιμων δυνάμεων, που για να παραμείνουν ως τέτοιες, διατίθενται να λάβουν θέση «μάχης» είτε ως απλοί μακρόθεν παρατηρητές , είτε ενίοτε ως «αιφνίδια» αποχωρήσαντες από το πεδίο της μάχης.

Ίσως τότε την διαφορά να την κάνουν κάποιες «λεπτομέρειες»: Ο **δοκιμαζόμενος συγχρονισμός πολλών παραγόντων και εφαρμογών**, αλλά **και το ιδεολογικό υπόβαθρο**, που επαναπροσδιορίζεται και φτιασιδώνεται για να καλυφθούν οι τωρινοί σχεδιασμοί.

Τα θεωρούμενα άκρα πρέπει να απομονώνο-

των κουκουλοφόρων» και ακόμη ότι «120 αστυνομικοί που ήταν επιφορτισμένοι με τα μέτρα ασφάλειας στο Εφετείο της 17Ν αναλαμβάνουν καθήκοντα φρούρησης». Οι πληροφορίες που διαρρέουν με επιμονή θέτουν και πάλι το ζήτημα της νομιμοποίησης της χρήσης πλαστικών σφαιρών, αλλά και χρωμοσφαιριδίων κατά των πάσης φύσεως ταραχοποιών και μάλιστα σε μια χρονική περίοδο που οι βίαιες διαδηλώσεις μ' αφορμή φοιτητικά ζητήματα δεν υφίστανται πλέον.

Των φρονίμων τα παιδιά, όπως φαίνεται, πριν πεινάσουν μαγειρεύουν. Αλλά και προσπαθούν να τρομοκρατήσουν.

Είναι κατ' αρχήν σαφής η πρόθεση να καταγραφούν ως υπεύθυνοι για τα νέα βαριά κατασταλτικά μέτρα στην κοινωνική συνείδηση οι φορείς και οι όποιοι θιασώτες της πολιτικής βίας. Η όξυνση μιας σειράς γεγονότων ήταν το επικοινωνιακό εφαλτήριο σ' όσους σχεδιάζουν και υλοποιούν τους συγκεκριμένους σχεδιασμούς που φυσικά δεν είναι τωρινοί. Ταυτόχρονα είναι σαφές ότι προχωρά και ένα ξεκαθάρισμα όσον αναφορά τις αντιτιθέμενες φατρίες στο εσωτερικό των κατασταλτικών μηχανισμών. Χαρακτηριστικά είναι τα σχόλια του υπουργού Δημόσιας Τάξης Βύρωνα Πολύδωρα που ανέφερε απαξιωτικά ότι οι αναλύσεις που παίρνει από «καιρού εις καιρόν» από τους λεγόμενους παλιούς της Αντιτρομοκρατικής είναι «σούπες και αναμασήματα που συνοψίζουν περισσότερο το ίδιο το περιεχόμενο των τρομοκρατικών ανακοινώσεων, όταν δεν είναι επιχειρήσεις αποπροσανατολισμού»!!!

Είναι επίσης σαφές ότι υπάρχουν και συζητιούνται δύο εκδοχές για την αντιμετώπιση σα υπεύθυνες για περιστατικά όπως το παραπάνω καθώς ξεκάθαρα παροτρύνουν σε παρόμοιες «δράσεις» αφ' ενός και αφ' ετέρου υπόσχονται την κατάλληλη στήριξη για όσους σπεύσουν και τις υιοθετήσουν.

Θα πρέπει όμως να επισημάνουμε και ορισμένα πράγματα ακόμα.

Οι όποιες κατασταλτικές μεθοδεύσεις από την πλευρά του κράτους γίνονται πολύ δύσκολα αντιμετωπίσιμες, όταν κανείς τις αντιπαρέρχεται με μια επίταξη λογικών και πρακτικών «αυτοπεριορισμού».

Η κοινωνική βία έχει μεγάλες διαφορές από την ελεγχόμενη πολιτική βία. Η μια, από την φύση της, έχει μια τάση να διαχέεται και να οικειοποιείται από τους ανυπότακτους ανθρώπους, αλλά και να πυροδοτεί αντιδράσεις μεγάλων κοινωνικών κομματιών.

Η πολιτική βία πολλές φορές ασκείται για να επιβεβαιώνεται η αντιπολιτευτική ισχύς των φορέων της. Η στρατιωτικοποίηση της αντιπαράθεσης με το κράτος και τους μηχανισμούς του δεν είναι απλά αδιέξοδη, αλλά και η έκβασή της είναι προδιαγεγραμμένη. Πολλές φορές «πεφωτισμένοι στρατηλάτες» θριαμβολογούν για «νίκες» που αποδεικνύονται γρήγορα πολύ πικρές.

Η απαξίωση των κοινωνικών συγκρούσεων, η πρόθεση ελέγχου και αντιπροσώπευσης, μέσω συγκεντρωτικών διαδικασιών ακόμα και στην έκφραση της αλληλεγγύης ή έστω της συμπαράστασης σε όμηρους του κράτους σε κάθε περίπτωση είναι σίγουρα ότι δεν αργούν να φέρουν τους καρπούς τους. Έστω και σαπισμένους....

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. Πολιτικά Σκάνδαλα στην Εποχή της Εικόνας, Τζων Τόμσον, «Τα οικονομικά σκάνδαλα στο πολιτικό πεδίο προσέλκυσαν την προσοχή σε μορφές της διαφθοράς και των συγκρούσεων συμφερόντων που διαφορετικά θα έμεναν απαρατήρητες, και οι δημόσιες διαμάχες που προκάλεσαν τα σκάνδαλα συνέβαλαν, σε μερικές περιπτώσεις, σε σημαντικές μεταρρυθμίσεις (όπως, για παράδειγμα, η μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης στις ΗΠΑ στα τέλη του 19ου αιώνα ή, για να αναφέρουμε ένα πιο πρόσφατο παράδειγμα, οι μεταρρυθμίσεις που εφάρμοσε η Βουλή των Κοινοτήτων μετά από το πόρισμα της Επιτροπής Νόλαν)».
2. Σοφία Βιδάλη, «Περάσαμε» σε μια νέα φάση «πολέμου», Βήμα 13 Μαΐου.
3. Αλέξης Παπαχελάς, Να αποφασίσουμε τι θέλουμε, Βήμα 29 Απριλίου.

επίσης, ο Γιάννης Δημητράκης, που κατηγορείται για ληστεία το Γενάρη του 2006 στην Αθήνα και οι Στέλιος Μαλινδρέτος και Νίκος Κουνταρδάς, που κατηγορούνται για τον ξυλοδαρμό του πρώην προέδρου της ΓΣΕΕ Πολυζωγόπουλου, μετά από πορεία στο κέντρο της Αθήνας.

Τις τελευταίες μέρες, διάφορα φοιτητικά σχήματα επικεντρώνονται στον 19χρονο φοιτητή που προφυλακίστηκε, μη αναφερόμενοι καθόλου στους άλλους δύο προφυλακισμένους. Άσχετα με διαφωνίες μικρές ή μεγάλες και ανεξάρτητα από το αν συμφωνεί κανείς με τα γεγονότα για τα οποία κατηγορούνται, δεν μπορεί να καταδικάσει εκ των προτέρων κάποιους, μπαίνοντας σε ανακριτικές λογικές του στυλ... «γι' αυτούς υπάρχουν στοιχεία, ενώ για άλλους δεν υπάρχουν». Η λογική αυτή δεν διαφέρει σε τίποτα απ' αυτό που ευαγγελίζονται οι νομοθέτες, οι αθώοι να βγαίνουν έξω και οι ένοχοι να μπαίνουν μέσα στη φυλακή. Έχουμε δηλαδή μια κατ' εξοχήν δημοκρατική έκφραση από το λεγόμενο «φοιτητικό κίνημα» και απαίτηση για εφαρμογή των νόμων, ζητώντας την αθώωση και αποφυλάκιση του «άδικα προφυλακισμένου φοιτητή».

Η έκφραση αυτή αναγνωρίζει στο κράτος την σοφή κρίση και εν τέλει εμπιστεύεται την «έγκριτη» δικαιοσύνη, που θα καταλάβει το λάθος της και θα «αποφυλακίσει τον αθώο συμφοιτητή μας»!

Είναι χαρακτηριστικό ότι στα όσα λένε τα φοιτητικά σχήματα, που ζητούν την αποφυλάκιση του 19χρονου, δεν υπάρχει σχεδόν καμία αναφορά στις φοιτητικές κινητοποιήσεις των περασμένων μηνών και στις συγκρούσεις που αναπτύχθηκαν και οι οποίες, λόγω των προβλημάτων που δημιούργησαν στο κράτος, συκοφαντήθηκαν τόσο πολύ αλλά και διαστρεβλώθηκαν από τα Μέσα Μα-

ζικής Εξαπάτησης. Μάλιστα ο σύλλογος χημικών μηχανικών ΑΠΘ κάνει ένα βήμα παραπέρα, καταδικάζοντας «**κάθε πράξη βίας, όπως έχει κάνει και στο παρελθόν**»!

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι η συμμετοχή σε κινητοποιήσεις αλληλεγγύης για διάφορα φοιτητικά σχήματα, προϋποθέτει την καταδίκη των «επεισοδίων», τη δημόσια αποκήρυξη τέτοιων πράξεων (προφανώς και όλων όσων προηγήθηκαν στις «φοιτητικές» πορείες, τις επιθέσεις σε μπάτσους και δημόσια κτίρια). Περιλαμβάνει, επίσης, μία «στην ξεπέτα» άρθρωση λόγου, που αποφεύγει να τοποθετηθεί σε διάφορα θεμελιώδη ζητήματα, γλείφοντας στην ουσία τους φοιτητές —και όχι μόνο— να... τους συμπαρασταθούν —στιγμιαία, βέβαια— στον αγώνα τους, βάζοντας, για παράδειγμα, μια υπογραφή (ή κάνοντας μια προσευχή!!!)

Εννοείται ότι οποιοσδήποτε θελήσει να τοποθετηθεί σε συνελεύσεις ή σε κείμενα για ευρύτερα κοινωνικά ζητήματα ή να τοποθετήσει το θέμα στη διάσταση που πραγματικά έχει, δηλαδή στην κοινωνική, θεωρείται ότι μιλάει «περί ανέμων και υδάτων», ότι «διώχνει τον κόσμο», ότι δε βοηθάει στο «άνοιγμα» (δηλαδή στο άνοιγμα σε κόμματα, συνδικάτα, δικηγόρους και δημοσιογράφους).

Αυτές είναι κάποιες πολύ απλές τακτικές που χρησιμοποιούν οι κάθε είδους πολιτικάντηδες για να μαντρώνουν τον κόσμο και να του αφαιρούν στην ουσία τη σκέψη του και την ενέργειά του, προσανατολίζοντάς τον στη «σύμπλευση με μαζικούς φορείς».

Αλλά και στο θέμα του ασύλου, δείχνει να διαμορφώνεται μια αντίληψη εκ μέρους των συνδικαλιστών φοιτητών, ότι το περιβόητο άσυλο δεν πρέπει να περιφρουρηθεί από τις επιθέσεις των μπάτσων και των σεκιούριτι, αλλά από τη δράση των αναρχικών και όσων συγκρούονται. Ειδικά το ΑΠΘ που προσφέρει και ένα πρώτης τάξεως περιβάλλον για πάρτυ και καλοκαιρινούς περιπάτους, θεωρείται ίσως ρομαντικό για τα κινήματα και δεν προσφέρεται να «μολυνθεί» αισθητικά με πέτρες και μολότωφ που χρησιμοποιούνται όταν ξεσπάει η κοινωνική οργή και τα δακρυγόνα και τις πλαστικές σφαίρες που εξαπολύουν οι μπάτσοι προκειμένου να την καταστείλουν. Έτσι, έχουμε δει και πρόσφατα, ομάδες περιφρούρησης να προσπαθούν να διώξουν ανθρώπους που συγκρούονταν. Τέτοια περίπτωση είχαμε μετά την πορεία του Πολυτεχνείου το 2006.

Ειδικότερα για τους αναρχικούς και αντιεξουσιαστές, η όποια αμφιταλάντευση μπορεί να αποδειχθεί βλαβερή, αφού υπαναχωρήσεις ανταλλάσσονται με την αναγνώριση κάποιων ως «σοβαρών συνομιλητών» του... «χώρου», σε αντίθεση με τους «ασόβαρους τους μπαχαλάκηδες» και φυσικά αυτές δεν λειτουργούν αποτρεπτικά ως προς το κράτος και τους μηχανισμούς του. Δεν αναφερόμαστε μόνο στη θεσμική, πλέον, «αντιεξουσία», που δε χάνει ευκαιρία να τρέχει σε κανάλια και σε συνεντεύξεις, αλλά και σ' όσους, ενδεχομένως, έλκονται από την όποια «μαζικότητα» και μπορούν να συνδράμουν, θεληµένα ή άθελα, στα σχέδια των διαφόρων αριστερών απατεώνων.

Η στάση των «κινηματικών» δικηγόρων, επίσης, δημιουργεί προβληματισμούς, αφού επικεντρώνονται σε κάποιες «αυθαιρεσίες» των εισαγγελέων και αποφεύγουν την ουσία. Είναι γνωστό, όμως, ότι εδώ και δεκαετίες μπορούσες πολύ απλά να δικαστείς για αντίσταση κατά της αρχής χωρίς κανένα απολύτως στοιχείο. Ήταν και αυτό άλλο ένα

ΛΙΒΑΝΟΣ

«...θα συνταράξουμε τις καρδιές σας με παγίδες θανάτου, θα περικυκλώσουμε τις θέσεις σας με εκρηκτικά και θα επιτεθούμε σε όλες σας τις επιχειρήσεις, αρχής γενομένης από τον τουρισμό και θα συνεχίσουμε με όλες τις σάπιες σας φάμπρικες... Σας προειδοποιούμε για τελευταία φορά και μετά από αυτό θα υπάρχουν μόνο ποτάμια αίματος»

(από την ανακοίνωση του στρατιωτικού σκέλους της Αλ-Κάιντα στο Λεβάντε (Λίβανος, Συρία, Ιορδανία, Παλαιστίνη)

«Αυτοί οι ίδιοι που κραυγάζουν ότι δεν έχει θέση η Αλ-Κάιντα στην Παλαιστίνη, έχουν ανοίξει διάπλατα τις πύλες στο Κουαρτέτο, το ΝΑΤΟ, το Ισραήλ και τις ΗΠΑ»

(Από την τελευταία ομιλία του Ayman al-Zawahiri)

Αναμφισβήτητα, μια ανάλυση μέσα από την σκοπιά της εξουσίας σε ένα καθόλα τεχνητό μόρφωμα σαν τον Λίβανο δεν μπορεί να καλυφθεί σε μερικές παραγράφους αλλά είναι και εκτός των στόχων του κειμένου αυτού. Χριστιανοί φαλαγγίτες και Μαρωνίτες, Δρούζοι και Σουνίτες του βορρά, εγκάθετες κυβερνήσεις και πολιτοφυλακές-εργαλεία, υπόγειες διαδρομές και μυστικά περάσματα για όπλα και κατασκόπους προς τις «ευαίσθητες» περιοχές της Μ. Ανατολής με φόντο την αμερικανοϊσραηλινή επικυριαρχία αλλά και την ανάδειξη του άξονα Δαμασκού-Τεχεράνης ως εναλλακτικού πόλου εξουσίας και αξιόπιστου χωροφύλακα πάνω στα κόκαλα 3000 Λιβανέζων μετά την «καλοκαιρινή βροχή» του εβραϊκού κράτους στο Νότιο Λίβανο.

Ωστόσο, το παιχνίδι των ισορροπιών ανάμεσα στις ψηφίδες του θρησκευτικού μωσαϊκού και των πολιτικών συνιστωσών τους και τα αντικρουόμενα συμφέροντα των κομματιών της εξουσίας στην «χώρα των Κέδρων» έχουν ήδη διαταραχτεί ανεπανόρθωτα.

Το φιάσκο της επιδρομής των Δυνατών στο Ιράκ και η γιγάντωση των ασυμβίβαστων κομματιών της αντίστασης σε συνδυασμό με την ολοένα και δυναμικότερη παρουσία σε περιοχές που θεωρούνταν μέχρι πρότινος ως «τρόπαια» της δυτικής κυριαρχίας, όπως η Αλγερία και το Μαρόκο, συνθέτουν νέες δυναμικές, ικανές να ανατρέψουν επιτελικούς σχεδιασμούς δεκαετιών. Ένα χρόνο μετά την εισβολή του εβραϊκού κράτους στο νότο του Λιβάνου, ο φαλαγγίτης πρωθυ-

ήλ Αριέλ Σαρόν και τους χριστιανούς φαλαγγίτες του, με τα τελευταία γεγονότα στον καταυλισμό παλαιστινίων ξεριζωμένων στο Ναχρ αλ Μπάρεντ του βορείου Λιβάνου. Ο λιβανικός στρατός που δεν έριξε ούτε μια σφαίρα κατά των ισραηλινών στρατευμάτων, βομβαρδίζει αδιακρίτως τον προσφυγικό καταυλισμό από την 20ή Μάη, εξοντώνοντας δεκάδες αμάχους και τραυματίζοντας εκατοντάδες ενώ ειδικές δυνάμεις εισβάλλουν σε κατοικίες παλαιστινίων και συλλαμβάνουν-απαγάγουν αμάχους. Περίπου οι μισοί από τους 60.000 κατοίκους θα υποχρεωθούν να εγκαταλείψουν τον καταυλισμό για τον γειτονικό Baddawi. Αφορμή ή απλώς δικαιολογία για την λιβανική κυβέρνηση και τους υψηλούς πάτρωνές της είναι η «τρομοκρατία» και η οργάνωση Φατχ αλ-Ισλάμ. Όχι όμως χωρίς αντίσταση. Πάνω από 60 Λιβανέζοι στρατιώτες έχουν χάσει τη ζωή τους στις σφοδρότερες συγκρούσεις μετά τον εμφύλιο του '90, αναγκάζοντας, έστω προσωρινά, την κυβέρνηση Σινιόρα στην αποδοχή μιας εύθραυστης εκεχειρίας. Ηρεμία πριν από την καταιγίδα;

Ένας πόλεμος προπαγάνδας είναι πάντα ωφέλιμος πριν από τον κανονικό, γιατί απενοχοποιεί συνειδήσεις, τυφλώνει τους υπηκόους, φανατίζει τους αφελείς και αποκοιμίζει τα μωρά. Σενάρια συνωμοσίας για μικρούς και μεγάλους, «αναπάντητα ερωτήματα», «ξένοι δάκτυλοι», σκοτεινά πρόσωπα, «ύποπτες διασυνδέσεις με διεθνή κέντρα τρομοκρατίας» είναι η απαραίτητη σάλτσα πριν από την σφαγή. Η Λιβανική κυβέρνηση καταγγέλλει ότι η Φατχ αλ-Ισλάμ είναι κατάσκοποι της Συρίας διαρρέοντας ότι «μετά από μία ληστεία κατέφυγαν στον καταυλισμό τέσσερεις Σύ-

θέμα στη διάσταση που πραγματικά έχει, δηλαδή στην κοινωνική, θεωρείται ότι μιλάει «περί ανέμων και υδάτων», ότι «διώχνει τον κόσμο», ότι δε βοηθάει στο «άνοιγμα» (δηλαδή στο άνοιγμα σε κόμματα, συνδικάτα, δικηγόρους και δημοσιογράφους).

Αυτές είναι κάποιες πολύ απλές τακτικές που χρησιμοποιούν οι κάθε είδους πολιτικάντηδες για να μαντρώνουν τον κόσμο και να του αφαιρούν στην ουσία τη σκέψη του και την ενέργειά του, προσανατολίζοντας τον στη «σύμπλευση με μαζικούς φορείς».

Αλλά και στο θέμα του ασύλου, δείχνει να διαμορφώνεται μια αντίληψη εκ μέρους των συνδικαλιστών φοιτητών, ότι το περιβόητο άσυλο δεν πρέπει να περιφρουρηθεί από τις επιθέσεις των μπάτσων και των σεκιούριτι, αλλά από τη δράση των αναρχικών και όσων συγκρούονται. Ειδικά το ΑΠΘ που προσφέρει και ένα πρώτης τάξεως περιβάλλον για πάρτυ και καλοκαιρινούς περιπάτους, θεωρείται ίσως ρομαντικό για τα κινήματα και δεν προσφέρεται να «μολυνθεί» αισθητικά με πέτρες και μολότωφ που χρησιμοποιούνται όταν ξεσπάει η κοινωνική οργή και τα δακρυγόνα και τις πλαστικές σφαίρες που εξαπολύουν οι μπάτσοι προκειμένου να την καταστείλουν. Έτσι, έχουμε δει και πρόσφατα, ομάδες περιφρούρησης να προσπαθούν να διώξουν ανθρώπους που συγκρούονταν. Τέτοια περίπτωση είχαμε μετά την πορεία του Πολυτεχνείου το 2006.

Ειδικότερα για τους αναρχικούς και αντιεξουσιαστές, η όποια αμφιταλάντευση μπορεί να αποδειχθεί βλαβερή, αφού υπαναχωρήσεις ανταλλάσσονται με την αναγνώριση κάποιων ως «σοβαρών συνομιλητών» του... «χώρου», σε αντίθεση με τους «ασόβαρους τους μπαχαλάκηδες» και φυσικά αυτές δεν λειτουργούν αποτρεπτικά ως προς το κράτος και τους μηχανισμούς του. Δεν αναφερόμαστε μόνο στη θεσμική, πλέον, «αντιεξουσία», που δε χάνει ευκαιρία να τρέχει σε κανάλια και σε συνεντεύξεις, αλλά και σ' όσους, ενδεχομένως, έλκονται από την όποια «μαζικότητα» και μπορούν να συνδράμουν, θελημένα ή άθελα, στα σχέδια των διαφόρων αριστερών απατεώνων.

Η στάση των «κινηματικών» δικηγόρων, επίσης, δημιουργεί προβληματισμούς, αφού επικεντρώνονται σε κάποιες «αυθαιρεσίες» των εισαγγελέων και αποφεύγουν την ουσία. Είναι γνωστό, όμως, ότι εδώ και δεκαετίες μπορούσες πολύ απλά να δικαστείς για αντίσταση κατά της αρχής χωρίς κανένα απολύτως στοιχείο. Ήταν και αυτό άλλο ένα δείγμα της κρατικής δικαιοσύνης. Αυτή όμως η εμμονή των δικηγόρων στο να επικεντρώνονται σε στοιχεία αθωότητας μπορεί να δικαιολογηθεί από την επαγγελματική τους σκοπιά, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να καθορίζει τη στάση των αλληλέγγυων συντρόφων και συντροφισσών. Γιατί το κράτος έχει κάθε συμφέρον να «σπρώξει» τα... διάφορα κινήματα -και μη- σε μια αποδοχή της νομιμότητας και διαπραγμάτευση όσον αφορά τη νομική στοιχειοθέτηση μιας δίωξης. Άλλωστε είναι συνηθισμένο φαινόμενο, για τους κάθε είδους αριστερούς, να επιδεικνύουν την αφοσίωσή τους στα δημοκρατικά ιδεώδη και την κρατική δικαιοσύνη, που «δεν θα πρέπει να είναι εκδικητική αλλά να παραμείνει αδέκαστη» (εδώ γελάτε όσο θέλετε!). Για τους αναρχικούς όμως και όσους παλεύουν για την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση όλα αυτά είναι κούφια λόγια, που μόνο ευκολόπιστους μπορούν να ξεγελάσουν.

Κι όπως και σε πολλές περιπτώσεις στο παρελθόν, μετά από μια ενδεχόμενη αποφυλάκιση, την οποία θα γιορτάσει δεόντως το... μαχητικό αυτό κίνημα, των παραστάσεων διαμαρτυρίας στα δικαστήρια και των ψηφισμάτων, θα έχει μείνει μια χλιαρή κινητοποίηση με δημόσιες αποκηρύξεις, καταδίκες των «επεισοδίων», ενίσχυσης αριστερών κομματιδίων και κομμάτων, που «αγανακτούν με τις σκευωρίες που στήνει η εξουσία σε δημοκρατικούς πολίτες», αλλά δεν έχουν κανένα πρό-

Αλ Κάιντα στο Λεβάντε (Λίβανος, Συρία, Ιορδανία, Παλαιστίνη)

«Αυτοί οι ίδιοι που κραυγάζουν ότι δεν έχει θέση η Αλ-Κάιντα στην Παλαιστίνη, έχουν ανοίξει διάπλατα τις πύλες στο Κουαρτέτο, το ΝΑΤΟ, το Ισραήλ και τις ΗΠΑ»

(Από την τελευταία ομιλία του Ayman al-Zawahiri)

Αναμφισβήτητα, μια ανάλυση μέσα από την σκοπιά της εξουσίας σε ένα καθόλα τεχνητό μόρφωμα σαν τον Λίβανο δεν μπορεί να καλυφθεί σε μερικές παραγράφους αλλά είναι και εκτός των στόχων του κειμένου αυτού. Χριστιανοί φαλαγγίτες και Μαρωνίτες, Δρούζοι και Σουνίτες του βορρά, εγκάθετες κυβερνήσεις και πολιτοφυλακές-εργαλεία, υπόγειες διαδρομές και μυστικά περάσματα για όπλα και κατασκόπους προς τις «ευαίσθητες» περιοχές της Μ. Ανατολής με φόντο την αμερικανοϊσραηλινή επικυριαρχία αλλά και την ανάδειξη του άξονα Δαμασκού-Τεχεράνης ως εναλλακτικού πόλου εξουσίας και αξιόπιστου χωροφύλακα πάνω στα κόκαλα 3000 Λιβανέζων μετά την «καλοκαιρινή βροχή» του εβραϊκού κράτους στο Νότιο Λίβανο.

Ωστόσο, το παιχνίδι των ισορροπιών ανάμεσα στις ψηφίδες του θρησκευτικού μωσαϊκού και των πολιτικών συνιστωσών τους και τα αντικρουόμενα συμφέροντα των κομματιών της εξουσίας στην «χώρα των Κέδρων» έχουν ήδη διαταραχτεί ανεπανόρθωτα.

Το φιάσκο της επιδρομής των Δυνατών στο Ιράκ και η γιγάντωση των ασυμβίβαστων κομματιών της αντίστασης σε συνδυασμό με την ολοένα και δυναμικότερη παρουσία σε περιοχές που θεωρούνταν μέχρι πρότινος ως «τρόπαια» της δυτικής κυριαρχίας, όπως η Αλγερία και το Μαρόκο, συνθέτουν νέες δυναμικές, ικανές να ανατρέψουν επιτελικούς σχεδιασμούς δεκαετιών. Ένα χρόνο μετά την εισβολή του εβραϊκού κράτους στο νότο του Λιβάνου, ο φαλαγγίτης πρωθυπουργός Φουάντ Σινιόρα που μυξόκλαιγε για τις τηλεοπτικές ανάγκες στην διάσκεψη του ΟΗΕ για την «τραγωδία», όπως την χαρακτήριζε, μπορεί να αισθάνεται δικαιωμένος. Αντί να ανατραπεί εκείνος, που θα έφτυνε ακόμα και ο Κουίσλινγκ, από αυτούς που (με τον ένα ή τον άλλο τρόπο) απέκρουσαν ως ένα βαθμό τον ισραηλινό στρατό, ενισχύεται η θέση του στο Λίβανο και τη «διεθνή κοινότητα» και με τα αμερικάνικα δολάρια είναι έτοιμος να λύσει το «αγκάθι» των παλαιστίνιων προσφύγων με την γνωστή μεθοδολογία του λουτρού αίματος. Οι ήπιες πολυπληθείς και άοπλες διαδηλώσεις (ξεπέρασαν το 1.000.000) της Χεζμπολλάχ στην Βηρυτό που ζητούσαν την απομάκρυνση του Φουάντ Σινιόρα από τον πρωθυπουργικό θώκο μάλλον ενίσχυσαν τον καλύτερο φίλο των ΗΠΑ μετά το Ισραήλ γεννώντας ερωτηματικά για το εάν πράγματι η Χεζμπολλάχ επεδίωκε την ανατροπή του ή απλώς κυνηγούσε τις εντυπώσεις με φόντο την ταπεινωτική συνθήκη των Κυρίαρχων που επέβαλλαν «διεθνή δύναμη» στα εδάφη του νοτίου Λιβάνου.

Χωρίς αμφιβολία όμως, η οπτική από την πλευρά των καταπιεσμένων είναι αυτή που μπορεί να κόψει

ήλ Αριέλ Σαρόν και τους χριστιανούς φαλαγγίτες του, με τα τελευταία γεγονότα στον καταυλισμό παλαιστινίων ξεριζωμένων στο Ναχρ αλ Μπάρεντ του βορείου Λιβάνου. Ο λιβανικός στρατός που δεν έριξε ούτε μια σφαίρα κατά των ισραηλινών στρατευμάτων, βομβαρδίζει αδιακρίτως τον προσφυγικό καταυλισμό από την 20ή Μάη, εξοντώνοντας δεκάδες αμάχους και τραυματίζοντας εκατοντάδες ενώ ειδικές δυνάμεις εισβάλλουν σε κατοικίες παλαιστινίων και συλλαμβάνουν-απαγάγουν αμάχους. Περίπου οι μισοί από τους 60.000 κατοίκους θα υποχρεωθούν να εγκαταλείψουν τον καταυλισμό για τον γειτονικό Baddawi. Αφορμή ή απλώς δικαιολογία για την λιβανική κυβέρνηση και τους υψηλούς πάτρωνές της είναι η «τρομοκρατία» και η οργάνωση Φατχ αλ-Ισλάμ. Όχι όμως χωρίς αντίσταση. Πάνω από 60 Λιβανέζοι στρατιώτες έχουν χάσει τη ζωή τους στις σφοδρότερες συγκρούσεις μετά τον εμφύλιο του '90, αναγκάζοντας, έστω προσωρινά, την κυβέρνηση Σινιόρα στην αποδοχή μιας εύθραυστης εκεχειρίας. Ηρεμία πριν από την καταιγίδα;

Ένας πόλεμος προπαγάνδας είναι πάντα ωφέλιμος πριν από τον κανονικό, γιατί απενοχοποιεί συνειδήσεις, τυφλώνει τους υπηκόους, φανατίζει τους αφελείς και αποκοιμίζει τα μωρά. Σενάρια συνωμοσίας για μικρούς και μεγάλους, «αναπάντητα ερωτήματα», «ξένοι δάκτυλοι», σκοτεινά πρόσωπα, «ύποπτες διασυνδέσεις με διεθνή κέντρα τρομοκρατίας» είναι η απαραίτητη σάλτσα πριν από την σφαγή. Η Λιβανική κυβέρνηση καταγγέλλει ότι η Φατχ αλ-Ισλάμ είναι κατάσκοποι της Συρίας διαρρέοντας ότι «μετά από μία ληστεία κατέφυγαν στον καταυλισμό τέσσερεις Σύροι» χωρίς να επιβεβαιώνεται από ανεξάρτητες πηγές ούτε καν η ληστεία.

Σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες οι συγκρούσεις ξεκίνησαν μετά την εισβολή του λιβανικού στρατού σε κτίριο που χρησιμοποιούσε η Φατχ αλ-Ισλάμ, η οποία απάντησε με επίθεση σε λιβανικές θέσεις. Ο εκπρόσωπος του συριακού κράτους διέψευσε όλα τα σχετικά σενάρια τονίζοντας ότι μέλη της οργάνωσης είναι επικηρυγμένα και στην Συρία. Εκπρόσωπος του Λαϊκού Μετώπου για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης στον καταυλισμό Μπαρέντ καταγγέλλει ότι δεν είναι παρά πράκτορες των πολιτοφυλακών Χαρίρι που εισέδυσαν στο στρατόπεδο με την ανοχή των λιβανικών στρατευμάτων που τα φρουρούν εξωτερικά. Δεν μπορεί όμως να απορρίψει ως αβάσιμες τις καταγγελίες ότι και η πολιτοφυλακή του Χαρίρι βάλλει κατά του καταυλισμού. Ποιος εξ άλλου μπορεί να κατηγορήσει τόσο βιαστικά ως πράκτορα κάποιον καταδικασμένο ερήμην σε θάνατο από τα ιορδανικά δικαστήρια για την εκτέλεση αμερικανού διπλωμάτη και κυνηγημένο από τέσσερα κράτη, όπως τον ηγέτη της Φατχ Αλ-Ισλάμ; Άλλωστε δεν είναι δυνατόν να εξηγηθεί ούτε η αλματώδης αύξηση της χρηματοδότη-

ταλάντευση μπορεί να αποδειχθεί βλαβερή, αφού υπαναχωρήσεις ανταλλάσσονται με την αναγνώριση κάποιων ως «σοβαρών συνομιλητών» του... «χώρου», σε αντίθεση με τους «ασόβαρους τους μπαχαλάκηδες» και φυσικά αυτές δεν λειτουργούν αποτρεπτικά ως προς το κράτος και τους μηχανισμούς του. Δεν αναφερόμαστε μόνο στη θεσμική, πλέον, «αντιεξουσία», που δε χάνει ευκαιρία να τρέχει σε κανάλια και σε συνεντεύξεις, αλλά και σ' όσους, ενδεχομένως, έλκονται από την όποια «μαζικότητα» και μπορούν να συνδράμουν, θελημένα ή άθελα, στα σχέδια των διαφόρων αριστερών απατεώνων.

Η στάση των «κινηματικών» δικηγόρων, επίσης, δημιουργεί προβληματισμούς, αφού επικεντρώνονται σε κάποιες «αυθαιρεσίες» των εισαγγελέων και αποφεύγουν την ουσία. Είναι γνωστό, όμως, ότι εδώ και δεκαετίες μπορούσες πολύ απλά να δικαστείς για αντίσταση κατά της αρχής χωρίς κανένα απολύτως στοιχείο. Ήταν και αυτό άλλο ένα δείγμα της κρατικής δικαιοσύνης. Αυτή όμως η εμμονή των δικηγόρων στο να επικεντρώνονται σε στοιχεία αθωότητας μπορεί να δικαιολογηθεί από την επαγγελματική τους σκοπιά, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να καθορίζει τη στάση των αλληλέγγυων συντρόφων και συντροφισσών. Γιατί το κράτος έχει κάθε συμφέρον να «σπρώξει» τα... διάφορα κινήματα -και μη- σε μια αποδοχή της νομιμότητας και διαπραγμάτευση όσον αφορά τη νομική στοιχειοθέτηση μιας δίωξης. Άλλωστε είναι συνηθισμένο φαινόμενο, για τους κάθε είδους αριστερούς, να επιδεικνύουν την αφοσίωσή τους στα δημοκρατικά ιδεώδη και την κρατική δικαιοσύνη, που «δεν θα πρέπει να είναι εκδικητική αλλά να παραμείνει αδέκαστη» (εδώ γελάτε όσο θέλετε!). Για τους αναρχικούς όμως και όσους παλεύουν για την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση όλα αυτά είναι κούφια λόγια, που μόνο ευκολόπιστους μπορούν να ξεγελάσουν.

Κι όπως και σε πολλές περιπτώσεις στο παρελθόν, μετά από μια ενδεχόμενη αποφυλάκιση, την οποία θα γιορτάσει δεόντως το... μαχητικό αυτό κίνημα, των παραστάσεων διαμαρτυρίας στα δικαστήρια και των ψηφισμάτων, θα έχει μείνει μια χλιαρή κινητοποίηση με δημόσιες αποκηρύξεις, καταδίκες των «επεισοδίων», ενίσχυσης αριστερών κομματιδίων και κομμάτων, που «αγανακτούν με τις σκευωρίες που στήνει η εξουσία σε δημοκρατικούς πολίτες», αλλά δεν έχουν κανένα πρόβλημα να καταδικάζονται αναρχικοί και «ακραία στοιχεία». Έτσι μπορεί να επιτευχθεί μια απονεύρωση των κινητοποιήσεων, —διακαής πόθος του κράτους και της αριστεράς—, να γίνονται ψηφίσματα, να πηγαίνει κόσμος για παράσταση διαμαρτυρίας στα δικαστήρια, να δίνει συνεντεύξεις στα κανάλια και σε εφημερίδες, παρουσιάζοντας τις συγκρούσεις και τα βίαια εξεγερτικά ξεσπάσματα σαν ουτοπικές εκφράσεις κάποιων ακραίων νεολαίων που δεν έχουν σχέση με το κίνημα.

Φυσικά, οι αναρχικοί και οι υπόλοιποι αγωνιζόμενοι άνθρωποι γνωρίζουν καλά το μέγεθος της απάτης που πραγματώνεται σε τέτοιες περιπτώσεις. Γι' αυτό και δεν γίνονται συνένοχοι στην ενδυνάμωση της κοροϊδίας, αλλά συνεχίζουν τη διάδοση του εξεγερτικού λόγου και του αδιαμεσολάβητου αγώνα για την ελευθερία και την κοινωνική επανάσταση. Και φυσικά, συνεχίζουν να εκφράζουν την αλληλεγγύη τους έξω από λογικές «νομιμότητας» και «παρανομίας», και πέρα από φιλικές ή μη σχέσεις με τους εκάστοτε κατηγορούμενους.

Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

τους στο Νότιο Λίβανο.

Ωστόσο, το παιχνίδι των ισορροπιών ανάμεσα στις ψηφίδες του θρησκευτικού μωσαϊκού και των πολιτικών συνιστωσών τους και τα αντικρουόμενα συμφέροντα των κομματιών της εξουσίας στην «χώρα των Κέδρων» έχουν ήδη διαταραχτεί ανεπανόρθωτα.

Το φιάσκο της επιδρομής των Δυνατών στο Ιράκ και η γιγάντωση των ασυμβίβαστων κομματιών της αντίστασης σε συνδυασμό με την ολοένα και δυναμικότερη παρουσία σε περιοχές που θεωρούνταν μέχρι πρότινος ως «τρόπαια» της δυτικής κυριαρχίας, όπως η Αλγερία και το Μαρόκο, συνθέτουν νέες δυναμικές, ικανές να ανατρέψουν επιτελικούς σχεδιασμούς δεκαετιών. Ένα χρόνο μετά την εισβολή του εβραϊκού κράτους στο νότο του Λιβάνου, ο φαλαγγίτης πρωθυπουργός Φουάντ Σινιόρα που μυξόκλαιγε για τις τηλεοπτικές ανάγκες στην διάσκεψη του ΟΗΕ για την «τραγωδία», όπως την χαρακτήριζε, μπορεί να αισθάνεται δικαιωμένος. Αντί να ανατραπεί εκείνος, που θα έφτυνε ακόμα και ο Κουίσλινγκ, από αυτούς που (με τον ένα ή τον άλλο τρόπο) απέκρουσαν ως ένα βαθμό τον ισραηλινό στρατό, ενισχύεται η θέση του στο Λίβανο και τη «διεθνή κοινότητα» και με τα αμερικάνικα δολάρια είναι έτοιμος να λύσει το «αγκάθι» των παλαιστίνιων προσφύγων με την γνωστή μεθοδολογία του λουτρού αίματος. Οι ήπιες πολυπληθείς και άοπλες διαδηλώσεις (ξεπέρασαν το 1.000.000) της Χεζμπολλάχ στην Βηρυτό που ζητούσαν την απομάκρυνση του Φουάντ Σινιόρα από τον πρωθυπουργικό θώκο μάλλον ενίσχυσαν τον καλύτερο φίλο των ΗΠΑ μετά το Ισραήλ γεννώντας ερωτηματικά για το εάν πράγματι η Χεζμπολλάχ επεδίωκε την ανατροπή του ή απλώς κυνηγούσε τις εντυπώσεις με φόντο την ταπεινωτική συνθήκη των Κυρίαρχων που επέβαλλαν «διεθνή δύναμη» στα εδάφη του νοτίου Λιβάνου.

Χωρίς αμφιβολία όμως, η οπτική από την πλευρά των καταπιεσμένων είναι αυτή που μπορεί να κόψει τον γόρδιο δεσμό του πλέγματος εξουσίας, αποδεσμεύοντας δυνάμεις και δυνατότητες προς την κατεύθυνση της ελευθερίας. Οι προσφυγικοί καταυλισμοί του Λιβάνου δεν είναι παρά μια «τεράστια φυλακή σκλάβων περιτριγυρισμένη από συρματοπλέγματα και δεν μπορεί κανείς να βγει έξω χωρίς εξευτελισμούς και ταπεινώσεις από τα κτήνη που τον φρουρούν μέρα-νύχτα [...] φτώχια, ανεργία αγραμματοσύνη, αθλιότητα για τους έγκλειστους» (από την ανακοίνωση της Αλ-Κάιντα στο Λεβάντε). Ας μην φανεί λοιπόν παράξενο σε κάποιους ότι θα μπορούσαν κάποτε να γίνουν εστία εξέγερσης...

Ένα αυλάκι αίματος ενώνει τον Μαύρο Σεπτέμβρη το 1970 στην Ιορδανία που κόστισε την ζωή σε 8000 παλαιστίνιους και τη σφαγή στους προσγυγικούς καταυλισμούς της Σάμπρα και Σατίλα του Λιβάνου κατά των διωγμένων από την Ιορδανία παλαιστινίων από τον στρατηγό και μετέπειτα πρωθυπουργό του Ισρα-

τον εμφύλιο του '90, αναγκάζοντας, έστω προσωρινά, την κυβέρνηση Σινιόρα στην αποδοχή μιας εύθραυστης εκεχειρίας. Ηρεμία πριν από την καταιγίδα;

Ένας πόλεμος προπαγάνδας είναι πάντα ωφέλιμος πριν από τον κανονικό, γιατί απενοχοποιεί συνειδήσεις, τυφλώνει τους υπηκόους, φανατίζει τους αφελείς και αποκοιμίζει τα μωρά. Σενάρια συνομωσίας για μικρούς και μεγάλους, «αναπάντητα ερωτήματα», «ξένοι δάκτυλοι», σκοτεινά πρόσωπα, «ύποπτες διασυνδέσεις με διεθνή κέντρα τρομοκρατίας» είναι η απαραίτητη σάλτσα πριν από την σφαγή. Η Λιβανική κυβέρνηση καταγγέλλει ότι η Φατχ αλ-Ισλάμ είναι κατάσκοποι της Συρίας διαρρέοντας ότι «μετά από μία ληστεία κατέφυγαν στον καταυλισμό τέσσερεις Σύροι» χωρίς να επιβεβαιώνεται από ανεξάρτητες πηγές ούτε καν η ληστεία.

Σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες οι συγκρούσεις ξεκίνησαν μετά την εισβολή του λιβανικού στρατού σε κτίριο που χρησιμοποιούσε η Φατχ αλ-Ισλαμ, η οποία απάντησε με επίθεση σε λιβανικές θέσεις. Ο εκπρόσωπος του συριακού κράτους διέψευσε όλα τα σχετικά σενάρια τονίζοντας ότι μέλη της οργάνωσης είναι επικηρυγμένα και στην Συρία. Εκπρόσωπος του Λαϊκού Μετώπου για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης στον καταυλισμό Μπαρέντ καταγγέλλει ότι δεν είναι παρά πράκτορες των πολιτοφυλακών Χαρίρι που εισέδυσαν στο στρατόπεδο με την ανοχή των λιβανικών στρατευμάτων που τα φρουρούν εξωτερικά. Δεν μπορεί όμως να απορρίψει ως αβάσιμες τις καταγγελίες ότι και η πολιτοφυλακή του Χαρίρι βάλλει κατά του καταυλισμού. Ποιος εξ άλλου μπορεί να κατηγορήσει τόσο βιαστικά ως πράκτορα κάποιον καταδικασμένο ερήμην σε θάνατο από τα ιορδανικά δικαστήρια για την εκτέλεση αμερικανού διπλωμάτη και κυνηγημένο από τέσσερα κράτη, όπως τον ηγέτη της Φατχ Αλ-Ισλάμ; Άλλωστε δεν είναι δυνατόν να εξηγηθεί ούτε η αλματώδης αύξηση της χρηματοδότησης των ΗΠΑ προς τον Σινιόρα ούτε τα έξι αμερικάνικα μεταγωγικά με πολεμοφόδια και μη συμβατικά όπλα, αλλά ούτε και ο καθολικός βομβαρδισμός των καταυλισμών αν επρόκειτο μόνο για την εξόντωση μιας «ολιγομελούς ομάδας τρομοκρατών» όπως επιμένει το λιβανικό υπουργείο άμυνας.

Ακόμα και οι λάτρεις των θεωριών συνομωσίας δεν μπορούν να αγνοήσουν την παράλληλη εισβολή του εβραϊκού στρατού κατοχής στη λωρίδα της Γάζας, γεγονός που αποδεικνύει μια συντονισμένη επιχείρηση των αμερικανοϊσραηλινών και των ντόπιων συνεργατών τους με την μέθοδο του γνωστού από την Φυσική, **«ζεύγους δυνάμεων»**. Όπως ήδη έχουμε ξαναγράψει στο αμέσως προηγούμενο φύλλο, οι εξελίξεις στην Μ. Ανατολή θα είναι καταιγιστικές και γι' αυτό θα χρειαστεί να επανέλθουμε ...

Απόγονοι του ΚΑΤΙΛΙΝΑ

Μια μικρή προσέγγιση της πρόσφατης εξέγερσης στο Μαλανδρίνο

Ανέκαθεν μια κινητοποίηση στο χώρο των φυλακών αποτελούσε ένα ερέθισμα για τους «απ' έξω».

Η ευάλωτη θέση στην οποία βρίσκονται οι φυλακισμένοι ευαισθητοποιεί τον κοινωνικό χώρο και δεν είναι τυχαίο πως μεγάλα εξεγερτικά γεγονότα έχουν συνδεθεί με κινητοποιήσεις και εξεγέρσεις στις φυλακές (όπως για παράδειγμα η εξέγερση στον Κορυδαλλό το 1995 που είχε στα αποτέλεσμα να ξεκινήσουν συγκρούσεις και καταλήψεις σ' Αθήνα και Θεσσαλονίκη που σημάδεψαν την επέτειο του πολυτεχνείου με τα συγκρουσιακά και εξεγερτικά γεγονότα, που ανάγκασαν το κράτος να εισβάλει με τις ένοπλες συμμορίες και να αιχμαλωτίσει 500 εξεγερμένους. Και για να πάμε ακόμα πιο πίσω μπορούμε να θυμηθούμε τις μεγάλες πορείες χιλιάδων ανθρώπων έξω από τις εξεγερμένες φυλακές του Κορυδαλλού, το 1990).

Σε κάθε ανάλογη περίπτωση οι άνθρωποι βγαίνουν στους δρόμους και ενώνουν τις φω-

ρυγα μπόρεσε να κινηθεί αποτελεσματικά ενώ όσες από τις υπόλοιπες προσπάθησαν να κινητοποιηθούν αποκλείστηκαν ευθύς εξ αρχής μέσα στο χώρο του κτιρίου. Βέβαια δεν ξεχνάμε πως σ' αυτή την πτέρυγα είναι που πριν ακριβώς ένα χρόνο απανθρακώθηκαν τέσσερεις φυλακισμένοι. Αυτό το κρατικό έγκλημα δεν έχει φύγει από την μνήμη όσων το έζησαν, γι' αυτό και υπήρξε μεγάλη οργή που οδήγησε σε μια απίστευτα βίαιη αντιπαράθεση των λιγοστών εξεγερμένων με τις πάνοπλες κρατικές συμμορίες που εισέβαλαν για να αποκαταστήσουν την τάξη.

Το Μαλανδρίνο, από την άλλη πλευρά, ήταν αυτό που άναψε τη σπίθα και που την κράτησε αναμμένη μέχρι τέλους. Οι εξεγερμένοι αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν μόνο κάτω από το φάσμα της πείνας και της δίψας. Γιατί το κουράγιο περίσσεψε. Δεν μας ξενίζει η βαρβαρότητα και η κτηνώδης βία με την οποία αντιμετωπίζονται οι εξεγερμένοι των φυλακών. Κι αυτό αποδείχνει τη σημασία την οποία αποδίδει

Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΟ ΜΑΛΑΝΔΡΙΝΟ

«Και όμως, παρόν είναι αυτό που ζούμε, που αισθανόμαστε, που δημιουργείται αυτή τη στιγμή».

(Σάββας Ξηρός, Η Μέρα Εκείνη...)

Δεν χρειάζεται παρά μια στιγμή, ένα δευτερόλεπτο, ένα γεγονός για να ξεσπάσει μια εξέγερση. Ό,τι κι αν κάνει η κυριαρχία, όσες διώξεις κι αν ασκήσει, σ' όσους βασανισμούς κι αν προβεί, το μόνο που δεν μπορεί να εξαφανίσει είναι το πάντα ανυπότακτο ανθρώπινο πνεύμα και το ανυπέρβλητο πάθος για λευτεριά.

Οι βασανισμοί, που καθημερινά συμβαίνουν μέσα στα κρατικά κολαστήρια, είναι λίγο πολύ γνωστοί σε όλους. Έτσι και ο εν λόγω ξυλοδαρμός του αναρχικού κρατούμενου Γ. Δημητράκη από μια γνωστή ομάδα ροπαλοφόρων του κολαστηρίου του Μαλανδρίνου θα θεωρούνταν ένας ακόμα, αν δεν γινόταν η αφορμή να ξεσπάσει η μεγαλύ-

πρώτες στιγμές της εξέγερσης ολιγάριθμη ομάδα κρατουμένων, που βρέθηκε στην ταράτσα, απέτρεψε την ανακατάληψή της από τον ροπαλοφόρο διευθυντή και τα τσιράκια του. Το γεγονός αυτό οδήγησε τους κρατούμενους στο να ξηλώσουν από την ταράτσα τα σιδερένια υποστυλώματα των συρματοπλεγμάτων για να οπλιστούν, ώστε να αποτρέψουν πιθανή επέμβαση των εκατοντάδων κρανοφόρων, που κατέφθασαν στη φυλακή από την πρώτη στιγμή.

Έτσι μπόρεσαν τη δεύτερη μέρα να αντιμετωπίσουν δεκάδες διμοιρίες ΜΑΤ και ΕΚΑΜ που εφόρμησαν στο εσωτερικό των ακτινών καταστρέφοντας κελιά και θαλάμους και χτυπώντας με μανία υπερήλικες και άρρωστους κρατουμένους που δεν συμμετείχαν στην εξέγερση και κάθονταν στα κελιά τους. Τα ανθρωπόμορφα κτήνη, μπροστά στην αποφασιστικότητα των κρατουμένων -που έστησαν οδοφράγματα από συρματοπλέγματα και πέταγαν από τις καταπακτές της ταράτσας αναμμένα στρώματα, φλεγόμενα πισσόχαρτα και κου-

βρίσκονται οι φυλακισμένοι ευαισθητοποιεί τον κοινωνικό χώρο και δεν είναι τυχαίο πως μεγάλα εξεγερτικά γεγονότα έχουν συνδεθεί με κινητοποιήσεις και εξεγέρσεις στις φυλακές (όπως για παράδειγμα η εξέγερση στον Κορυδαλλό το 1995 που είχε στα αποτέλεσμα να ξεκινήσουν συγκρούσεις και καταλήψεις σ' Αθήνα και Θεσσαλονίκη που σημάδεψαν την επέτειο του πολυτεχνείου με τα συγκρουσιακά και εξεγερτικά γεγονότα, που ανάγκασαν το κράτος να εισβάλει με τις ένοπλες συμμορίες και να αιχμαλωτίσει 500 εξεγερμένους. Και για να πάμε ακόμα πιο πίσω μπορούμε να θυμηθούμε τις μεγάλες πορείες χιλιάδων ανθρώπων έξω από τις εξεγερμένες φυλακές του Κορυδαλλού, το 1990).

Σε κάθε ανάλογη περίπτωση οι άνθρωποι βγαίνουν στους δρόμους και ενώνουν τις φωνές, τις διαθέσεις και τις δυνατότητες τους συνθέτοντας και δημιουργώντας γεγονότα άρνησης της εξουσίας και αντικρατικής δράσης. Αυτός είναι και ο λόγος για το οποίο το κράτος έχει σκορπίσει απλόχερα τη νάρκωση μέσα στις φυλακές προκειμένου να αποτρέψει κάθε διάθεση για αντίσταση και εξέγερση. Άλλωστε η νάρκωση είναι ένα ακόμα μέσο με το οποίο επιτυγχάνεται η καθήλωση και η υποταγή στις θελήσεις των εξουσιαστών.

Είναι αλήθεια πως, στις πέντε μέρες που διήρκεσε, η ε-

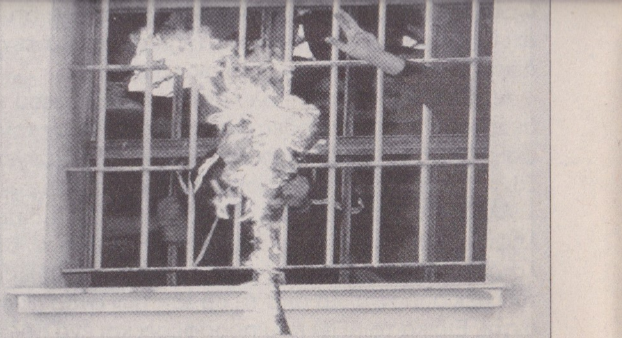
χώρο του κτιρίου. Βέβαια δεν ξεχνάμε πως σ' αυτή την πτέρυγα είναι που πριν ακριβώς ένα χρόνο απανθρακώθηκαν τέσσερεις φυλακισμένοι. Αυτό το κρατικό έγκλημα δεν έχει φύγει από την μνήμη όσων το έζησαν, γι' αυτό και υπήρξε μεγάλη οργή που οδήγησε σε μια απίστευτα βίαιη αντιπαράθεση των λιγοστών εξεγερμένων με τις πάνοπλες κρατικές συμμορίες που εισέβαλαν για να αποκαταστήσουν την τάξη.

Το Μαλανδρίνο, από την άλλη πλευρά, ήταν αυτό που άναψε τη σπίθα και που την κράτησε αναμμένη μέχρι τέλους. Οι εξεγερμένοι αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν μόνο κάτω από το φάσμα της πείνας και της δίψας. Γιατί το κουράγιο περίσσεψε. Δεν μας ξενίζει η βαρβαρότητα και η κτηνώδης βία με την οποία αντιμετωπίζονται οι εξεγερμένοι των φυλακών. Κι αυτό αποδείχνει τη σημασία την οποία αποδίδει το κράτος σ' αυτό το μέσο εξόντωσης της ανθρωπινότητας.

Εκείνο που σίγουρα ξενίζει είναι η ανυπαρξία μιας κινητοποίησης στην Αθήνα από τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τους κάθε λογής ευαίσθητους, στις μέρες που διαρκούσε η εξέγερση. Και που οι δυνατότητες δεν ήταν περιορισμένες...

Πάντως δεκαπέντε μέρες από τη λήξη της εξέγερσης στο Μαλανδρίνο οι φυλακισμένοι εξακολουθούσαν να βρίσκονται αποκλεισμένοι στις ακτίνες χωρίς να τους επιτρέπεται ο προαυλισμός, με διάφο-

«Και όμως, παρόν είναι αυτό που ζούμε, που αισθανόμαστε, που δημιουργείται αυτή τη στιγμή».

(Σάββας Ξηρός, Η Μέρα Εκείνη...)

Δεν χρειάζεται παρά μια στιγμή, ένα δευτερόλεπτο, ένα γεγονός για να ξεσπάσει μια εξέγερση. Ό,τι κι αν κάνει η κυριαρχία, όσες διώξεις κι αν ασκήσει, σ' όσους βασανισμούς κι αν προβεί, το μόνο που δεν μπορεί να εξαφανίσει είναι το πάντα ανυπότακτο ανθρώπινο πνεύμα και το ανυπέρβλητο πάθος για λευτεριά.

Οι βασανισμοί, που καθημερινά συμβαίνουν μέσα στα κρατικά κολαστήρια, είναι λίγο πολύ γνωστοί σε όλους. Έτσι και ο εν λόγω ξυλοδαρμός του αναρχικού κρατούμενου Γ. Δημητράκη από μια γνωστή ομάδα ροπαλοφόρων του κολαστηρίου του Μαλανδρίνου θα θεωρούνταν ένας ακόμα, αν δεν γινόταν η αφορμή να ξεσπάσει η μεγαλύτερη εξέγερση της τελευταίας δεκαετίας στις ελλαδικές φυλακές. Η συσσωρευμένη οργή των κρατουμένων σε πάνω από 10 κολαστήρια - φυλακές σε όλο τον ελλαδικό χώρο εκδηλώθηκε ποικιλοτρόπως και είχε ως αποτέλεσμα την ανάδειξη του ότι η ανυπακοή και η εξέγερση είναι έμφυτα χαρακτηριστικά κάθε ανθρώπου ακόμα κι όταν αυτός στερείται της ελευθερίας του.

Μια συνοπτική ματιά των γεγονότων που έλαβαν χώρα στο κολαστήριο του Μαλανδρίνου, το οποίο, σημειωτέον, αποτέλεσε την καρδιά της εξέγερσης, μπορεί να αναδείξει τα παρακάτω βασικά χαρακτηριστικά:

Πρώτον την άμεση και έμπρακτη εκδήλωση αλληλεγγύης του συνόλου σχεδόν των συγκρατουμένων (εκτός ελαχίστων και μεμονωμένων εξαιρέσεων που μικροφέλη όπως άδειες, αναστολές και μεροκάματα έχουν μετατρέψει κάποιους σε ερπετά) στο Γ. Δημητράκη, όπου μέσα σε 2 ώρες είχαν ξεφτιλίσει κάθε μέτρο ασφάλειας στο καμάρι του Υπουργείου Δικαιοσύνης και είχαν πάρει

πρώτες στιγμές της εξέγερσης ολιγάριθμη ομάδα κρατουμένων, που βρέθηκε στην ταράτσα, απέτρεψε την ανακατάληψή της από τον ροπαλοφόρο διευθυντή και τα τσιράκια του. Το γεγονός αυτό οδήγησε τους κρατούμενους στο να ξηλώσουν από την ταράτσα τα σιδερένια υποστυλώματα των συρματοπλεγμάτων για να οπλιστούν, ώστε να αποτρέψουν πιθανή επέμβαση των εκατοντάδων κρανοφόρων, που κατέφθασαν στη φυλακή από την πρώτη στιγμή.

Έτσι μπόρεσαν τη δεύτερη μέρα να αντιμετωπίσουν δεκάδες διμοιρίες ΜΑΤ και ΕΚΑΜ που εφόρμησαν στο εσωτερικό των ακτινών καταστρέφοντας κελιά και θαλάμους και χτυπώντας με μανία υπερήλικες και άρρωστους κρατουμένους που δεν συμμετείχαν στην εξέγερση και κάθονταν στα κελιά τους. Τα ανθρωπόμορφα κτήνη, μπροστά στην αποφασιστικότητα των κρατουμένων -που έστησαν οδοφράγματα από συρματοπλέγματα και πέταγαν από τις καταπακτές της ταράτσας αναμμένα στρώματα, φλεγόμενα πισσόχαρτα και κουβέρτες- περιορίστηκαν στο εσωτερικό της φυλακής προκαλώντας και βρίζοντας συνεχώς τους κρατουμένους.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό, που δείχνει την αποφασιστικότητα των εξεγερμένων, είναι ότι για 3 μέρες χωρίς σχεδόν καθόλου τρόφιμα και πόσιμο νερό και έχοντας να αντιμετωπίσουν για δυο ολόκληρες μέρες συνεχή βροχή, στάθηκαν εκεί δείχνοντας ότι το πάθος για λευτεριά είναι ανυπέρβλητο.

Ακόμα κι όταν πάρθηκε η απόφαση μετά από γενική συνέλευση να παραδοθεί η φυλακή ή, καλύτερα, ό,τι απέμεινε από αυτήν, αφού οι καταστροφές ήταν τεράστιες, όλοι οι κρατούμενοι κατέβηκαν με ψηλά το κεφάλι αφού ήξεραν ότι είναι νικητές.

Οι παρακαταθήκες που άφησε αυτή η εξέγερση δεν μπορούν να αποτιμηθούν ακόμα. Το σίγουρο είναι πως γράφτηκε ακόμη μια σελίδα στο ανεξάντλητο βιβλίο καταγραφής των κοινωνικών αγώνων. Όμως το συμπέρασμα είναι για ακόμα

συμμορίες και να αιχμαλωτίσει 500 εξεγερμένους. Και για να πάμε ακόμα πιο πίσω μπορούμε να θυμηθούμε τις μεγάλες πορείες χιλιάδων ανθρώπων έξω από τις εξεγερμένες φυλακές του Κορυδαλλού, το 1990).

Σε κάθε ανάλογη περίπτωση οι άνθρωποι βγαίνουν στους δρόμους και ενώνουν τις φωνές, τις διαθέσεις και τις δυνατότητες τους συνδέτοντας και δημιουργώντας γεγονότα άρνησης της εξουσίας και αντικρατικής δράσης. Αυτός είναι και ο λόγος για το οποίο το κράτος έχει σκορπίσει απλόχερα τη νάρκωση μέσα στις φυλακές προκειμένου να αποτρέψει κάθε διάθεση για αντίσταση και εξέγερση. Αλλωστε η νάρκωση είναι ένα ακόμα μέσο με το οποίο επιτυγχάνεται η καθήλωση και η υποταγή στις θελήσεις των εξουσιαστών.

Είναι αλήθεια πως, στις πέντε μέρες που διήρκεσε, η εξέγερση αυτή περιορίστηκε κατά κύριο λόγο στις φυλακές του Μαλανδρίνου. Στις υπόλοιπες περιπτώσεις, οι αλληλέγγυες κινήσεις φυλακισμένων κατεστάλησαν με βίαιο τρόπο και «εν τη γενέσει» τους ή περιορίστηκαν και έσβησαν γρήγορα.

Αξιοσημείωτη είναι η αγριότητα της καταστολής στον Κορυδαλλό όπου μόνο η Δ' πτέρυγα άντεξε· επαναστάτησε αναμμένη μέχρι τέλους. Οι εξεγερμένοι αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν μόνο κάτω από το φάσμα της πείνας και της δίψας. Γιατί το κουράγιο περίσσεψε. Δεν μας ξενίζει η βαρβαρότητα και η κτηνώδης βία με την οποία αντιμετωπίζονται οι εξεγερμένοι των φυλακών. Κι αυτό αποδείχνει τη σημασία την οποία αποδίδει το κράτος σ' αυτό το μέσο εξόντωσης της ανθρωπινότητας.

Εκείνο που σίγουρα ξενίζει είναι η ανυπαρξία μιας κινητοποίησης στην Αθήνα από τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τους κάθε λογής ευαίσθητους, στις μέρες που διαρκούσε η εξέγερση. Και που οι δυνατότητες δεν ήταν περιορισμένες...

Πάντως δεκαπέντε μέρες από τη λήξη της εξέγερσης στο Μαλανδρίνο οι φυλακισμένοι εξακολουθούσαν να βρίσκονται αποκλεισμένοι στις ακτίνες χωρίς να τους επιτρέπεται ο προαυλισμός, με διάφορα προσχήματα. Απ' αυτά τα προσχήματα που πάντα έχει διαθέσιμα η εξουσία για να διατηρεί το απαραίτητο άλλοθι. Στο ίδιο διάστημα και μέχρι τη στιγμή που γραφόταν αυτό το κείμενο συνεχίζονταν οι μεταγωγές κρατουμένων από το Μαλανδρίνο και τις φυλακές όπου υπήρξαν κινητοποιήσεις των φυλακισμένων.

Συσπείρωση Αναρχικών

Δ λεπτο, ένα γεγονός για να ξεσπάσει μια εξέγερση. Ό,τι κι αν κάνει η κυριαρχία, όσες διώξεις κι αν ασκήσει, σ' όσους βασανισμούς κι αν προβεί, το μόνο που δεν μπορεί να εξαφανίσει είναι το πάντα ανυπότακτο ανθρώπινο πνεύμα και το ανυπέρβλητο πάθος για λευτεριά.

Οι βασανισμοί, που καθημερινά συμβαίνουν μέσα στα κρατικά κολαστήρια, είναι λίγο πολύ γνωστοί σε όλους. Έτσι και ο εν λόγω ξυλοδαρμός του αναρχικού κρατούμενου Γ. Δημητράκη από μια γνωστή ομάδα ροπαλοφόρων του κολαστηρίου του Μαλανδρίνου θα θεωρούνταν ένας ακόμα, αν δεν γινόταν η αφορμή να ξεσπάσει η μεγαλύτερη εξέγερση της τελευταίας δεκαετίας στις ελλαδικές φυλακές. Η συσσωρευμένη οργή των κρατουμένων σε πάνω από 10 κολαστήρια - φυλακές σε όλο τον ελλαδικό χώρο εκδηλώθηκε ποικιλοτρόπως και είχε ως αποτέλεσμα την ανάδειξη του ότι η ανυπακοή και η εξέγερση είναι έμφυτα χαρακτηριστικά κάθε ανθρώπου ακόμα κι όταν αυτός στερείται της ελευθερίας του.

Μια συνοπτική ματιά των γεγονότων που έλαβαν χώρα στο κολαστήριο του Μαλανδρίνου, το οποίο, σημειωτέον, αποτέλεσε την καρδιά της εξέγερσης, μπορεί να αναδείξει τα παρακάτω βασικά χαρακτηριστικά:

Πρώτον την άμεση και έμπρακτη εκδήλωση αλληλεγγύης του συνόλου σχεδόν των συγκρατούμενων (εκτός ελαχίστων και μεμονωμένων εξαιρέσεων που μικροφέλη όπως άδειες, αναστολές και μεροκάματα έχουν μετατρέψει κάποιους σε ερπετά) στο Γ. Δημητράκη, όπου μέσα σε 2 ώρες είχαν ξεφτιλίσει κάθε μέτρο ασφάλειας στο καμάρι του Υπουργείου Δικαιοσύνης και είχαν πάρει στα χέρια τους αυτήν την υψίστης ασφαλείας φυλακή.

Και δεύτερον τον παραμερισμό κάθε πλαστού διαχωρισμού που θέτει η κυριαρχία για να μπορεί να υποτάσσει και να καταστέλλει ευκολότερα και έχει να κάνει με το χρώμα, τη φυλή και τη γλώσσα. Επίσης, ο οποιοσδήποτε θέλει να μελετήσει τα χαρακτηριστικά της εν λόγω εξέγερσης πρέπει να σταθεί στην αυτοοργάνωση των κρατουμένων. Από την πρώτη στιγμή οι κρατούμενοι των δύο πρώτων ακτινών απελευθέρωσαν τους συγκρατούμενούς τους από τις υπόλοιπες 9 ακτίνες (όλες οι ακτίνες συμμετείχαν στην εξέγερση εκτός από μία) και όλοι μαζί συγκεντρώθηκαν στην ταράτσα του κτιρίου. Πρέπει να σημειωθεί ότι τις εκατοντάδων κρανοφόρων, που κατέφθασαν στη φυλακή από την πρώτη στιγμή.

Έτσι μπόρεσαν τη δεύτερη μέρα να αντιμετωπίσουν δεκάδες διμοιρίες ΜΑΤ και ΕΚΑΜ που εφόρμησαν στο εσωτερικό των ακτινών καταστρέφοντας κελιά και θαλάμους και χτυπώντας με μανία υπερήλικες και άρρωστους κρατουμένους που δεν συμμετείχαν στην εξέγερση και κάθονταν στα κελιά τους. Τα ανθρωπόμορφα κτήνη, μπροστά στην αποφασιστικότητα των κρατουμένων -που έστησαν οδοφράγματα από συρματοπλέγματα και πέταγαν από τις καταπακτές της ταράτσας αναμμένα στρώματα, φλεγόμενα πισσόχαρτα και κουβέρτες- περιορίστηκαν στο εσωτερικό της φυλακής προκαλώντας και βρίζοντας συνεχώς τους κρατουμένους.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό, που δείχνει την αποφασιστικότητα των εξεγερμένων, είναι ότι για 3 μέρες χωρίς σχεδόν καθόλου τρόφιμα και πόσιμο νερό και έχοντας να αντιμετωπίσουν για δυο ολόκληρες μέρες συνεχή βροχή, στάθηκαν εκεί δείχνοντας ότι το πάθος για λευτεριά είναι ανυπέρβλητο.

Ακόμα κι όταν πάρθηκε η απόφαση μετά από γενική συνέλευση να παραδοθεί η φυλακή ή, καλύτερα, ό,τι απέμεινε από αυτήν, αφού οι καταστροφές ήταν τεράστιες, όλοι οι κρατούμενοι κατέβηκαν με ψηλά το κεφάλι αφού ήξεραν ότι είναι νικητές.

Οι παρακαταθήκες που άφησε αυτή η εξέγερση δεν μπορούν να αποτιμηθούν ακόμα. Το σίγουρο είναι πως γράφτηκε ακόμη μια σελίδα στο ανεξάντλητο βιβλίο καταγραφής των κοινωνικών αγώνων. Όμως το συμπέρασμα είναι για ακόμα μια φορά το ίδιο: Όσο κι ό,τι κι αν επιχειρήσει η κυριαρχία οι εξεγέρσεις, θα ξεσπούν ανεξέλεγκτες και θα είναι ο φόβος και ο τρόμος των εξουσιαστών.

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΕΞΕΓΕΡΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ, ΚΑΛΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ

Γ. Β. από φυλακές Μαλανδρίνου

ΣΥΓΡΟΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

Σύντροφοι και συντρόφισσες

Γεια χαρά, από τη Ε΄ πτέρυγα, πλέον, των φυλακών Κορυδαλλού. Μετά την πρόσφατη εξέγερση στις περισσότερες φυλακές της χώρας, θα προσπαθήσουμε να σας μεταφέρουμε το πώς ζήσαμε τα γεγονότα στον Κορυδαλλό και φυσικά το αντίκτυπο του αγώνα των κρατουμένων. Ως αφετηρία, παίρνουμε την είδηση ότι την Δευτέρα 24 Απριλίου πραγματοποιείται αναταραχή σε δυο πτέρυγες των φυλακών Μαλανδρίνου με αφορμή το επεισόδιο του συντρόφου μας Γιάννη Δημητράκη. Ταυτόχρονα, το ίδιο απόγευμα στην πτέρυγα Α΄ όπου βρισκόμασταν, δημιουργήθηκαν πηγαδάκια και ψίθυροι για το γεγονός. Το βράδυ και ενώ βρισκόμασταν πλέον κλειδωμένοι στα κελιά, επιβεβαιώνεται ότι οι συγκρατούμενοι μας στο Μαλανδρίνο πραγματοποιούν εξέγερση και παραμένουν έξω απ' τα κελιά.

Την επόμενη το πρωί πληροφορούμαστε, ότι εξέγερση κρατουμένων γίνεται και στις φυλακές Κέρκυρας, Λάρισας και Τρικάλων. Στον Κορυδαλλό έκδηλη είναι η ανησυχία των υπευθύνων καθώς προσπαθούν να ψαρέψουν τις διαθέσεις των κρατουμένων. Οι φόβοι τους ενισχύονται όταν με το μεσημεριανό άνοιγμα της φυλακής ξεσπούν οι πρώτες ταραχές στην πτέρυγα Δ΄, με την οποία να σημειώσουμε ότι είμαστε σε άμεση επαφή και διαρκή επικοινωνία. Στρώματα, κουβέρτες, κάδοι και άλλα πράγματα πυρπολούνται, με αποτέλεσμα πυκνοί καπνοί να βγαίνουν όχι μόνο απ' την οροφή της πτέρυγας αλλά και από πολλά παράθυρα κελιών. Κρατούμενοι με αυτοσχέδια όπλα περνάνε την κιγκλίδα, βγαίνουν στο κεντρικό διάδρομο των φυλακών και επιχειρούν να καταλάβουν το αρχιφυλακείο. Συγκρούονται δέκα λεπτά με διμοιρία ΜΑΤατζήδων η οποία με την χρήση χημικών και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης τους αναγκάζουν να οπισθοχωρήσουν πίσω στην πτέρυγα.

Οι κρατούμενοι βγαίνουν στο προαύλιο, οι περισσότεροι των οποίων κουκουλωμένοι, και προχωρούν σε καταστροφές. Τότε ερχόμαστε σε επαφή μαζί τους από το παράθυρο των κελιών καθώς με την πρώτη ένταση στην Δ΄ απαγορεύτηκε ο προαυλισμός στις υπόλοιπες πτέρυγες, και κανονίζουμε κάθε πτέρυγα μια 3μελής επιτροπή για

ξεγερτικές διαθέσεις, φροντίζουν να ενημερώσουν τον αρχιφύλακα της φυλακής, ο οποίος έχοντας ήδη το πράσινο φως από το υπουργείο διατάσσει την είσοδο των ΜΑΤ στις 9 παρά 20, χωρίς προειδοποίηση, χωρίς καν διαπραγματεύσεις. Αυτό είναι κάτι που μας αιφνιδιάζει και μας βρίσκει σχεδόν απροετοίμαστους μακριά από την είσοδο με αποτέλεσμα οι ΜΑΤατζήδες να προχωράνε και να μας κλειδώνουν στα κελιά. Όποιος προβάλλει αντίσταση αντιμετωπίζεται με γκλοπιές και φυσουνιές και καταφεύγει σε όποιο κελί βρει μπροστά του. Τα ακούνητο στρατιωτάκια κόβουν φάσεις πριν κλειδώσουν τα κελιά και όποιους αναγνωρίζουν ως ταραξίες, τους «περιποιούνται» με μανία. Οι πόρτες των κελιών κλείνουν. Οι τέσσερις διμοιρίες ένστολων δολοφόνων υποχωρούν αφήνοντας πίσω τους περίπου 10 τραυματίες.

Μετά από 5 λεπτά ξεκινούν άγρια κατασταλτική επιχεί-

ΜΑΤατζή. Τον εξαγρίωσε τόσο που ξαναπυροβολούσε στο ψαχνό από το ένα μέτρο. Ακόμα στα περισσότερα κελιά πυροβολούσαν από τα μάτια της πόρτας με αποτέλεσμα να αφήσουν πίσω τους πάνω από 100 κρατούμενους τραυματίες. Το ίδιο βράδυ μετά από λίγη ώρα, με τον ίδιο τρόπο επιβάλλουν την τάξη στις πτέρυγες Γ΄ και Β΄.

Την επόμενη μέρα κατά τις 11 το πρωί και ενώ παραμέναμε κλειδωμένοι γίνονται έφοδοι σε όλα τα κελιά τα οποία οι ανθρωποφύλακες τα κάνουν άνω-κάτω. Το μεσημέρι και ενώ η τιμωρία συνεχίζεται κρατούμενοι της Α΄ και Δ΄ πτέρυγας φωνάζουν και χτυπούν τις πόρτες. Κάπου εκεί πραγματοποιείται νέα αιφνιδιαστική έφοδος στο κελί μας όπου μας ανακοινώνεται οπό τον αρχιφύλακα σε 5 λεπτά να μαζέψουμε τα πράγματα μας διότι μεταγόμαστε. Στη συνέχεια μας μεταφέρουν στα υπόγεια κελιά της ΣΤ΄ πτέρυγας όπου εκεί κρατούνταν αρχικά τα μέλη της Επαναστατικής Οργάνωσης 17 Νοέμβρη. Ουσιαστικά παραμένουμε σε καθεστώς απομόνωσης, κλειδωμένοι, συνέχεια μέσα στο κελί μέχρι την επόμενη μέρα, όπου χάρη στην παρέμβαση διαμαρτυρίας των δικηγόρων και μπροστά στα εκρηκτικά γεγονότα που γίνονταν έξω, η διεύθυνση των φυλακών αναδιπλώθηκε και τελικά μας μετέφερε στην πτέρυγα Ε΄. Εδώ είδαμε και κάποιους συγκροτούμενους μας που πρωτοστάτησαν στις διαμαρτυρίες της πτέρυγας Α΄, να βρίσκονται απομονωμένοι επί μέρες στο πειθαρχείο. Να σημειώσουμε εδώ ότι ένας χώρος που χρησιμοποιούνταν για τον εξευτελισμό όσων γυρνάνε από άδεια κάνοντας τις ανάγκες τους μπροστά σε κάμερες επιστρατεύτηκε για να γίνει έξτρα απομόνωση καθώς τα πειθαρχεία της Γ΄ και Δ΄ πτέρυγας είναι γεμάτα εξεγερμένους.

Επίσης για πολλούς άλλους κρατούμενους, οι οποίοι δεν έχουν υποστήριξη από έξω, τους περίμενε κάποια πειθαρχική μεταγωγή. Τέλος στην Ε΄ με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι ξανάνοιξε το υπόγειο για να φιλοξενήσει 50

αντίκτυπο του αγώνα των κρατουμένων. Ως αφε-
τηρία, παίρνουμε την είδηση ότι την Δευτέρα 24 Απριλίου πραγματοποιείται αναταραχή σε δυο πτέρυγες των φυλακών Μαλανδρίνου με αφορμή το επεισόδιο του συντρόφου μας Γιάννη Δημητράκη. Ταυτόχρονα, το ίδιο απόγευμα στην πτέρυγα Α΄ όπου βρισκόμασταν, δημιουργήθηκαν πηγαδάκια και ψίθυροι για το γεγονός. Το βράδυ και ενώ βρισκόμασταν πλέον κλειδωμένοι στα κελιά, επιβεβαιώνεται ότι οι συγκρατούμενοι μας στο Μαλανδρίνο πραγματοποιούν εξέγερση και παραμένουν έξω απ' τα κελιά.

Την επόμενη το πρωί πληροφορούμαστε, ότι εξέγερση κρατουμένων γίνεται και στις φυλακές Κέρκυρας, Λάρισας και Τρικάλων. Στον Κορυδαλλό έκδηλη είναι η ανησυχία των υπευθύνων καθώς προσπαθούν να ψαρέψουν τις διαθέσεις των κρατουμένων. Οι φόβοι τους ενισχύονται όταν με το μεσημεριανό άνοιγμα της φυλακής ξεσπούν οι πρώτες ταραχές στην πτέρυγα Δ΄, με την οποία να σημειώσουμε ότι είμαστε σε άμεση επαφή και διαρκή επικοινωνία. Στρώματα, κουβέρτες, κάδοι και άλλα πράγματα πυρπολούνται, με αποτέλεσμα πυκνοί καπνοί να βγαίνουν όχι μόνο απ' την οροφή της πτέρυγας αλλά και από πολλά παράθυρα κελιών. Κρατούμενοι με αυτοσχέδια όπλα περνάνε την κιγκλίδα, βγαίνουν στο κεντρικό διάδρομο των φυλακών και επιχειρούν να καταλάβουν το αρχιφυλακείο. Συγκρούονται δέκα λεπτά με διμοιρία ΜΑΤατζήδων η οποία με την χρήση χημικών και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης τους αναγκάζουν να οπισθοχωρήσουν πίσω στην πτέρυγα.

Οι κρατούμενοι βγαίνουν στο προαύλιο, οι περισσότεροι των οποίων κουκουλωμένοι, και προχωρούν σε καταστροφές. Τότε ερχόμαστε σε επαφή μαζί τους από το παράθυρο των κελιών καθώς με την πρώτη ένταση στην Δ΄ απαγορεύτηκε ο προαυλισμός στις υπόλοιπες πτέρυγες, και κανονίζουμε κάθε πτέρυγα μια 3μελής επιτροπή για να παραδώσουμε τα αιτήματα. Γράφεται υπόμνημα με το τι ακριβώς ζητάμε, αναφερόμαστε στον ξυλοδαρμό του Γιάννη Δημητράκη, τονίζουμε την αλληλεγγύη προς τους εξεγερμένους του Μαλανδρίνου, αποφασίζουμε να μην δεχτούμε το συσσίτιο και όλο το κείμενο διαβάζεται δυνατά σε όλους τους κρατούμενους στη πτέρυγα. Μια 3μελής επιτροπή κρατουμένων παραδίδουμε στον εισαγγελέα των φυλακών το υπόμνημα, υπό τις απειλές των αρχιφυλάκων ότι θα κατηγορηθούμε για στάση της φυλακής και ότι θα βγάλουμε έξτρα 5 χρόνια σκαστά ένα-ένα. Φυσικά οι απειλές έπεσαν στο κενό.

Επιστρέφουμε στην πτέρυγα και στην συνέχεια έρχεται το φαγητό το οποίο αρνούνται να παραλάβουν όλοι οι κρατούμενοι, Μέχρι εκείνη την στιγμή λίγα πράγματα γινόντουσαν στην Α΄. Ωστόσο η μάχη των εξεγερμένων της Δ΄ φούντωνε για τα καλά. Ένα κομμάτι των εξεγερμένων σκαρφαλώνει σε ταράτσα διπλανού κτιρίου, κοντά στην νεκρή ζώνη και καταστρέφει κάμερες και συρματοπλέγματα. Τα ΜΑΤ επεμβαίνουν από πλαϊνή ταράτσα και κάνουν αλόγιστη χρήση χημικών. Οι μπάτσοι βλέποντας τις

εξεγερτικές διαθέσεις, φροντίζουν να ενημερώσουν τον αρχιφύλακα της φυλακής, ο οποίος έχοντας ήδη το πράσινο φως από το υπουργείο διατάσσει την είσοδο των ΜΑΤ στις 9 παρά 20, χωρίς προειδοποίηση, χωρίς καν διαπραγματεύσεις. Αυτό είναι κάτι που μας αιφνιδιάζει και μας βρίσκει σχεδόν απροετοίμαστους μακριά από την είσοδο με αποτέλεσμα οι ΜΑΤατζήδες να προχωράνε και να μας κλειδώνουν στα κελιά. Όποιος προβάλλει αντίσταση αντιμετωπίζεται με γκλοπιές και φυσουνιές και καταφεύγει σε όποιο κελί βρει μπροστά του. Τα ακούνητο στρατιωτάκια κόβουν φάτσες πριν κλειδώσουν τα κελιά και όποιους αναγνωρίζουν ως ταραξίες, τους «περιποιούνται» με μανία. Οι πόρτες των κελιών κλείνουν. Οι τέσσερις διμοιρίες ένστολων δολοφόνων υποχωρούν αφήνοντας πίσω τους περίπου 10 τραυματίες.

Μετά από 5 λεπτά ξεκινούν άγρια κατασταλτική επιχείρηση στην Δ΄ πτέρυγα πάνω από 6 διμοιρίες χακήδες. Εκεί οι πρώτοι εφοδεύοντες πραίτορες τα βρίσκουν σκούρα. Τρεις άντρες της διμοιρίας του γνωστού και μη εξαιρετέου Καραδήμα, δέχονται από τον πρώτο όροφο έναν σιδερένιο κάδο απορριμμάτων στο κεφάλι και οπισθοχωρούνε. Οι υπόλοιποι ΜΑΤάδες δέχονται πλήθος αντικειμένων από τους εξαγριωμένους κρατούμενους, ενώ προηγουμένως οι κρατούμενοι έχουν ρίξει παντού λάδι δυσκολεύοντας πολύ τους μπάτσους που μάταια προσπαθούν να ανέβουν τις σκάλες. Εκτυλίσσεται μάχη σώμα με σώμα πάνω από 20 λεπτά, ώσπου οι μπάτσοι κάνουν χρήση πλαστικών σφαιρών, χειροβομβίδες κρότου-λάμψης και φυσούνας χημικών με αποτέλεσμα να καταστείλουν την εξέγερση.

Οι μπάτσοι μετρώντας πάνω από δέκα τραυματίες, αποφασίζουν για εκδικητικούς λόγους να παραμείνουν στην πτέρυγα Δ΄ και αρχίζουν να ξεκλειδώνουν ένα-ένα τα κελιά και να βασανίζουν τους κρατούμενους. Όλα εκτυλίσσονται μπροστά στα μάτια μας, απέναντι από μας σε απόσταση περίπου 30 μέτρων βλέπαμε 6-7 ΜΑΤατζήδες να μπαίνουν με τη σειρά σε κάθε κελί και ακούγανε

Το ίδιο βράδυ μετά από λίγη ώρα, με τον ίδιο τρόπο επιβάλλουν την τάξη στις πτέρυγες Γ΄ και Β΄.

Την επόμενη μέρα κατά τις 11 το πρωί και ενώ παραμέναμε κλειδωμένοι γίνονται έφοδοι σε όλα τα κελιά τα οποία οι ανθρωποφύλακες τα κάνουν άνω-κάτω. Το μεσημέρι και ενώ η τιμωρία συνεχίζεται κρατούμενοι της Α΄ και Δ΄ πτέρυγας φωνάζουν και χτυπούν τις πόρτες. Κάπου εκεί πραγματοποιείται νέα αιφνιδιαστική έφοδος στο κελί μας όπου μας ανακοινώνεται από τον αρχιφύλακα σε 5 λεπτά να μαζέψουμε τα πράγματα μας διότι μεταγόμαστε. Στη συνέχεια μας μεταφέρουν στα υπόγεια κελιά της ΣΤ΄ πτέρυγας όπου εκεί κρατούνταν αρχικά τα μέλη της Επαναστατικής Οργάνωσης 17 Νοέμβρη. Ουσιαστικά παραμένουμε σε καθεστώς απομόνωσης, κλειδωμένοι, συνέχεια μέσα στο κελί μέχρι την επόμενη μέρα, όπου χάρη στην παρέμβαση διαμαρτυρίας των δικηγόρων και μπροστά στα εκρηκτικά γεγονότα που γίνονταν έξω, η διεύθυνση των φυλακών αναδιπλώθηκε και τελικά μας μετέφερε στην πτέρυγα Ε΄. Εδώ είδαμε και κάποιους συγκροτούμενους μας που πρωτοστάτησαν στις διαμαρτυρίες της πτέρυγας Α΄, να βρίσκονται απομονωμένοι επί μέρες στο πειθαρχείο. Να σημειώσουμε εδώ ότι ένας χώρος που χρησιμοποιούνταν για τον εξευτελισμό όσων γυρνάνε από άδεια κάνοντας τις ανάγκες τους μπροστά σε κάμερες επιστρατεύτηκε για να γίνει έξτρα απομόνωση καθώς τα πειθαρχεία της Γ΄ και Δ΄ πτέρυγας είναι γεμάτα εξεγερμένους.

Επίσης για πολλούς άλλους κρατούμενους, οι οποίοι δεν έχουν υποστήριξη από έξω, τους περίμενε κάποια πειθαρχική μεταγωγή. Τέλος στην Ε΄ με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι ξανάνοιξε το υπόγειο για να φιλοξενήσει 50 εξεγερμένους από τις δικαστικές φυλακές Άμφισσας. Όσον αφορά τους τραυματίες, ο τελικός απολογισμός ξεπερνά τους 150. Είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι σ' έναν φίλο συγκρατούμενό μας του διαπιστώθηκαν 4 ράμματα, οι γιατροί του κάνανε 3 γιατί δεν έφτανε η κλωστή.

Σύντροφοι, κλείνοντας να πούμε ότι η κατάσταση σε κάθε φυλακή είναι διαφορετική. Κάποιοι έχουν αναδιπλωθεί και κάποιοι άλλοι έχουν σκληρύνει την στάση τους. Αυτό όμως που έχει σημασία είναι ότι ένα μήνυμα προς την δικαστική εξουσία ελήφθη. Οι υποθέσεις των κρατουμένων πλέον στα δικαστήρια, πάνε αρκετά καλά και αυτό είναι μια ακόμα νίκη των εξεγερμένων. Φυσικά τίποτα δεν τελειώνει εδώ, μέχρι να ικανοποιηθεί και το τελευταίο αίτημα των κρατουμένων. Μέχρι και το γκρέμισμα της τελευταίας φυλακής. Μέχρι να είμαστε όλοι ελεύθεροι.

Ν. Κουνταρδάς - Β. Στεργίου,
από Φυλακές Κορυδαλλού

πνοί να βγαίνουν όχι μόνο απ' την οροφή της πτέρυγας αλλά και από πολλά παράθυρα κελιών. Κρατούμενοι με αυτοσχέδια όπλα περνάνε την κιγκλίδα, βγαίνουν στο κεντρικό διάδρομο των φυλακών και επιχειρούν να καταλάβουν το αρχιφυλακείο. Συγκρούονται δέκα λεπτά με διμοιρία ΜΑΤατζήδων η οποία με την χρήση χημικών και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης τους αναγκάζουν να οπισθοχωρήσουν πίσω στην πτέρυγα.

Οι κρατούμενοι βγαίνουν στο προαύλιο, οι περισσότεροι των οποίων κουκουλωμένοι, και προχωρούν σε καταστροφές. Τότε ερχόμαστε σε επαφή μαζί τους από το παράθυρο των κελιών καθώς με την πρώτη ένταση στην Δ΄ απαγορεύτηκε ο προαυλισμός στις υπόλοιπες πτέρυγες, και κανονίζουμε κάθε πτέρυγα μια 3μελής επιτροπή για να παραδώσουμε τα αιτήματα. Γράφεται υπόμνημα με το τι ακριβώς ζητάμε, αναφερόμαστε στον ξυλοδαρμό του Γιάννη Δημητράκη, τονίζουμε την αλληλεγγύη προς τους εξεγερμένους του Μαλανδρίνου, αποφασίζουμε να μην δεχτούμε το συσσίτιο και όλο το κείμενο διαβάζεται δυνατά σε όλους τους κρατούμενους στη πτέρυγα. Μια 3μελής επιτροπή κρατουμένων παραδίδουμε στον εισαγγελέα των φυλακών το υπόμνημα, υπό τις απειλές των αρχιφυλάκων ότι θα κατηγορηθούμε για στάση της φυλακής και ότι θα βγάλουμε έξτρα 5 χρόνια σκαστά ένα-ένα. Φυσικά οι απειλές έπεσαν στο κενό.

Επιστρέφουμε στην πτέρυγα και στην συνέχεια έρχεται το φαγητό το οποίο αρνούνται να παραλάβουν όλοι οι κρατούμενοι. Μέχρι εκείνη την στιγμή λίγα πράγματα γινόντουσαν στην Α΄. Ωστόσο η μάχη των εξεγερμένων της Δ΄ φούντωνε για τα καλά. Ένα κομμάτι των εξεγερμένων σκαρφαλώνει σε ταράτσα διπλανού κτιρίου, κοντά στην νεκρή ζώνη και καταστρέφει κάμερες και συρματοπλέγματα. Τα ΜΑΤ επεμβαίνουν από πλαϊνή ταράτσα και κάνουν αλόγιστη χρήση χημικών. Οι μπάτσοι βλέποντας τις διαμαρτυρίες των κρατουμένων της Α΄, από τα παράθυρα των κελιών εκτοξεύουν δακρυγόνα και προς την μεριά μας. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα η ατμόσφαιρα να γίνει αποπνικτική και να εξαγριωθεί ένα μεγάλο μέρος των κρατουμένων. Αρχίζουν να καταστρέφουν και να πετούν τραπέζια, καρέκλες και κάδους προς τα κάγκελα της κιγκλίδας που χωρίζει τους κρατούμενους από τους ανθρωποφύλακες. Η κατάσταση είναι έκρυθμη και δεν λείπουν οι συγκρούσεις μεταξύ εξεγερμένων και υποταγμένων κρατουμένων.

Αφού καθαρίζει η ατμόσφαιρα από τα χημικά κι ενώ κάποιοι ηλικιωμένοι έχουν σοβαρά αναπνευστικά προβλήματα, το κομμάτι των εξεγερμένων σχεδιάζει για τις 9 παρά '5 την άρνηση εισόδου στα κελιά, ενώ το προγραμματισμένο κλείσιμο της φυλακής πραγματοποιείται καθημερινά στις 9. Ωστόσο κάποιοι ρουφιάνοι και προσκυνημένοι κρατούμενοι βλέποντας κινητικότητα από άτομα με ε-

σινο φως από το υπουργείο διατάσσει την είσοδο των ΜΑΤ στις 9 παρά 20, χωρίς προειδοποίηση, χωρίς καν διαπραγματεύσεις. Αυτό είναι κάτι που μας αιφνιδιάζει και μας βρίσκει σχεδόν απροετοίμαστους μακριά από την είσοδο με αποτέλεσμα οι ΜΑΤζήδες να προχωράνε και να μας κλειδώνουν στα κελιά. Όποιος προβάλλει αντίσταση αντιμετωπίζεται με γκλοπιές και φυσουνιές και καταφεύγει σε όποιο κελί βρει μπροστά του. Τα ακούνητο στρατιωτάκια κόβουν φάτσες πριν κλειδώσουν τα κελιά και όποιους αναγνωρίζουν ως ταραξίες, τους «περιποιούνται» με μανία. Οι πόρτες των κελιών κλείνουν. Οι τέσσερις διμοιρίες ένστολων δολοφόνων υποχωρούν αφήνοντας πίσω τους περίπου 10 τραυματίες.

Μετά από 5 λεπτά ξεκινούν άγρια κατασταλτική επιχείρηση στην Δ΄ πτέρυγα πάνω από 6 διμοιρίες χακήδες. Εκεί οι πρώτοι εφοδεύοντες πραίτορες τα βρίσκουν σκούρα. Τρεις άντρες της διμοιρίας του γνωστού και μη εξαιρετέου Καραδήμα, δέχονται από τον πρώτο όροφο έναν σιδερένιο κάδο απορριμμάτων στο κεφάλι και οπισθοχωρούν. Οι υπόλοιποι ΜΑΤάδες δέχονται πλήθος αντικειμένων από τους εξαγριωμένους κρατούμενους, ενώ προηγουμένως οι κρατούμενοι έχουν ρίξει παντού λάδι δυσκολεύοντας πολύ τους μπάτσους που μάταια προσπαθούν να ανέβουν τις σκάλες. Εκτυλίσσεται μάχη σώμα με σώμα πάνω από 20 λεπτά, ώσπου οι μπάτσοι κάνουν χρήση πλαστικών σφαιρών, χειροβομβίδες κρότου-λάμψης και φυσούνας χημικών με αποτέλεσμα να καταστείλουν την εξέγερση.

Οι μπάτσοι μετρώντας πάνω από δέκα τραυματίες, αποφασίζουν για εκδικητικούς λόγους να παραμείνουν στην πτέρυγα Δ΄ και αρχίζουν να ξεκλειδώνουν ένα-ένα τα κελιά και να βασανίζουν τους κρατούμενους. Όλα εκτυλίσσονται μπροστά στα μάτια μας, απέναντι από μας σε απόσταση περίπου 30 μέτρων βλέπαμε 6-7 ΜΑΤατζήδες να μπαίνουν με τη σειρά σε κάθε κελί και ακούγαμε τις κραυγές των βασανισμένων συγκρατούμενών μας. Σε ένα κελί που βρίσκεται κάποιος ισοβίτης γνωστός μας και ο οποίος φώναζε προηγουμένως:» Εγώ καίω την ελληνική σημαία», μπήκε ο Καραδήμας και τον βασάνιζε λέγοντας του ;» Είσαι αναρχικός ρε, μουνόπανο;» χτυπώντας τον επί 5 λεπτά μαζί με άλλους 3-4 ΜΑΤάδες. Σε διπλανό κελί είδαμε τέσσερις συγκρατούμενους μας αλβανικής καταγωγής να έχουν ανέβει στο πάνω κρεβάτι για να γλιτώσουν τα χτυπήματα, γαντζωμένους από το παράθυρο να ουρλιάζουν και να προσπαθούν να προστατευθούν από ένα στρώμα με το οποίο τυλιχθήκανε. Τα γουρούνια των ΜΑΤ τους χτυπάγανε με μανία και φωνάζανε: «Εδώ είναι Ελλάδα, ρε κωλοαλβανοί» και άλλα τέτοια.

Οι μαρτυρίες είναι πραγματικά συγκλονιστικές για τα αίσχη των ΜΑΤατζήδων. Σ' ένα κελί μια πλαστική σφαίρα που βρήκε στο κρεβάτι, επιστράφηκε και χτύπησε τον

νονταν έξω, η διεύθυνση των φυλακών αναδιπλώθηκε και τελικά μας μετέφερε στην πτέρυγα Ε΄. Εδώ είδαμε και κάποιους συγκροτούμενους μας που πρωτοστάτησαν στις διαμαρτυρίες της πτέρυγας Α΄, να βρίσκονται απομονωμένοι επί μέρες στο πειθαρχείο. Να σημειώσουμε εδώ ότι ένας χώρος που χρησιμοποιούνταν για τον εξευτελισμό όσων γυρνάνε από άδεια κάνοντας τις ανάγκες τους μπροστά σε κάμερες επιστρατεύτηκε για να γίνει έξτρα απομόνωση καθώς τα πειθαρχεία της Γ΄ και Δ΄ πτέρυγας είναι γεμάτα εξεγερμένους.

Επίσης για πολλούς άλλους κρατούμενους, οι οποίοι δεν έχουν υποστήριξη από έξω, τους περίμενε κάποια πειθαρχική μεταγωγή. Τέλος στην Ε΄ με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι ξανάνοιξε το υπόγειο για να φιλοξενήσει 50 εξεγερμένους από τις δικαστικές φυλακές Άμφισσας. Όσον αφορά τους τραυματίες, ο τελικός απολογισμός ξεπερνά τους 150. Είναι ενδεικτικό το γεγονός ότι σ' έναν φίλο συγκρατούμενό μας του διαπιστώθηκαν 4 ράμματα, οι γιατροί του κάνανε 3 γιατί δεν έφτανε η κλωστή.

Σύντροφοι, κλείνοντας να πούμε ότι η κατάσταση σε κάθε φυλακή είναι διαφορετική. Κάποιοι έχουν αναδιπλωθεί και κάποιοι άλλοι έχουν σκληρύνει την στάση τους. Αυτό όμως που έχει σημασία είναι ότι ένα μήνυμα προς την δικαστική εξουσία ελήφθη. Οι υποθέσεις των κρατουμένων πλέον στα δικαστήρια, πάνε αρκετά καλά και αυτό είναι μια ακόμα νίκη των εξεγερμένων. Φυσικά τίποτα δεν τελειώνει εδώ, μέχρι να ικανοποιηθεί και το τελευταίο αίτημα των κρατουμένων. Μέχρι και το γκρέμισμα της τελευταίας φυλακής. Μέχρι να είμαστε όλοι ελεύθεροι.

Ν. Κουνταρδάς - Β. Στεργίου,
από Φυλακές Κορυδαλλού

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη «Διαδρομή» αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Δευτέρα 30 Απρίλη
Εμπρησμός σε τράπεζα MILLENIUM στο Παγκράτι. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ταξιαρχία Λυσσασμένων Αναρχικών», σε ένδειξη αλληλεγγύης στο Γ. Δημητράκη και στους τρεις κατηγορούμενους που διώκονται για τη ληστεία της Εθνικής Τράπεζας, στις 16 Ιανουαρίου 2006.

Επίθεση με τουλάχιστον 10 πυροβολισμούς και ρίψη χειροβομβίδας εξαπολύεται στις 1.20 περίπου τα ξημερώματα, κατά του αστυνομικού τμήματος στη Νέα Ιωνία Αττικής. Με μεταγενέστερη προκήρυξη την ευθύνη της επίθεσης αναλαμβάνει ο Επαναστατικός Αγώνας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Στο Α.Τ. Μενεμένης 28χρονος κρατούμενος βρίσκεται κρεμασμένος με το σεντόνι του κρεβατιού του από τον εξαερισμό του κελιού του. Οι κρατικές δολοφονίες που βαφτίζονται αυτοκτονίες μέσα στα κρατικά μπουντρούμια συνεχίζονται. Πριν μια βδομάδα βρέθηκε νεκρός κρατούμενος «από παθολογικά αίτια» στο τμήμα μεταγωγών.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ
Τις βαρύτερες απώλειες από την έναρξη του έτους —τουλάχιστον 136 αντάρτες νεκροί— ισχυρίζονται πως προκάλεσαν οι κατοχικές δυνάμεις στους Ταλιμπάν, μετά από πολυήμερες συγκρούσεις στο δυτικό Αφγανιστάν.

Β. ΣΤΕΡΓΙΟΥ.
Υπάρχει τραπεζάκι με έντυπο υλικό, κολλιούνται αφίσες αλληλεγγύης στον προφυλακισμένο αναρχικό Β. Στεργίου, αλλά και αφίσες αλληλεγγύης στους εξεγερμένους των φυλακών. Μοιράζονται, επίσης, προκηρύξεις και έντυπα.
Όταν το μπλοκ της ΓΣΕΕ περνά μπροστά από το σημείο της συγκέντρωσης φωνάζονται συνθήματα ενάντια στους δημοσιογράφους (που φωτογράφιζαν και κινηματογραφούσαν το τσίρκο των συνδικαλιστών) καθώς και ενάντια στη ΓΣΕΕ.

Στη **Θεσσαλονίκη** καλείται συγκέντρωση από την ΕΣΕ στο Εργατικό Κέντρο. Παρέμβαση πραγματοποιείται στη συμβολή των οδών Αριστοτέλους και Μητροπόλεως από την Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσσαλονίκης. Στήνεται πανό που αναγράφει «ΟΥΤΕ ΠΟΛΙΤΕΣ-ΟΥΤΕ ΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ - ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ», ενώ πετιούνται τρικάκια και μοιράζεται έντυπο υλικό.

Επίθεση με πέτρες σε κτίριο, όπου στεγάζονται τα γραφεία της εταιρείας «Γκάλοπ» και «Κλωνατέξ», γίνεται στο Περιστέρι. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Εργατική Αντίσταση» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα.

Επίθεση με πέτρες στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ στη Χαριλάου Τρικούπη στα Εξάρχεια.

ΚΩΝ/ΠΟΛΗ
Η τουρκική αστυνομία διαλύει με τη χρήση δακρυγόνων συγκέντρωση για την Πρωτομαγιά στην πλατεία Ταξίμ της Κωνσταντινούπολης. Οι ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις απέκλεισαν την πρόσβαση στην πλατεία στους διαδηλωτές. Οι συλληφθέντες φθάνουν τους 580, ενώ υπάρχει και ένας σοβαρά τραυματισμένος. Η πορεία διοργανώνεται στη μνήμη των 34 ατόμων που έχασαν τη ζωή τους πριν από 30 χρόνια, την Πρωτομαγιά του 1977 όταν άγνωστοι άνοιξαν πυρ κατά του συγκεντρωμένου πλήθους.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ομάδα ατόμων επιχειρεί να πυρπολήσει ΑΤΜ τράπεζας έξω από τη Φιλοσοφική σχολή του ΑΠΘ ενώ γίνονται καταστροφές και πυρπολήσεις αυτοκινήτων. Γίνονται 5 συλλήψεις ανάμεσά τους είναι και ο φοιτητής Π.Κ. ένας από τους 49 που αθωώθηκαν για τις συγκρούσεις στις 8 Μάρτη στην Αθήνα.

Συναυλία στην κατάληψη Terra Incognita στη Θεσσαλονίκη, για τα 3 χρόνια της κατάληψης.

Κυριακή 6 Μάη
Επίθεση με μολότοφ σε 2 σχολικά λεωφορεία που ήταν σταθμευμένα έξω από τη φοιτητική λέσχη στα Ιλίσια στην Αττική.

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Στην κατάληψη Πραποπούλου στο Χαλάνδρι πραγματοποιείται Συζήτηση - Προβολή για τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές.

ΓΑΛΛΙΑ
Χιλιάδες Γάλλοι συγκεντρώνονται στην πλατεία της Βαστίλλης στο Παρίσι για να εκφράσουν την αντίθεσή τους στην εκλογή του Σαρκοζί. Ξεσπούν συγκρούσεις με τους μπάτσους και επιθέσεις με μολότοφ. Εμπρησμοί γίνονται και σε συνοικίες, ενώ οι μπάτσοι συλλαμβάνουν δεκάδες άτομα. Στο Εσόν γίνεται απόπειρα εμπρησμού σχολείου. Συγκρούσεις ξεσπούν, επίσης, σε Ρεν, Τουλούζ, Ναντ, Λιόν, Μονπελιέ, Ντιζόν. Αναφέρονται απόπειρες εμπρησμών σε δημόσια κτίρια, πραγματοποιούνται εκατοντάδες συλλήψεις και υπάρχουν δεκάδες τραυματισμοί μπάτσων και διαδηλωτών.

Δευτέρα 7 Μάη
Οι δολοφονίες - αυτοκτονίες στο στρατό συνεχίζονται. Αυτή τη φορά σε μονάδα της Άρτας ο νεοσύλλεκτος στρατιώτης υγειονομικού Ι.Κ, ετών 31, βρέθηκε τραυματισμένος θανάσιμα στο κεφάλι.

T. Behrendt από την «ανοιχτή συνέλευση αυτόνομων σχημάτων», και Στην **Κομοτηνή** «αυτόνομα σχήματα» πραγματοποιούν πορεία για τον ίδιο λόγο.

Καλαμάτα. Συμπληρώνονται 73 χρόνια από την εξέγερση του 1934.
Συγκέντρωση ενάντια στις φοιτητικές εκλογές καλεί η «Συνέλευση ενάντια στις εκλογές» στα γρασίδια της Θεολογικής στο ΑΠΘ.

Προβολή βίντεο για τον αγώνα σχετικά με την κατάληψη Umgdomshuset στην Κοπεγχάγη και συζήτηση για τις καταλήψεις στην Ελλάδα πραγματοποιείται στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη στην Αθήνα.

Συγκέντρωση έξω από τη Νομική σχολή της Αθήνας και πορεία ενάντια στις εκλογές πραγματοποιείται μετά από κάλεσμα της «Πρωτοβουλίας φοιτητών ενάντια στις εκλογικές αυταπάτες».

ΓΑΛΛΙΑ
Πυρπολούνται τα γραφεία του κόμματος του Σαρκοζί στην πόλη Βιλερμπάν στη Γαλλία.

Πέμπτη 10 Μάη
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Ένας ακόμη εργάτης πέφτει νεκρός όταν ο γερανός που χειρίζεται ακου-

Η πορεία καταλήγει στο Δημαρχείο.
Δεύτερη μέρα εκδηλώσεων που γίνεται στον αυτοοργανωμένο χώρο αλληλεγγύης και ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ στο Κερατσίνιου περιλαμβάνει συζήτηση για την **τοξικοεξάρηση και την κρατική πολιτική «αντιμετώπισης»**

και προβολή της ταινίας ΡΕΚΒΙΕΜ ΓΙΑ ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ.
Τα ξημερώματα ομάδα ατόμων επιτίθεται με μολότοφ και πέτρες σε 3 υποκαταστήματα τραπεζών στη λεωφόρο Αθηνών στα όρια των περιοχών Βοτανικού και Ακαδημίας Πλάτωνος στην Αθήνα.

Ο Timo Behredt μεταφέρεται στο τμήμα μεταγωγών και από εκεί στις φυλακές Διαβατών.

Κυριακή 13 Μάη
Στην **Κομοτηνή** η κατάληψη Utopia A.D. πραγματοποιεί στο αμφιθέατρο της παλιάς Νομικής συζήτηση με θέμα: Όταν το «φάτε σκατά, κερνάν τα αφεντικά» γίνεται πραγματικότητα.

Τα ξημερώματα ο Αυτοδιαχειριζόμενος Κοινωνικός Χώρος στα Γιάννενα γίνεται στόχος απόπειρας εμπρησμού από «αγνώστους».

Δευτέρα 14 Μάη
Οι τελικές ποινές, για όσους από τους κατηγορουμένους για την ΕΟ

Δευτέρα 30 Απρίλη
Εμπρησμός σε τράπεζα MILLENIUM στο Παγκράτι. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Ταξιαρχία Λυσσασμένων Αναρχικών», σε ένδειξη αλληλεγγύης στο Γ. Δημητράκη και στους τρεις κατηγορούμενους που διώκονται για τη ληστεία της Εθνικής Τράπεζας, στις 16 Ιανουαρίου 2006.

Επίθεση με τουλάχιστον 10 πυροβολισμούς και ρίψη χειροβομβίδας εξαπολύεται στις 1.20 περίπου τα ξημερώματα, κατά του αστυνομικού τμήματος στη Νέα Ιωνία Αττικής. Με μεταγενέστερη προκήρυξη την ευθύνη της επίθεσης αναλαμβάνει ο Επαναστατικός Αγώνας.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Στο Α.Τ. Μενεμένης 28χρονος κρατούμενος βρίσκεται κρεμασμένος με το σεντόνι του κρεβατιού του από τον εξαερισμό του κελιού του. Οι κρατικές δολοφονίες που βαφτίζονται αυτοκτονίες μέσα στα κρατικά μπουντρούμια συνεχίζονται. Πριν μια βδομάδα βρέθηκε νεκρός κρατούμενος «από παθολογικά αίτια» στο τμήμα μεταγωγών.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ
Τις βαρύτερες απώλειες από την έναρξη του έτους —τουλάχιστον 136 αντάρτες νεκροί— ισχυρίζονται πως προκάλεσαν οι κατοχικές δυνάμεις στους Ταλιμπάν, μετά από πολυήμερες συγκρούσεις στο δυτικό Αφγανιστάν.
Όμως, κάτοικοι της περιοχής διαδηλώνουν οργισμένοι, φωνάζοντας «θάνατος στην Αμερική». Ο λόγος είναι πως από τους βομβαρδισμούς στη δυτική επαρχία Χεράτ από την αμερικανική αεροπορία δολοφονήθηκε μεγάλος αριθμός αμάχων.

Μάης
Τρίτη 1 Μάη

και ενάντια στη ΓΣΕΕ.

Στη **Θεσσαλονίκη** καλείται συγκέντρωση από την ΕΣΕ στο Εργατικό Κέντρο. Παρέμβαση πραγματοποιείται στη συμβολή των οδών Αριστοτέλους και Μητροπόλεως από την Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσσαλονίκης. Στήνεται πανό που αναγράφει «ΟΥΤΕ ΠΟΛΙΤΕΣ-ΟΥΤΕ ΚΥΒΕΡΝΗΤΕΣ - ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ», ενώ πετιούνται τρικάκια και μοιράζεται έντυπο υλικό.

Επίθεση με πέτρες σε κτίριο, όπου στεγάζονται τα γραφεία της εταιρείας «Γκάλοπ» και «Κλωνατέξ», γίνεται στο Περιστέρι. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Εργατική Αντίσταση» με τηλεφώνημα σε εφημερίδα.

Επίθεση με πέτρες στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ στη Χαριλάου Τρικούπη στα Εξάρχεια.

ΚΩΝ/ΠΟΛΗ
Η τουρκική αστυνομία διαλύει με τη χρήση δακρυγόνων συγκέντρωση για την Πρωτομαγιά στην πλατεία Ταξίμ της Κωνσταντινούπολης. Οι ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις απέκλεισαν την πρόσβαση στην πλατεία στους διαδηλωτές. Οι συλληφθέντες φθάνουν τους 580, ενώ υπάρχει και ένας σοβαρά τραυματισμένος. Η πορεία διοργανώνεται στη μνήμη των 34 ατόμων που έχασαν τη ζωή τους πριν από 30 χρόνια, την Πρωτομαγιά του 1977 όταν άγνωστοι άνοιξαν πυρ κατά του συγκεντρωμένου πλήθους.

Τετάρτη 2 Μάη
ΙΣΠΑΝΙΑ: Συγκρούσεις ξεσπούν στη Μαδρίτη ανάμεσα στην αστυνομία και εκατοντάδες νεαρών που διαμαρτύρονται για τη σύλληψη 10 ατόμων με την κατηγορία της αντίστασης στις αρχές. Οι διαδηλωτές βάζουν φωτιά σε κάδους απορριμμάτων και στήνουν οδοφράγματα στους δρόμους της συνοικίας Μαλασάνια, στο κέντρο

Κυριακή 6 Μάη
Επίθεση με μολότοφ σε 2 σχολικά λεωφορεία που ήταν σταθμευμένα έξω από τη φοιτητική λέσχη στα Ιλίσια στην Αττική.

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Στην κατάληψη Πραποπούλου στο Χαλάνδρι πραγματοποιείται Συζήτηση - Προβολή για τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές.

ΓΑΛΛΙΑ
Χιλιάδες Γάλλοι συγκεντρώνονται στην πλατεία της Βαστίλλης στο Παρίσι για να εκφράσουν την αντίθεσή τους στην εκλογή του Σαρκοζί. Ξεσπούν συγκρούσεις με τους μπάτσους και επιθέσεις με μολότοφ. Εμπρησμοί γίνονται και σε συνοικίες, ενώ οι μπάτσοι συλλαμβάνουν δεκάδες άτομα. Στο Εσόν γίνεται απόπειρα εμπρησμού σχολείου. Συγκρούσεις ξεσπούν, επίσης, σε Ρεν, Τουλούζ, Ναντ, Λιόν, Μονπελιέ, Ντιζόν. Αναφέρονται απόπειρες εμπρησμών σε δημόσια κτίρια, πραγματοποιούνται εκατοντάδες συλλήψεις και υπάρχουν δεκάδες τραυματισμοί μπάτσων και διαδηλωτών.

Δευτέρα 7 Μάη
Οι δολοφονίες - αυτοκτονίες στο στρατό συνεχίζονται. Αυτή τη φορά σε μονάδα της Άρτας ο νεοσύλλεκτος στρατιώτης υγειονομικού Ι.Κ, ετών 31, βρέθηκε τραυματισμένος θανάσιμα στο κεφάλι.

Επίθεση με μολότοφ σε περιπολικό στη Θεσσαλονίκη.

Τρίτη 8 Μάη
ΚΟΖΑΝΗ
Άλλο ένα εργατικό «ατύχημα» στον Ατμοηλεκτρικό Σταθμό Αγ. Δημητρίου όταν 42χρονος τραυματίζεται θανάσιμα από κομμάτια τέφρας και πεθαίνει από ασφυξία.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια καλείται από φοιτητικές οργανώσεις. Από ανακριτή περνούν οι 5 συλληφθέντες του Σαββάτου, απ' τους οποίους οι 3 κατηγορούνται με κακουργήματα και προφυλακίζονται

Τετάρτη 9 Μάη
Στο αμφιθέατρο της ΕΣΗΕΑ στην Ακαδημίας, όπου πραγματοποιείται εκδήλωση, με θέμα «Η προστασία των Προσωπικών Δεδομένων στους χώ-

νια από την εξέγερση του 1934.
Συγκέντρωση ενάντια στις φοιτητικές εκλογές καλεί η «Συνέλευση ενάντια στις εκλογές» στα γρασίδια της Θεολογικής στο ΑΠΘ.

Προβολή βίντεο για τον αγώνα σχετικά με την κατάληψη Umgdomshuset στην Κοπεγχάγη και συζήτηση για τις καταλήψεις στην Ελλάδα πραγματοποιείται στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη στην Αθήνα.

Συγκέντρωση έξω από τη Νομική σχολή της Αθήνας και πορεία ενάντια στις εκλογές πραγματοποιείται μετά από κάλεσμα της «Πρωτοβουλίας φοιτητών ενάντια στις εκλογικές αυταπάτες».

ΓΑΛΛΙΑ
Πυρπολούνται τα γραφεία του κόμματος του Σαρκοζί στην πόλη Βιλερμπάν στη Γαλλία.

Πέμπτη 10 Μάη
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Ένας ακόμη εργάτης πέφτει νεκρός όταν ο γερανός που χειρίζεται ακουμπάει σε ηλεκτροφόρα καλώδια παρ' ότι θα έπρεπε να είναι απενεργοποιημένα.

Στην **Αθήνα,** στο Πολυτεχνείο, διοργανώνεται από το IMC Athens συζήτηση για τα Κοινωνικά κινήματα και την κρατική καταστολή στη Βρετανία. Παρουσιάζει η συντακτική ομάδα του περιοδικού Voices of Resistance from Occupied London.

Παρασκευή 11 Μάη
Στη Γεωπονική Σχολή Αθηνών, ξεκινά διήμερο με προβολές και συναυλία ενάντια στις φυλακές, που διοργανώνουν οι «Εμπρηστές δημοκρατικών ψευδαισθήσεων». Τα θέματα της συζήτησης είναι: Η φυλακή στην κοινωνία. - Εγκλεισμός, νέες πρακτικές. - Οι φυλακές δεν βελτιώνονται, δεν καταργούνται, καταστρέφονται».

Πρώτη μέρα του διημέρου εκδηλώσε-

και προβολή της ταινίας ΡΕΚΒΙΕΜ ΓΙΑ ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ.
Τα ξημερώματα ομάδα ατόμων επιτίθεται με μολότοφ και πέτρες σε 3 υποκαταστήματα τραπεζών στη λεωφόρο Αθηνών στα όρια των περιοχών Βοτανικού και Ακαδημίας Πλάτωνος στην Αθήνα.

Ο Timo Behredt μεταφέρεται στο τμήμα μεταγωγών και από εκεί στις φυλακές Διαβατών.

Κυριακή 13 Μάη
Στην **Κομοτηνή** η κατάληψη Utopia A.D. πραγματοποιεί στο αμφιθέατρο της παλιάς Νομικής συζήτηση με θέμα: Όταν το «φάτε σκατά, κερνάν τα αφεντικά» γίνεται πραγματικότητα.

Τα ξημερώματα ο Αυτοδιαχειριζόμενος Κοινωνικός Χώρος στα Γιάννενα γίνεται στόχος απόπειρας εμπρησμού από «αγνώστους».

Δευτέρα 14 Μάη
Οι τελικές ποινές, για όσους από τους κατηγορουμένους για την ΕΟ 17Ν καταδικάστηκαν σε δεύτερο βαθμό, είναι οι εξής:
Δ. Κουφοντίνας: 11 ισόβια. 25 χρόνια κάθειρξη. χρηματική ποινή 12.500 ευρώ
Σάββας Ξηρός: 5 ισόβια, 25 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 22.900 ευρώ.
Χριστ. Ξηρός: 6 ισόβια, 25 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 3.500 ευρώ.
Β. Τζωρτζάτος: 4 ισόβια, 25 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 4.300 ευρώ.
Π. Τσελέντης: 25 χρόνια κάθειρξη.
Βασ. Ξηρός: 25 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 3.700 ευρώ.
Δ. Γεωργιάδης: 8 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 1.500 ευρώ.
Κ. Καρατσώλης: 17 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 1.000 ευρώ.
Ηρ. Κωστάρης: ισόβια, 23 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 1.000 ευρώ.
Θωμ. Σερίφης: 8 χρόνια κάθειρξη.
Κ. Τέλλιος: 22 χρόνια κάθειρξη

κές δολοφονίες που βαφτίζονται αυτοκτονίες μέσα στα κρατικά μπουντρούμια συνεχίζονται. Πριν μια βδομάδα βρέθηκε νεκρός κρατούμενος «από παθολογικά αίτια» στο τμήμα μεταγωγών.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ
Τις βαρύτερες απώλειες από την έναρξη του έτους —τουλάχιστον 136 αντάρτες νεκροί— ισχυρίζονται πως προκάλεσαν οι κατοχικές δυνάμεις στους Ταλιμπάν, μετά από πολυήμερες συγκρούσεις στο δυτικό Αφγανιστάν.
Όμως, κάτοικοι της περιοχής διαδηλώνουν οργισμένοι, φωνάζοντας «θάνατος στην Αμερική». Ο λόγος είναι πως από τους βομβαρδισμούς στη δυτική επαρχία Χεράτ από την αμερικανική αεροπορία δολοφονήθηκε μεγάλος αριθμός αμάχων.

Μάης
Τρίτη 1 Μάη

Πραγματοποιείται συγκέντρωση αναρχικών, που έχει καλέσει μπροστά από το χώρο του Μουσείου της Αθήνας η Συσπείρωση Αναρχικών, ενώ συγκέντρωση έχει καλέσει και η ΕΣΕ στην Ομόνοια.
Στο Μουσείο απλώνονται πανό που γράφουν: **ΠΑΖΑΡΙΑ ΜΕ ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΚΡΑΤΟΣ, ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ Ή ΑΓΩΝΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΑΚΟΙ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ;** και **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΞΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ**

ΚΩΝ/ΠΟΛΗ
Η τουρκική αστυνομία διαλύει με τη χρήση δακρυγόνων συγκέντρωση για την Πρωτομαγιά στην πλατεία Ταξίμ της Κωνσταντινούπολης. Οι ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις απέκλεισαν την πρόσβαση στην πλατεία στους διαδηλωτές. Οι συλληφθέντες φθάνουν τους 580, ενώ υπάρχει και ένας σοβαρά τραυματισμένος. Η πορεία διοργανώνεται στη μνήμη των 34 ατόμων που έχασαν τη ζωή τους πριν από 30 χρόνια, την Πρωτομαγιά του 1977 όταν άγνωστοι άνοιξαν πυρ κατά του συγκεντρωμένου πλήθους.

Τετάρτη 2 Μάη
ΙΣΠΑΝΙΑ: Συγκρούσεις ξεσπούν στη Μαδρίτη ανάμεσα στην αστυνομία και εκατοντάδες νεαρών που διαμαρτύρονται για τη σύλληψη 10 ατόμων με την κατηγορία της αντίστασης στις αρχές. Οι διαδηλωτές βάζουν φωτιά σε κάδους απορριμμάτων και στήνουν οδοφράγματα στους δρόμους της συνοικίας Μαλασάνια, στο κέντρο της ισπανικής πρωτεύουσας, προκαλώντας την επέμβαση της αστυνομίας. Στη διάρκεια των συγκρούσεων τραυματίζονται 45 άτομα, μεταξύ των οποίων και οκτώ αστυνομικοί.

Πέμπτη 3 Μάη
Συλλαμβάνονται 12 μετανάστες ανοιχτά της Σάμου.

Σάββατο 5 Μάη
Πυρπολείται σχολικό λεωφορείο στου Παπάγου στην Αττική.

θείς ξεσπούν, επίσης, σε Ρεν, Τουλούζ, Ναντ, Λιόν, Μονπελιέ, Ντιζόν. Αναφέρονται απόπειρες εμπρησμών σε δημόσια κτίρια, πραγματοποιούνται εκατοντάδες συλλήψεις και υπάρχουν δεκάδες τραυματισμοί μπάτσων και διαδηλωτών.

Δευτέρα 7 Μάη
Οι δολοφονίες - αυτοκτονίες στο στρατό συνεχίζονται. Αυτή τη φορά σε μονάδα της Άρτας ο νεοσύλλεκτος στρατιώτης υγειονομικού Ι.Κ, ετών 31, βρέθηκε τραυματισμένος θανάσιμα στο κεφάλι.

Επίθεση με μολότοφ σε περιπολικό στη Θεσσαλονίκη.

Τρίτη 8 Μάη
ΚΟΖΑΝΗ
Άλλο ένα εργατικό «ατύχημα» στον Ατμοηλεκτρικό Σταθμό Αγ. Δημητρίου όταν 42χρονος τραυματίζεται θανάσιμα από κομμάτια τέφρας και πεθαίνει από ασφυξία.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια καλείται από φοιτητικές οργανώσεις. Από ανακριτή περνούν οι 5 συλληφθέντες του Σαββάτου, απ' τους οποίους οι 3 κατηγορούνται με κακουργήματα και προφυλακίζονται

Τετάρτη 9 Μάη
Στο αμφιθέατρο της ΕΣΗΕΑ στην Ακαδημίας, όπου πραγματοποιείται εκδήλωση, με θέμα «Η προστασία των Προσωπικών Δεδομένων στους χώρους Εργασίας» με ομιλητή μεταξύ άλλων και το Χρήστο Πολυζωγόπουλο, γίνεται παρέμβαση αναρχικών που αναρτούν πανό με το σύνθημα «Λευτεριά στο Νίκο Κουνταρδά», πετούν τρικάκια που γράφουν «Αυτοί που κρατούν φυλακισμένους εργάτες, εμφανίζονται ως «προστάτες» των εργατών».
Για την επίθεση στον Πολυζωγόπουλο δύο άτομα βρίσκονται στη φυλακή, ο Ν. Κουνταρδάς και ο Σ. Μαλινδρέτος, κατηγορούμενοι ότι ήταν ανάμεσα σ' αυτούς που τον ξυλοκόπησαν.

Στην **Πάτρα** πραγματοποιείται πορεία αλληλεγγύης στον Β. Στεργίου και

Συγκέντρωση έξω από τη Νομική σχολή της Αθήνας και πορεία ενάντια στις εκλογές πραγματοποιείται μετά από κάλεσμα της «Πρωτοβουλίας φοιτητών ενάντια στις εκλογικές αυταπάτες».

ΓΑΛΛΙΑ
Πυρπολούνται τα γραφεία του κόμματος του Σαρκοζί στην πόλη Βιλερμπάν στη Γαλλία.

Πέμπτη 10 Μάη
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Ένας ακόμη εργάτης πέφτει νεκρός όταν ο γερανός που χειρίζεται ακουμπάει σε ηλεκτροφόρα καλώδια παρ' ότι θα έπρεπε να είναι απενεργοποιημένα.

Στην **Αθήνα**, στο Πολυτεχνείο, διοργανώνεται από το IMC Athens συζήτηση για τα Κοινωνικά κινήματα και την κρατική καταστολή στη Βρετανία. Παρουσιάζει η συντακτική ομάδα του περιοδικού Voices of Resistance from Occupied London.

Παρασκευή 11 Μάη
Στη Γεωπονική Σχολή Αθηνών, ξεκινά διήμερο με προβολές και συναυλία ενάντια στις φυλακές, που διοργανώνουν οι «Εμπρηστές δημοκρατικών ψευδαισθήσεων». Τα θέματα της συζήτησης είναι: Η φυλακή στην κοινωνία. - Εγκλεισμός, νέες πρακτικές. - Οι φυλακές δεν βελτιώνονται, δεν καταργούνται, καταστρέφονται».

Πρώτη μέρα του διημέρου εκδηλώσεων με θέμα ουσίες εξάρτηση, υποκατάστατα, που γίνεται στον αυτοοργανωμένο χώρο αλληλεγγύης και ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ στο Κερατσίνι. Γίνεται προβολή σλάιντς και συζήτηση για τις **κατασταλτικές, διεγερτικές και παραισθησιογόνες ουσίες.**

Η Πρωτοβουλία αλληλεγγύης στον Τζαβέντ Ασλάμ καλεί στο εφετείο κόσμο για να αποτραπεί η «έκδοση του Τζαβέντ στη Χούντα του Πακιστάν». Τελικά ο Ασλάμ δεν θα εκδοθεί.

Σάββατο 12 Μάη
Στο **Θησείο** πραγματοποιείται συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης στην κατάληψη Μυλλέρου και Γερμανικού.

Κυριακή 13 Μάη
Στην **Κομοτηνή** η κατάληψη Utopia A.D. πραγματοποιεί στο αμφιθέατρο της παλιάς Νομικής συζήτηση με θέμα: Όταν το «φάτε σκατά, κερνάν τα αφεντικά» γίνεται πραγματικότητα.

Τα ξημερώματα ο Αυτοδιαχειριζόμενος Κοινωνικός Χώρος στα Γιάννενα γίνεται στόχος απόπειρας εμπρησμού από «αγνώστους».

Δευτέρα 14 Μάη
Οι τελικές ποινές, για όσους από τους κατηγορουμένους για την ΕΟ 17Ν καταδικάστηκαν σε δεύτερο βαθμό, είναι οι εξής:
Δ. Κουφοντίνας: 11 ισόβια. 25 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 12.500 ευρώ
Σάββας Ξηρός: 5 ισόβια, 25 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 22.900 ευρώ.
Χριστ. Ξηρός: 6 ισόβια, 25 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 3.500 ευρώ.
Β. Τζωρτζάτος: 4 ισόβια, 25 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 4.300 ευρώ.
Π. Τσελέντης: 25 χρόνια κάθειρξη.
Βασ. Ξηρός: 25 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 3.700 ευρώ.
Δ. Γεωργιάδης: 8 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 1.500 ευρώ.
Κ. Καρατσώλης: 17 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 1.000 ευρώ.
Ηρ. Κωστάρης: ισόβια, 23 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 1.000 ευρώ.
Θωμ. Σερίφης: 8 χρόνια κάθειρξη.
Κ. Τέλλιος: 22 χρόνια κάθειρξη.
Σ. Κονδύλης: 11 χρόνια και 3 μήνες κάθειρξη, χρηματική ποινή 500 ευρώ.
Αλ. Γιωτόπουλος: 17 ισόβια, 25 χρόνια κάθειρξη, χρηματική ποινή 13.300 ευρώ.

Εμπρησμός στον κινηματογράφο «Ετουάλ» στην Αθήνα. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Εμπρηστές με τα μαύρα». Στον κινηματογράφο είναι προγραμματισμένη για την επόμενη μέρα συγκέντρωση απόστρατων μπάτσων.

ΔΑΝΙΑ
Συγκρούσεις με τους μπάτσους στην Χριστιανία, με αφορμή την κατεδάφιση ενός σπιτιού.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ομάδα ατόμων επιτίθενται στα γραφεία της εφημερίδας «Απογευματινή» στην Αθήνα. Προξενούνται φθορές στο κτίριο καθώς και σε σταθμευμένα αυτοκίνητα.

Μύκονος
Στο κρουαζιερόπλοιο Oriend Queen χάνει τη ζωή του ένας Ινδονήσιος ναυτικός και τραυματίζεται πολύ σοβαρά ένας άλλος καθώς τους χτυπά ο κάβος του πλοίου.

Τρίτη 15 Μάη
Χιλιάδες επιβάτες του σιδηρόδρομου του Μπουένος Άιρες στην Αργεντινή ξεσπούν σε καταστροφές σε σιδηροδρομικό σταθμό αλλά και στο κέντρο της πόλης, ύστερα από πολύωρες καθυστερήσεις. Πυρπολούνται εκδοτήρια εισιτηρίων, οι μπάτσοι ρίχνουν δακρυγόνα και κάνουν συλλήψεις.

Τετάρτη 16 Μάη
Εμπρησμός σε τράπεζα citibank στην Αγ. Παρασκευή. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επαναστατική Αυτοδικία», «ως απάντηση στην απόφαση του εφετείου για την υπόθεση της «17Ν».

Πέμπτη 17 Μάη
Παρά το κλίμα τρομοκρατίας που προσπαθεί να καλλιεργηθεί από τα ΜΜΕ, την έντονη παρουσία μπάτσων στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων και τις «αποτρεπτικές» εξακριβώσεις στοιχείων γύρω από το χώρο της συγκέντρωσης, πραγματοποιείται στα Προπύλαια του πανεπιστημίου της Αθήνας η προγραμματισμένη από τη Συσπείρωση Αναρχικών συγκέντρωση αλληλεγγύης στον αναρχικό Β. Στεργίου και τον αγωνιστή Timo Behrendt, που προφυλακίστηκαν για τη συμμετοχή τους στις φοιτητικές κινητοποιήσεις, στους τρεις προφυλακισμένους της 5ης Μάη στη Θεσσαλονίκη και σ' όλους τους αιχμάλωτους του κοινωνικού πολέμου.
Υπάρχει μικροφωνική απ' όπου διαβάζονται κείμενα ενώ απλώνονται πανώ που γράφουν: **ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΣΕ ΚΕΛΙ, ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ**

του» ο Θερσίτης πραγματοποιεί προβολή ταινίας με θέμα «Muzeres libres - οι αναρχικές στον ισπανικό εμφύλιο του '36».

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ
Τέσσερις μπάτσοι σκοτώνονται όταν εκρήγνυται βόμβα στην Κανταχάρ.

Παρασκευή 18 Μάη
Εμπρησμός σε γραφεία της ΝΔ στην Καλαμαριά Θεσσαλονίκης.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Φοιτητικοί Σύλλογοι καλούν σε πορεία αλληλεγγύης στον προφυλακισμένο Π.Κ., τονίζοντας: «Ζητούμε την άμεση απελευθέρωση του ΑΘΩΟΥ συμφοιτητή μας».
- Και για τους άλλους δύο; Τίποτα; Κι αν ο Π.Κ. ήταν ένοχος; Να μπει στη φυλακή;

ΠΑΤΡΑ
Στην Πλατεία Όλγας, το βραδάκι, γίνεται συναυλία με τους ΩΧΡΑ ΣΟΕΙΡΟΧΑΙΤΗ, ΜΑΥΡΑ ΑΚΟΡΝΤΑ και INCOGNITA SPERANS. Η συναυλία γίνεταιγια αλληλεγγυη στους μετανάστες.

Σάββατο 19 Μάη

Υπόθεση 17Ν - Η δίκη τελείωσε - Τι αρχίζει;

Τετάρτη 23 Μάη
Εκδήλωση για τα «κοινωνικά κινήματα και την καταστολή στη Βρετανία» γίνεται στο Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι στη Φιλοσοφική στη Θεσσαλονίκη.

Πέμπτη 24 Μάη
Πραγματοποιείται πορεία αλληλεγγύης στον αναρχικό Β. Στεργίου και τους προφυλακισμένους συντρόφους. Η πορεία ξεκινά από το θησείο όπου προηγουμένως έχει γίνει συγκέντρωση και διαμέσου της οδού Αθηνάς κατευθύνεται στην Ομόνοια και από εκεί καταλήγει στην πλατυεία Κάνιγγος.

Ξεκινάει η σειρά εκδηλώσεων, που διαρκεί 11 μέρες, για τα 3 χρόνια της «Φάμπρικα Υφανέτ» στη Θεσσαλονίκη, που περιλαμβάνει διάφορες εκδηλώσεις, προβολές και συζητήσεις.

Παρασκευή 25 Μάη
Γίνεται στα δικαστήρια Ευελπίδων η δίκη του νεαρού αναρχικού που είχε κατηγορηθεί για καταστροφή καφάο πριν ένα χρόνο στην περιοχή των

Της τελευταίας στιγμής...

Καθώς η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ πορευόταν προς το τυπογραφείο, το κράτος προχώρησε σε μια ακόμα κατασταλτική επέμβαση.
Στις 7 το πρωί της 29 Μάη πέντε διμοιρίες των κρατικών μονάδων καταστολής εισβάλουν και αδειάζουν το κατειλημμένο σπίτι της Μυλλέρου και Γερμανικού. Συλλαμβάνονται τρία άτομα που οδηγούνται στη ΓΑΔΑ.
Στις 12 το μεσημέρι πραγματοποιείται συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από το Δημαρχείο Αθηνών και ακολουθεί πορεία στην πλατεία Βικτωρίας.
Στις 6 το απόγευμα οι τρεις συλληφθέντες οδηγούνται στο αυτόφωρο με την «κατηγορία» της κατάληψης δημοσίου κτιρίου. Αργότερα αφήνονται ελεύθεροι.

ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ!

Απέναντι στο βασανιστήριο του εγκλεισμού, ο αγώνας είναι διαρκής, ανυποχώρητος, αδιαμεσολάβητος και χωρίς διαχωρισμούς

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

στον αναρχικό

Β.ΣΤΕΡΓΙΟΥ,

στον

TIMO BEHRENDT

και στους 3 της Θεσ/νίκης

ρια εισιτηρίων, οι μπάτσοι ρίχνουν δακρυγόνα και κάνουν συλλήψεις.

Τετάρτη 16 Μάη
Εμπρησμός σε τράπεζα citibank στην Αγ. Παρασκευή. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Επαναστατική Αυτοδικία», «ως απάντηση στην απόφαση του εφετείου για την υπόθεση της «17Ν».

Πέμπτη 17 Μάη
Παρά το κλίμα τρομοκρατίας που προσπαθεί να καλλιεργηθεί από τα ΜΜΕ, την έντονη παρουσία μπάτσων στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων και τις «αποτρεπτικές» εξακριβώσεις στοιχείων γύρω από το χώρο της συγκέντρωσης, πραγματοποιείται στα Προπύλαια του πανεπιστημίου της Αθήνας η προγραμματισμένη από τη Συσπείρωση Αναρχικών συγκέντρωση αλληλεγγύης στον αναρχικό Β. Στεργίου και τον αγωνιστή Timo Behrendt, που προφυλακίστηκαν για τη συμμετοχή τους στις φοιτητικές κινητοποιήσεις, στους τρεις προφυλακισμένους της 5ης Μάη στη Θεσσαλονίκη και σ' όλους τους αιχμάλωτους του κοινωνικού πολέμου.
Υπάρχει μικροφωνική απ' όπου διαβάζονται κείμενα ενώ απλώνονται πανό που γράφουν: **ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΣΕ ΚΕΛΙ, ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 3 της 5ης Μάη στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΤΙΜΟ BEHRENDT** και **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΞΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ Β. ΣΤΕΡΓΙΟΥ.** Στη διάρκεια της δίωρης συγκέντρωσης κολλιούνται αφίσες, ενώ μοιράζονται προκηρύξεις και έντυπο αναρχικό υλικό στους περαστικούς.

Επίθεση με μολότοφ πραγματοποιείται ενάντια σε γραφεία της ΝΔ

αν ο Π.Κ. ήταν ένοχος; Να μπει στη φυλακή;

ΠΑΤΡΑ
Στην Πλατεία Όλγας, το βραδάκι, γίνεται συναυλία με τους ΩΧΡΑ ΣΟΕΙΡΟΧΑΙΤΗ, ΜΑΥΡΑ ΑΚΟΡΝΤΑ και INCOGNITA SPERANS. Η συναυλία γίνεταιγια αλληλεγγυη στους μετανάστες.

Σάββατο 19 Μάη

ΠΑΤΡΑ
Πραγματοποιείται πορεία αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες από αναρχικούς-αντιεξουσιαστές. Η πορεία γίνεται στο πλαίσιο του 7ου Πανελλαδικού Συντονιστικού Αναρχικών - Αντιεξουσιαστών για την Αλληλεγγύη σε Πρόσφυγες και Μετανάστες.

Κυριακή 20 Μάη

ΚΟΜΟΤΗΝΗ
Προβολή της ταινίας Das experiment και συζήτηση στην κατάληψη UTOPIA

ξεκινάει η σειρά εκδηλώσεων, που διαρκεί 11 μέρες, για τα 3 χρόνια της «Φάμπρικα Υφανέτ» στη Θεσσαλονίκη, που περιλαμβάνει διάφορες εκδηλώσεις, προβολές και συζητήσεις.

Παρασκευή 25 Μάη
Γίνεται στα δικαστήρια Ευελπίδων η δίκη του νεαρού αναρχικού που είχε κατηγορηθεί για καταστροφή καφάο πριν ένα χρόνο στην περιοχή των Σεπολίων. Ο σύντροφος καταδικάστηκε σε 4 χρόνια και 9 μήνες με αναστολή.
Στην **Κρήτη**, η κατάληψη Ευαγγελισμού, για τα 5 χρόνια της, πραγματοποιεί τριήμερο, που ξεκινά την πρώτη μέρα με συγκέντρωση - πορεία αλληλεγγύης σε καταλήψεις και αυτοδιαχειριζόμενους χώρους και αργότερα στο χώρο της κατάληψης προβολή ντοκιμαντέρ για τις καταλήψεις στην ελλάδα.
Για την επόμενη μέρα, Σάββατο, στην πλατεία Ελευθερίας, παίζεται το θεατρικό «Ο θείος Πάπαρος» από την θεατρική ομάδα Μπουφανάτα της Villa Amalias. Ακολουθεί συναυλία.
Την Κυριακή γίνεται προβολή βίντεο με τίτλο: «5 χρόνια κατάληψη ευαγγελισμού». Ακολουθεί γλέντι.

Σάββατο 26 Μάη
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εκδήλωση - συζήτηση από την ραδιοφωνική ομάδα 1431am με θέμα: Παραπληροφόρηση - αντιπληροφόρηση: το ξέπλυμα της βρώμικης είδησης.

ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ!

Απέναντι στο βασανιστήριο του εγκλεισμού,
ο αγώνας είναι διαρκής, ανυποχώρητος,
αδιαμεσολάβητος και χωρίς διαχωρισμούς

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

στον αναρχικό

Β. ΣΤΕΡΓΙΟΥ,

στον

ΤΙΜΟ BEHRENDT

και στους 3 της Θεσ/νίκης

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

στους

Ν. ΚΟΥΝΤΑΡΔΑ

και

Σ. ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟ

που κατηγορούνται για επίθεση
στον πρώην πρόεδρο της ΓΣΕΕ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟ
και στο

Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ

που βρίσκεται προφυλακισμένος
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου της Αθήνας η προγραμματισμένη από τη Συσπείρωση Αναρχικών συγκέντρωση αλληλεγγύης στον αναρχικό Β. Στεργίου και τον αγωνιστή Timo Behrendt, που προφυλακίστηκαν για τη συμμετοχή τους στις φοιτητικές κινητοποιήσεις, στους τρεις προφυλακισμένους της 5ης Μάη στη Θεσσαλονίκη και σ' όλους τους αιχμάλωτους του κοινωνικού πολέμου.
Υπάρχει μικροφωνική απ' όπου διαβάζονται κείμενα ενώ απλώνονται πανώ που γράφουν: **ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΣΕ ΚΕΛΙ, ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 3 της 5ης Μάη στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΤΙΜΟ BEHRENDT** και **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΞΕΓΕΙΡΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ, ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ Β. ΣΤΕΡΓΙΟΥ.** Στη διάρκεια της δίωρης συγκέντρωσης κολλιούνται αφίσες, ενώ μοιράζονται προκηρύξεις και έντυπο αναρχικό υλικό στους περαστικούς.

ΠΑΤΡΑ
Πραγματοποιείται πορεία αλληλεγγύης σε πρόσφυγες και μετανάστες από αναρχικούς-αντιεξουσιαστές. Η πορεία γίνεται στο πλαίσιο του 7ου Πανελλαδικού Συντονιστικού Αναρχικών - Αντιεξουσιαστών για την Αλληλεγγύη σε Πρόσφυγες και Μετανάστες.

Κυριακή 20 Μάη

Επίθεση με μολότοφ πραγματοποιείται ενάντια σε γραφεία της ΝΔ στο Καλαμάκι στην Αττική. Εμπρησμός σε 5 τράπεζες σε περιοχές στην Αττική. Σύμφωνα με εφημερίδα, η ευθύνη αναλαμβάνεται με τηλεφώνημα, όπου διευκρινίζεται ότι οι επιθέσεις έγιναν για συμπαράσταση στους «τρεις φυλακισμένους αγωνιστές, Γιάννη Δημητράκη, Νίκο Κουνταρδά και Βασίλη Στεργίου και όλους όσους εξεγείρονται μέσα κι έξω από τις φυλακές».

Στο Ίλιον στην «Ελιά του Πεισίστρα-

ΚΟΜΟΤΗΝΗ
Προβολή της ταινίας Das experiment και συζήτηση στην κατάληψη UTOPIA A.D. με θέμα: Φυλακές - εγκλεισμός - αναμόρφωση (πως σκουπίζεις κάτω από το χαλί τα εγκλήματα της δημοκρατίας).
Δευτέρα 21 Μάη
ΝΙΓΗΡΙΑ
Επίθεση με εκρηκτικά γίνεται σε εγκαταστάσεις της πετρελαϊκής εταιρείας TOTAL.

Τρίτη 22 Μάη
Στο Πολυτεχνείο στο κτίριο Γκίνη, πραγματοποιείται συζήτηση με θέμα:

Σεπολίων. Ο σύντροφος καταδικάστηκε σε 4 χρόνια και 9 μήνες με αναστολή.
Στην **Κρήτη**, η κατάληψη Ευαγγελισμού, για τα 5 χρόνια της, πραγματοποιεί τριήμερο, που ξεκινά την πρώτη μέρα με συγκέντρωση - πορεία αλληλεγγύης σε καταλήψεις και αυτοδιαχειριζόμενους χώρους και αργότερα στο χώρο της κατάληψης προβολή ντοκιμαντέρ για τις καταλήψεις στην ελλάδα.
Για την επόμενη μέρα, Σάββατο, στην πλατεία Ελευθερίας, παίζεται το θεατρικό «Ο θείος Πάπαρος» από την θεατρική ομάδα Μπουφανάτα της Villa Amalias. Ακολουθεί συναυλία.
Την Κυριακή γίνεται προβολή βίντεο με τίτλο: «5 χρόνια κατάληψη ευαγγελισμού». Ακολουθεί γλέντι.

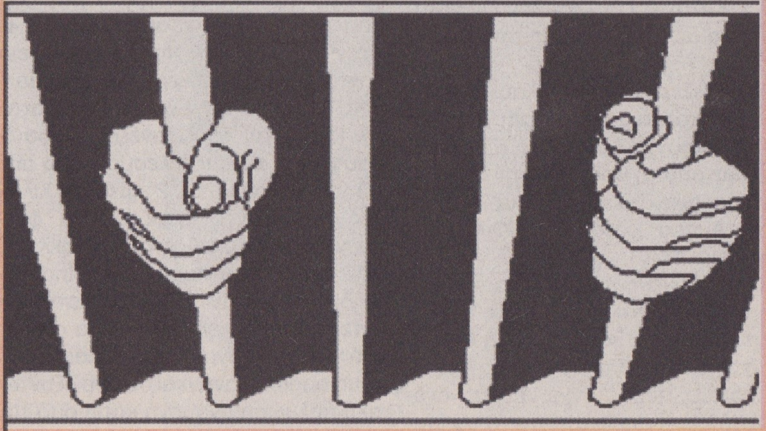
Σάββατο 26 Μάη
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εκδήλωση - συζήτηση από την ραδιοφωνική ομάδα 1431am με θέμα: Παραπληροφόρηση - αντιπληροφόρηση: το ξέπλυμα της βρώμικης ειδησης.

Κυριακή 27 Μάη
Συναυλία γίνεται στην πλατεία Εξαρχείων «Ενάντια στον τρόμο και στην καταστολή».

Να είστε όλοι και όλες καλά

Κύκλος Σύνταξης

στον αναρχικό
Β.ΣΤΕΡΓΙΟΥ,
στον
TIMO BEHRENDT
και στους **3** της Θεσ/νίκης
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
στους
Ν. ΚΟΥΝΤΑΡΔΑ
και
Σ. ΜΑΛΙΝΔΡΕΤΟ
που κατηγορούνται για επίθεση
στον πρώην πρόεδρο της ΓΣΕΕ ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟ
και στο
Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ
που βρίσκεται προφυλακισμένος
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ — ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

26/4: Οι Ταξιαρχίες Qassam ανακοινώνουν το τέλος της 5μηνης εκεχειρίας με το Ισραήλ.

28/4: Κατοχικοί δολοφονούν 3 μέλη των Ταξιαρχιών Qassam την ώρα που προσπαθούσαν να τοποθετήσουν εκρηκτικό μηχανισμό.

1/5: Από το βράδυ της Τρίτης έως τα ξημερώματα της Τετάρτης ξεσπούν σφοδρές συγκρούσεις στη Τζενίν, κατά τη διάρκεια εισβολής. Βόμβες πυροδοτούνται στο δρόμο από παλαιστίνιους μαχητές. Συλλαμβάνονται 6 άτομα. Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin εκτοξεύουν 4 πυραύ-

λους εναντίον κατοχικών θέσεων ανατολικά της Γάζας.

2/5: Δολοφονείται Παλαιστίνιος στη Beit Lahia και συλλαμβάνονται άλλοι στη Ναμπλούς και στο Αλ-Καλίλ. Ο Χανίγια ευχαριστεί τον εμίρη του Κατάρ για την οικονομική βοήθεια των

τισμό της νέας αυτής δύναμης πάρθηκε από τον Αμπάς και το Χανίγια από κοινού «για να αντιμετωπιστεί η αναρχία». Συγκρούσεις ξεσπούν ανάμεσα σε μπάτσους και φοιτητές, στη δυτική Ιερουσαλήμ, με αφορμή την αύξηση του ποσού εγγραφής στα πανεπιστήμια.

11/5: Εκτοξεύονται 2 ρουκέτες εναντίον στόχων στο νότιο Ισραήλ.

13/5: Μέλος των ΤΜΑ (Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Ακσά) σκοτώνεται από πυροβολισμούς στη Λωρίδα της Γάζας.

14/5: Δύο παλαιστίνιοι σκοτώνονται σε συγκρούσεις μεταξύ μελών της Φατάχ και της Χαμάς, παρά την κατάπαυση πυρός που συμφωνήθηκε πριν από λίγες ώρες.

15/5: Τουλάχιστον 15 είναι οι νεκροί σε συγκρούσεις μεταξύ μελών της Φατάχ και της Χαμάς.

16/5: Επίθεση ενόπλων σε σπίτι αξιωματούχου ασφαλείας της Φατάχ στη Γάζα, με αποτέλεσμα τέσσερις νεκρούς και αρκετούς τραυματίες. Όλμοι εκτοξεύονται κοντά στην κατοικία του Αμπάς. Άλλοι έξι παλαιστίνιοι νεκροί σε συγκρούσεις ανάμεσα στη Φατάχ και τη Χαμάς. Ισραηλινό αεροσκάφος βομβαρδίζει στόχο της Χαμάς στη Ράφα, με αποτέλεσμα τέσσερις νεκρούς παλαιστινίους. Ένοπλοι επιτίθενται και πυροβολούν εναντίον της κατοικίας του πρωθυπουργού Ισμαήλ Χανίγια.

17/5: Εννέα παλαιστίνιοι δολοφονούνται σε αεροπορική επιδρομή εναντίον στόχων της Χαμάς. Ο Αμπάς αναβάλλει επίσκεψη στη Λωρίδα της Γάζας αφού, σύμφωνα με τις δυνάμεις ασφαλείας του, βρέθηκε σήραγγα παγιδευμένη με εκρηκτικά κάτω από σημείο που θα περνούσε. Ο Αμπάς καταγγέλλει τη Χαμάς ότι σχεδιάζει α-

καυτό ήλιο. Μαχητής των EQB επιτίθεται με αυτόματο όπλο και χειροβομβίδες σε τουλάχιστον 20 κατοχικούς που στάθμευαν κοντά στη Beit Lahia και σκοτώνει τουλάχιστον 5 προτού αποχωρήσει με ασφάλεια. Άλλα 12 βλήματα εκτοξεύονται εναντίον του περάσματος Sofa και του Sderot, όπου χτυπούν ένα εργοστάσιο.

21/5: Ειδικές δυνάμεις, ανάμεσά τους και μέλη της ανθρωποειδούς ομάδας Nahshun, εισβάλλουν στα κελιά κρατούμενων στις φυλακές Negev, σαν απάντηση στις επιθέσεις εναντίον κατοχικών. Οι ανθρωποφύλακες ξεσπούν πάνω στους κρατούμενους τραυματίζοντας σοβαρά πολλούς απ' αυτούς. Τέσσερις πύραυλοι εκτοξεύονται εναντίον του Sderot και του οικισμού Netev Ha'azera. Οκτώ πύραυλοι Qassam εκτοξεύονται από τις EQB (Ταξιαρχίες Ezzedeen Al-Qassam) εναντίον του Sderot.

22/5: Καταργείται στην πράξη και η 3η εκεχειρία που κήρυξαν ο λιβανικός στρατός με την οργάνωση Φατάχ Αλ Ισλάμ. Μέλος της οργάνωσης αυτο-ανατινάζεται έξω από κτίριο που κατέλαβε ο λιβανικός στρατός. Ο επίτροπος της UNESCO καταγγέλλει τη δολοφονία δύο παλαιστίνιων δημοσιογράφων από την προεδρική φρουρά.

23/5: Η κυβέρνηση του Λιβάνου στέλνει τελεσίγραφο στην οργάνωση Φατάχ Αλ Ισλάμ, με τη στήριξη της παλαιστινιακής αρχής. Φορτηγό που μεταφέρει ανθρωπιστική βοήθεια από τη Χαμάς δέχεται πυρά ενώ προσπαθεί να εισέλθει στον καταυλισμό Ναρ Αλ-Μπάρεντ. Η Χαμάς καταγγέλλει ότι υπάρχει 3ο «εμπλεκόμενο μέρος», που πυροβολεί εναντίον των άλλων 2 πλευρών για να προβοκάρει τις συγκρούσεις. Χιλιάδες παλαιστίνιοι παραμένουν στο πέρασμα Ράφα, ανάμεσα στη Λωρίδα της Γάζας και την Αίγυπτο, που παραμένει κλειστό εδώ και 10 μέρες.

24/5: Απαγάγονται 33 αξιωματού-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

Σαν ζαλισμένες μύγες στριφογυρίζουν οι δυνάμεις των κατακτητών και των λακέδων τους στο Ιράκ. Κι αυτό το μήνα που πέρασε οι απώλειες των αμερικανών και των ταγματασφαλιτών, τόσο σε έμψυχο όσο και σε άψυχο υλικό, συνεχίζονται με αμείωτο ρυθμό. Δεν υπάρχει κανένας, πλέον, που να πιστεύει σε μια στρατιωτική ή πολιτική επιτυχία των σύγχρονων σταυροφόρων. Το Ιράκ ουσιαστικά βρίσκεται στα χέρια των αντάρτικων δυνάμεων και οι απελευθερωμένες περιοχές, οι απαλλοτριώσεις πολεμικού υλικού και οι απελευθερώσεις κρατουμένων από τις φυλακές είναι μερικά μόνο δείγματα για το τί πρόκειται να επακολουθήσει.

Όπως δείχνουν τα πράγματα δεν έχει χαθεί μόνο η «μάχη της Βαγδάτης» για τους σύγχρονους σταυροφόρους αλλά κι ο πόλεμος στο Ιράκ. Το ομολογεί και ο αρχιδολοφόνος πρόεδρος των ΗΠΑ «αναγγέλλοντας» περισσότερες απώλειες στο μέλλον. Μοιάζει με παραλογισμό, αλλά η αποστολή κι άλλων προβάτων στη σφαγή του Ιράκ, εκείνο που επιδιώκει δεν είναι μια κάποιου είδους επιτυχία αλλά να προκαλέσει όσο το δυνατόν περισσότερες καταστροφές και ένταση της καταστολής σε παγκόσμια κλίμακα προσδοκώντας ενδεχόμενα οφέλη, που είναι πιθανό να προκύψουν στο μέλλον, με οικονομικού και πολιτικού είδους διεισδύσεις, εκεί όπου η στρατιωτική μηχανή είναι βέβαιο πως οδεύει προς την ολοκληρωτική ήττα. Αλλά ακόμα κι αυτή η προοπτική των μελλοντικών πολιτικών αποτελεσμάτων δείχνει να είναι αμφίβολη, μιας και τα αποτελέσματα αυτής της ήττας θα έχουν σοβαρότερες επιπτώσεις από εκείνες του πολέμου στο Βιετνάμ. Η εποχή των εναλλακτικών λύσεων για την παγκόσμια κυριαρχίας «ασθενεί βαρέως»...

24-4 - Φαλούτζα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων στον κεντρικό δρόμο της ανατολικής πόλης, σκοτώνοντας 5 απ' αυτούς, τραυματίζοντας άλλους 2 και καταστρέφοντας εντελώς το όχημα.

- Αμπού Γκράιμπ. Πεζή περιπολία αμερικανών σταυροφόρων πέφτει σε βόμβα στη συνοικία **αζ-Ζαϊτούν**. Απαλλάσσονται δια παντός των καθηκόντων τους τρεις. Τραυματίζονται άλλοι δύο.

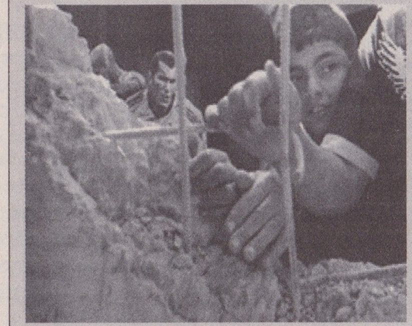
- Βαγδάτη. Η συνοικία **αλ-Φουράτ**, η οποία είναι αποκλεισμένη από ιρακινές δυνάμεις και από σιίτες κουμπουροφόρους, βομβαρδίζεται για δεύτερη μέρα. Δεκάδες άνθρωποι σκοτώνονται ή τραυματίζονται.

- Η οργάνωση Ισλαμικός Στρατός ανακοίνωσε ότι μέλη της κατέστρεψαν με βόμβες ένα αμερικανικό όχημα χάμβι στο **Τικρίτ** και ένα νααρκαλειτικό όχημα στη Γιαθρίμπ, σκοτώνοντας τα πληρώματά τους.

26/4: Οι Ταξιαρχίες Qassam ανακοινώνουν το τέλος της 5μηνης εκεχειρίας με το Ισραήλ.

28/4: Κατοχικοί δολοφονούν 3 μέλη των Ταξιαρχιών Qassam την ώρα που προσπαθούσαν να τοποθετήσουν εκρηκτικό μηχανισμό.

1/5: Από το βράδυ της Τρίτης έως τα ξημερώματα της Τετάρτης ξεσπούν σφοδρές συγκρούσεις στη Τζενίν, κατά τη διάρκεια εισβολής. • Βόμβες πυροδοτούνται στο δρόμο από παλαιστίνιους μαχητές. Συλλαμβάνονται 6 άτομα. • Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin εκτοξεύουν 4 πυραύ-

λους εναντίον κατοχικών θέσεων ανατολικά της Γάζας.

2/5: Δολοφονείται Παλαιστίνιος στη Beit Lahia και συλλαμβάνονται άλλοι στη Ναμπλούς και στο Αλ-Καλίλ. • Ο Χανίγια ευχαριστεί τον εμίρη του Κατάρ για την οικονομική βοήθεια των 22 εκατομμυρίων δολαρίων. • Οι ανθρωποφύλακες στις φυλακές Hasharon επιτίθενται και χτυπούν τρεις παλαιστίνιες κρατούμενες επειδή ζητούσαν καλύτερες συνθήκες.

3/5: Ο Χανίγια απευθύνει έκκληση για την απελευθέρωση του δημοσιογράφου του BBC Τζόνστον. • Επιδρομή στον καταυλισμό Balata και εμπρησμός ενός σπιτιού παλαιστινίων από τους κατοχικούς. • Στη Βηθλεέμ συλλαμβάνεται μέλος της Ισλαμικής Τζιχάντ που καταζητούνταν για 5 χρόνια. • Κατοχικοί ξυλοκοπούν και συλλαμβάνουν 60χρονο και τους τρεις γιους του, γιατί υπερασπίστηκαν το σπίτι τους στο χωριό Beit Egza.

7/5: Ανθρωποφύλακες στις φυλακές Jalbo ξυλοκοπούν παλαιστίνιους κρατούμενους. Μέλη των Ταξιαρχιών Quds επιβεβαιώνουν απόπειρα δολοφονίας κατά μελών τους, που έγινε με πύραυλο που εκτοξεύθηκε από ισρα-

στη Λωρίδα της Γάζας.

14/5: Δύο παλαιστίνιοι σκοτώνονται σε συγκρούσεις μεταξύ μελών της Φατάχ και της Χαμάς, παρά την κατάπαυση πυρός που συμφωνήθηκε πριν από λίγες ώρες.

15/5: Τουλάχιστον 15 είναι οι νεκροί σε συγκρούσεις μεταξύ μελών της Φατάχ και της Χαμάς.

16/5: Επίθεση ενόπλων σε σπίτι αξιωματούχου ασφαλείας της Φατάχ στη Γάζα, με αποτέλεσμα τέσσερις νεκρούς και αρκετούς τραυματίες. • Όλμοι εκτοξεύονται κοντά στην κατοικία του Αμπάς. • Άλλοι έξι παλαιστίνιοι νεκροί σε συγκρούσεις ανάμεσα στη Φατάχ και τη Χαμάς. • Ισραηλινό αεροσκάφος βομβαρδίζει στόχο της Χαμάς στη Ράφα, με αποτέλεσμα τέσσερις νεκρούς παλαιστινίους. • Ένοπλοι επιτίθενται και πυροβολούν εναντίον της κατοικίας του πρωθυπουργού Ισμαήλ Χανίγια.

17/5: Εννέα παλαιστίνιοι δολοφονούνται σε αεροπορική επιδρομή εναντίον στόχων της Χαμάς. • Ο Αμπάς αναβάλλει επίσκεψη στη Λωρίδα της Γάζας αφού, σύμφωνα με τις δυνάμεις ασφαλείας του, βρέθηκε σήραγγα παγιδευμένη με εκρηκτικά κάτω από σημείο που θα περνούσε. Ο Αμπάς καταγγέλλει τη Χαμάς ότι σχεδιάζει α-

πόπειρα δολοφονίας του. • Η Χαμάς απειλεί με νέες επιθέσεις αυτοκτονίας στο Ισραήλ.

19/5: Εκτοξεύονται 12 ρουκέτες εναντίον ισραηλινών θέσεων. • Ο Αμπάς δηλώνει πως ελπίζει να συναντηθεί με αξιωματούχους της Χαμάς, προκειμένου να αποτραπεί η ενδοπαλαιστινιακή σύρραξη, που είχε ως αποτέλεσμα πενήντα τέσσερεις νεκρούς τις τελευταίες 5 ημέρες.

20/5: Σε νέα αεροπορική επίθεση στη Γάζα δολοφονούνται τρεις παλαιστίνιοι. • Ένας παλαιστίνιος δολοφο-

εναντίον κατοχικών. Οι ανθρωποφύλακες ξεσπούν πάνω στους κρατούμενους τραυματίζοντας σοβαρά πολλούς απ' αυτούς. • Τέσσερις πύραυλοι εκτοξεύονται εναντίον του Sderot και του οικισμού Netev Ha'azera. Οκτώ πύραυλοι Qassam εκτοξεύονται από τις EQB (Ταξιαρχίες Ezzedeen Al-Qassam) εναντίον του Sderot.

22/5: Καταργείται στην πράξη και η 3η εκεχειρία που κήρυξαν ο λιβανικός στρατός με την οργάνωση Φατάχ Αλ Ισλάμ. • Μέλος της οργάνωσης αυτο-ανατινάζεται έξω από κτίριο που κατέλαβε ο λιβανικός στρατός. • Ο επίτροπος της UNESCO καταγγέλλει τη δολοφονία δύο παλαιστίνιων δημοσιογράφων από την προεδρική φρουρά.

23/5: Η κυβέρνηση του Λιβάνου στέλνει τελεσίγραφο στην οργάνωση Φατάχ Αλ Ισλάμ, με τη στήριξη της παλαιστινιακής αρχής. • Φορτηγό που μεταφέρει ανθρωπιστική βοήθεια από τη Χαμάς δέχεται πυρά ενώ προσπαθεί να εισέλθει στον καταυλισμό Ναρ Αλ-Μπάρεντ. Η Χαμάς καταγγέλλει ότι υπάρχει 3ο «εμπλεκόμενο μέρος», που πυροβολεί εναντίον των άλλων 2 πλευρών για να προβοκάρει τις συγκρούσεις. • Χιλιάδες παλαιστίνιοι παραμένουν στο πέρασμα Ράφα, ανάμεσα στη Λωρίδα της Γάζας και την Αίγυπτο, που παραμένει κλειστό εδώ και 10 μέρες.

24/5: Απαγάγονται 33 αξιωματούχοι της Χαμάς από κατοχικούς. Τις τελευταίες μέρες έχουν εκτοξευτεί πάνω από 200 πύραυλοι Κάσαμ στο ισραηλινό έδαφος, ένας εκ των οποίων εξερράγη σε αυτοκίνητο που οδηγούσε ισραηλινή στο Sderot, με αποτέλεσμα να τη σκοτώσει. • Επαναλαμβάνονται οι συγκρούσεις ανάμεσα στο λιβανικό στρατό και την οργάνωση Φατάχ Αλ Ισλάμ, την ώρα που έχουν απομακρυνθεί οι μισοί περίπου πρόσφυγες και μετακινήθηκαν προς άλλους καταυλισμούς. • Περιπολικό σκάφος του λιβανικού στρατού βάλλει κατά σκάφους που μεταφέρει μαχητές της Φατάχ Αλ Ισλάμ που προσπαθούν να διαφύγουν. Το σκάφος βυθίζεται. Εν τω μεταξύ, εκατοντάδες είναι μέχρι τώρα οι νεκροί πρόσφυγες στον καταυλισμό από τους βομβαρδισμούς του λιβανικού στρατού. • Μέλη παλαιστινιακών οργανώσεων επιζούν ύστερα από αεροπορική επιδρο-

και των λακέδων τους στο Ιράκ. Κι αυτό το μήνα που πέρασε οι απώλειες των αμερικανών και των ταγματασφαλιτών, τόσο σε έμψυχο όσο και σε άψυχο υλικό, συνεχίζονται με αμείωτο ρυθμό. Δεν υπάρχει κανένας, πλέον, που να πιστεύει σε μια στρατιωτική ή πολιτική επιτυχία των σύγχρονων σταυροφόρων. Το Ιράκ ουσιαστικά βρίσκεται στα χέρια των αντάρτικων δυνάμεων και οι απελευθερωμένες περιοχές, οι απαλλοτριώσεις πολεμικού υλικού και οι απελευθερώσεις κρατουμένων από τις φυλακές είναι μερικά μόνο δείγματα για το τί πρόκειται να επακολουθήσει.

Όπως δείχνουν τα πράγματα δεν έχει χαθεί μόνο η «μάχη της Βαγδάτης» για τους σύγχρονους σταυροφόρους αλλά κι ο πόλεμος στο Ιράκ. Το ομολογεί και ο αρχιδολοφόνος πρόεδρος των ΗΠΑ «αναγγέλλοντας» περισσότερες απώλειες στο μέλλον. Μοιάζει με παραλογισμό, αλλά η αποστολή κι άλλων προβάτων στη σφαγή του Ιράκ, εκείνο που επιδιώκει δεν είναι μια κάποιου είδους επιτυχία αλλά να προκαλέσει όσο το δυνατόν περισσότερες καταστροφές και ένταση της καταστολής σε παγκόσμια κλίμακα προσδοκώντας ενδεχόμενα οφέλη, που είναι πιθανό να προκύψουν στο μέλλον, με οικονομικού και πολιτικού είδους διεισδύσεις, εκεί όπου η στρατιωτική μηχανή είναι βέβαιο πως οδεύει προς την ολοκληρωτική ήττα. Αλλά ακόμα κι αυτή η προοπτική των μελλοντικών πολιτικών αποτελεσμάτων δείχνει να είναι αμφίβολη, μιας και τα αποτελέσματα αυτής της ήττας θα έχουν σοβαρότερες επιπτώσεις από εκείνες του πολέμου στο Βιετνάμ. Η εποχή των εναλλακτικών λύσεων για την παγκόσμια κυριαρχίας «ασθενεί βαρέως»…

24-4 - Φαλούτζα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων στον κεντρικό δρόμο της ανατολικής πόλης, σκοτώνοντας 5 απ' αυτούς, τραυματίζοντας άλλους 2 και καταστρέφοντας εντελώς το όχημα.
- **Αμπού Γκράιμπ.** Πεζή περιπολία αμερικανών σταυροφόρων πέφτει σε βόμβα στη συνοικία **αζ-Ζαϊτούν**. Απαλλάσσονται δια παντός των καθηκόντων τους τρεις. Τραυματίζονται άλλοι δύο.
- **Βαγδάτη.** Η συνοικία **αλ-Φουράτ**, η οποία είναι αποκλεισμένη από ιρακινές δυνάμεις και από σιίτες κουμπουροφόρους, βομβαρδίζεται για δεύτερη μέρα. Δεκάδες άνθρωποι σκοτώνονται ή τραυματίζονται.
- Η οργάνωση Ισλαμικός Στρατός ανακοινώνει ότι μέλη της κατέστρεψαν με βόμβες ένα αμερικανικό όχημα χάμβι στο **Τικρίτ** και ένα ναρκαλιευτικό όχημα στη Γιαθρίμπ, σκοτώνοντας τα πληρώματά τους.

25-4 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικού οχήματος χάμβι στην πόλη **αλ-Κάρμα**, 7χλμ. ανατολικά της Φαλούτζα, σκοτώνοντας δύο σταυροφόρους και τραυματίζοντας σοβαρά άλλους δύο.
- **Επαρχία Ντιγιάλα. Μπαλάντ Ράζ.** Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά, με τα οποία είναι ζωσμένος, μέσα στο τοπικό αστυνομικό τμήμα, παίρνοντας μαζί του άλλους εννέα και τραυματίζοντας δεκαέξι.
- **Τικρίτ.** Βόμβα σκάει τη στιγμή που περνά περιπολία 4 θωρακισμένων αμερικανικών οχημάτων στο κέντρο της πόλης. Σκοτώνεται ένας κατοχικός και τραυματίζονται άλλοι τρεις, ο ένας τη βγάζει δεν τη βγάζει…

26-4 - Φαλούτζα. Νάρκη σκάει τη στιγμή που περνά αμερικανικό όχημα πίσω από τη βιομηχανική ζώνη της πόλης, σκοτώνοντας τρεις αμερικανόπαιδες και τραυματίζοντας σοβαρά άλλον ένα.
- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντ-Ντουλουίγια.** Η πόλη είναι για δεύτερη μέρα αποκλεισμένη από αμερικανικές δυνάμεις. Αιτία η απελευθέρωση 4 πεζοναυτών από τα βάσανα του μάταιου τούτου κόσμου στην περιοχή **ας-Σαντάχ**, δυτικά της πόλης. Οι σταυροφόροι ελεύθεροι σκοπευτές, χωρίς να χάσουν χρόνο, έχουν ήδη σκοτώσει έξι κατοίκους, ανάμεσά τους ένα παιδί και μια γυναίκα.

27-4 - Φαλούτζα. Εκτελείται ο Χαλέντ Μοχάμεντ Αγούαντ αλ-Μουχαμάντι, μέλος του Ιρακινού Ισλαμικού κόμματος, το οποίο είναι ανοικτά συνεργαζόμενο με τους κατακτητές.
- **Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ.** Η οργάνωση Ισλαμικός Στρατός ανακοινώ-

λους εναντίον κατοχικών θέσεων ανατολικά της Γάζας.

2/5: Δολοφονείται Παλαιστίνιος στη Beit Lahia και συλλαμβάνονται άλλοι στη Ναμπλούς και στο Αλ-Καλίλ. • Ο Χανίγια ευχαριστεί τον εμίρη του Κατάρ για την οικονομική βοήθεια των 22 εκατομμυρίων δολαρίων. • Οι ανθρωποφύλακες στις φυλακές Hasharon επιτίθενται και χτυπούν τρεις παλαιστίνιες κρατούμενες επειδή ζητούσαν καλύτερες συνθήκες.

3/5: Ο Χανίγια απευθύνει έκκληση για την απελευθέρωση του δημοσιογράφου του BBC Τζόνστον. • Επιδρομή στον καταυλισμό Balata και εμπρησμός ενός σπιτιού παλαιστινίων από τους κατοχικούς. • Στη Βηθλεέμ συλλαμβάνεται μέλος της Ισλαμικής Τζιχάντ που καταζητούνταν για 5 χρόνια. •Κατοχικοί ξυλοκοπούν και συλλαμβάνουν 60χρονο και τους τρεις γιους του, γιατί υπερασπίστηκαν το σπίτι τους στο χωριό Beit Egza.

7/5: Ανθρωποφύλακες στις φυλακές Jalbo ξυλοκοπούν παλαιστίνιους κρατούμενους. Μέλη των Ταξιαρχιών Quds επιβεβαιώνουν απόπειρα δολοφονίας κατά μελών τους, που έγινε με πύραυλο που εκτοξεύθηκε από ισραηλινό σκάφος.

8/5: Κατοχικοί συλλαμβάνουν δεκατέσσερα μέλη της Χαμάς στην Τουλκαρέμ.

9/5: Ο «Στρατός του Ισλάμ» ανακοινώνει ότι κρατά αιχμάλωτο τον βρετανό δημοσιογράφο Άλαν Τζόνστον. «Ζητάμε από τη Βρετανία την απελευθέρωση των δικών μας, κυρίως του Σεΐχη Αμπού Κατάντα αλ-Φιλιστίνι» δηλώνουν.

10/5: Ξεκινά η ανάπτυξη αστυνομικής δύναμης στη Λωρίδα της Γάζας. Οι νέοι μπάτσοι θα έχουν ίδια στολή, θα διοικούνται από το υπουργείο εσωτερικών που ελέγχει τώρα «ανεξάρτητος». Η απόφαση για το σχηματίον της κατοικίας του πρωθυπουργού Ισμαήλ Χανίγια.

17/5: Εννέα παλαιστίνιοι δολοφονούνται σε αεροπορική επιδρομή εναντίον στόχων της Χαμάς. • Ο Αμπάς αναβάλλει επίσκεψη στη Λωρίδα της Γάζας αφού, σύμφωνα με τις δυνάμεις ασφαλείας του, βρέθηκε σήραγγα παγιδευμένη με εκρηκτικά κάτω από σημείο που θα περνούσε. Ο Αμπάς καταγγέλλει τη Χαμάς ότι σχεδιάζει α-

πόπειρα δολοφονίας του. •Η Χαμάς απειλεί με νέες επιθέσεις αυτοκτονίας στο Ισραήλ.

19/5: Εκτοξεύονται 12 ρουκέτες εναντίον ισραηλινών θέσεων. • Ο Αμπάς δηλώνει πως ελπίζει να συναντηθεί με αξιωματούχους της Χαμάς, προκειμένου να αποτραπεί η ενδοπαλαιστινιακή σύρραξη, που είχε ως αποτέλεσμα πενήντα τέσσερεις νεκρούς τις τελευταίες 5 ημέρες.

20/5: Σε νέα αεροπορική επίθεση στη Γάζα δολοφονούνται τρεις παλαιστίνιοι. •Ένας παλαιστίνιος δολοφονείται από πυρά κατοχικών στη Τζαμπαλίγια και δύο τραυματίζονται. • Στον καταυλισμό Ναρ Αλ-Μπάρεντ κοντά στο Λίβανο ξεσπούν συγκρούσεις ανάμεσα στην οργάνωση Φατάχ Αλ Ισλάμ και το λιβανέζικο στρατό, που έχουν ως αποτέλεσμα πάνω από εξήντα νεκρούς σε 2 ημέρες. Χιλιάδες πρόσφυγες αρχίζουν και φεύγουν. Ο καταυλισμός αυτός «φιλοξενεί» μέχρι τώρα σαράντα περίπου χιλιάδες παλαιστίνιους. • Οι κατοχικοί εντείνουν τους ελέγχους στα σημεία απ' όπου περνούν οι παλαιστίνιοι, τους οποίους αναγκάζουν σε εξοντωτική πολύωρη αναμονή κάτω από τον Φατάχ Αλ Ισλάμ, με τη στήριξη της παλαιστινιακής αρχής. • Φορτηγό που μεταφέρει ανθρωπιστική βοήθεια από τη Χαμάς δέχεται πυρά ενώ προσπαθεί να εισέλθει στον καταυλισμό Ναρ Αλ-Μπάρεντ. Η Χαμάς καταγγέλλει ότι υπάρχει 3ο «εμπλεκόμενο μέρος», που πυροβολεί εναντίον των άλλων 2 πλευρών για να προβοκάρει τις συγκρούσεις. • Χιλιάδες παλαιστίνιοι παραμένουν στο πέρασμα Ράφα, ανάμεσα στη Λωρίδα της Γάζας και την Αίγυπτο, που παραμένει κλειστό εδώ και 10 μέρες.

24/5: Απαγάγονται 33 αξιωματούχοι της Χαμάς από κατοχικούς. Τις τελευταίες μέρες έχουν εκτοξευτεί πάνω από 200 πύραυλοι Κάσαμ στο ισραηλινό έδαφος, ένας εκ των οποίων εξεργάγη σε αυτοκίνητο που οδηγούσε ισραηλινή στο Sderot, με αποτέλεσμα να τη σκοτώσει. • Επαναλαμβάνονται οι συγκρούσεις ανάμεσα στο λιβανικό στρατό και την οργάνωση Φατάχ Αλ Ισλάμ, την ώρα που έχουν απομακρυνθεί οι μισοί περίπου πρόσφυγες και μετακινήθηκαν προς άλλους καταυλισμούς. •Περιπολικό σκάφος του λιβανικού στρατού βάλλει κατά σκάφους που μεταφέρει μαχητές της Φατάχ Αλ Ισλάμ που προσπαθούν να διαφύγουν. Το σκάφος βυθίζεται. Εν τω μεταξύ, εκατοντάδες είναι μέχρι τώρα οι νεκροί πρόσφυγες στον καταυλισμό από τους βομβαρδισμούς του λιβανικού στρατού.• Μέλη παλαιστινιακών οργανώσεων επιζούν ύστερα από αεροπορική επιδρομή στη Γάζα. • Ελεύθερος σκοπευτής των Ταξιαρχιών Qassam πυροβολεί εναντίον κατοχικού στη Beit Lahia. • Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin εκτοξεύουν 2 ρουκέτες εναντίον του Sderot και του Ashkelon.

παγκόσμια κυριαρχίας «ασθενεί βαρέως»...

24-4 - Φαλούτζα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων στον κεντρικό δρόμο της ανατολικής πόλης, σκοτώνοντας 5 απ' αυτούς, τραυματίζοντας άλλους 2 και καταστρέφοντας εντελώς το όχημα.
- Αμπού Γκράιμπ. Πεζή περιπολία αμερικανών σταυροφόρων πέφτει σε βόμβα στη συνοικία **αζ-Ζαϊτούν**. Απαλλάσσονται δια παντός των καθηκόντων τους τρεις. Τραυματίζονται άλλοι δύο.
- Βαγδάτη. Η συνοικία **αλ-Φουράτ**, η οποία είναι αποκλεισμένη από ιρακινές δυνάμεις και από σιίτες κουμπουροφόρους, βομβαρδίζεται για δεύτερη μέρα. Δεκάδες άνθρωποι σκοτώνονται ή τραυματίζονται.
- Η οργάνωση Ισλαμικός Στρατός ανακοινώνει ότι μέλη της κατέστρεψαν με βόμβες ένα αμερικανικό όχημα χάμβι στο **Τικρίτ** και ένα ναρκαλιευτικό όχημα στη Γιαθρίμπ, σκοτώνοντας τα πληρώματά τους.

25-4 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικού οχήματος χάμβι στην πόλη **αλ-Κάρμα**, 7χλμ. ανατολικά της Φαλούτζα, σκοτώνοντας δύο σταυροφόρους και τραυματίζοντας σοβαρά άλλους δύο.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπαλάντ Ράζ. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά, με τα οποία είναι ζωσμένος, μέσα στο τοπικό αστυνομικό τμήμα, παίρνοντας μαζί του άλλους εννέα και τραυματίζοντας δεκαέξι.
- Τικρίτ. Βόμβα σκάει τη στιγμή που περνά περιπολία 4 θωρακισμένων αμερικανικών οχημάτων στο κέντρο της πόλης. Σκοτώνεται ένας κατοχικός και τραυματίζονται άλλοι τρεις, ο ένας τη βγάζει δεν τη βγάζει...

26-4 - Φαλούτζα. Νάρκη σκάει τη στιγμή που περνά αμερικανικό όχημα πίσω από τη βιομηχανική ζώνη της πόλης, σκοτώνοντας τρεις αμερικανόπαιδες και τραυματίζοντας σοβαρά άλλον ένα.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντ-Ντουλουίγια. Η πόλη είναι για δεύτερη μέρα αποκλεισμένη από αμερικανικές δυνάμεις. Αιτία η απελευθέρωση 4 πεζοναυτών από τα βάσανα του μάταιου τούτου κόσμου στην περιοχή **ας-Σαντάχ**, δυτικά της πόλης. Οι σταυροφόροι ελεύθεροι σκοπευτές, χωρίς να χάσουν χρόνο, έχουν ήδη σκοτώσει έξι κατοίκους, ανάμεσά τους ένα παιδί και μια γυναίκα.

27-4 - Φαλούτζα. Εκτελείται ο Χαλέντ Μοχάμεντ Αγούαντ αλ-Μουχαμάντι, μέλος του Ιρακινού Ισλαμικού κόμματος, το οποίο είναι ανοικτά συνεργαζόμενο με τους κατακτητές.
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Η οργάνωση Ισλαμικός Στρατός ανακοινώνει ότι κατέστρεψε με βόμβα ένα αμερικανικό χάμβι, σκοτώνοντας όλο το πλήρωμά του.

28-4 - Χιτ. Αμερικανικές και ιρακινές δυνάμεις αποκλείουν την πόλη, λόγω επίθεσης με φορτηγό-βόμβα, που δέχτηκε χθες το σπίτι του αρχηγού της αστυνομίας, Χαμίντ Ιμπραήμ αλ-Τζαζά, για την τύχη του οποίου τα πράγματα δεν είναι ξεκάθαρα. Μόνο την προηγούμενη μέρα συνέλαβαν 50 νέους.
- Οι αμερικανοί σταυροφόροι παραδέχονται ότι χθες και σήμερα έχασαν εννέα παλικαράδες τους από επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης σε όλο το Ιράκ.
- Βαγδάτη. Επίθεση με πυραύλους κατιούσα και βλήματα όλμου δέχεται η μεγαλύτερη αμερικανική βάση της νοτιοδυτικής περιφέρειας της πρωτεύουσας, στην **αρ-Ριντγιανίγια**.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Αλ-Μουσαχάντα. Η οργάνωση Ισλαμικός Στρατός ανακοινώνει ότι, από βόμβα που τοποθέτησε, καταστράφηκε ένα αμερικανικό όχημα χάμβι και σκοτώθηκαν όλοι οι επιβαίνοντες.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

29-4 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Δύο βόμβες σκάνε προς τιμήν φάλαγγας αμερικανικών οχημάτων στο χωριό Καφατζίγια, νότια της πόλης. Έξι πεζοναύτες δεν θα συμμετέχουν πλέον στην επιχείρηση απελευθέρωσης του Ιράκ... Αργότερα, αμερικανικά ελικόπτερα προκαλούν εμπρησμό στα χωράφια, σαν εκδίκηση στους κατοίκους.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Σαμάρα. Αντάρτες πυρπολούν 15 βυτιοφόρα με βενζίνη και απαγάγουν τους οδηγούς τους, κοντά στην πόλη.
- Αντ-Ντουλουίγια. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικού οχήματος στη συνοικία αλ-Γουαντά σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας 4 αμερικανάκια.

30-4 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται ότι τις τελευταίες δύο μέρες έχασαν 7 κοπρόσκυλά τους σε διάφορα περιστατικά.
Επαρχία Γουαζίτ. Αλ-Κούτ. Το αμερικανικό στρατόπεδο «Δέλτα» δέχεται επίθεση με βλήματα όλμου.
- Βασόρα. Οι βρετανικές δυνάμεις κατοχής ανακοινώνουν ότι ένας στρατιώτης τους, που είχε την ατυχία να περιπολεί και τραυματίστηκε χθες, υπέκυψε στα τραύματά του.

1-5 - Επαρχία ατ-Ταμίμ. Αλ-Χουγουαΐγια. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό όχημα χάμβι σκοτώνοντας όλο το πλήρωμα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Ισλαμικός Στρατός.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Σαμάρα. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει επί τόπου ιρακινό μπάτσο.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Αντ- Ντουλουίγια. Αντάρτες της οργάνωσης Ισλαμικός Στρατός επιτίθενται σε σημείο ελέγχου αμερικανικών και ιρακινών δυνάμεων σκοτώνοντας τρεις.

Τετάρτη 2-5 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Δύο πυραύλους κατιούσα δέχεται το αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων της πόλης.
- Ραμάντι. Νάρκη ακινητοποιεί αμερικανικό θωρακισμένο όχημα, τραυματίζοντας σοβαρά 4 πεζοναύτες.
- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Ντιγουανίγια. Πύραυλοι κατιούσα πλήττουν την αμερικανική βάση «Camp Echo», τη στιγμή που την επισκέπτονται οι ιρακινοί υπουργοί άμυνας και εσωτερικών.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Αντ- Ντουλουίγια. Αντάρτες της οργάνωσης Ισλαμικός Στρατός επιτίθενται με δύο ρουκέτες Grad στο αμερικανικό στρατόπεδο της περιοχής.

Πέμπτη 3-5 - Βαγδάτη. Επιθέσεις ανταρτών αφήνουν 3 αμερικανούς σταυροφόρους νεκρούς και

- Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Οι βρετανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν και αυτές την απώλεια ενός παλικαριού τους, το όχημα του οποίου, την περασμένη εβδομάδα έπεσε σε βόμβα. Ο σταυροφόρος τραυματίστηκε πολύ σοβαρά και μεταφέρθηκε στο Λονδίνο, αλλά ό,τι γράφει δεν ξεγράφει...

8-5 - Βαγδάτη. Νάρκη σκάει τη στιγμή που περνά αμερικανικό στρατιωτικό λεωφορείο νοτιοανατολικά. Σκοτώνονται 2 αμερικανόπαιδες και τραυματίζεται άλλος ένας.

9-5 - Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 5 βλήματα όλμου εναντίον της αμερικανικής βάσης «Echo».
- Επαρχία Μπαμπίλ. Χίλλα. Αντάρτες εκτοξεύουν βλήματα όλμου εναντίον του αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων της πόλης.
- Βαγδάτη. Αντάρτες εκτοξεύουν πύραυλο κατιούσα εναντίον της αμερικανικής πρεσβείας, που βρίσκεται μέσα στη λεγόμενη «πράσινη ζώνη», προς τιμήν της επίσκεψης του αμερικανού αντιπροέδρου Ντικ Τσέινι στο Ιράκ.

10-5 - Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Κατά τη διάρκεια μάχης μεταξύ ανταρτών και δυνάμεων κατοχής στη συνοικία **αλ-Γουαντά**, σκοτώνεται από πυρά ελεύθερου σκοπευτή ένας αμερικανός αξιωματικός του κατοχικού στρατού.
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μαουζίλ. Στη συνοικία **αν-Νούρ** ανακαλύπτονται τα πτώματα ενός συνταγματάρχη και ενός άλλου στρατιωτικού του ιρακινού στρατού.

11-5 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι έχασαν 3 ακόμη παλικαράδες τους στην επαρχία Ντιγιάλα, στην περιοχή της αντ-Ντιγιανίγια και στη Βαγδάτη αντίστοιχα.
- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Αντάρτες ανοίγουν κουμπότρυπες στον αξιωματικό της υπηρεσίας πληροφοριών Γουαλίντ αλ-Κουζάι, ο οποίος ήταν και σωματοφύλακας του ιρακινού υπουργού άμυνας.

12-5 - Επαρχία Μπαμπίλ. Μαχμουντίγια. Επίθεση ανταρτών σε μονάδα αμερικανών κατοχικών αφήνει 5 νεκρούς σταυροφόρους και άλλους 3 αγνοούμενους.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Αντάρτες εκτελούν ιρακινό ταγματάρχη της υπηρεσίας πληροφοριών, μέσα στο σπίτι του.

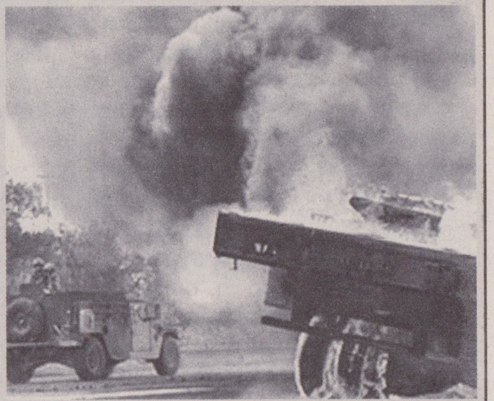
13-5 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό στρατιωτικό όχημα, σκοτώνοντας ή

15-5 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Αλ-Μπσγκντάντι. Έξι ιρακινοί στρατιώτες πέφτουν νεκροί από πυρά ανταρτών, οι οποίοι, μετά, τους παίρνουν τον οπλισμό, τις ταυτότητές και τα ρούχα.
- Χαντίθα. Μετά τις μαζικές συλλήψεις δεκάδων νεαρών που πραγματοποίησαν οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις στην πόλη, οι αντάρτες απαντούν με τοποθετήσεις βομβών. Σε δύο τέτοιες επιθέσεις σκοτώνονται 5 σταυροφόροι και τραυματίζονται άλλοι τρεις. Τις τελευταίες τρεις μέρες έχουν εκραγεί περισσότερες από 20 τέτοιες βόμβες.
- Βαγδάτη. Αντάρτες πυροβολούν και σκοτώνουν το συνταγματάρχη Ραχίντ Μοχάμεντ Σιχάμπ, υψηλόβαθμο στέλεχος του υπουργείου εσωτερικών, έξω από το σπίτι του στην περιοχή **Ναφάκ ας-Σουρτά**.
- Αντάρτες εκτοξεύουν 2 βλήματα όλμου μέσα στη λεγόμενη «πράσινη ζώνη» με στόχο την αμερικανική πρεσβεία.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Αλ-Μουσαχάντα. Η οργάνωση Ισλαμικός στρατός ανακοινώνει ότι ένας ελεύθερος σκοπευτής του κατέρριψε μη επανδρωμένο αμερικανικό κατασκοπευτικό αεροπλάνο.
- Επαρχία Μπαμπίλ. Λατιφίγια. Η οργάνωση Ισλαμικός στρατός ανακοινώνει ότι μαχητές της επιτέθηκαν στο τοπικό στρατόπεδο της ιρακινής εθνοφρουράς, σκότωσαν 6 εθνοφρουρούς, ενώ οι υπόλοιποι τράπηκαν σε φυγή. Έτσι οι αντάρτες πήραν όλο τον οπλισμό που άφησαν και ανατίναξαν το στρατόπεδο.

16-5 - Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Δύο πολωνοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται από ελεύθερους σκοπευτές μέσα σε δύο μέρες στη συνοικία αν-Ναντά.
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αντάρτες τοποθετούν το βράδυ 10 βόμβες και 6 παγιδευμένα αυτοκίνητα με στόχο ιρακινά περιπολικά σε διάφορα σημεία της πόλης. Από τις εκρήξεις αλλά και από τις μάχες που ακολουθούν σκοτώνονται 4 μπάτσοι, τραυματίζονται 40 περαστικοί, ενώ οι μπάτσοι λένε ότι σκότωσαν και δεκαπέντε αντάρτες.

17-5 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι αντάρτες κατέρριψαν ένα ελικόπτερο και προκάλεσαν ζημιές σε άλλα εννέα την περασμένη Κυριακή 13/5 στο προάστιο **ατ-Τατζί**, ενώ τραυματίστηκαν και 4 στρατιώτες.
- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Και τρίτος πολωνός κατοχικός στρατιώτης, σε τρεις μέρες, πέφτει νεκρός από πυρά ελεύθερου σκοπευτή. Λίγο αργότερα, πάλι από πυρά ελεύθε-

ση Στρατός των Ρασιντίν ανακοινώνει ότι μέλη της εκτόξευσαν 2 βλήματα των 82χιλ. εναντίον της τοπικής αμερικανικής βάσης.
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Ανακοινώνεται ότι, κατά τη διάρκεια μεγάλης επιχείρησης, περισσότεροι από 1.000 αντάρτες παίρνουν τον πλήρη έλεγχο της τρίτης μεγαλύτερης πόλης του Ιράκ, της **Μοζίλ**, τη νύχτα της Τετάρτης 16/5 προς Πέμπτη 17/5. Καθάρισαν την πόλη από τους κατοχικούς και τους κολαούζους τους, άνοιξαν 5 φυλα-

κές και αστυνομικά τμήματα και απελευθέρωσαν όλους τους κρατούμενους. Συγκεκριμένα άνοιξαν: τη φυλακή **Μπαντούς** (τη μεγαλύτερη στην επαρχία **Νίνγια**), τη φυλακή **Ναμπί Γιούνους**, το αστυνομικό τμήμα της **αλ-Φαϊσαλίγια**, το αστυνομικό τμήμα της συνοικίας **αλ-Μπάθ** και το αστυνομικό τμήμα της συνοικίας **Φιλαστίν**. Μετά κατέστρεψαν με βλήματα όλμου το σπίτι του κυβερνήτη της επαρχίας τρέποντας τον ίδιο σε φυγή προς άγνωστη κατεύθυνση. Μεγάλος αριθμός αμερικανικών και ιρακινών θωρακισμένων οχημάτων καταστράφηκε. Καταστράφηκε επίσης και η γέφυρα **Μπαντούς** για να καθυστερήσει τις ενισχύσεις των κατοχικών.

21-5 - Βαγδάτη. Αντάρτες εκτοξεύουν βλήμα όλμου το οποίο προσγειώνεται στην ταράτσα του κτιρίου της ιρακινής βουλής, το οποίο βρίσκεται φυσικά μέσα στην λεγόμενη Πράσινη Ζώνη, χωρίς να προκαλέσει σημαντικές υλικές ζημιές, ούτε άλλες απώλειες, μιας και το κυνοβούλιο είναι κλειστό αυτή τη μέρα.
- Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό χάμβι στην **αλ-Χασί**, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλο το πλήρωμα.

22-5 - Επαρχία Μπαμπίλ. Γιουσιφίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 2 βαρέα βλήματα των 120χιλ. εναντί-

30-4 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται ότι τις τελευταίες δύο μέρες έχασαν 7 κοπρόσκυλά τους σε διάφορα περιστατικά.
Επαρχία Γουαζίτ. Αλ-Κούτ. Το αμερικανικό στρατόπεδο «Δέλτα» δέχεται επίθεση με βλήματα όλμου.
- Βασόρα. Οι βρετανικές δυνάμεις κατοχής ανακοινώνουν ότι ένας στρατιώτης τους, που είχε την ατυχία να περιπολεί και τραυματίστηκε χθες, υπέκυψε στα τραύματά του.

1-5 - Επαρχία ατ-Ταμίμ. Αλ-Χουγουαΐγια. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό όχημα χάμβι σκοτώνοντας όλο το πλήρωμα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Ισλαμικός Στρατός.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Σαμάρα. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει επί τόπου ιρακινό μπάτσο.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Αντ- Ντουλουίγια. Αντάρτες της οργάνωσης Ισλαμικός Στρατός επιτίθενται σε σημείο ελέγχου αμερικανικών και ιρακινών δυνάμεων σκοτώνοντας τρεις.

Τετάρτη 2-5 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Δύο πυραύλους κατιούσα δέχεται το αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων της πόλης.
- Ραμάντι. Νάρκη ακινητοποιεί αμερικανικό θωρακισμένο όχημα, τραυματίζοντας σοβαρά 4 πεζοναύτες.
- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Ντιγουανίγια. Πύραυλοι κατιούσα πλήττουν την αμερικανική βάση «Camp Echo», τη στιγμή που την επισκέπτονται οι ιρακινοί υπουργοί άμυνας και εσωτερικών.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Αντ- Ντουλουίγια. Αντάρτες της οργάνωσης Ισλαμικός Στρατός επιτίθενται με δύο ρουκέτες Grad στο αμερικανικό στρατόπεδο της περιοχής.

Πέμπτη 3-5 - Βαγδάτη. Επιθέσεις ανταρτών αφήνουν 3 αμερικανούς σταυροφόρους νεκρούς και ένα τραυματία σε διαφορετικά σημεία.
- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Ντιγουανίγια. Τρεις πύραυλοι κατιούσα πλήττουν για μια ακόμη μέρα την αμερικανική βάση «Camp Echo» τις πρώτες πρωινές ώρες.

4-5 - Βαγδάτη. Πέντε ακόμη αμερικανόπαιδες πέφτουν νεκροί και άλλοι 11 τραυματίζονται από βόμβες τοποθετημένες σε διάφορους δρόμους της πόλης. Επίσης, στη συνοικία **αλ-Αμίλ**, άλλη βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπολίας ιρακινών μπάτσων σκοτώνοντας 5 από δαύτους.

5-5 - Βαγδάτη. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος ανάμεσα σε υποψήφιους μπάτσους, παίρνοντας μαζί του 9 και τραυματίζοντας άλλους 13, σε σταθμό στρατολόγησης στη δυτική συνοικία αρ-Ρισάλα.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Γιαθρίμπ. Αντάρτες εκτελούν τον μπάτσο συνταγματάρχη Τζαμπάρ ατ-Ταμίμι, γαζώνοντάς τον, τη στιγμή που επισκεπτόταν εγκαταστάσεις καθαρισμού νερού.

...ντάρτες εκτοξεύουν 3 βλήματα όλμου εναντίον της αμερικανικής βάσης «Echo».
- Επαρχία Μπαμπίλ. Χίλλα. Αντάρτες εκτοξεύουν βλήματα όλμου εναντίον του αρχηγείου των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων της πόλης.
- Βαγδάτη. Αντάρτες εκτοξεύουν πύραυλο κατιούσα εναντίον της αμερικανικής πρεσβείας, που βρίσκεται μέσα στη λεγόμενη «πράσινη ζώνη», προς τιμήν της επίσκεψης του αμερικανού αντιπροέδρου Ντικ Τσέινι στο Ιράκ.

10-5 - Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Κατά τη διάρκεια μάχης μεταξύ ανταρτών και δυνάμεων κατοχής στη συνοικία **αλ-Γουαντά**, σκοτώνεται από πυρά ελεύθερου σκοπευτή ένας αμερικανός αξιωματικός του κατοχικού στρατού.
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μαουζίλ. Στη συνοικία **αν-Νούρ** ανακαλύπτονται τα πτώματα ενός συνταγματάρχη και ενός άλλου στρατιωτικού του ιρακινού στρατού.

11-5 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι έχασαν 3 ακόμη παλικαράδες τους στην επαρχία Ντιγιάλα, στην περιοχή της Αντ-Ντιγιανίγια και στη Βαγδάτη αντίστοιχα.
- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Αντάρτες ανοίγουν κουμπότρυπες στον αξιωματικό της υπηρεσίας πληροφοριών Γουαλίντ αλ-Κουζάι, ο οποίος ήταν και σωματοφύλακας του ιρακινού υπουργού άμυνας.

12-5 - Επαρχία Μπαμπίλ. Μαχμουντίγια. Επίθεση ανταρτών σε μονάδα αμερικανών κατοχικών αφήνει 5 νεκρούς σταυροφόρους και άλλους 3 αγνοούμενους.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Αντάρτες εκτελούν ιρακινό ταγματάρχη της υπηρεσίας πληροφοριών, μέσα στο σπίτι του.

13-5 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό στρατιωτικό όχημα, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Στρατός των Ρασιντίν.
- Η οργάνωση Ισλαμικό κράτος του Ιράκ ανακοινώνει ότι εκτέλεσε 3 αξιωματικούς του ιρακινού στρατού, τον συνταγματάρχη Καλίντ Αμάντ Χουσεΐν και τους δύο βοηθούς του, μετά την άρνηση του ιρακινού κράτους να απελευθερώσει όλες τις γυναίκες κρατούμενες.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Αλ-Μουσαχάντα. Ελεύθερος σκοπευτής εκτελεί αμερικανό κατοχικό στρατιώτη που κάθεται σαν τσολιάς πάνω σε όχημα χάμβι. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Ισλαμικός στρατός.
- Επαρχία Μπαμπίλ. Λατιφίγια. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό χάμβι σκοτώνοντας όλο το πλήρωμα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Ισλαμικός στρατός.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Η οργάνωση Ισλαμικό κράτος του Ιράκ ανακοινώνει ότι κατέρριψε με αντιαεροπορικά πυρά 4 ελικόπτερα μεταφοράς, το ένα μετά το άλλο, σε μια σειρά επιθέσεων που ξεκίνησε στις 6π.μ. και τελείωσε το μεσημέρι.

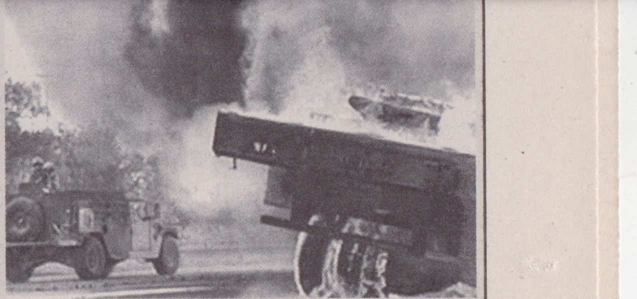
ψηλόβαθμο στέλεχος του υπουργείου εσωτερικών, έξω από το σπίτι του στην περιοχή **Ναφάκ ας-Σουρτά**.
- Αντάρτες εκτοξεύουν 2 βλήματα όλμου μέσα στη λεγόμενη «πράσινη ζώνη» με στόχο την αμερικανική πρεσβεία.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Αλ-Μουσαχάντα. Η οργάνωση Ισλαμικός στρατός ανακοινώνει ότι ένας ελεύθερος σκοπευτής του κατέρριψε μη επανδρωμένο αμερικανικό κατασκοπευτικό αεροπλάνο.
- Επαρχία Μπαμπίλ. Λατιφίγια. Η οργάνωση Ισλαμικός στρατός ανακοινώνει ότι μαχητές της επιτέθηκαν στο τοπικό στρατόπεδο της ιρακινής εθνοφρουράς, σκότωσαν 6 εθνοφρουρούς, ενώ οι υπόλοιποι τράπηκαν σε φυγή. Έτσι οι αντάρτες πήραν όλο τον οπλισμό που άφησαν και ανατίναξαν το στρατόπεδο.

16-5 - Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Δύο πολωνοί κατοχικοί στρατιώτες σκοτώνονται από ελεύθερους σκοπευτές μέσα σε δύο μέρες στη συνοικία αν-Ναντά.
- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αντάρτες τοποθετούν το βράδυ 10 βόμβες και 6 παγιδευμένα αυτοκίνητα με στόχο ιρακινά περιπολικά σε διάφορα σημεία της πόλης. Από τις εκρήξεις αλλά και από τις μάχες που ακολουθούν σκοτώνονται 4 μπάτσοι, τραυματίζονται 40 περαστικοί, ενώ οι μπάτσοι λένε ότι σκότωσαν και δεκαπέντε αντάρτες.

17-5 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι αντάρτες κατέρριψαν ένα ελικόπτερο και προκάλεσαν ζημιές σε άλλα εννέα την περασμένη Κυριακή 13/5 στο προάστιο **ατ-Ταττζί**, ενώ τραυματίστηκαν και 4 στρατιώτες.
- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Και τρίτος πολωνός κατοχικός στρατιώτης, σε τρεις μέρες, πέφτει νεκρός από πυρά ελεύθερου σκοπευτή. Λίγο αργότερα, πάλι από πυρά ελεύθερου σκοπευτή σκοτώνεται ένας ιρακινός στρατιώτης.

18-5 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντ-Ντουλουίγια. Βόμβα καταστρέφει ναρκαλιευτικό όχημα σκοτώνοντας όλο το πλήρωμα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Iraqi Jihad Groups.
- Βαγδάτη. Νάρκη σκάει στο πέρασμα αμερικανικού στρατιωτικού οχήματος, σκοτώνοντας 3 σταυροφόρους και τραυματίζοντας άλλους 4.
- Αλ-Γιουσιφίγια. Βόμβα σκοτώνει 2 μέλη των διαβόητων ιρακινών επίλεκτων δυνάμεων Maghawir, ενώ καταστρέφεται εντελώς και το όχημά τους, στην περιοχή Ουγουαϊριτζ. Στην ίδια περιοχή, αργότερα, αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου της ιρακινής εθνοφρουράς, σκοτώνοντας 3 φρουρούς. Την ευθύνη για τις δύο επιθέσεις αναλαμβάνει η οργάνωση Ισλαμικός στρατός.

19-5 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα τριών αμερικανικών αρμάτων, καταστρέφοντας το ένα και σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας το πλήρωμα.

κές και αστυνομικά τμήματα και απελευθέρωσαν όλους τους κρατούμενους. Συγκεκριμένα άνοιξαν: τη φυλακή **Μπαντούς** (τη μεγαλύτερη στην επαρχία **Νίνγια**), τη φυλακή **Ναμπί Γιούνους**, το αστυνομικό τμήμα της περιοχής **αλ-Φαϊσαλίγια**, το αστυνομικό τμήμα της συνοικίας **αλ-Μπάθ** και το αστυνομικό τμήμα της συνοικίας **Φιλαστίν**. Μετά κατέστρεψαν με βλήματα όλμου το σπίτι του κυβερνήτη της επαρχίας τρέποντας τον ίδιο σε φυγή προς άγνωστη κατεύθυνση. Μεγάλος αριθμός αμερικανικών και ιρακινών θωρακισμένων οχημάτων καταστράφηκε. Καταστράφηκε επίσης και η γέφυρα **Μπαντούς** για να καθυστερήσει τις ενισχύσεις των κατοχικών.

21-5 - Βαγδάτη. Αντάρτες εκτοξεύουν βλήμα όλμου το οποίο προσγειώνεται στην ταράτσα του κτιρίου της ιρακινής βουλής, το οποίο βρίσκεται φυσικά μέσα στην λεγόμενη Πράσινη Ζώνη, χωρίς να προκαλέσει σημαντικές υλικές ζημιές, ούτε άλλες απώλειες, μιας και το κυνοβούλιο είναι κλειστό αυτή τη μέρα.
- Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό χάμβι στην **αλ-Χασί,** σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλο το πλήρωμα.

22-5 - Επαρχία Μπαμπίλ. Γιουσιφίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 2 βαρέα βλήματα των 120χιλ. εναντίον της αμερικανικής βάσης της περιοχής.
- Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα ιρακινού περιπολικού στην πλατεία Μαϊσαλούν. Σκοτώνεται ο αξιωματικός και τραυματίζονται 3 άλλοι μπάτσοι.

23-5 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι το τελευταίο 24ωρο έχασαν 9 λεβέντες τους σε διάφορες περιοχές του Ιράκ. Επίσης ανακάλυψαν το πτώμα ενός από τους 3 που είχαν χάσει στην περιοχή της **Μαχμουντίγια** στις 12/5.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα ιρακινού περιπολικού, σκοτώνοντας 5 από δαύτους και καταστρέφοντας εντελώς το περιπολικό. Να σημειωθεί ότι στην πόλη έχει επιβληθεί απαγόρευση της κυκλοφορίας από τις κατοχικές δυνάμεις, μετά από βομβιστική επίθεση εναντίον τους, από την περασμένη Τρίτη.

25-5 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται την απώλεια άλλων 6 σταυροφόρων

πύραυλος κατιούσα δέχεται το αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων της πόλης.
- Ραμάντι. Νάρκη ακινητοποιεί αμερικανικό θωρακισμένο όχημα, τραυματίζοντας σοβαρά 4 πεζοναύτες.
- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Ντιγουανίγια. Πύραυλοι κατιούσα πλήττουν την αμερικανική βάση «Camp Echo», τη στιγμή που την επισκέπτονται οι ιρακινοί υπουργοί άμυνας και εσωτερικών.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Αντ- Ντουλουίγια. Αντάρτες της οργάνωσης Ισλαμικός Στρατός επιτίθενται με δύο ρουκέτες Grad στο αμερικανικό στρατόπεδο της περιοχής.

Πέμπτη 3-5 - Βαγδάτη. Επιθέσεις ανταρτών αφήνουν 3 αμερικανούς σταυροφόρους νεκρούς και ένα τραυματία σε διαφορετικά σημεία.
- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Ντιγουανίγια. Τρεις πύραυλοι κατιούσα πλήττουν για μια ακόμη μέρα την αμερικανική βάση «Camp Echo» τις πρώτες πρωινές ώρες.

4-5 - Βαγδάτη. Πέντε ακόμη αμερικανόπαιδες πέφτουν νεκροί και άλλοι 11 τραυματίζονται από βόμβες τοποθετημένες σε διάφορους δρόμους της πόλης. Επίσης, στη συνοικία **αλ-Αμίλ**, άλλη βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπολίας ιρακινών μπάτσων σκοτώνοντας 5 από δαύτους.

5-5 - Βαγδάτη. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος ανάμεσα σε υποψήφιους μπάτσους, παίρνοντας μαζί του 9 και τραυματίζοντας άλλους 13, σε σταθμό στρατολόγησης στη δυτική συνοικία αρ-Ρισάλα.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Γιαθρίμπ. Αντάρτες εκτελούν τον μπάτσο συνταγματάρχη Τζαμπάρ ατ-Ταμίμι, γαζώνοντάς τον, τη στιγμή που επισκεπτόταν εγκαταστάσεις καθαρισμού νερού.
- Σαμάρα. Αυτοκίνητο-βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου «απελευθερώνοντας» 4 παλικαράδες, το όχημα των οποίων καταστρέφεται εντελώς.
- Ατ-Ταμιρίγια. Εποχούμενη περίπολος αποτελούμενη από αμερικανούς κατοχικούς και ιρακινούς συνεργάτες τους πέφτει σε βόμβα. Καταστρέφεται ένα όχημα τζιπ και σκοτώνονται οι επιβαίνοντες, 3 ιρακινοί στρατιώτες και ένας αξιωματικός.

6-5 - Βαγδάτη. Αντάρτες εκτελούν τον Χατίμ Ουθμάν, αρχηγό της αστυνομίας στην περιοχή αλ-Καράκλ, στο σπίτι του στη συνοικία αλ-Τζιχάντ.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται την απώλεια 8 παλικαριών τους από δύο διαφορετικές βομβιστικές επιθέσεις.

τες ανοίγουν κουμπότρυπες στον αξιωματικό της υπηρεσίας πληροφοριών Γουαλίντ αλ-Κουζάι, ο οποίος ήταν και σωματοφύλακας του ιρακινού υπουργού άμυνας.

12-5 - Επαρχία Μπαμπίλ. Μαχμουντίγια. Επίθεση ανταρτών σε μονάδα αμερικανών κατοχικών αφήνει 5 νεκρούς σταυροφόρους και άλλους 3 αγνοούμενους.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Αντάρτες εκτελούν ιρακινό ταγματάρχη της υπηρεσίας πληροφοριών, μέσα στο σπίτι του.

13-5 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό στρατιωτικό όχημα, σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας τους επιβαίνοντες. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Στρατός των Ρασιντίν.
- Η οργάνωση Ισλαμικό κράτος του Ιράκ ανακοινώνει ότι εκτέλεσε 3 αξιωματικούς του ιρακινού στρατού, τον συνταγματάρχη Καλίντ Αμάντ Χουσεΐν και τους δύο βοηθούς του, μετά την άρνηση του ιρακινού κράτους να απελευθερώσει όλες τις γυναίκες κρατούμενες.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντίν. Αλ-Μουσαχάντα. Ελεύθερος σκοπευτής εκτελεί αμερικανό κατοχικό στρατιώτη που κάθεται σαν τσολιάς πάνω σε όχημα χάμβι. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Ισλαμικός στρατός.
- Επαρχία Μπαμπίλ. Λατιφίγια. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό χάμβι σκοτώνοντας όλο το πλήρωμα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Ισλαμικός στρατός.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Η οργάνωση Ισλαμικό κράτος του Ιράκ ανακοινώνει ότι κατέρριψε με αντιαεροπορικά πυρά 4 ελικόπτερα μεταφοράς, το ένα μετά το άλλο, σε μια σειρά επιθέσεων που ξεκίνησε στις 6π.μ. και τελείωσε το μεσημέρι.

14-5 - Βαγδάτη. Αντάρτης καμικάζι οδηγεί όχημα φορτωμένο με εκρηκτικά σε σημείο ελέγχου της ιρακινής εθνοφρουράς και παίρνει μαζί του 2 φρουρούς, ενώ τραυματίζει 6 ακόμη.
Ακόμη, στην περιοχή **αλ-Αζαμίγια,** αντάρτες επιτίθενται σε ομάδα αμερικανών κατοχικών στρατιωτών, καταστρέφοντας ένα όχημα χάμβι και σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλο το πλήρωμα.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου της ιρακινής αστυνομίας. Σκοτώνονται 3 ιρακινοί μπάτσοι.
- Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Βόμβα καταστρέφει δανέζικο στρατιωτικό όχημα, σκοτώνοντας ένα δανό στρατιώτη και τραυματίζοντας άλλους πέντε. Οι αντάρτες που έχουν βάλει τη βόμβα και καραδοκούν πιάνουν αιχμάλωτους και τρεις δανούς κατοχικούς στρατιώτες.

τοκίνητα με στόχο ιρακινά περιπολικά σε διάφορα σημεία της πόλης. Από τις εκρήξεις αλλά και από τις μάχες που ακολουθούν σκοτώνονται 4 μπάτσοι, τραυματίζονται 40 περαστικοί, ενώ οι μπάτσοι λένε ότι σκότωσαν και δεκαπέντε αντάρτες.

17-5 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι αντάρτες κατέρριψαν ένα ελικόπτερο και προκάλεσαν ζημιές σε άλλα εννέα την περασμένη Κυριακή 13/5 στο προάστιο **ατ-Ταζί**, ενώ τραυματίστηκαν και 4 στρατιώτες.
- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Και τρίτος πολωνός κατοχικός στρατιώτης, σε τρεις μέρες, πέφτει νεκρός από πυρά ελεύθερου σκοπευτή. Λίγο αργότερα, πάλι από πυρά ελεύθερου σκοπευτή σκοτώνεται ένας ιρακινός στρατιώτης.

18-5 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντ-Ντουλουίγια. Βόμβα καταστρέφει ναρκαλιευτικό όχημα σκοτώνοντας όλο το πλήρωμα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η οργάνωση Iraqi Jihad Groups.
- Βαγδάτη. Νάρκη σκάει στο πέρασμα αμερικανικού στρατιωτικού οχήματος, σκοτώνοντας 3 σταυροφόρους και τραυματίζοντας άλλους 4.
- Αλ-Γιουσιφίγια. Βόμβα σκοτώνει 2 μέλη των διαβόητων ιρακινών επίλεκτων δυνάμεων Maghawir, ενώ καταστρέφεται εντελώς και το όχημά τους, στην περιοχή Ουγουαϊριτζ. Στην ίδια περιοχή, αργότερα, αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου της ιρακινής εθνοφρουράς, σκοτώνοντας 3 φρουρούς. Την ευθύνη για τις δύο επιθέσεις αναλαμβάνει η οργάνωση Ισλαμικός στρατός.

19-5 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Χαντίθα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα τριών αμερικανικών αρμάτων, καταστρέφοντας το ένα και σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας το πλήρωμα.
- Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι τις τελευταίες 24 ώρες έχασαν 8 παλικάρια τους σε διάφορες επαφές με την ιρακινή πραγματικότητα.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μικνταντίγια. Αντάρτες στήνουν ενέδρα στους σταυροφόρους και παγιδεύουν με εκρηκτικά ένα κτίριο μέσα στην πόλη. Μόλις μπαίνουν μέσα τα παλικάρια, που ψάχνουν για ελεύθερους σκοπευτές, οι αντάρτες πατούν το κουμπί και τα παλικάρια βλέπουν να γκρεμίζονται όλα στο πέρασμά τους... Σκοτώνονται πολλοί και τραυματίζονται άλλοι τόσοι.
- Επαρχία Μπαμπίλ. Λατιφίγια. Η οργάνωση Ισλαμικός στρατός ανακοινώνει ότι μέλη της έστησαν παγίδα με 4 βόμβες σε πεζή περίπολο αμερικανών παλικαράδων, σκοτώνοντας 6 και τραυματίζοντας άλλους 4.

20-5 - Επαρχία Μπαμπίλ. Γιουσιφίγια. Η οργάνω-

σχύσεις των κατοχικών.

21-5 - Βαγδάτη. Αντάρτες εκτοξεύουν βλήμα όλμου το οποίο προσγειώνεται στην ταράτσα του κτιρίου της ιρακινής βουλής, το οποίο βρίσκεται φυσικά μέσα στην λεγόμενη Πράσινη Ζώνη, χωρίς να προκαλέσει σημαντικές υλικές ζημιές, ούτε άλλες απώλειες, μιας και το κυνοβούλιο είναι κλειστό αυτή τη μέρα.
- Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Βόμβα καταστρέφει αμερικανικό χάμβι στην **αλ-Χασί,** σκοτώνοντας ή τραυματίζοντας όλο το πλήρωμα.

22-5 - Επαρχία Μπαμπίλ. Γιουσιφίγια. Αντάρτες εκτοξεύουν 2 βαρέα βλήματα των 120χιλ. εναντίον της αμερικανικής βάσης της περιοχής.
- Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα ιρακινού περιπολικού στην πλατεία Μαϊσαλούν. Σκοτώνεται ο αξιωματικός και τραυματίζονται 3 άλλοι μπάτσοι.

23-5 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι το τελευταίο 24ωρο έχασαν 9 λεβέντες τους σε διάφορες περιοχές του Ιράκ. Επίσης ανακάλυψαν το πτώμα ενός από τους 3 που είχαν χάσει στην περιοχή της **Μαχμουντίγια** στις 12/5.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα ιρακινού περιπολικού, σκοτώνοντας 5 από δαύτους και καταστρέφοντας εντελώς το περιπολικό. Να σημειωθεί ότι στην πόλη έχει επιβληθεί απαγόρευση της κυκλοφορίας από τις κατοχικές δυνάμεις, μετά από βομβιστική επίθεση εναντίον τους, από την περασμένη Τρίτη.

25-5 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται την απώλεια άλλων 6 σταυροφόρων τους τις τελευταίες 48 ώρες, κατά τη διάρκεια στενών επαφών με τα ιρακινά δρώμενα.

Περί «ΕΞΑΡΧΟΠΟΙΗΣΗΣ» της ΔΡΑΣΗΣ ΚΑΤΑ των ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ...

Είναι γεγονός πως κάθε τοποθεσία, κουβαλάει την ιστορία των κοινωνικών συμπεριφορών και στάσεων ατομικών ή συλλογικών, αυτών που αναδεικνύουν μια ουσιαστική προοπτική στην κατεύθυνση της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης. Κι αυτό αφορά πλατείες, δρόμους, κτίρια κλπ.

Επομένως η ιστορικότητα ενός χώρου καθορίζεται από ένα σύνολο κοινωνικών συνθηκών και χαρακτηριστικών αλλά κυρίως από **τον τρόπο δράσης και το ήθος των ανθρώπων που τις αναπτύσσουν.**

Από αυτή την άποψη, οι «ιδέες» και οι «αντιστάσεις» δεν μπορούν να αποτελέσουν άλλοθι για την εφαρμογή πρακτικών που δεν έχουν σχέση με την στάση και δράση ανθρώπων, οι οποίοι αποσκοπούν σε μια πραγματικότητα ελεύθερων ανθρώπινων ομάδων και ατόμων.

Αυτός ακριβώς ο σκοπός καθορίζει και τον πόλεμο ενάντια στην νάρκωση, που εκτός από το ότι είναι διαρκής, επίμονος και επίπονος αποτελεί και μια σημαντική πτυχή του συνολικότερου αγώνα ενάντια στο κράτος και κάθε μορφής εξουσία.

Στην πραγματικότητα, ο αγώνας ενάντια στη νάρκωση δεν περιορίζεται σε μια μορφή της ή σε ένα είδος ναρκωτικής ουσίας αλλά στρέφεται κατά των κέντρων, των λογικών και των ιδεολογημάτων που προωθούν και εδραιώνουν την νάρκωση, με μια απλή λέξη ενάντια στο κράτος.

Ο αγώνας ενάντια στο κράτος δεν είναι μόνο αντιμπατσική δράση κι ο αγώνας ενάντια στο καπιταλισμό δεν είναι μόνο αντιτραπεζικός. Έτσι κι ο αγώνας ενάντια στη νάρκωση δεν στρέφεται σε ένα είδος της, ούτε σε συγκεκριμένους φορείς.

Αυτός, λοιπόν, ο αγώνας λαμβάνει σοβαρά υπ' όψη του ότι χιλιάδες ανθρώπων χάνονται στη δίνη ενός από τους πλέον ολοκληρωτικούς πολέμους που έχει εξαπολύσει η εξουσία. Σύντροφοί μας έχουν δολοφονηθεί με τα ναρκωτικά και στο πρόσωπο του κάθε εξαρτημένου, εκτός των άλλων, βλέπουμε και αυτές τις μορφές. Πώς, λοιπόν, θα μπορούσαμε να διανοηθούμε ότι θα στρεφόμασταν με βίαιο τρόπο εναντίον των εξαρτημένων; Πώς να εξηγηθεί η προσπάθεια να μετακομίσει μια κατάσταση από το ένα σημείο στο άλλο; Ο «περιούσιος λαός» των κατοίκων της δείνα περιοχής δεν μπορεί να ανεχθεί τους «εξαθλιωμένους χρήστες» που «αφαιρούν έναν ανοιχτό χώρο από αυτούς που θέλουν να τον χρησιμοποιήσουν».

Έτσι, κύρια υπεύθυνοι, για τα δεινά του μικρού ή μεγάλου τόπου, γίνονται αυτοί που πλήττονται από τη διαχεόμενη νάρκωση και την ιδεολογία του ντοπαρίσματος της ανθρώπινης φύσης κι όχι αυτοί που προωθούν τη νάρκωση σ' όλες τις μορφές και με όλα τα μέσα.

Αυτό που έχει όμως ιδιαίτερη σημασία και χρειάζεται να έχουμε πάντοτε υπ' όψη μας, είναι πως κανένας δεν οδηγήθηκε στη νάρκωση επειδή ξύπνησε ένα πρωί και δεν είχε τι να κάνει. Αυτή η τελευταία περίπτωση ανήκει μάλλον στη σφαίρα των ευκατάστατων οικονομικά προσώπων. Εδώ όμως είναι και το σημαντικό: γιατί η νάρκωση εκδηλώνεται και διαχέεται με πολλούς τρόπους. Οι ουσίες, από τις πλέον «ευγενείς» μέχρι εκείνες της κατώτερης ποιότητας, προκαλούν την ίδια ζημιά στην ανθρώπινη φύση. Πολεμώντας αυτές τις καταστάσεις ή τα πρόσωπα που είχαν την «ατυχία» να μην μπορούν να ελέγχουν την χρήση ή την ποιότητα λόγω οικονομικής αδυναμίας προωθείται ένας εξουσιαστικός διαχωρισμός από εκείνους που «την ελέγχουν». Οι «ανώτεροι» και οι «κατώτεροι», αυτοί που θα υποστούν το «ανάθεμα» του περίγυρου (αγωνιστών και μη) και οι «κυριλέ», εκείνοι που θα βρεθούν κοκαλωμένοι στο παγκάκι και οι άλλοι που θα χαθούν σε κάποια κλινική με μια γενική ιατρική ορολογία.

Βέβαια, ο κυριλάτος, που δεν προκαλεί την δυσαρέσκεια κανενός περίγυρου και ο «συγκρατημένος», που χρησιμοποιεί «ευγενείς» ουσίες νάρκωσης, δεν καταστρέφουν καμιά βιτρίνα και δεν προκαλούν φοβερές συνθήκες «υποβάθμισης». Είναι όμως διαπιστωμένο πως κάνουν πολύ πιο συστηματική δουλειά στον τομέα της προώθησης της νάρκωσης. Το ίδιο συμβαίνει και με τον καλοντυμένο που εμπορεύεται και διακινεί ουσίες σε διάφορους χώρους, από τα πιο αναβαθμισμένα μαγαζιά μέχρι και τις συναυλίες. Κανείς δεν θα τον κυνηγήσει όπως θα κάνει με το βαποράκι της όποιας πλατείας. Άλ-

που εξαπατά και συνεχίζει να καταστρέφει ζωές. Η ποτοαπαγόρευση όπως και η ευρεία χρήση του αλκοόλ δεν έλυσαν το λεγόμενο πρόβλημα του αλκοολισμού. Παρ' όλα αυτά, παραμένει «ανεξήγητο» το πώς θιασώτες της νομιμοποίησης μπορούν να εφαρμόζουν ή να αποδέχονται σιωπηλά λογικές και πρακτικές πολιτοφυλακής.

δ) Παραμένουμε πολέμιοι της γενεσιουργού αιτίας της νάρκωσης και της παθητικοποίησης. Κι αυτό είναι το καταπιεστικό κι εκμεταλλευτικό σύστημα που προωθεί την ιδεολογία της νάρκωσης και της παραίτησης ώστε να επιτυγχάνει και με αυτό τον τρόπο τη διατήρηση του.

ε) Η οποιασδήποτε μορφής δράση δεν μπορεί να υποκαθιστά την άποψη και την ανθρώπινη στάση. Η εξαθλίωση δεν πολεμιέται με βάρβαρες μεθόδους.

στ) Οι γενικεύσεις μόνο σύγχυση προκαλούν. Η εμπορία, διακίνηση, χρήση, διαφήμιση είναι συνιστώσες ενός ολόκληρου πλέγματος και γι' αυτό χρειάζεται να έχουμε υπόψη μας το ποιοι είναι αυτοί που ουσιαστικά αναπαράγουν και προωθούν την νάρκωση και εκείνοι πού είναι παθητικοί δέκτες μέσα σε μια κατάσταση.

ζ) Επιλέγουμε ως τρόπο δράσης τη μακρόχρονη και επίμονη δράση ενάντια σε κάθε μορφής νάρκωση αρνούμενοι να δεχθούμε τις «εύκολες λύσεις» και τις πρακτικές πολιτοφυλακής, ανεξάρτητα από το αν χρησιμοποιούνται εις βάρος ενός ή πολλών ατόμων (γιατί το ζήτημα δεν είναι αριθμητικό) και ανεξάρτητα από τις καλές ή μη προθέσεις.

η) Δεν ξεχνούμε και κανείς δεν μπορεί να αγνοεί ότι πολλές φορές στο παρελθόν καταστάσεις που αναπτύχθηκαν με αντιαναρχικά και αντικοινωνικά χαρακτηριστικά στο συγκεκριμένο χώρο της πλατείας Εξαρχείων, υπέκρυπταν μια διαμάχη, απόπειρα ή δράση για τον έλεγχό της. Οι αναρχικοί ανέκαθεν εναντιώνονται σε λογικές ελέγχου περιοχών, «επάλξεων», «κάστρων», «κρατιδίων» και πλατειών.

Κλείνοντας θέλουμε να θυμίσουμε πως καμία σιωπή δεν είναι χρυσός εκτός κι αν είναι χρυσωμένη. Πάντως, όπως και να 'χει, εξακολουθεί να είναι συνενοχή. Υπάρχουν πρακτικές που στρέφονται ενάντια στην αναρχία είτε αυτοί που τις θέτουν σε εφαρμογή το γνωρίζουν, είτε όχι. Είναι όμως γνωστό ότι συνήθως δεν νοιάζονται. Οι αναρχικοί/ες όμως νοιάζονται και μπροστά σε τέτοιες καταστάσεις δεν έχουν κανένα λόγο να παραμένουν σιωπηλοί. Γιατί μ' αυτά και με τ' άλλα, στο όνομα της ελευθερίας και με το κασκέτο ή τον μανδύα της αναρχίας γίνονται ή πρόκειται να γίνουν τα μύρια όσα...

Αθήνα 14 Μαΐου 2007

κής και κοινωνικής απελευθέρωσης. Κι αυτό αφορά πλατείες, δρόμους, κτίρια κλπ.

Επομένως η ιστορικότητα ενός χώρου καθορίζεται από ένα σύνολο κοινωνικών συνθηκών και χαρακτηριστικών αλλά κυρίως από **τον τρόπο δράσης και το ήθος των ανθρώπων που τις αναπτύσσουν.**

Από αυτή την άποψη, οι «ιδέες» και οι «αντιστάσεις» δεν μπορούν να αποτελέσουν άλλοθι για την εφαρμογή πρακτικών που δεν έχουν σχέση με την στάση και δράση ανθρώπων, οι οποίοι αποσκοπούν σε μια πραγματικότητα ελεύθερων ανθρώπινων ομάδων και ατόμων.

Αυτός ακριβώς ο σκοπός καθορίζει και τον πόλεμο ενάντια στην νάρκωση, που εκτός από το ότι είναι διαρκής, επίμονος και επίπονος αποτελεί και μια σημαντική πτυχή του συνολικότερου αγώνα ενάντια στο κράτος και κάθε μορφής εξουσία.

Στην πραγματικότητα, ο αγώνας ενάντια στη νάρκωση δεν περιορίζεται σε μια μορφή της ή σε ένα είδος ναρκωτικής ουσίας αλλά στρέφεται κατά των κέντρων, των λογικών και των ιδεολογημάτων που προωθούν και εδραιώνουν την νάρκωση, με μια απλή λέξη ενάντια στο κράτος.

Ο αγώνας ενάντια στο κράτος δεν είναι μόνο αντιμπατσική δράση κι ο αγώνας ενάντια στο καπιταλισμό δεν είναι μόνο αντιτραπεζικός. Έτσι κι ο αγώνας ενάντια στη νάρκωση δεν στρέφεται σε ένα είδος της, ούτε σε συγκεκριμένους φορείς.

Αυτός, λοιπόν, ο αγώνας λαμβάνει σοβαρά υπ' όψη του ότι χιλιάδες ανθρώπων χάνονται στη δίνη ενός από τους πλέον ολοκληρωτικούς πολέμους που έχει εξαπολύσει η εξουσία. Σύντροφοί μας έχουν δολοφονηθεί με τα ναρκωτικά και στο πρόσωπο του κάθε εξαρτημένου, εκτός των άλλων, βλέπουμε και αυτές τις μορφές. Πώς, λοιπόν, θα μπορούσαμε να διανοηθούμε ότι θα στρεφόμασταν με βίαιο τρόπο εναντίον των εξαρτημένων; Πώς θα μπορούσε να χαρακτηριστεί μια στάση που εκδηλώνει μίσος εναντίον βασανισμένων ανθρώπων;

Οι αναρχικοί δεν θα μπορούσαν ποτέ να διαπνέονται από την λογική της συλλογικής ευθύνης. Επειδή ένας μετανάστης δολοφόνησε ή δολοφονήθηκε από ένα ντόπιο δεν σημαίνει πώς θα ορμήσουμε να διώξουμε όλους τους μετανάστες, ή να εξορίσουμε τους ντόπιους.

Οι λογικές και οι πρακτικές της σκούπας, οι εκκαθαριστικές επιχειρήσεις μπορεί να δείχνουν την «αποτελεσματικότητα» της δύναμης, που πιστεύουν πως έχουν αυτοί που τις πραγματοποιούν, αλλά για τους αγωνιζόμενους και ιδιαίτερα για τους αναρχικούς οι άνθρωποι δεν είναι ούτε αντικείμενα, ούτε απορρίμματα για να τους μετακινούμε και να τους πετάμε από 'δω κι από 'κει.

Όποιος παραμένει για μήνες και χρόνια απαθής και θεατής μιας κατάστασης με την οποία δείχνεται και προωθείται η εξαθλίωση της ανθρώπινης υπόστασης, όποιος εγκαταλείπει ένα μικρό ή μεγάλο χώρο, περιμένοντας πότε θα γκετοποιηθεί για να εμφανισθεί σαν σωτήρας, σίγουρα δεν είναι αμέτοχος και άμοιρος των ευθυνών για την κατάσταση, την οποία ισχυρίζεται πως θέλει να ήσουν».

Έτσι, κύρια υπεύθυνοι, για τα δεινά του μικρού ή μεγάλου τόπου, γίνονται αυτοί που πλήττονται από τη διαχεόμενη νάρκωση και την ιδεολογία του ντοπαρίσματος της ανθρώπινης φύσης κι όχι αυτοί που προωθούν τη νάρκωση σ' όλες τις μορφές και με όλα τα μέσα.

Αυτό που έχει όμως ιδιαίτερη σημασία και χρειάζεται να έχουμε πάντοτε υπ' όψη μας, είναι πως κανένας δεν οδηγήθηκε στη νάρκωση επειδή ξύπνησε ένα πρωί και δεν είχε τι να κάνει. Αυτή η τελευταία περίπτωση ανήκει μάλλον στη σφαίρα των ευκατάστατων οικονομικά προσώπων. Εδώ όμως είναι και το σημαντικό: γιατί η νάρκωση εκδηλώνεται και διαχέεται με πολλούς τρόπους. Οι ουσίες, από τις πλέον «ευγενείς» μέχρι εκείνες της κατώτερης ποιότητας, προκαλούν την ίδια ζημιά στην ανθρώπινη φύση. Πολεμώντας αυτές τις καταστάσεις ή τα πρόσωπα που είχαν την «ατυχία» να μην μπορούν να ελέγχουν την χρήση ή την ποιότητα λόγω οικονομικής αδυναμίας προωθείται ένας εξουσιαστικός διαχωρισμός από εκείνους που «την ελέγχουν». Οι «ανώτεροι» και οι «κατώτεροι», αυτοί που θα υποστούν το «ανάθεμα» του περίγυρου (αγωνιστών και μη) και οι «κυριλέ», εκείνοι που θα βρεθούν κοκαλωμένοι στο παγκάκι και οι άλλοι που θα χαθούν σε κάποια κλινική με μια γενική ιατρική ορολογία.

Βέβαια, ο κυριλάτος, που δεν προκαλεί την δυσαρέσκεια κανενός περίγυρου και ο «συγκρατημένος», που χρησιμοποιεί «ευγενείς» ουσίες νάρκωσης, δεν καταστρέφουν καμιά βιτρίνα και δεν προκαλούν φοβερές συνθήκες «υποβάθμισης». Είναι όμως διαπιστωμένο πως κάνουν πολύ πιο συστηματική δουλειά στον τομέα της προώθησης της νάρκωσης. Το ίδιο συμβαίνει και με τον καλοντυμένο που εμπορεύεται και διακινεί ουσίες σε διάφορους χώρους, από τα πιο αναβαθμισμένα μαγαζιά μέχρι και τις συναυλίες. Κανείς δεν θα τον κυνηγήσει όπως θα κάνει με το βαποράκι της όποιας πλατείας. Άλλωστε, όπως είναι γνωστό, τα μεγαλύτερα εγκλήματα γίνονται από τους «αφανείς» και τους «αποδεκτούς».

Η στοχοποίηση του αδύνατου είναι πάντα μέσο παραπλάνησης, για να γίνονται ανεπηρέαστα οι «δουλειές» και να λειτουργεί το σύστημα. Οι κραυγές περί υποβάθμισης των περιοχών και της αναγκαιότητας ανάπλασής τους (ειδικά όταν ξεκινά πρόωρα η θερινή περίοδος για τους πέριξ μαγαζάτορες) σαν κύρια επιδίωξη έχουν την τακτοποίηση μιας βιτρίνας, ώστε να γίνει πιο ελκυστική για τους πελάτες και χρήστες ουσιών νάρκωσης (μη εξαιρουμένων και των αλκοολούχων) και μέσων αποχαύνωσης.

Συνοψίζοντας:

α) Στον αγώνα ενάντια στο κράτος και σε κάθε εξουσία, τα μέσα συμβαδίζουν με το σκοπό. Δεν μένουμε απαθείς θεατές μιας κατάστασης αλλά προσπαθούμε να την ανατρέψουμε με ό-

στ) Οι γενικεύσεις μόνο σύγχυση προκαλούν. Η εμπορία, διακίνηση, χρήση, διαφήμιση είναι συνιστώσες ενός ολόκληρου πλέγματος και γι' αυτό χρειάζεται να έχουμε υπόψη μας το ποιοι είναι αυτοί που ουσιαστικά αναπαράγουν και προωθούν την νάρκωση και εκείνοι πού είναι παθητικοί δέκτες μέσα σε μια κατάσταση.

ζ) Επιλέγουμε ως τρόπο δράσης τη μακρόχρονη και επίμονη δράση ενάντια σε κάθε μορφής νάρκωση αρνούμενοι να δεχθούμε τις «εύκολες λύσεις» και τις πρακτικές πολιτοφυλακής, ανεξάρτητα από το αν χρησιμοποιούνται εις βάρος ενός ή πολλών ατόμων (γιατί το ζήτημα δεν είναι αριθμητικό) και ανεξάρτητα από τις καλές ή μη προθέσεις.

η) Δεν ξεχνούμε και κανείς δεν μπορεί να αγνοεί ότι πολλές φορές στο παρελθόν καταστάσεις που αναπτύχθηκαν με αντιαναρχικά και αντικοινωνικά χαρακτηριστικά στο συγκεκριμένο χώρο της πλατείας Εξαρχείων, υπέκρυπταν μια διαμάχη, απόπειρα ή δράση για τον έλεγχό της. Οι αναρχικοί ανέκαθεν εναντιώνονται σε λογικές ελέγχου περιοχών, «επάλξεων», «κάστρων», «κρατιδίων» και πλατειών.

Κλείνοντας θέλουμε να θυμίσουμε πως καμία σιωπή δεν είναι χρυσός εκτός κι αν είναι χρυσωμένη. Πάντως, όπως και να 'χει, εξακολουθεί να είναι συνενοχή. Υπάρχουν πρακτικές που στρέφονται ενάντια στην αναρχία είτε αυτοί που τις θέτουν σε εφαρμογή το γνωρίζουν, είτε όχι. Είναι όμως γνωστό ότι συνήθως δεν νοιάζονται. Οι αναρχικοί/ες όμως νοιάζονται και μπροστά σε τέτοιες καταστάσεις δεν έχουν κανένα λόγο να παραμένουν σιωπηλοί. Γιατί μ' αυτά και με τ' άλλα, στο όνομα της ελευθερίας και με το κασκέτο ή τον μανδύα της αναρχίας γίνονται ή πρόκειται να γίνουν τα μύρια όσα...

Αθήνα 14 Μαΐου 2007

Συσπείρωση Αναρχικών
και Συντρόφισσες/οι

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή
εξάρτηση και Ελευθερία
είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ
και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ
καταστάσεις

Επειδή
το παραμύθι περί
«ελεύθερης επιλογής»
στο ντοπάρισμα δεν
μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ
την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ,
το ΦΟΒΟ,

την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ,
την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ,
την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ,
την ΠΛΗΞΗ
που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να
χτιστεί μια ανθρώπινη και
ελεύθερη κοινωνία με
μέσα που καταστρέφουν
ανθρώπινες υπάρξεις
και συμπορεύονται με
τα σχέδια των κρατιστών

Ο αγώνας ενάντια στο κράτος δεν είναι μόνο αντιμπατσική δράση κι ο αγώνας ενάντια στο καπιταλισμό δεν είναι μόνο αντιτραπεζικός. Έτσι κι ο αγώνας ενάντια στη νάρκωση δεν στρέφεται σε ένα είδος της, ούτε σε συγκεκριμένους φορείς.

Αυτός, λοιπόν, ο αγώνας λαμβάνει σοβαρά υπ' όψη του ότι χιλιάδες ανθρώπων χάνονται στη δίνη ενός από τους πλέον ολοκληρωτικούς πολέμους που έχει εξαπολύσει η εξουσία. Σύντροφοί μας έχουν δολοφονηθεί με τα ναρκωτικά και στο πρόσωπο του κάθε εξαρτημένου, εκτός των άλλων, βλέπουμε και αυτές τις μορφές. Πώς, λοιπόν, θα μπορούσαμε να διανοηθούμε ότι θα στρεφόμασταν με βίαιο τρόπο εναντίον των εξαρτημένων; Πώς θα μπορούσε να χαρακτηριστεί μια στάση που εκδηλώνει μίσος εναντίον βασανισμένων ανθρώπων;

Οι αναρχικοί δεν θα μπορούσαν ποτέ να διαπνέονται από την λογική της συλλογικής ευθύνης. Επειδή ένας μετανάστης δολοφόνησε ή δολοφονήθηκε από ένα ντόπιο δεν σημαίνει πώς θα ορμήσουμε να διώξουμε όλους τους μετανάστες, ή να εξορίσουμε τους ντόπιους.

Οι λογικές και οι πρακτικές της σκούπας, οι εκκαθαριστικές επιχειρήσεις μπορεί να δείχνουν την «αποτελεσματικότητα» της δύναμης, που πιστεύουν πως έχουν αυτοί που τις πραγματοποιούν, αλλά για τους αγωνιζόμενους και ιδιαίτερα για τους αναρχικούς οι άνθρωποι δεν είναι ούτε αντικείμενα, ούτε απορρίμματα για να τους μετακινούμε και να τους πετάμε από 'δω κι από 'κει.

Όποιος παραμένει για μήνες και χρόνια απαθής και θεατής μιας κατάστασης με την οποία δείχνεται και προωθείται η εξαθλίωση της ανθρώπινης υπόστασης, όποιος εγκαταλείπει ένα μικρό ή μεγάλο χώρο, περιμένοντας πότε θα γκετοποιηθεί για να εμφανισθεί σαν σωτήρας, σίγουρα δεν είναι αμέτοχος και άμοιρος των ευθυνών για την κατάσταση, την οποία ισχυρίζεται πως θέλει να θεραπεύσει. Και, σίγουρα δεν γενικολογούμε.

Είναι δυνατόν, σε πολλές περιπτώσεις, οι εξουσιαστικές απόψεις και οι «εύκολες λύσεις» να θαμπώνουν τα μάτια όπως οι γυαλιστερές χάντρες εντυπωσίαζαν τους ινδιάνους. Όμως οι καιροί αυτοί έχουν περάσει...

Όποιος προτάσσει τις «εύκολες λύσεις» δύσκολα θα μπορέσει να αποφύγει να συγκλίνει, έστω και στιγμιαία, στο δρόμο που έχει στρώσει η ιδεολογία της κυριαρχίας: της δύναμης του ισχυρότερου, του ρατσισμού και του ψέματος.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να ειπωθεί πως προτάγματα του τύπου ΕΞΩ Η ΠΡΕΖΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ή ΕΞΑΡΧΕΙΩΤΕΣ Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΑΣ ΑΝΗΚΕΙ (που χρησιμοποιούν, οι νοικοκυραίοι, οι μαγαζάτορες και οι «σιορ ιδιοκτήτες») καταδεικνύουν ένα μεγαλοϊδεατισμό καθώς και ένα ιδιότυπο ρατσισμό και τοπικισμό. Γιατί πως αλλιώς μπορεί γωνιστών και μη) και οι «κυρίλε», εκείνοι που θα βρεθούν κοκαλωμένοι στο παγκάκι και οι άλλοι που θα χαθούν σε κάποια κλινική με μια γενική ιατρική ορολογία.

Βέβαια, ο κυριλάτος, που δεν προκαλεί την δυσαρέσκεια κανενός περίγυρου και ο «συγκρατημένος», που χρησιμοποιεί «ευγενείς» ουσίες νάρκωσης, δεν καταστρέφουν καμιά βιτρίνα και δεν προκαλούν φοβερές συνθήκες «υποβάθμισης». Είναι όμως διαπιστωμένο πως κάνουν πολύ πιο συστηματική δουλειά στον τομέα της προώθησης της νάρκωσης. Το ίδιο συμβαίνει και με τον καλοντυμένο που εμπορεύεται και διακινεί ουσίες σε διάφορους χώρους, από τα πιο αναβαθμισμένα μαγαζιά μέχρι και τις συναυλίες. Κανείς δεν θα τον κυνηγήσει όπως θα κάνει με το βαποράκι της όποιας πλατείας. Άλλωστε, όπως είναι γνωστό, τα μεγαλύτερα εγκλήματα γίνονται από τους «αφανείς» και τους «αποδεκτούς».

Η στοχοποίηση του αδύνατου είναι πάντα μέσο παραπλάνησης, για να γίνονται ανεπηρέαστα οι «δουλειές» και να λειτουργεί το σύστημα. Οι κραυγές περί υποβάθμισης των περιοχών και της αναγκαιότητας ανάπλασής τους (ειδικά όταν ξεκινά πρόωρα η θερινή περίοδος για τους πέριξ μαγαζάτορες) σαν κύρια επιδίωξη έχουν την τακτοποίηση μιας βιτρίνας, ώστε να γίνει πιο ελκυστική για τους πελάτες και χρήστες ουσιών νάρκωσης (μη εξαιρουμένων και των αλκοολούχων) και μέσων αποχαύνωσης.

Συνοψίζοντας:

α) Στον αγώνα ενάντια στο κράτος και σε κάθε εξουσία, τα μέσα συμβαδίζουν με το σκοπό. Δεν μένουμε απαθείς θεατές μιας κατάστασης αλλά προσπαθούμε να την ανατρέψουμε με όρους κοινωνικής δράσης και στάσης. Με αυτούς, δηλαδή, τους τρόπους που δεν αλλοιώνουν ή ακυρώνουν την αναρχία και τις αναρχικές θεωρήσεις.

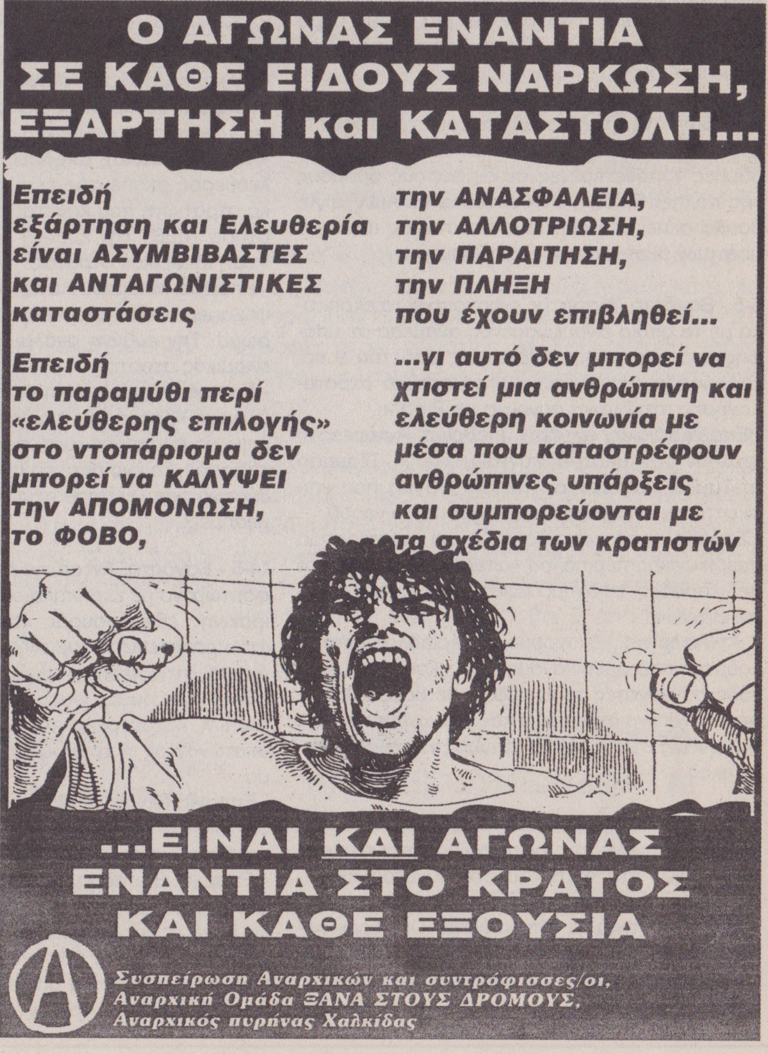
β) Οι δραστηριότητες (εκδηλώσεις, συναυλίες, συγκεντρώσεις κλπ) ενάντια στη νάρκωση δεν μπορούν να αποκλείουν ή να στρέφονται εναντίον εκείνων που κύρια έχουν πληγεί ή πλήττονται απ' αυτήν. Και το κυριότερο δεν είναι δυνατόν να καθορίζονται από τις λογικές και τις πρακτικές των κάθε λογής νοικοκυραίων, επαγγελματιών και «επαγγελματιών».

γ) Δεν είμαστε υπέρ ή κατά των απαγορεύσεων των ναρκωτικών ουσιών. Κι ο λόγος είναι ότι η νομιμότητα και η απαγόρευση αποτελούν ένα παιχνίδι στα πλαίσια της κρατικής τεχνικής

Κλείνοντας θέλουμε να θυμίσουμε πως καμία σιωπή δεν είναι χρυσός εκτός κι αν είναι χρυσωμένη. Πάντως, όπως και να 'χει, εξακολουθεί να είναι συνενοχή. Υπάρχουν πρακτικές που στρέφονται ενάντια στην αναρχία είτε αυτοί που τις θέτουν σε εφαρμογή το γνωρίζουν, είτε όχι. Είναι όμως γνωστό ότι συνήθως δεν νοιάζονται. Οι αναρχικοί/ες όμως νοιάζονται και μπροστά σε τέτοιες καταστάσεις δεν έχουν κανένα λόγο να παραμένουν σιωπηλοί. Γιατί μ' αυτά και με τ' άλλα, στο όνομα της ελευθερίας και με το κασκέτο ή τον μανδύα της αναρχίας γίνονται ή πρόκειται να γίνουν τα μύρια όσα...

Αθήνα 14 Μαΐου 2007

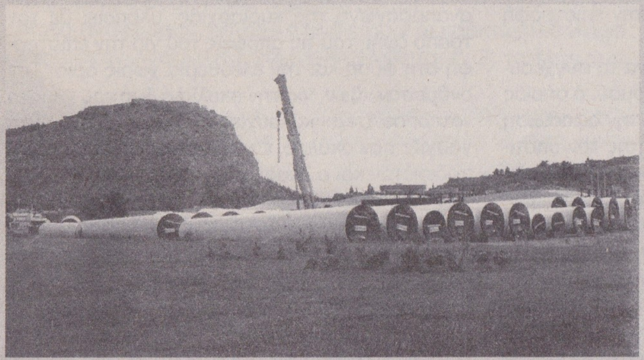
Συσπείρωση Αναρχικών
και Συντρόφισσες/οι

Νεκροφόρος Ανάπτυξη

Εδώ και λίγους μήνες, συγκεκριμένα από τον Φλεβάρη του 2007, έχει δημοσιοποιηθεί το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ), από το ΥΠΕΧΩΔΕ. Παράλληλα το συγκεκριμένο υπουργείο δημοσιοποιεί και το Χωροταξικό Σχέδιο για τον Τουρισμό. ΑΠΕ και Τουρισμός είναι δυο τομείς για τους οποίους ασκούνται πιέσεις από διάφορους ιδιωτικούς παράγοντες, όπως από τον εφοπλιστή Βασίλη Κωνσταντακόπουλο στη Μεσσηνία. Η πρώτη αντίφαση που δημιουργείται από την δημοσιοποίηση των παραπάνω επιμέρους σχεδίων είναι η απουσία ενός «γενικού εθνικού χωροταξικού σχεδίου», αλλά οι επιδοτήσεις/ενισχύσεις από ΕΕ τρέχουν και τα μεγάλα κεφάλαια πρέπει να ικανοποιηθούν. Η βιασύνη έχει τη σημασία της...

Ας δούμε όμως τι αναφέρει σε γενικές γραμμές το ειδικό σχέδιο για τις ΑΠΕ. Κατ' αρχήν στοχεύει ώστε η παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια στην ελλάδα να αναλογεί στο 20,1% το 2010 και στο 29% της συνολικής ηλεκτρικής ενέργειας το 2020. Οι συγκεκριμένοι δείκτες προκύπτουν βάσει κοινοτικής οδηγίας (2001/77/ΕΚ). Επίσης υπάρχει διαχωρισμός κατηγοριών σε α)περιοχές αιολικής προτεραιότητας και β)περιοχές αιολικής καταλληλότητας, για τις περιοχές της ηπειρωτικής ελλάδας και Εύβοιας. Στην πρώτη περίπτωση εντάσσονται οι περιοχές εκείνες που διαθέτουν συγκριτικά πλεονεκτήματα εκμεταλλεύσιμου αιολικού δυναμικού αλλά και αυτές που παρουσιάζουν αυξημένη ζήτηση εγκατάστασης ανεμογεννητριών (Α/Γ). Παρατηρούμε λοιπόν ότι μια περιοχή χαρακτηρίζεται ως προτεραιότητας όχι μόνο μέσω πραγματικών αιολικών μετρήσεων αλλά και βάσει της ζήτησης που υπάρχει, ανεξαρτήτως αιολικού δυναμικού.

Επίσης το σχέδιο αναφέρεται σε ποιές περιοχές απαγο-

διώτες. Και φυσικά όλα αυτά διατυπωμένα με εύηχες εκφράσεις όπως αειφορία (ή βιώσιμη ανάπτυξη).

Αλλά είναι εφικτό, πέρα από τις ενστάσεις περί ανάπτυξης, να υπάρχει στο υπάρχον σύστημα μια πραγματική βιώσιμη λύση για το περιβάλλον και τον άνθρωπο; Αλλά ακόμα και όπου εκδηλώνεται μια οικοευαισθησία από τους κυρίαρχους παύουν να υπάρχουν η εκμετάλλευση και η καταπίεση στους ανθρώπους, που γεννούν τον παραλογισμό; Απλά η κυριαρχία προσαρμόζει το λεξιλόγιό της κατά το δοκούν και προσπαθεί να αποκτήσει και σ' αυτό το επίπεδο την κοινωνική συναίνεση. Τα διλήμματα που εντάσσουν το ζήτημα στη σφαίρα του λιγότερου κακού (π.χ. ότι η παραγωγή ενέργειας από λιγνίτη είναι πολύ περισσότερο ρυπογόνα από τις ΑΠΕ), το μόνο που επιφυλάσσουν είναι την ένταξη του ατόμου στη «κα-

λύτερη» διαχείριση του συστήματος, είτε μέσω των ομάδων πίεσης, είτε μέσω των θεσμοθετημένων φορέων του. Άλλωστε οι ίδιοι που αναπτύσουν δράση μέσω της συμβατικής ενέργειας εμφανίζονται ευαγγελιστές εναλλακτικών μορφών ως γνήσιοι τυχοδιώκτες του συστήματος.

Έτσι ο Μυτιληναίος, αφεντικό του Αλουμίνιου της Ελλάδος και μιας σειράς άλλων εταιριών, εγκαθιστά παράλληλα και αιολικά πάρκα αλλά και ενεργειακά κέντρα λιθάνθρακα στο Αλιβέρι, προσωποποιώντας τον **μαύρο** και **πράσινο** καπιταλιστή, όπως και πολλοί άλλοι. Έτσι για τους μεν καπιταλιστές αναπτύσσεται ακόμη ένας επικερδής τομέας, αυτός που συνολικά ονομάζεται «πράσινος» καπιταλισμός και περιλαμβάνει από τις ΑΠΕ μέχρι τα βιολογικά προϊόντα, για τους δε πολιτικούς κυρίαρχους μια ευκαιρία για να παρουσιαστούν φιλικοί προς το περιβάλλον.

Οι αντιφάσεις που προκαλούνται και εντός του συστημικού λόγου είναι πολλές, σε σημείο που ακόμη και περιοδικά, όπως ο Economist, να επισημαίνουν στην περίπτωση των βιοκαυσίμων, ότι δεν αποτελούν πάντα μια πράσινη λύση. Οι ΗΠΑ παράγουν αιθανόλη από καλαμπόκι, που απαιτεί ίδια ποσότητα ενέργειας για να παραχθεί με εκείνη που ελευθερώνει κατά την καύση της, εν αντιθέσει με το ζαχαροκάλαμο που παράγει πολύ περισσότερη ενέργεια απ' όσο χρειάζεται για την καλλιέργειά του. Αλλά το ζήτημα που τίθεται και σε αυτή τη περίπτωση είναι ότι για πρώτη φορά σε τόσο εκτετα-

ΣΕΡ - Ι - ΦΟΣ

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως όταν το κράτος αποφασίζει να αλώσει το 1/3 (!) ενός κατοικημένου νησιού για να κατασκευάσει ένα πάρκο από κυκλώπειες ανεμογεννήτριες 150 μέτρων (!) για τις ανάγκες του λεκανοπεδίου της Αττικής, τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά. Κάθε συζήτηση για τις «ανανεώσιμες» ή μη, «ήπιες» ή βάρβαρες πηγές ενέργειας καταντά αναιρή σκιαμαχία, λειτουργώντας αποπροσανατολιστικά μέσω της γνωστής αριστερόστροφης οικολογικής παρλαπίπας μπροστά σε τέτοιου μεγέθους επενδύσεις στον τομέα των «ανανεώσιμων πηγών».

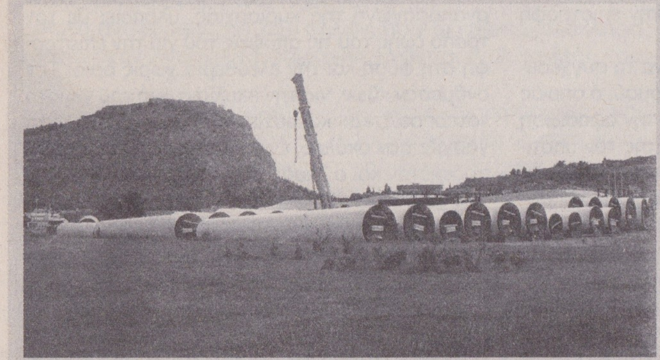
Οι οικολόγοι θα μπορούν να αισθανθούν τους αγώνες τους να δικαιώνονται: πρώτη και καλύτερη η εγνωσμένης οικολογικής ευαισθησίας ΕΕ, που απαγορεύει το τσιγάρο και επιτρέπει το πλουτώνιο, προτείνει η ενέργεια που προέρχεται από ανανεώσιμες πηγές (όπως η αιολική ή η ηλιακή) να καλύψει ως το 2020 το 20% της συνολικής κατανάλωσης ενέργειας στην ΕΕ. Η νέα ρωμέικη εκδοχή των «ανανεώσιμων πηγών» είναι στην κυριολεξία ένας «Πράσινος» Αττίλας και ένα από τα προτεινόμενα θύματα είναι η Σέριφος. Ο σαματάς για τις «καταστροφικές συνέπειες από το λιγνίτη» (αλήθεια, τώρα το θυμήθηκαν;) από τον βασικό στυλοβάτη-καναλάρχη της Νέας Διακυβέρνησης, που αλωνίζει τις θάλασσες με τα μονοπύθμενα τάνκερ - οικολογικές βόμβες χάρη σε εκείνη τη «χαρισματική» νομοθετική ρύθμιση, σίγουρα δεν είναι άσχετος από τους ευρύτερους μετασχηματισμούς στον χώρο της ενέργειας.

Αν λάβουμε υπ' όψη ότι το σχεδιαζόμενο πάρκο θα κατασκευαστεί και θα λειτουργεί από τον όμιλο Μυτιληναίου (ένας εκ των Πέντε Νταβατζήδων) τότε είναι ηλίου φαεινότερο ότι ένα ακόμα μεγάλο φαγοπότι ξεκινά εις βάρος των «καταναλωτών» και του φυσικού περιβάλλοντος, που θα κληθούν να πληρώσουν κατά πολύ ακριβότερα την «καθαρή» ενέργεια. Είναι κοινή πρακτική η τοπική αυτοδιοίκηση να επιχειρεί την εκπροσώπηση της κοινωνικής κατακραυγής μπροστά στους άγαρμπους(;;) κρατικούς σχεδιασμούς, που κυριολεκτικά καταστρέφουν ολόκληρες περιοχές, με πρόσφατο παράδειγμα τις περιβαλλοντικές βόμβες των ΧΥΤΑ και της διαχείρισης της λυματολάσπης στην Αττική.

κούς παράγοντες, όπως από τον εφοπλιστή Βασίλη Κωνσταντακόπουλο στη Μεσσηνία. Η πρώτη αντίφαση που δημιουργείται από την δημοσιοποίηση των παραπάνω επιμέρους σχεδίων είναι η απουσία ενός «γενικού εθνικού χωροταξικού σχεδίου», αλλά οι επιδοτήσεις/ενισχύσεις από ΕΕ τρέχουν και τα μεγάλα κεφάλαια πρέπει να ικανοποιηθούν. Η βιασύνη έχει τη σημασία της...

Ας δούμε όμως τι αναφέρει σε γενικές γραμμές το ειδικό σχέδιο για τις ΑΠΕ. Κατ' αρχήν στοχεύει ώστε η παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια στην ελλάδα να αναλογεί στο 20,1% το 2010 και στο 29% της συνολικής ηλεκτρικής ενέργειας το 2020. Οι συγκεκριμένοι δείκτες προκύπτουν βάσει κοινοτικής οδηγίας (2001/77/ΕΚ). Επίσης υπάρχει διαχωρισμός κατηγοριών σε α)περιοχές αιολικής προτεραιότητας και β)περιοχές αιολικής καταλληλότητας, για τις περιοχές της ηπειρωτικής ελλάδας και Εύβοιας. Στην πρώτη περίπτωση εντάσσονται οι περιοχές εκείνες που διαθέτουν συγκριτικά πλεονεκτήματα εκμεταλλεύσιμου αιολικού δυναμικού αλλά και αυτές που παρουσιάζουν αυξημένη ζήτηση εγκατάστασης ανεμογεννητριών (Α/Γ). Παρατηρούμε λοιπόν ότι μια περιοχή χαρακτηρίζεται ως προτεραιότητας όχι μόνο μέσω πραγματικών αιολικών μετρήσεων αλλά και βάσει της ζήτησης που υπάρχει, ανεξαρτήτως αιολικού δυναμικού.

Επίσης το σχέδιο αναφέρεται σε ποιές περιοχές απαγορεύεται η εγκατάσταση αιολικών πάρκων, όπως: α) πυρήνες εθνικών δρυμών, β) εντός ορίων οικισμών και απόσταση 1000μ από αυτούς, γ) Περιοχές χαρακτηρισμένες ως απόλυτης προστασίας της φύσης. Όμως παρ' όλα αυτά σχεδιάζεται η εγκατάσταση 300 Α/Γ στην Γυάρο, η οποία έχει κηρυχτεί προστατευμένη, στην περιοχή του Οσίου Λουκά στη Βοιωτία, παρ' ότι αποτελεί «μνημείο UNESCO», ενώ η Σέριφος αποτελεί περίπτωση κραυγαλέου καταστροφικού σχεδιασμού αφού μελετάται η εγκατάσταση 87 Α/Γ.

Πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, που αφορά χαρακτηρισμένες τουριστικά περιοχές, για την ηπειρωτική επικράτεια, όπως τη Μονεμβασία, την Αράχωβα, το Καρπενήσι και την Κάρυστο, το μέγιστο επιτρεπόμενο όριο εγκατάστασης Α/Γ είναι 1,05 τυπική ανεμογεννήτρια ανά 1000 στρέμματα. Στη νησιωτική χώρα οι τιμές θεωρητικά είναι τυποποιημένες προς τα κάτω.

Πέρα από το καθαρά τυπικό και κανονιστικό κομμάτι για το τί και πώς ορίζει το ειδικό σχέδιο, υπάρχουν και οι αντιδράσεις που έχουν πραγματοποιηθεί σε διάφορες περιοχές. Συγκεκριμένα στην Εύβοια η αντίθεση στα αιολικά πάρκα προέρχεται αρχικά από τους κατοίκους, που διαπιστώνουν ότι ένα μεγάλο κομμάτι δημοσίων εκτάσεων εκχωρείται για 20-25 χρόνια στους λομπίστες των Α/Γ και στους θεσμοθετημένους

λύτερη» διαχείριση του συστήματος, είτε μέσω των ομάδων πίεσης, είτε μέσω των θεσμοθετημένων φορέων του. Άλλωστε οι ίδιοι που αναπτύσσουν δράση μέσω της συμβατικής ενέργειας εμφανίζονται ευαγγελιστές εναλλακτικών μορφών ως γνήσιοι τυχοδιώκτες του συστήματος.

Έτσι ο Μυτιληναίος, αφεντικό του Αλουμίνιου της Ελλάδος και μιας σειράς άλλων εταιριών, εγκαθιστά παράλληλα και αιολικά πάρκα αλλά και ενεργειακά κέντρα λιθάνθρακα στο Αλιβέρι, προσωποποιώντας τον **μαύρο** και **πράσινο** καπιταλιστή, όπως και πολλοί άλλοι. Έτσι για τους μεν καπιταλιστές αναπτύσσεται ακόμη ένας επικερδής τομέας, αυτός που συνολικά ονομάζεται «πράσινος» καπιταλισμός και περιλαμβάνει από τις ΑΠΕ μέχρι τα βιολογικά προϊόντα, για τους δε πολιτικούς κυρίαρχους μια ευκαιρία για να παρουσιαστούν φιλικοί προς το περιβάλλον.

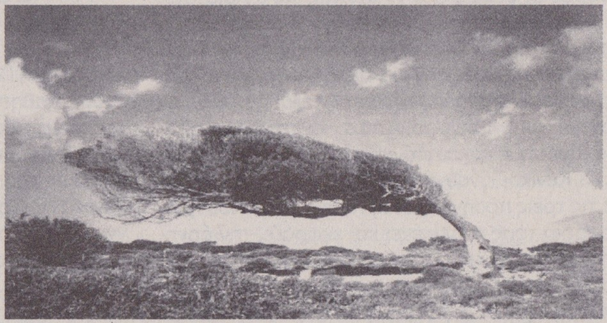
Οι αντιφάσεις που προκαλούνται και εντός του συστημικού λόγου είναι πολλές, σε σημείο που ακόμη και περιοδικά, όπως ο Economist, να επισημαίνουν στην περίπτωση των βιοκαυσίμων, ότι δεν αποτελούν πάντα μια πράσινη λύση. Οι ΗΠΑ παράγουν αιθανόλη από καλαμπόκι, που απαιτεί ίδια ποσότητα ενέργειας για να παραχθεί με εκείνη που ελευθερώνει κατά την καύση της, εν αντιθέσει με το ζαχαροκάλαμο που παράγει πολύ περισσότερη ενέργεια απ' όσο χρειάζεται για την καλλιέργειά του. Αλλά το ζήτημα που τίθεται και σε αυτή τη περίπτωση είναι ότι για πρώτη φορά σε τόσο εκτεταμένη κλίμακα μετατρέπονται τα τρόφιμα από πηγή διατροφής σε πηγή κάλυψης ενεργειακών αναγκών. Η μετατροπή των φυσικών αγαθών σε ενεργειακούς συντελεστές παραγωγής, μετατοπίζει τον πρωταρχικό τους ρόλο. Οι πρώτες συνέπειες αυτής της τακτικής είναι η αύξηση της τιμής σε ορισμένα τρόφιμα - βιοκαύσιμα οδηγώντας πολλούς φτωχούς αγρότες στην αδυναμία απόκτησης των συγκεκριμένων τροφίμων, που τους είναι απαραίτητα για να συντηρηθούν.

Η τελευταία συμφωνία μεταξύ Βραζιλίας-ΗΠΑ στον τομέα αυτό σίγουρα εντείνει τις ανησυχίες και για την αποψίλωση χερσαίων εκτάσεων του Αμαζονίου. Παράλληλα μια παράμετρος που προβάλλεται μονομερώς από τους κυρίαρχους είναι η ποσότητα που παράγεται από μια ΑΠΕ και όχι η ενεργοβόρα κατασκευή του. Ένα κλασσικό παράδειγμα σε αυτήν την περίπτωση αποτελούν τα φωτοβολταϊκά που και μεν παράγουν μεγάλη ποσότητα ενέργειας από τη χρήση του ήλιου, αλλά παράλληλα είναι σημαντικά ενεργοβόρα κατά στο στάδιο παραγωγής τους. Δηλαδή προτού ωφελήσουν το περιβάλλον έχουν προλάβει να το επιβαρύνουν. Φαύλος κύκλος λοιπόν...

Συνεπώς το ζήτημα δεν τίθεται στην ορθολογικότερη αξιοποίηση της ενέργειας αλλά στην μείωση των ενεργειακών α-

κολογικής ευαισθησίας ΕΕ, που απαγορεύει το τσιγάρο και επιτρέπει το πλουτώνιο, προτείνει η ενέργεια που προέρχεται από ανανεώσιμες πηγές (όπως η αιολική ή η ηλιακή) να καλύψει ως το 2020 το 20% της συνολικής κατανάλωσης ενέργειας στην ΕΕ. Η νέα ρωμέικη εκδοχή των «ανανεώσιμων πηγών» είναι στην κυριολεξία ένας «Πράσινος» Αττίλας και ένα από τα προτεινόμενα θύματα είναι η Σέριφος. Ο σαματάς για τις «καταστροφικές συνέπειες από το λιγνίτη» (αλήθεια, τώρα το θυμήθηκαν;) από τον βασικό στυλοβάτη-καναλάρχη της Νέας Διακυβέρνησης, που αλωνίζει τις θάλασσες με τα μονοπύθμενα τάνκερ - οικολογικές βόμβες χάρη σε εκείνη τη «χαρισματική» νομοθετική ρύθμιση, σίγουρα δεν είναι άσχετος από τους ευρύτερους μετασχηματισμούς στον χώρο της ενέργειας.

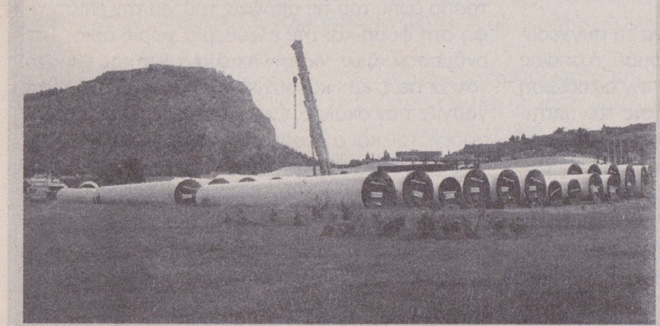
Αν λάβουμε υπ' όψη ότι το σχεδιαζόμενο πάρκο θα κατασκευαστεί και θα λειτουργεί από τον όμιλο Μυτιληναίου (ένας εκ των Πέντε Νταβατζήδων) τότε είναι ηλίου φαεινότερο ότι ένα ακόμα μεγάλο φαγοπότι ξεκινά εις βάρος των «καταναλωτών» και του φυσικού περιβάλλοντος, που θα κληθούν να πληρώσουν κατά πολύ ακριβότερα την «καθαρή» ενέργεια. Είναι κοινή πρακτική η τοπική αυτοδιοίκηση να επιχειρεί την εκπροσώπηση της κοινωνικής κατακραυγής μπροστά στους άγαρμπους(;;) κρατικούς σχεδιασμούς, που κυριολεκτικά καταστρέφουν ολόκληρες περιοχές, με πρόσφατο παράδειγμα τις περιβαλλοντικές βόμβες των ΧΥΤΑ και της διαχείρισης της λυματολάσπης στην Αττική.

Οι προεκλογικές εντάσεις και πύρινες ρητορείες των δημαρχαίων καταλήγουν με μαθηματική ακρίβεια στους πιο εξευτελιστικούς και επώδυνους -για την κοινωνία- συμβιβασμούς αλλά με πλουσιοπάροχα ανταλλάγματα στις δημοτικές αρχές και στον κάθε επίδοξο αναρριχητή της εξουσίας που αξιοποιεί την κοινωνική οργή ως διαπραγματευτικό χαρτί με το κράτος. Απέναντι στις προφανείς ενστάσεις για ένα τέτοιο κολοσσιαίο έργο, όπως η εκχέρσωση μεγάλων τμημάτων γης, η ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία από τους πυλώνες υπερυψηλής τάσης, η ηχορρύπανση και η αισθητική υποβάθμιση, οι δημοτικές αρχές προτάσσουν τις απώλειες κέρδους από συγκεκριμένες δραστηριότητες, όπως ο τουρισμός, επιχειρώντας να υποβαθμίσουν και γελοιοποιήσουν την κοινωνική δυναμική. Οι υποσχέσεις για «νέες θέσεις εργασίας» -πολύ λιγότερες από αυτές που θα χαθούν- και τα κοινοτικά κονδύλια παραμένουν ένα δελεαστικό αντάλλαγμα προς τους δημάρχους για να άρουν τις όποιες επιφυλάξεις τους.

Κι όμως. Η συνολική εναντίωση στα σχέδια της κυριαρχίας είναι η μόνη ικανή να ακυρώσει στην πράξη την μάστιγα των «μεγάλων έργων», να ανατρέψει στρατηγικές αναπτυξιακές επιλογές με καταστρεπτικές συνέπειες για την

νεξαρτήτως αιολικού δυναμικού.

Επίσης το σχέδιο αναφέρεται σε ποιές περιοχές απαγορεύεται η εγκατάσταση αιολικών πάρκων, όπως: α) πυρήνες εθνικών δρυμών, β) εντός ορίων οικισμών και απόσταση 1000μ από αυτούς, γ) Περιοχές χαρακτηρισμένες ως απόλυτης προστασίας της φύσης. Όμως παρ' όλα αυτά σχεδιάζεται η εγκατάσταση 300 Α/Γ στην Γυάρο, η οποία έχει κηρυχτεί προστατευμένη, στην περιοχή του Οσίου Λουκά στη Βοιωτία, παρ' ότι αποτελεί «μνημείο UNESCO», ενώ η Σέριφος αποτελεί περίπτωση κραυγαλέου καταστροφικού σχεδιασμού αφού μελετάται η εγκατάσταση 87 Α/Γ.

Πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, που αφορά χαρακτηρισμένες τουριστικά περιοχές, για την ηπειρωτική επικράτεια, όπως τη Μονεμβασία, την Αράχωβα, το Καρπενήσι και την Κάρυστο, το μέγιστο επιτρεπόμενο όριο εγκατάστασης Α/Γ είναι 1,05 τυπική ανεμογεννήτρια ανά 1000 στρέμματα. Στη νησιωτική χώρα οι τιμές θεωρητικά είναι τυποποιημένες προς τα κάτω.

Πέρα από το καθαρά τυπικό και κανονιστικό κομμάτι για το τί και πώς ορίζει το ειδικό σχέδιο, υπάρχουν και οι αντιδράσεις που έχουν πραγματοποιηθεί σε διάφορες περιοχές. Συγκεκριμένα στην Εύβοια η αντίθεση στα αιολικά πάρκα προέρχεται αρχικά από τους κατοίκους, που διαπιστώνουν ότι ένα μεγάλο κομμάτι δημοσίων εκτάσεων εκχωρείται για 20-25 χρόνια στους λομπίστες των Α/Γ και στους θεσμοθετημένους φορείς δήμους, νομαρχία κλπ. που προσεγγίζουν το ζήτημα υπό το πρίσμα της αποτροπής της αλλοίωσης της τουριστιZZZZκής ανάπτυξης.

Πέρα από τα διατυπωμένα μειονεκτήματα που παρουσιάζουν τα αιολικά πάρκα, όπως θόρυβο, επίδραση στη γεωργική και κτηνοτροφική δραστηριότητα, επιπτώσεις στον πληθυσμό των πτηνών, κατασκευή ηλεκτρικών υποσταθμών 10-12 στρεμμάτων, καταστροφές από τη διάνοιξη δρόμων για τη μεταφορά των Α/Γ, ιδιαίτερα σημαντικό είναι το στοιχείο της επιβολής που διακρίνει το ΥΠΕΧΩΔΕ προς χάριν των ιδιωτών, κάτι το οποίο δεν περνά απαρατήρητο. Οι οικονομικές ενισχύσεις που δίδονται στους κατασκευαστές αιολικών πάρκων φτάνει ακόμα και το 70% της δαπάνης, ενώ και η πώληση της παραγόμενης ενέργειας προς τη ΔΕΗ έχει εξασφαλιστεί σε καλή τιμή. Έτσι το κράτος χωρίς καμία ουσιαστική μελέτη προχωρά στον καθορισμό του θεσμικού πλαισίου ώστε να επισπευσθούν οι διαδικασίες της «αρπαχτής» για τους ι-

αναπτύσσεται ακόμη ένας επικερδής τομέας, αυτός που συνολικά ονομάζεται «πράσινος» καπιταλισμός και περιλαμβάνει από τις ΑΠΕ μέχρι τα βιολογικά προϊόντα, για τους δε πολιτικούς κυρίαρχους μια ευκαιρία για να παρουσιαστούν φιλικοί προς το περιβάλλον.

Οι αντιφάσεις που προκαλούνται και εντός του συστημικού λόγου είναι πολλές, σε σημείο που ακόμη και περιοδικά, όπως ο Economist, να επισημαίνουν στην περίπτωση των βιοκαυσίμων, ότι δεν αποτελούν πάντα μια πράσινη λύση. Οι ΗΠΑ παράγουν αιθανόλη από καλαμπόκι, που απαιτεί ίδια ποσότητα ενέργειας για να παραχθεί με εκείνη που ελευθερώνει κατά την καύση της, εν αντιθέσει με το ζαχαροκάλαμο που παράγει πολύ περισσότερη ενέργεια απ' όσο χρειάζεται για την καλλιέργειά του. Αλλά το ζήτημα που τίθεται και σε αυτή τη περίπτωση είναι ότι για πρώτη φορά σε τόσο εκτεταμένη κλίμακα μετατρέπονται τα τρόφιμα από πηγή διατροφής σε πηγή κάλυψης ενεργειακών αναγκών. Η μετατροπή των φυσικών αγαθών σε ενεργειακούς συντελεστές παραγωγής, μετατοπίζει τον πρωταρχικό τους ρόλο. Οι πρώτες συνέπειες αυτής της τακτικής είναι η αύξηση της τιμής σε ορισμένα τρόφιμα - βιοκαύσιμα οδηγώντας πολλούς φτωχούς αγρότες στην αδυναμία απόκτησης των συγκεκριμένων τροφίμων, που τους είναι απαραίτητα για να συντηρηθούν.

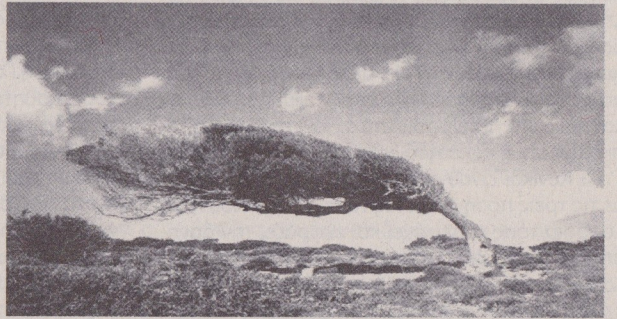
Η τελευταία συμφωνία μεταξύ Βραζιλίας-ΗΠΑ στον τομέα αυτό σίγουρα εντείνει τις ανησυχίες και για την αποψίλωση χερσαίων εκτάσεων του Αμαζονίου. Παράλληλα μια παράμετρος που προβάλλεται μονομερώς από τους κυρίαρχους είναι η ποσότητα που παράγεται από μια ΑΠΕ και όχι η ενεργοβόρα κατασκευή του. Ένα κλασσικό παράδειγμα σε αυτήν την περίπτωση αποτελούν τα φωτοβολταϊκά που ναι μεν παράγουν μεγάλη ποσότητα ενέργειας από τη χρήση του ήλιου, αλλά παράλληλα είναι σημαντικά ενεργοβόρα κατά στο στάδιο παραγωγής τους. Δηλαδή προτού ωφελήσουν το περιβάλλον έχουν προλάβει να το επιβαρύνουν. Φαύλος κύκλος λοιπόν...

Συνεπώς το ζήτημα δεν τίθεται στην ορθολογικότερη αξιοποίηση της ενέργειας αλλά στην μείωση των ενεργειακών αναγκών όπως προκύπτουν από το υπάρχον σύστημα της «ανάπτυξης» και της κατανάλωσης. Όσο θα διατηρείται το υπάρχον μοντέλο κυριαρχίας τόσο θα εντείνονται τα προβλήματα που με μαθηματική ακρίβεια οδηγούν στο αδιέξοδο, τη στιγμή που μεγάλες πληθυσμιακές ομάδες από την Κίνα και την Ινδία «δυτικοποιούνται» ως προς τη διατροφή, την κατανάλωση και το γενικότερο μοντέλο «ζωής».

Αλλά και η αντίσταση που εκδηλώνεται από σημαντικό κομμάτι ανθρώπων σε αυτά τα σχέδια των εξουσιαστών, με τις αντιφάσεις που εμπεριέχει, χρειάζεται να συνοδευτεί από μια βαθύτερη συνειδητοποίηση και αναγκαιότητα για μια συνολική κριτική και αντίθεση στις υπάρχουσες κοινωνικές δομές. Ότι μονάχα με την καταστροφή των κάθε μορφής εξουσιαστικών σχέσεων είναι δυνατή και εφικτή μια πραγματική αειφορία και βιωσιμότητα. Ένα περιβάλλον, δηλαδή, όπως προϋπήρχε της εισβολής της εξουσιαστικής πανώλης μέσα στις ανθρώπινες κοινότητες.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

κυριολεκτικά καταστρέφουν ολόκληρες περιοχές, με πρόσφατο παράδειγμα τις περιβαλλοντικές βόμβες των ΧΥΤΑ και της διαχείρισης της λυματολάσπης στην Αττική.

Οι προεκλογικές εντάσεις και πύρινες ρητορείες των δημαρχαίων καταλήγουν με μαθηματική ακρίβεια στους πιο εξευτελιστικούς και επώδυνους -για την κοινωνία- συμβιβασμούς αλλά με πλουσιοπάροχα ανταλλάγματα στις δημοτικές αρχές και στον κάθε επίδοξο αναρριχητή της εξουσίας που αξιοποιεί την κοινωνική οργή ως διαπραγματευτικό χαρτί με το κράτος. Απέναντι στις προφανείς ενστάσεις για ένα τέτοιο κολοσσιαίο έργο, όπως η εκχέρσωση μεγάλων τμημάτων γης, η ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία από τους πυλώνες υπερυψηλής τάσης, η ηχορρύπανση και η αισθητική υποβάθμιση, οι δημοτικές αρχές προτάσσουν τις απώλειες κέρδους από συγκεκριμένες δραστηριότητες, όπως ο τουρισμός, επιχειρώντας να υποβαθμίσουν και γελοιοποιήσουν την κοινωνική δυναμική. Οι υποσχέσεις για «νέες θέσεις εργασίας» -πολύ λιγότερες από αυτές που θα χαθούν- και τα κοινοτικά κονδύλια παραμένουν ένα δελεαστικό αντάλλαγμα προς τους δημάρχους για να άρουν τις όποιες επιφυλάξεις τους.

Κι όμως. Η συνολική εναντίωση στα σχέδια της κυριαρχίας είναι η μόνη ικανή να ακυρώσει στην πράξη την μάστιγα των «μεγάλων έργων», να ανατρέψει στρατηγικές αναπτυξιακές επιλογές με καταστρεπτικές συνέπειες για την κοινωνία και το περιβάλλον. Το παράδειγμα των κατοίκων της Ολυμπιάδας Χαλκιδικής ενάντια στην επαναλειτουργία των μεταλλείων χρυσού, έρχεται να υπενθυμίσει ότι η αδιαπραγμάτευτη σύγκρουση με το κράτος και τους φορείς του ενώνει τους καταπιεσμένους πέρα από τους τεχνητούς διαχωρισμούς του «κέντρου» και της «περιφέρειας», ανοίγοντας νέους δρόμους κοινωνικής αλληλεγγύης.

Χ. Λ.

Ο ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΙ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ...ΣΚΥΛΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η εμφάνιση των απόψεων των Κυνικών γίνεται σ' ένα ιδιαίτερα κρίσιμο σημείο της πορείας της κυριαρχίας στον ελλαδικό χώρο. Αυτό που ονομάστηκε κλασική Ελλάδα είχε φτάσει στο διαφαινόμενο τέλος του. Αρχίζει να κάνει την εμφάνισή της μια νέα δύναμη, η Μακεδονική αυτοκρατορία του Φιλίππου και του Αλέξανδρου. Στο κοινωνικό γίγνεσθαι αυτό σημαίνει, ότι το κράτος αποκτά πιο ολοκληρωμένη μορφή, γίνεται ένας μηχανισμός κυριαρχίας, που για κάποιο διάστημα φαίνεται, πως δεν υπάρχει ορατή δύναμη στον ορίζοντα, ικανή να το νικήσει. Οι πόλεις - κράτη του Ελλαδικού χώρου ζουν τις τελευταίες τους μέρες, καθώς δεν έχουν την δύναμη να αντισταθούν στην πολεμική μηχανή του Αλέξανδρου.

Στην πραγματικότητα πολύ πριν η Αθήνα είχε μετασχηματιστεί σε μια ηγεμονική δύναμη από την εποχή, ακόμα, του Περικλή, επομένως σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί κι αυτή σαν πόλη - κράτος, αφού είχε υπό τον έλεγχό της ένα μεγάλο μέρος των τότε κρατών - πόλεων. Ουσιαστικά πρόκειται για μια μεγάλη κατακτητική δύναμη της εποχής, που δεν μπορεί να αντέξει την πίεση μιας μεγαλύτερης. Άλλωστε, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, η πολυδιαφημιζόμενη δημοκρατία δεν είναι παρά ένα σύστημα κυριαρχίας, στο οποίο η εξουσία δεν βρίσκεται στην αριστοκρατία ή στο βασιλιά αλλά στην εκκλησία του δήμου, όπου βεβαίως δεν εκφράζεται η επιθυμία του λαού, αλλά των κυρίαρχων πολιτικών ομάδων.

Η φιλοσοφία δεν κινείται βέβαια έξω από την ιστορία αλλά μέσα σε αυτή (εκφράζοντας κατά κανόνα τις επιδιώξεις αλλά και την κατάσταση της κυριαρχίας σε ένα ορισμένο ή εκτεταμένο τμήμα της), έτσι διαμορφώνονται οι διάφορες φιλοσοφικές θεωρίες. Ο Πλάτωνας και ο Αριστοτέλης θα αναζητήσουν τρόπους οργάνωσης του διαφαινόμενου κρατικού μετασχηματισμού σε πιο στέρεες βάσεις. Τρία άλλα φιλοσοφικά ρεύματα θα αναζητήσουν τρόπους φυγής από την καθημερινή πραγματικότητα, ο στωικισμός, ο σκεπτικισμός και ο ηδονισμός.

Οι Κυνικοί κινούνται και αυτοί στη ίδια λογική με τις τρεις προηγούμενες τάσεις, μόνο που η φιλοσοφία τους εμπεριέχει και εκφράζει την άρνηση, την ανατροπή, το σταμάτημα της κρατικής ολοκλήρωσης, γιατί κεντρικά σημεία της είναι: *η*

του συστήματος κυριαρχίας. Στα πλαίσια αυτής της συστηματικής παραποίησης της ουσίας του κυνισμού κατέληξε να εμφανίζεται ο αυτοκράτορας Ιουλιανός σαν κυνικός φιλόσοφος!!!

Τα τρωτά σημεία του κυνισμού είναι δύο. ***Πρώτον***, ο ατομικιστικός χαρακτήρας του, όπως προαναφέρθηκε, γι' αυτό το λόγο δεν τον φοβάται το κράτος, προσπαθεί μάλιστα να τον παρουσιάσει σαν ένα γραφικό ρομαντικό κίνημα ονειροπόλων και ***δεύτερον*** ότι: ***δεν βάζει ζήτημα ανατροπής του συστήματος κυριαρχίας***, είτε γιατί δεν μπορεί να αντιληφθεί τον πραγματικό εχθρό, είτε γιατί δεν θέλει να τον αντιληφθεί. Πρόκειται για ένα λάθος που κάνουν όλα τα κινήματα επιστροφής στη φύση, το ίδιο λάθος επανέλαβαν οι χίπηδες. Που σημαίνει πως ό,τι κι αν συμβαίνει στη βάση της κοινωνίας, αν το κράτος παραμένει αλώβητο, καμία απελευθέρωση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί. Ανακύπτει αβίαστα το συμπέρασμα, πως αν δεν χτυπηθεί ο μηχανισμός και οι θεσμοί κυριαρχίας, που είναι το κράτος, κανένα κίνημα επιστροφής στη φύση δεν μπορεί, ούτε να πετύχει τον στόχο του, και, πολύ περισσότερο, να συμβάλλει στην απελευθέρωση της κοινωνίας.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ [445 - 360 π. Χ.]

Ο Αντισθένης ήταν γιός ενός Αθηναίου και μίας δούλας από τη Θράκη. Υπήρξε μαθητής του σοφιστή Γοργία, αλλά αργότερα προσχώρησε στους μαθητές του Σωκράτη και λόγω μάλλον της σοφιστικής του εκπαίδευσης εναντιώθηκε στον Πλάτωνα. Βασικά, θεωρείται ως ο κύριος αντίπαλός του. Δυστυχώς όμως δεν έχει διασωθεί κανένα από αυτά τα συγγράμματά του, ώστε να γνωρίζαμε πάνω σε ποια επιχειρήματα εδράζεται η αντίθεσή του στην πλατωνική φιλοσοφία μέσα από αυτά. Εν τούτοις, έχει σημασία να αναφέ-

αυτοπροβάλλεται εγωιστικά ως ανώτερη μορφή ζωής, ως περιούσιο τέκνο μιας ακατανόητης θεϊκής επιλογής. Μέσα από ένα τέτοιο φιλοσοφικό πρίσμα ορίζεται πλέον ως μεγαλύτερο αγαθό η εσωτερική ελευθερία και ανεξαρτησία, οι οποίες για να επιτευχθούν θα πρέπει να περιορίσουμε τις βασικές μας ανάγκες, έτσι ώστε να μην βρισκόμαστε δέσμιοι των αναγκών μας.

Η ασκητική που προτείνει ο Αντισθένης τον φέρνει σε πλήρη ρήξη με τον ηδονισμό, που εκφράζουν ο Αρίστιππος, και ο Επίκουρος[1] που πρόβαλλαν ως ανώτερο αγαθό της ζωής την ηδονή και προέτρεπαν να την επιδιώκουμε κατά προτεραιότητα. Κάθε λογικός άνθρωπος αντιλαμβάνεται, ότι το ιδανικό της ζωής δεν είναι δυνατόν να είναι ο ηδονισμός, όχι μόνο γιατί δεν μπορεί να αφορά το σύνολο των ανθρώπων, παρά μονάχα μια προνομιούχα ελίτ, αλλά και γιατί επιδίωξη είναι το να ζούμε ελεύθερα σε μια ελεύθερη κοινωνία. Αντίθετα, ο Αντισθένης προτείνει μια πρακτική ζωή με βάση την αρετή της ολιγάρκειας και με βάση την αυτάρκεια και αυτονομία. Γι' αυτό αδιαφορούσε για τη γεωμετρία, τη μουσική και τις τέχνες, διδάσκοντας την επιστροφή στη φύση.

Τη φιλοσοφία αυτή δεν πρέπει να τη συγχέουμε με τον ασκητισμό του χριστιανισμού, ο οποίος διδάσκει την άρνηση της ζωής και την αφοσίωση στο θεό, ώστε να κερδίσει ο ασκητής τον υποτιθέμενο αιώνιο παράδεισο. Στην φιλοσοφία του Αντισθένη υπάρχει η αναζήτηση ενός απλού τρόπου ζωής και η άρνηση τού πολιτισμού. Ακόμα προτείνει την ανυπακοή στους νόμους, αν αυτοί δεν συμβαδίζουν με την αρετή, την κατάργηση όλων των διακρίσεων, μεταξύ δούλων και ελευθέρων, ανδρών και γυναικών. Υπέρτατο αγαθό στην φιλοσοφία του Αντισθένη δεν είναι ο νόμος, ό-

ύπαρξής μας, όπως ο αέρας που αναπνέουμε, **η άρνηση του πολιτισμού είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα ενάντια στον κρατισμό και την κυριαρχία.**

ΔΙΟΓΕΝΗΣ [404-325 π.Χ.]

Ο Διογένης είναι ο πιο γνωστός Κυνικός φιλόσοφος. Δυστυχώς όμως δεν έχουμε στοιχεία για μια πλήρη βιογραφία του, ούτε βέβαια έχουμε κάτι από τα γραπτά του. Έχουν χαθεί ή καταστραφεί από την μισαλλοδοξία των κυρίαρχων θρησκευτικών και ιδεολογικών εκδηλώσεων. Αξιοσημείωτο είναι πως ανάμεσα στα γραπτά έργα του Διογένη (από τα οποία δεν διασώθηκε τίποτε) σημαντική θα πρέπει να ήταν η «Πολιτεία», στην οποία απ' ό,τι συνάγεται αντιπαρατίθεται στις απόψεις του Πλάτωνα. Καταγόταν από την Σινώπη, γι' αυτό είχε το προσωνύμιο Σινωπεύς. Ήρθε στην Αθήνα μαζί με τον πατέρα του, γιατί στην πατρίδα του συνελήφθησαν να παραχαράζουν το νόμισμα[2]. Μια πρακτική που φαίνεται πως συνέχισε για κάποιο διάστημα στην Αθήνα και στην Κόρινθο, ακολουθώντας το δόγμα: «παραχαράττειν το νόμισμα».

Έζησε για πολλά χρόνια σ' αυτές τις δύο πόλεις κάνοντας πράξη τις φιλοσοφικές του απόψεις. Στην πραγματικότητα η φιλοσοφία του Διογένη είναι **άρνηση της φιλοσοφίας**, γιατί απέναντι στις ιδέες αντιπαραθέτει την δράση, την απλή φυσική ζωή, την ελευθερία χωρίς όρια και επιπλέον δεν μπαίνει στον κόπο να οικοδομήσει ένα δικό του φιλοσοφικό σύστημα. Με αυτή την έννοια **ο Διογένης ο σκυλόσοφος είναι ένας αναρχικός**, γιατί δεν υπακούει σε καμία πολιτική, οικονομική ή θρησκευτική αρχή.

Εκτός αυτού, με την δράση του αναστέλλει την αναπαραγωγή της κυριαρχίας, υλοποιεί με τον τρόπο ζωής του τις απόψεις του για την επιστροφή στη φύση και την ελευθερία χωρίς όρια. Τον ονόμασαν κύων, για την σκυλίσια ζωή του γεμάτη «στερήσεις και κακουχίες», κυρίως όμως γιατί γάβγιζε σαν σκύλος, ένας χαρακτηρισμός που αποδεχόταν και ο ίδιος.

Ο Διογένης ο Σινωπεύς ανέπτυξε με τον τρόπο ζωής του μια αντισυμβατική συμπεριφορά, καυτηριάζοντας χωρίς έλεος τον τρόπο ζωής του πολιτισμένου ανθρώπου. Αυτό συνέβαλε να γίνει το όνομα Κυνικός συνώνυμο του σκληρού, αδίστακτου ανθρώπου, πράγμα το οποίο δεν ανταποκρίνεται στην φιλοσοφία των σκύλων. Η ταύτιση των

μα φαίνεται, πως δεν υπάρχει ορατή δύναμη στον ορίζοντα, ικανή να το νικήσει. Οι πόλεις - κράτη του Ελλαδικού χώρου ζουν τις τελευταίες τους μέρες, καθώς δεν έχουν την δύναμη να αντισταθούν στην πολεμική μηχανή του Αλεξάνδρου.

Στην πραγματικότητα πολύ πριν η Αθήνα είχε μετασχηματιστεί σε μια ηγεμονική δύναμη από την εποχή, ακόμα, του Περικλή, επομένως σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί κι αυτή σαν πόλη - κράτος, αφού είχε υπό τον έλεγχό της ένα μεγάλο μέρος των τότε κρατών - πόλεων. Ουσιαστικά πρόκειται για μια μεγάλη κατακτητική δύναμη της εποχής, που δεν μπορεί να αντέξει την πίεση μιας μεγαλύτερης. Άλλωστε, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, η πολυδιαφημιζόμενη δημοκρατία δεν είναι παρά ένα σύστημα κυριαρχίας, στο οποίο η εξουσία δεν βρίσκεται στην αριστοκρατία ή στο βασιλιά αλλά στην εκκλησία του δήμου, όπου βεβαίως δεν εκφράζεται η επιθυμία του λαού, αλλά των κυρίαρχων πολιτικών ομάδων.

Η φιλοσοφία δεν κινείται βέβαια έξω από την ιστορία αλλά μέσα σε αυτή (εκφράζοντας κατά κανόνα τις επιδιώξεις αλλά και την κατάσταση της κυριαρχίας σε ένα ορισμένο ή εκτεταμένο τμήμα της), έτσι διαμορφώνονται οι διάφορες φιλοσοφικές θεωρίες. Ο Πλάτωνας και ο Αριστοτέλης θα αναζητήσουν τρόπους οργάνωσης του διαφαινόμενου κρατικού μετασχηματισμού σε πιο στέρεες βάσεις. Τρία άλλα φιλοσοφικά ρεύματα θα αναζητήσουν τρόπους φυγής από την καθημερινή πραγματικότητα, ο στωικισμός, ο σκεπτικισμός και ο ηδονισμός.

Οι Κυνικοί κινούνται και αυτοί στη ίδια λογική με τις τρεις προηγούμενες τάσεις, μόνο που η φιλοσοφία τους εμπεριέχει και εκφράζει την άρνηση, την ανατροπή, το σταμάτημα της κρατικής ολοκλήρωσης, γιατί κεντρικά σημεία της είναι: ***η επιστροφή στη φύση, η λιτή ζωή, η κατάργηση όλων των διακρίσεων και η ελευθερία χωρίς όρια.***

Πρώτα ο Αντισθένης και μετά ο Διογένης θα δημιουργήσουν την φιλοσοφία των σκύλων. Μια φιλοσοφία που παίρνει διαστάσεις ανελέητης κριτικής σε όλο το φάσμα των κοινωνικών θεσμών, η οποία τελικά μετατρέπεται σε κριτική στο ίδιο το σύστημα κυριαρχίας και τέλος στον ίδιο τον πολιτισμό, [πολιτισμός εδώ εννοείται το σύνολο των καταστάσεων εξαναγκασμού και των καταπιεστικών συνθηκών και δραστηριοτήτων που οδήγησαν τον άνθρωπο στο να αποσπαστεί από τον φυσικό κόσμο]. Το πλέον σημαντικό όμως είναι, ότι ο Διογένης έκανε πράξη τις φιλοσοφικές του τοποθετήσεις, ζώντας πραγματικά σαν σκύλος. Η συμπεριφορά του είχε μια απαράμιλλη αξιοπρέπεια, γιατί ότι έκανε, το έκανε συνειδητά και δεν περιείχε κανενός είδους δραματοποίηση ή παραίτηση από την ζωή.

Η αλήθεια είναι βέβαια, πως η ονομαζόμενη φιλοσοφία των Κυνικών είχε ένα ατομικό χαρακτήρα, δεν είχε μια γενικευμένη κοινωνική αντίδραση. Αυτός ο ατομισμός δεν αναιρεί τον ανατρε-

κός φιλόσοφος!!!

Τα τρωτά σημεία του κυνισμού είναι δύο. ***Πρώτον***, ο ατομικιστικός χαρακτήρας του, όπως προαναφέρθηκε, γι' αυτό το λόγο δεν τον φοβάται το κράτος, προσπαθεί μάλιστα να τον παρουσιάσει σαν ένα γραφικό ρομαντικό κίνημα ονειροπόλων και ***δεύτερον*** ότι: ***δεν βάζει ζήτημα ανατροπής του συστήματος κυριαρχίας***, είτε γιατί δεν μπορεί να αντιληφθεί τον πραγματικό εχθρό, είτε γιατί δεν θέλει να τον αντιληφθεί. Πρόκειται για ένα λάθος που κάνουν όλα τα κινήματα επιστροφής στη φύση, το ίδιο λάθος επανέλαβαν οι χίπηδες. Που σημαίνει πως ό,τι κι αν συμβαίνει στη βάση της κοινωνίας, αν το κράτος παραμένει αλώβητο, καμία απελευθέρωση δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί. Ανακύπτει αβίαστα το συμπέρασμα, πως αν δεν χτυπηθεί ο μηχανισμός και οι θεσμοί κυριαρχίας, που είναι το κράτος, κανένα κίνημα επιστροφής στη φύση δεν μπορεί, ούτε να πετύχει τον στόχο του, και, πολύ περισσότερο, να συμβάλλει στην απελευθέρωση της κοινωνίας.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ [445 - 360 π. Χ.]

Ο Αντισθένης ήταν γιός ενός Αθηναίου και μίας δούλας από τη Θράκη. Υπήρξε μαθητής του σοφιστή Γοργία, αλλά αργότερα προσχώρησε στους μαθητές του Σωκράτη και λόγω μάλλον της σοφιστικής του εκπαίδευσης εναντιώθηκε στον Πλάτωνα. Βασικά, θεωρείται ως ο κύριος αντίπαλός του. Δυστυχώς όμως δεν έχει διασωθεί κανένα από αυτά τα συγγράμματά του, ώστε να γνωρίζαμε πάνω σε ποια επιχειρήματα εδράζεται η αντίθεσή του στην πλατωνική φιλοσοφία μέσα από αυτά. Εν τούτοις, έχει σημασία να αναφέρουμε πως υπήρχαν δέκα τόμοι με συγγράμματά του, που τα αναφέρει λεπτομερώς ο Διογένης ο Λαέρτιος στη ***Συναγωγή*** του. Ο Αντισθένης, που υπήρξε ένας από τους πολυγραφότερους της εποχής του, δίδασκε στο χώρο του γυμναστηρίου του Κυνοσάργους και εξ αιτίας αυτού του γεγονότος, κατά μία άλλη εκδοχή, έλαβε το όνομά του ο Κυνισμός. Πάντως, η ονομασία προέρχεται κατά κύριο λόγο από τον κύνα (σκύλο) τα χαρακτηριστικά της φύσης του οποίου, ο Κυνισμός, προέβαλε. Δεν είναι και τόσο αδιάφορο το γεγονός πως η σχολή δημιουργήθηκε στο Κυνόσαργες των Αθηνών, που ήταν το μόνο γυμνάσιο της πόλης το οποίο δεχόταν μη Αθηναίους πολίτες.

Το κεντρικό περιεχόμενο της φιλοσοφικής του διδασκαλίας ήταν η αυτογνωσία. Ο Αντισθένης ακολουθεί το σωκρατικό «***γνώθι σαυτόν***» αλλά διαφοροποιείται σημαντικά με το να εισάγει ως πρωτεύοντα σημεία της σωματική άσκηση, την αυτοπειθαρχία και την εργασία. Έτσι, η αρετή του Αντισθένη αποκτά στοιχεία που φανερώνουν μια στροφή από την σωκρατική νοησιαρχία, στην σφαίρα της πραγματικότητας. Υπάρχει δηλαδή μια άρνηση να δεχτεί την εγκυρότητα των ιδεών

πλέον ως μεγαλύτερο αγαθό η εσωτερική ελευθερία και ανεξαρτησία, οι οποίες για να επιτευχθούν θα πρέπει να περιορίσουμε τις βασικές μας ανάγκες, έτσι ώστε να μην βρισκόμαστε δέσμιοι των αναγκών μας.

Η ασκητική που προτείνει ο Αντισθένης τον φέρνει σε πλήρη ρήξη με τον ηδονισμό, που εκφράζουν ο Αρίστιππος, και ο Επίκουρος[1] που πρόβαλλαν ως ανώτερο αγαθό της ζωής την ηδονή και προέτρεπαν να την επιδιώκουμε κατά προτεραιότητα. Κάθε λογικός άνθρωπος αντιλαμβάνεται, ότι το ιδανικό της ζωής δεν είναι δυνατόν να είναι ο ηδονισμός, όχι μόνο γιατί δεν μπορεί να αφορά το σύνολο των ανθρώπων, παρά μονάχα μια προνομιούχα ελίτ, αλλά και γιατί επιδίωξη είναι το να ζούμε ελεύθερα σε μια ελεύθερη κοινωνία. Αντίθετα, ο Αντισθένης προτείνει μια πρακτική ζωή με βάση την αρετή της ολιγάρκειας και με βάση την αυτάρκεια και αυτονομία. Γι' αυτό αδιαφορούσε για τη γεωμετρία, τη μουσική και τις τέχνες, διδάσκοντας την επιστροφή στη φύση.

Τη φιλοσοφία αυτή δεν πρέπει να τη συγχέουμε με τον ασκητισμό του χριστιανισμού, ο οποίος διδάσκει την άρνηση της ζωής και την αφοσίωση στο θεό, ώστε να κερδίσει ο ασκητής τον υποτιθέμενο αιώνιο παράδεισο. Στην φιλοσοφία του Αντισθένη υπάρχει η αναζήτηση ενός απλού τρόπου ζωής και η άρνηση του πολιτισμού. Ακόμα προτείνει την ανυπακοή στους νόμους, αν αυτοί δεν συμβαδίζουν με την αρετή, την κατάργηση όλων των διακρίσεων, μεταξύ δούλων και ελευθέρων, ανδρών και γυναικών. Υπέρτατο αγαθό στην φιλοσοφία του Αντισθένη δεν είναι ο νόμος, όπως στον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη, αλλά η αρετή του σοφού ανθρώπου, η οποία ταυτίζεται με το φυσικό τρόπο ζωής.

Σε αυτή τη φιλοσοφία είναι φανερό πως υπάρχει ένας ατομισμός, ο οποίος αδυνατεί να δώσει μια γενικότερη κατεύθυνση, ώστε να γίνει αντιληπτό πως το σύστημα κυριαρχίας είναι που οδηγεί τον άνθρωπο στην υποδούλωση. Ωστόσο, αυτός ο ατομισμός έχει άμεσο πρακτικό αποτέλεσμα για όποιον επιθυμεί να ζήσει με έναν τρόπο χαλαρό, απλό, φυσικό, αποφεύγοντας την ένταση στην κατανάλωση και το αγχώδες κυνήγι των ηδονών. Οι διάφοροι όμως τεχνοκράτες χλευάζουν έναν τέτοιο τρόπο ζωής. Το ίδιο συμβαίνει και με τους μαρξιστές όλων των αποχρώσεων. Όλοι, από κοινού, αποθεώνουν την βιομηχανική και τεχνολογική ανάπτυξη και την κατανάλωση βιομηχανικών προϊόντων. Μια τέτοια τοποθέτηση βλέπει για παράδειγμα, τη λύση της ανεργίας με τον πολλαπλασιασμό των θέσεων εργασίας, δηλαδή περισσότερες βιομηχανίες, περισσότερα καταναλωτικά προϊόντα.

Στην πραγματικότητα είναι αδύνατο να υπάρξει μια τέτοια «ανάπτυξη» στο διηνεκές. Μπορεί

ξεσημειώσω είναι πως ανάμεσα στα γραπτά έργα του Διογένη (από τα οποία δεν διασώθηκε τίποτε) σημαντική θα πρέπει να ήταν η «Πολιτεία», στην οποία απ' ό,τι συνάγεται αντιπαρατίθεται στις απόψεις του Πλάτωνα. Καταγόταν από την Σινώπη, γι' αυτό είχε το προσωνύμιο Σινωπεύς. Ήρθε στην Αθήνα μαζί με τον πατέρα του, γιατί στην πατρίδα του συνελήφθησαν να παραχαράζουν το νόμισμα[2]. Μια πρακτική που φαίνεται πως συνέχισε για κάποιο διάστημα στην Αθήνα και στην Κόρινθο, ακολουθώντας το δόγμα: «παραχαράττειν το νόμισμα».

Έζησε για πολλά χρόνια σ' αυτές τις δύο πόλεις κάνοντας πράξη τις φιλοσοφικές του απόψεις. Στην πραγματικότητα η φιλοσοφία του Διογένη είναι **άρνηση της φιλοσοφίας**, γιατί απέναντι στις ιδέες αντιπαραθέτει την δράση, την απλή φυσική ζωή, την ελευθερία χωρίς όρια και επιπλέον δεν μπαίνει στον κόπο να οικοδομήσει ένα δικό του φιλοσοφικό σύστημα. Με αυτή την έννοια **ο Διογένης ο σκυλόσοφος είναι ένας αναρχικός**, γιατί δεν υπακούει σε καμία πολιτική, οικονομική ή θρησκευτική αρχή.

Εκτός αυτού, με την δράση του αναστέλλει την αναπαραγωγή της κυριαρχίας, υλοποιεί με τον τρόπο ζωής του τις απόψεις του για την επιστροφή στη φύση και την ελευθερία χωρίς όρια. Τον ονόμασαν κύων, για την σκυλίσια ζωή του γεμάτη «στερήσεις και κακουχίες», κυρίως όμως γιατί γάβγιζε σαν σκύλος, ένας χαρακτηρισμός που αποδεχόταν και ο ίδιος.

Ο Διογένης ο Σινωπεύς ανέπτυξε με τον τρόπο ζωής του μια αντισυμβατική συμπεριφορά, καυτηριάζοντας χωρίς έλεος τον τρόπο ζωής του πολιτισμένου ανθρώπου. Αυτό συνέβαλε να γίνει το όνομα Κυνικός συνώνυμο του σκληρού, αδίστακτου ανθρώπου, πράγμα το οποίο δεν ανταποκρίνεται στην φιλοσοφία των σκύλων. Η ταύτιση των κυνικών με αυτούς τους χαρακτηρισμούς είναι εντελώς ανυπόστατη και συκοφαντική. Η φιλοσοφία του δεν είναι άρνηση της ζωής, δεν είναι μηδενισμός, ούτε, ακόμη περισσότερο, η βάση δικαιολόγησης ανήθικων πράξεων και ωμοτήτων, ώστε να δικαιολογείται η σημερινή χρήση του όρου κυνικός για αντίστοιχες καταστάσεις. Ούτε, βέβαια, είναι η περίπτωση του ατόμου που ***εκ συστήματος διαπιστώνει λάθη και δυσπιστεί σε ό,τι αφορά τη σοβαρότητα ή αγαθότητα των ανθρώπινων προθέσεων και πράξεων και αντιδρά πάντοτε με ειρωνεία και σαρκασμό***, όπως συνηθίζουν να ορίζουν τον κυνικό τα περισσότερα λεξικά.

Οι απόψεις του Διογένη δεν έχουν σχέση με αυτούς τους χαρακτηρισμούς, γιατί ζητάει την επιστροφή στην φύση, την ελευθερία χωρίς όρια και την κατάργηση όλων των διακρίσεων, με λίγα λόγια το σταμάτημα της εξάπλωσης του πολιτισμού και την άρνησή του. Ότι είναι φυσιολογικό έλεγε δεν μπορεί να είναι ανήθικο, γι' αυτό οι κοινωνικές συμβατικότητες δεν αξίζουν τον σεβασμό μας. Απέρριπτε όλους τους συμβατικούς θεσμούς και υποστήριζε πως η ευτυχία αποκτάται

κανόνα τις επιδιώξεις αλλά και την κατάσταση της κυριαρχίας σε ένα ορισμένο ή εκτεταμένο τμήμα της), έτσι διαμορφώνονται οι διάφορες φιλοσοφικές θεωρίες. Ο Πλάτωνας και ο Αριστοτέλης θα αναζητήσουν τρόπους οργάνωσης του διαφαινόμενου κρατικού μετασχηματισμού σε πιο στέρεες βάσεις. Τρία άλλα φιλοσοφικά ρεύματα θα αναζητήσουν τρόπους φυγής από την καθημερινή πραγματικότητα, ο στωικισμός, ο σκεπτικισμός και ο ηδονισμός.

Οι Κυνικοί κινούνται και αυτοί στη ίδια λογική με τις τρεις προηγούμενες τάσεις, μόνο που η φιλοσοφία τους εμπεριέχει και εκφράζει την άρνηση, την ανατροπή, το σταμάτημα της κρατικής ολοκλήρωσης, γιατί κεντρικά σημεία της είναι: ***η επιστροφή στη φύση, η λιτή ζωή, η κατάργηση όλων των διακρίσεων και η ελευθερία χωρίς όρια.***

Πρώτα ο Αντισθένης και μετά ο Διογένης θα δημιουργήσουν την φιλοσοφία των σκύλων. Μια φιλοσοφία που παίρνει διαστάσεις ανελέητης κριτικής σε όλο το φάσμα των κοινωνικών θεσμών, η οποία τελικά μετατρέπεται σε κριτική στο ίδιο το σύστημα κυριαρχίας και τέλος στον ίδιο τον πολιτισμό, [πολιτισμός εδώ εννοείται το σύνολο των καταστάσεων εξαναγκασμού και των καταπιεστικών συνθηκών και δραστηριοτήτων που οδήγησαν τον άνθρωπο στο να αποσπαστεί από τον φυσικό κόσμο]. Το πλέον σημαντικό όμως είναι, ότι ο Διογένης έκανε πράξη τις φιλοσοφικές του τοποθετήσεις, ζώντας πραγματικά σαν σκύλος. Η συμπεριφορά του είχε μια απαράμιλλη αξιοπρέπεια, γιατί ότι έκανε, το έκανε συνειδητά και δεν περιείχε κανενός είδους δραματοποίηση ή παραίτηση από την ζωή.

Η αλήθεια είναι βέβαια, πως η ονομαζόμενη φιλοσοφία των Κυνικών είχε ένα ατομικό χαρακτήρα, δεν ήταν μια γενικευμένη κοινωνική αντίδραση. Αυτός ο ατομισμός δεν αναιρεί τον ανατρεπτικό χαρακτήρα της, αλλά, για να είμαστε δίκαιοι, είναι φανερό πως δεν είχε δυνατότητες ανακοπής του κρατικού μετασχηματισμού στον ελλαδικό χώρο, ούτε ο τρόπος ζωής τους από μόνος του θα μπορούσε να επαναφέρει τους ανθρώπους στη φύση. Η φαινομενική αδυναμία των κυνικών να επεκτείνουν τις αντιλήψεις τους μέσα στο κοινωνικό χώρο δεν σημαίνει, βέβαια, πως αποτελούν αυτό που οι εξουσιαστικές αντιλήψεις χαρακτηρίζουν ως περιθώριο.

Οι Κυνικοί θα εξακολουθήσουν να έχουν παρουσία για 600 χρόνια μετά τον Διογένη, αλλά πλέον θα έχουν εξαναγκασθεί μέσα από ένα κλίμα έμμεσων διωγμών και διαστρεβλώσεων να καθιερωθούν σαν μια «εκφυλισμένη» και απονευρωμένη ομάδα ανθρώπων, που περιφέρεται ανέστια από πόλη σε πόλη χωρίς καμιά δυνατότητα και χωρίς καμιά πλέον προσπάθεια ανατροπής

πετύχει τον στόχο του, και, πολύ περισσότερο, να συμβάλλει στην απελευθέρωση της κοινωνίας.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ [445 - 360 π. Χ.]

Ο Αντισθένης ήταν γιός ενός Αθηναίου και μίας δούλας από τη Θράκη. Υπήρξε μαθητής του σοφιστή Γοργία, αλλά αργότερα προσχώρησε στους μαθητές του Σωκράτη και λόγω μάλλον της σοφιστικής του εκπαίδευσης εναντιώθηκε στον Πλάτωνα. Βασικά, θεωρείται ως ο κύριος αντίπαλός του. Δυστυχώς όμως δεν έχει διασωθεί κανένα από αυτά τα συγγράμματά του, ώστε να γνωρίζαμε πάνω σε ποια επιχειρήματα εδράζεται η αντίθεσή του στην πλατωνική φιλοσοφία μέσα από αυτά. Εν τούτοις, έχει σημασία να αναφέρουμε πως υπήρχαν δέκα τόμοι με συγγράμματά του, που τα αναφέρει λεπτομερώς ο Διογένης ο Λαέρτιος στη ***Συναγωγή*** του. Ο Αντισθένης, που υπήρξε ένας από τους πολυγραφότερους της εποχής του, δίδασκε στο χώρο του γυμναστηρίου του Κυνοσάργους και εξ αιτίας αυτού του γεγονότος, κατά μία άλλη εκδοχή, έλαβε το όνομά του ο Κυνισμός. Πάντως, η ονομασία προέρχεται κατά κύριο λόγο από τον κύνα (σκύλο) τα χαρακτηριστικά της φύσης του οποίου, ο Κυνισμός, προέβαλε. Δεν είναι και τόσο αδιάφορο το γεγονός πως η σχολή δημιουργήθηκε στο Κυνόσαργες των Αθηνών, που ήταν το μόνο γυμνάσιο της πόλης το οποίο δεχόταν μη Αθηναίους πολίτες.

Το κεντρικό περιεχόμενο της φιλοσοφικής του διδασκαλίας ήταν η αυτογνωσία. Ο Αντισθένης ακολουθεί το σωκρατικό «**γνώθι σαυτόν**» αλλά διαφοροποιείται σημαντικά με το να εισάγει ως πρωτεύοντα σημεία την σωματική άσκηση, την αυτοπειθαρχία και την εργασία. Έτσι, η αρετή του Αντισθένη αποκτά στοιχεία που φανερώνουν μια στροφή από την σωκρατική νοησιαρχία, στην σφαίρα της πραγματικότητας. Υπάρχει δηλαδή μια άρνηση να δεχτεί την εγκυρότητα των ιδεών που κινούνται στην σφαίρα της νόησης. Δίνει μεγάλη σημασία στη σφαίρα της πραγματικότητας και επομένως η φιλοσοφία του έχει πρακτικό αποτέλεσμα. Κατά κάποιο τρόπο προσπαθεί να λύσει την αντίφαση θεωρίας και πράξης.

Για τους Κυνικούς, ο λόγος έχει λειτουργικότητα μόνο στο να γίνεται κατανοητό το τι υπάρχει ή υπήρχε: «***Πρώτος ωρίσατο λόγον ειπών, λόγος εστίν ο το τι ήν ή εστί δηλών***» (Ed. Mullach, Fragmenta Philosophorum Graecorum, II, 283).

Για τον Αντισθένη δεν υπάρχει τίποτα έξω από τα αισθητά πράγματα, επομένως γι' αυτόν ό,τι είναι αισθητό είναι και πραγματικό. Βλέπουμε δηλαδή πως υπάρχει εν σπέρματι η άποψη που διατυπώθηκε στον εικοστό αιώνα από την σχολή της Φραγκφούρτης [Χάμπερμας, Χαϊντέγκερ, Αντόρνο, Μαρκούζε], ότι **η ιδεολογία είναι μια ψευδής συνείδηση**, απόρροια ενός πολιτισμού που

Γι' αυτό αδιαφορούσε για τη γεωμετρία, τη μουσική και τις τέχνες, διδάσκοντας την επιστροφή στη φύση.

Τη φιλοσοφία αυτή δεν πρέπει να τη συγχέουμε με τον ασκητισμό του χριστιανισμού, ο οποίος διδάσκει την άρνηση της ζωής και την αφοσίωση στο θεό, ώστε να κερδίσει ο ασκητής τον υποτιθέμενο αιώνιο παράδεισο. Στην φιλοσοφία του Αντισθένη υπάρχει η αναζήτηση ενός απλού τρόπου ζωής και η άρνηση τού πολιτισμού. Ακόμα προτείνει την ανυπακοή στους νόμους, αν αυτοί δεν συμβαδίζουν με την αρετή, την κατάργηση όλων των διακρίσεων, μεταξύ δούλων και ελευθέρων, ανδρών και γυναικών. Υπέρτατο αγαθό στην φιλοσοφία του Αντισθένη δεν είναι ο νόμος, όπως στον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη, αλλά η αρετή του σοφού ανθρώπου, η οποία ταυτίζεται με το φυσικό τρόπο ζωής.

Σε αυτή τη φιλοσοφία είναι φανερό πως υπάρχει ένας ατομισμός, ο οποίος αδυνατεί να δώσει μια γενικότερη κατεύθυνση, ώστε να γίνει αντιληπτό πως το σύστημα κυριαρχίας είναι που οδηγεί τον άνθρωπο στην υποδούλωση. Ωστόσο, αυτός ο ατομισμός έχει άμεσο πρακτικό αποτέλεσμα για όποιον επιθυμεί να ζήσει με έναν τρόπο χαλαρό, απλό, φυσικό, αποφεύγοντας την έντασή στην κατανάλωση και το αγχώδες κυνήγι των ηδονών. Οι διάφοροι όμως τεχνοκράτες χλευάζουν έναν τέτοιο τρόπο ζωής. Το ίδιο συμβαίνει και με τους μαρξιστές όλων των αποχρώσεων. Όλοι, από κοινού, αποθεώνουν την βιομηχανική και τεχνολογική ανάπτυξη και την κατανάλωση βιομηχανικών προϊόντων. Μια τέτοια τοποθέτηση βλέπει για παράδειγμα, τη λύση της ανεργίας με τον πολλαπλασιασμό των θέσεων εργασίας, δηλαδή περισσότερες βιομηχανίες, περισσότερα καταναλωτικά προϊόντα.

Στην πραγματικότητα είναι αδύνατο να υπάρξει μια τέτοια «ανάπτυξη» στο διηνεκές. Μπορεί οι επαναστάτες του 19ου αιώνα να έβλεπαν στην ανάπτυξη της βιομηχανίας την απελευθέρωση των καταπιεσμένων από την σκλαβιά της καταναγκαστικής εργασίας, σήμερα όμως 200 χρόνια από τις πρώτες ατμοκίνητες μηχανές είναι γελοίο, αν όχι επικίνδυνο, να ισχυριζόμαστε κάτι τέτοιο, καθώς η τεχνολογία όχι μόνο δεν απελευθερώνει την κοινωνία από τα δεσμά της μισθωτής σκλαβιάς, αλλά την υποδουλώνει ακόμα περισσότερο, αφού χρησιμοποιείται όλο και πιο πολύ για τον έλεγχο και την γενική υπακοή του πληθυσμού στο σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης.

Έτσι, στις σημερινές συνθήκες υπερανάπτυξης του πολιτισμού όπου ο κοινωνικός χώρος βάλλεται όλο και περισσότερο από την ψευδαίσθηση πως το κράτος είναι ανίκητο και, ακόμα χειρότερα, πως δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνία έξω από αυτό και ότι θα πρέπει να θεωρηθεί κομμάτι της

Εκτός αυτού, με την δράση του αναστέλλει την αναπαραγωγή της κυριαρχίας, υλοποιεί με τον τρόπο ζωής του τις απόψεις του για την επιστροφή στη φύση και την ελευθερία χωρίς όρια. Τον ονόμασαν κύων, για την σκυλίσια ζωή του γεμάτη «στερήσεις και κακουχίες», κυρίως όμως γιατί γάβγιζε σαν σκύλος, ένας χαρακτηρισμός που αποδεχόταν και ο ίδιος.

Ο Διογένης ο Σινωπεύς ανέπτυξε με τον τρόπο ζωής του μια αντισυμβατική συμπεριφορά, καυτηριάζοντας χωρίς έλεος τον τρόπο ζωής του πολιτισμένου ανθρώπου. Αυτό συνέβαλε να γίνει το όνομα Κυνικός συνώνυμο του σκληρού, αδίστακτου ανθρώπου, πράγμα το οποίο δεν ανταποκρίνεται στην φιλοσοφία των σκύλων. Η ταύτιση των κυνικών με αυτούς τους χαρακτηρισμούς είναι εντελώς ανυπόστατη και συκοφαντική. Η φιλοσοφία του δεν είναι άρνηση της ζωής, δεν είναι μηδενισμός, ούτε, ακόμη περισσότερο, η βάση δικαιολόγησης ανήθικων πράξεων και ωμοτήτων, ώστε να δικαιολογείται η σημερινή χρήση του όρου κυνικός για αντίστοιχες καταστάσεις. Ούτε, βέβαια, είναι η περίπτωση του ατόμου που ***εκ συστήματος διαπιστώνει λάθη και δυσπιστεί σε ό,τι αφορά τη σοβαρότητα ή αγαθότητα των ανθρώπινων προθέσεων και πράξεων και αντιδρά πάντοτε με ειρωνεία και σαρκασμό***, όπως συνηθίζουν να ορίζουν τον κυνικό τα περισσότερα λεξικά.

Οι απόψεις του Διογένη δεν έχουν σχέση με αυτούς τους χαρακτηρισμούς, γιατί ζητάει την επιστροφή στην φύση, την ελευθερία χωρίς όρια και την κατάργηση όλων των διακρίσεων, με λίγα λόγια το σταμάτημα της εξάπλωσης του πολιτισμού και την άρνησή του. Ότι είναι φυσιολογικό έλεγε δεν μπορεί να είναι ανήθικο, γι' αυτό οι κοινωνικές συμβατικότητες δεν αξίζουν τον σεβασμό μας. Απέρριπτε όλους τους συμβατικούς θεσμούς και υποστήριζε πως η ευτυχία αποκτάται με τον απλό τρόπο ζωής, ικανοποιώντας μόνο τις φυσικές μας ανάγκες, όσο το δυνατόν ευκολότερα, ασκώντας το σώμα, ώστε να έχει όσο το δυνατόν λιγότερες ανάγκες, λέγεται μάλιστα, πως το χειμώνα έκανε ασκήσεις γυμνός πάνω στο χιόνι και το καλοκαίρι τούμπες πάνω στην καυτή άμμο, για να κρατιέται σε φόρμα. Η πλήρης περιφρόνηση της συμβατικής συμπεριφοράς και ο ειρωνικός τρόπος με τον οποίο την αντιμετώπιζε, είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της φιλοσοφίας του[3]. Ο κυνισμός του Διογένη [δηλαδή η συμπεριφορά του ανθρώπου σαν του σκύλου, για να δείξει από την μια ότι δεν διαφέρουμε από τα ζώα και από την άλλη την προτροπή να επιστρέψουμε στην φυσική ζωή, μακριά από τον πολιτισμό] κοροϊδεύει τους πάντες και τα πάντα, τον ανταγωνισμό[4], την σταδιοδρομία, την απληστία, τις φυλετικές διακρίσεις, την ανδρική ανωτερό-

τητα, την εξουσία, το χρήμα και ότι άλλο αποτελεί τον λεγόμενο πολιτισμό.

Πάντως, ένας από τους ορθότερους ορισμούς του Κυνισμού που έχει καταγραφεί στο «Λεξικό Σούδα» αναφέρει πως ο Κυνισμός είναι «***Αίρεσις φιλοσόφων. Ο δε ορισμός αυτού σύντομος επ' αρετή οδός. Τέλος δε του Κυνισμού το κατ' αρετή ζήν. Ήρεσκε δ' αυτοίς λιτώς βιούν, αυτάρκεσι χρώμενοις σιτίοις, πλούτου και δόξης και ευγενείας καταφρονείν***».

Η Αρετή, που είναι κάτι το υπαρκτό, είναι δυνατό να οικειοποιηθεί με πολύ απλό τρόπο στον άνθρωπο, αφού η αρχή για τη μάθηση είναι η προσεκτική μελέτη των λέξεων («***Αρχή παιδεύσεως η των ονομάτων επίσκεψις***»). Από τη στιγμή, μάλιστα, που την αποκτήσει ο άνθρωπος, τότε είναι αδύνατον να τη χάσει.

Ο Διογένης δεν εργαζόταν και είχε, σύμφωνα με την παράδοση, για κατοικία ένα πιθάρι, όπως ακριβώς ένας σκύλος το σπίτι του. Το πιθάρι σαν κατοικία έδινε απεριόριστη ελευθερία στο Διογένη, γιατί μπορούσε να το μεταφέρει όπου ήθελε αλλάζοντας έτσι το περιβάλλον του. Επίσης δεν χρειαζόταν επισκευές, ούτε βέβαια φοβόταν τους κλέφτες, ή τους σεισμούς. Όταν πετάξουμε από πάνω μας όλα αυτά που μας δεσμεύουν δεν μπορεί παρά να νιώθουμε ελεύθεροι. Ο Διογένης δεν είναι ένας αρχαίος κλοσάρ, αλλά μια επαναστατική φιγούρα που έχει συνείδηση των πράξεών του. Δεν θα τον δούμε συνέχεια με μια κούπα κρασί στο χέρι, ούτε βέβαια κάνει χρήση κάποιας ναρκωτικής ουσίας [το όπιο και το χασίς, υπήρχαν στην αρχαιότητα], είναι σφόδρα αντίθετος με τέτοιου είδους καταχρήσεις.

Δυστυχώς όμως, τις φιλοσοφικές ή καλύτερα τις αντιφιλοσοφικές του απόψεις, οι εξουσιαστές προσπάθησαν να τις γελοιοποιήσουν και να μετατρέψουν τον τρόπο ζωής του σε γραφική ιστοριούλα, ακίνδυνη για το σύστημα κυριαρχίας. Ο ίδιος έγινε ένας θρύλος, αλλά του έχει αφαιρεθεί όλη η ζωντάνια και η δραστικότητα των απόψεών του. Έτσι, από εχθρός του κυριάρχου, μεταβάλλεται σε μια ρομαντική, ευαίσθητη φιγούρα που προκαλεί το ενδιαφέρον όλων, για την «παράξενη» συμπεριφορά του.

Είναι πασίγνωστο το περιστατικό, όπου φέρεται πως κυκλοφορούσε ντάλα μεσημέρι μ' ένα αναμμένο φανάρι ψάχνοντας να βρει στους δρόμους της Αθήνας έναν πραγματικό άνθρωπο. Η σημασία αυτής της πράξης είναι ό,τι στους ανθρώπους βασιλεύει η υποκρισία, το ψέμα του πολιτισμού και των σχέσεων υποταγής και πως ένας κυνικός σαν τον Διογένη γνωρίζοντάς αυτήν την κατάσταση προκαλεί τους άλλους να τη δουν και αυτοί. Η πράξη του στα μάτια του αριστοκράτη Πλάτωνα φαντάζει σαν τρέλα, γι' αυτό θα φωνά-

είναι μια ξένη θεωρία με τον αγώνα των ανθρώπων για απελευθέρωση, στην πραγματικότητα είναι μια θεωρία που αφορά τους κατέχοντες τον πλούτο, οι οποίοι λόγω της κενότητα της ζωής τους, αναζητούν νόημα στις ηδονές. Άλλωστε είναι φυσικό για μια φιλοσοφία που θέλει να επιστρέψει στη φυσική ζωή να τίθεται εχθρικά στην φιλοσοφία της αφασίας, όπου ουσιαστικά οδηγεί ο ηδονισμός. Ο αγωνιζόμενος άνθρωπος δεν μπορεί παρά να ασκεί το σώμα, όπως και την ψυχή, για να βρίσκεται πάντοτε σε κατάσταση εγρήγορσης και να μην είναι δέσμιος των παθών του. Ίσως να μην αρέσουν αυτά σε πολλούς, όμως εμείς θεωρούμε, πως αν θέλουμε να είμαστε ελεύθεροι από τη μια και αν θέλουμε να ζήσουμε αρμονικά με την φύση από την άλλη, οι απολαύσεις και οι ηδονές οφείλουν να μην αναιρούν τις απόψεις και τις θεωρήσεις μας.

Στην γνωστή ιστορία του Οιδίποδα τυράννου όπου αποκαλύπτεται η αιμομικτική σχέση που είχε με την μητέρα του, σχολίασε: «Μα γιατί τυφλώθηκε αφού θα μπορούσε πολύ εύκολα να νομιμοποιήσει την αιμομιξία». Πρόκειται για μια ευθεία βολή κατά της εξουσίας που νομιμοποιεί όλες τις πράξεις της προσπαθώντας να τις καθιερώσει σαν κοινωνικές και αδιαφιλονίκητες αξίες.

Φυσικά, για να μην τρελαθούμε εντελώς, οφείλουμε να διευκρινίσουμε επιπρόσθετα, ότι δεν προτρέπει κανένα να γίνει αιμομίκτης, αλλά πως προσπαθεί μέσα από την ανελέητη κριτική του, να απαλλάξει τον άνθρωπο από τον τρόμο των απαγορεύσεων που επιβάλλει η κυρίαρχη ηθική. Μια ηθική που κρέμεται σαν σκιάχτρο πάνω από τα κεφάλια των ανθρώπων, για να δημιουργεί ενοχικά συμπλέγματα, τρόμο και πανικό με την σχιζοειδή λογική της, με στόχο την υποταγή στις κοινωνικές νόρμες, άρα και στην κρατική εξουσία. Η φράση λοιπόν του Διογένη είναι προκλητική μόνο για τους βρικόλακες που καιροφυλακτούν να κατασπαράξουν την ελευθερία, όχι γι' αυτούς που επιθυμούν να αποτινάξουν τις φοβίες που επιβάλε ο κρατισμός.

αγαθό, του ζήτησε να μην του κρύβει αυτό που δεν μπορεί να του δώσει, δηλαδή τον ήλιο που τον ζέσταινε. Στην λογική όμως ενός εξουσιαστή δεν χωρούσε μια τέτοια στάση, γιατί βασικά αμφισβητούσε την αξία του πλούτου και της δύναμης και κονιορτοποιούσε την αυταπάτη του μεγαλείου. Όλοι οι «δυνατοί» οικονομικά και πολιτικά δεν μπορούν να επιβιώσουν μόνοι τους στους δρόμους, γυμνοί από οποιαδήποτε στήριξη των μηχανισμών κυριαρχίας.

Γνωρίζοντας αυτή την απόλυτη πραγματικότητα συμπεριφερόταν περιφρονητικά απέναντι στο συρφετό των εξουσιαστών, ήταν δηλαδή αναρχικός.

Ο Διογένης έκφραζε ανατρεπτικό πνεύμα και χιούμορ. Χαρακτηριστική είναι η προκλητική του συμπεριφορά σε ό,τι θεωρείται πολιτιστικά και πολιτισμικά αποδεκτό, ως αποτέλεσμα τις ιδεολογικής επιβολής πάνω στους ανθρώπους. Ζούσε, χωρίς να φοβάται, ούτε να αποδέχεται την υποταγή στον οποιονδήποτε.

Ο Διογένης περιφρονούσε τα χρήματα και καλούσε όποιον ήθελε να γίνει πραγματικά ελεύθερος, να τα πετάξει και να χαρίσει την περιουσία του. Αδιαφορούσε για τον θάνατο, γιατί όπως έλεγε οι πεθαμένοι δεν υποφέρουν και γιατί όταν είσαι κάθε στιγμή έτοιμος να πεθάνεις, τότε η ζωή σου είναι πραγματικά ωραία. Ο Διογένης δεχόταν ακόμα την αυτοκτονία, ως τρόπο απαλλαγής από τον πόνο μια αρρώστιας ή από μια ζωή που γίνεται αφόρητα δυσβάστακτη. Επίσης δεχόταν την ανθρωποφαγία κάτω από συνθήκες έσχατης πείνας, εάν υπήρχε κάποιο υγιές πτώμα διαθέσιμο. Τα ζώα έλεγε πως είναι πιο ελεύθερα από τους ανθρώπους, γιατί δεν έχουν καμία ανάγκη για περιττά πράγματα. Ήταν επίσης κατά του γάμου[6] και υπέρ της κοινοκτημοσύνης σε όλα, γυναίκες, παιδιά, γονείς κ.λπ.

Ο Διογένης ο κυνικός έζησε κάνοντας πράξη την φιλοσοφία του, η οποία διακρίνεται σε δύο κύριες κατευθύνσεις, την ελευθερία χωρίς όρια[7] και τον λιτό, ασκητικό τρόπο ζωής, ο οποίος εκ-

μορφή ζωής, είναι αυτό που για λόγους ψυχολογικούς είχε πει ο Φρόιντ «πως ο πολιτισμός είναι πηγή δυστυχίας» και σε τελική ανάλυση μπορούμε να ισχυριστούμε, πως **ο πολιτισμός είναι αρρώστια της φύσης**.

Ας μην τρέξουν να μας κατηγορήσουν ότι αναζητούμε ήρωες στις σελίδες της ιστορίας, γιατί η αναρχία δεν έχει ανάγκη από ήρωες, αλλά δεν μπορούμε να μην αναφερθούμε στους κυνικούς και κυρίως στον Διογένη, για την αντισυμβατική συμπεριφορά του, τον προκλητικό αλλά φυσικό τρόπο ζωής και την προσπάθεια ανακοπής της κρατικής ολοκλήρωσης, η οποία οδηγήθηκε στην σημερινή τρομακτική μορφή της, την πιο αποτρόπαια που γνώρισε ποτέ ο κόσμος.

Ας μην προσπαθήσουν να μας πουν ότι εκφράζουμε «τραβηγμένες» απόψεις, γιατί αν κάνουν τον κόπο να μετρήσουν τους νεκρούς των δύο παγκοσμίων πολέμων, τον καθημερινό θάνατο χιλιάδων από πείνα, την αθλιότητα στις μεγαλουπόλεις του πλανήτη, την αδιάκοπη καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, την κόλαση της μισθωτής δουλείας, τον τρόμο της κρατικής κυριαρχίας, τους θανάτους από τον καρκίνο που συνεχώς αυξάνει αλματωδώς τα ποσοστά του, και τόσα άλλα δεινά που πλήττουν την ανθρωπότητα θα διαπιστώσουν έντρομοι, ότι δεν υπάρχει τέτοιο ιστορικό προηγούμενο. Και τότε, αν μπορούν, ας μείνουν με την αυτοϊκανοποίηση της «ανωτερότητας» του τεχνολογικού πολιτισμού και την αντιανθρώπινη καταστροφικότητα της κυριαρχίας.

Μ.Χ.

Παραπομπές

1. Ο Επίκουρος εκθειάζει τον λιτό τρόπο ζωής. Αυτό είναι κάτι που πραγματικά ταιριάζει σ' ένα φιλόσοφο, εφ' όσον όμως αυτός που το λέει είναι ένας Σωκράτης ή ένας Αντισθένης κι όχι ο άνθρωπος, ο οποίος υποστηρίζει ότι η ηδονή είναι το υπέρτατο αγαθό.

2. Γι' αυτό και ο Διογένης όταν κάποιος του είπε ότι «Οι Σινωπείς σε καταδίκασαν σε εξορία από τον Πόντο», απάντησε: «Κι εγώ τους καταδίκασα να μείνουν στον Πόντο, στην άκρη του γκρεμού σ' ένα άγριο πέρασμα». ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, περί φυγής 7 p602.

3. Όταν ο Πλάτωνας είπε, πως ο άνθρωπος είναι ένα δίποδο χωρίς φτερά («***όν δίπουν και άπτερον***»), ο Διογένης άρχισε να κυκλοφορεί στην αγορά κρατώντας ένα μαδημένο κοτόπουλο και δείχνοντας το φώναζε: «Ιδού ο άνθρωπος του Πλάτωνα». Κι όταν ισχυρίστηκε, πως πάνω από το λευκό χρώμα υπάρχει η ιδέα της λευκότητας και πως πάνω από τα τραπέζια η ιδέα της τραπεζότητας, επιθυμώντας να αποδείξει, πως οι ιδέες είναι ανώτερες από την υλική πραγματικότητα, ο Διογένης σχολίασε: «Βλέπω παντού τραπέζια, τραπεζότητα δεν βλέπω».

σεκτική μελέτη των λέξεων («***Αρχή παιδεύσεως η των ονομάτων επίσκεψις***»). Από τη στιγμή, μάλιστα, που την αποκτήσει ο άνθρωπος, τότε είναι αδύνατον να τη χάσει.

Ο Διογένης δεν εργαζόταν και είχε, σύμφωνα με την παράδοση, για κατοικία ένα πιθάρι, όπως ακριβώς ένας σκύλος το σπίτι του. Το πιθάρι σαν κατοικία έδινε απεριόριστη ελευθερία στο Διογένη, γιατί μπορούσε να το μεταφέρει όπου ήθελε αλλάζοντας έτσι το περιβάλλον του. Επίσης δεν χρειαζόταν επισκευές, ούτε βέβαια φοβόταν τους κλέφτες, ή τους σεισμούς. Όταν πετάξουμε από πάνω μας όλα αυτά που μας δεσμεύουν δεν μπορεί παρά να νιώθουμε ελεύθεροι. Ο Διογένης δεν είναι ένας αρχαίος κλοσάρ, αλλά μια επαναστατική φιγούρα που έχει συνείδηση των πράξεών του. Δεν θα τον δούμε συνέχεια με μια κούπα κρασί στο χέρι, ούτε βέβαια κάνει χρήση κάποιας ναρκωτικής ουσίας [το όπιο και το χασίς, υπήρχαν στην αρχαιότητα], είναι σφόδρα αντίθετος με τέτοιου είδους καταχρήσεις.

Δυστυχώς όμως, τις φιλοσοφικές ή καλύτερα τις αντιφιλοσοφικές του απόψεις, οι εξουσιαστές προσπάθησαν να τις γελοιοποιήσουν και να μετατρέψουν τον τρόπο ζωής του σε γραφική ιστοριούλα, ακίνδυνη για το σύστημα κυριαρχίας. Ο ίδιος έγινε ένας θρύλος, αλλά του έχει αφαιρεθεί όλη η ζωντάνια και η δραστικότητα των απόψεών του. Έτσι, από εχθρός των κυρίαρχων, μεταβάλλεται σε μια ρομαντική, ευαίσθητη φιγούρα που προκαλεί το ενδιαφέρον όλων, για την «παράξενη» συμπεριφορά του.

Είναι πασίγνωστο το περιστατικό, όπου φέρεται πως κυκλοφορούσε ντάλα μεσημέρι μ' ένα αναμμένο φανάρι ψάχνοντας να βρει στους δρόμους της Αθήνας έναν πραγματικό άνθρωπο. Η σημασία αυτής της πράξης είναι ό,τι στους ανθρώπους βασιλεύει η υποκρισία, το ψέμα του πολιτισμού και των σχέσεων υποταγής και πως ένας κυνικός σαν τον Διογένη γνωρίζοντάς αυτήν την κατάσταση προκαλεί τους άλλους να τη δουν και αυτοί. Η πράξη του στα μάτια του αριστοκράτη Πλάτωνα φαντάζει σαν τρέλα, γι' αυτό θα φωνάξει έμπλεος θυμού: «**πως ο Σωκράτης τρελάθηκε**», [από αυτό το περιστατικό του δόθηκε και το προσωνύμιο **Μαινόμενος Σωκράτης**] αναγνωρίζοντας σαφώς την φιλοσοφική του κατάρτιση. Οι πράξεις του Διογένη είναι συνειδητές, δεν απορρέουν από μια τυχαία συγκυρία καταστάσεων, ούτε βέβαια από παραίτηση και ανημποριά. Η συμπεριφορά του θεωρείται προκλητική, γιατί σε κάθε τι το δεσμευτικό και απέναντι στην υποδούλωση του ανθρώπου στον πολιτισμό. και τις επιταγές της εξουσίας, αντιπαραθέτει την απλότητα[5].

Όλα αυτά που αποτελούν τον πολιτισμό δεν είναι παρά άχρηστα αντικείμενα, τα οποία από αντικείμενα κατοχής μπορούν εύκολα να μετατραπούν σε δυνάστες, επομένως το ιδανικό της ελεύθερης φυσικής ζωής, απαιτεί να μην κατέχουμε τίποτα, για να μην μετατραπούμε από κατέχοντες σε κατεχόμενους από αυτά. Η απόρριψη της

μείς θεωρούμε, πως αν θέλουμε να είμαστε ελεύθεροι από την μια και αν θέλουμε να ζήσουμε αρμονικά με την φύση από την άλλη, οι απολαύσεις και οι ηδονές οφείλουν να μην αναιρούν τις απόψεις και τις θεωρήσεις μας.

Στην γνωστή ιστορία του Οιδίποδα τυράννου όπου αποκαλύπτεται η αιμομικτική σχέση που είχε με την μητέρα του, σχολίασε: «Μα γιατί τυφλώθηκε αφού θα μπορούσε πολύ εύκολα να νομιμοποιήσει την αιμομιξία». Πρόκειται για μια ευθεία βολή κατά της εξουσίας που νομιμοποιεί όλες τις πράξεις της προσπαθώντας να τις καθιερώσει σαν κοινωνικές και αδιαφιλονίκητες αξίες.

Φυσικά, για να μην τρελαθούμε εντελώς, οφείλουμε να διευκρινίσουμε επιπρόσθετα, ότι δεν προτρέπει κανένα να γίνει αιμομίκτης, αλλά πως προσπαθεί μέσα από την ανελέητη κριτική του, να απαλλάξει τον άνθρωπο από τον τρόμο των απαγορεύσεων που επιβάλλει η κυρίαρχη ηθική. Μια ηθική που κρέμεται σαν σκιάχτρο πάνω από τα κεφάλια των ανθρώπων, για να δημιουργεί ενοχικά συμπλέγματα, τρόμο και πανικό με την σχιζοειδή λογική της, με στόχο την υποταγή στις κοινωνικές νόρμες, άρα και στην κρατική εξουσία. Η φράση λοιπόν του Διογένη είναι προκλητική μόνο για τους βρικόλακες που καιροφυλακτούν να κατασπαράξουν την ελευθερία, όχι γι' αυτούς που επιθυμούν να αποτινάξουν τις φοβίες που επέβαλε ο κρατισμός.

Στην πραγματικότητα δηλαδή ο χλευασμός του Διογένη είναι απελευθερωτικός. Μάλιστα η διάσημη εταίρα Λαΐδα, του έστησε μια παγίδα, επειδή αρνιόταν να κάνει έρωτα μαζί της, πήρε την θέση άλλης μέσα στην νύχτα, που δεν ήταν δυνατόν να φανεί για πια πρόκειται. Βέβαιη ούσα για τη μεγάλη νίκη της του είπε: «Σου την έφερα ω Διόγενε!», για να πάρει την εύστοχη απάντηση: «***Εν σβηστής λυχνίης, πάσα γυνή ομοία εστί***». Η απάντηση είναι μεγαλοφυής, γιατί πράγματι μέσα στα σκοτάδια της νύκτας, που δεν υπάρχει το ψέμα και τα φκιασίδια του πολιτισμού, όλες οι γυναίκες είναι ίδιες. Θα συμπληρώναμε για την αποφυγή παρεξηγήσεων και όλοι οι άνδρες είναι ίδιοι, χωρίς αυτό να σημαίνει την εξουσιαστική ισοπέδωση, πως όλοι οι άνθρωποι είναι κρέας και κόκαλα και πως η μόνη διαφορά τους είναι η εξωτερική εμφάνισή τους. Επίσης, το ίδιο εδώ δεν σημαίνει πως όλοι οι άνθρωποι είναι πα-

κός.

Ο Διογένης έκφραζε ανατρεπτικό πνεύμα και χιούμορ. Χαρακτηριστική είναι η προκλητική του συμπεριφορά σε ό,τι θεωρείται πολιτιστικά και πολιτισμικά αποδεκτό, ως αποτέλεσμα της ιδεολογικής επιβολής πάνω στους ανθρώπους. Ζούσε, χωρίς να φοβάται, ούτε να αποδέχεται την υποταγή στον οποιονδήποτε.

Ο Διογένης περιφρονούσε τα χρήματα και καλούσε όποιον ήθελε να γίνει πραγματικά ελεύθερος, να τα πετάξει και να χαρίσει την περιουσία του. Αδιαφορούσε για τον θάνατο, γιατί όπως έλεγε οι πεθαμένοι δεν υποφέρουν και γιατί όταν είσαι κάθε στιγμή έτοιμος να πεθάνεις, τότε η ζωή σου είναι πραγματικά ωραία. Ο Διογένης δεχόταν ακόμα την αυτοκτονία, ως τρόπο απαλλαγής από τον πόνο μια αρρώστιας ή από μια ζωή που γίνεται αφόρητα δυσβάστακτη. Επίσης δεχόταν την ανθρωποφαγία κάτω από συνθήκες έσχατης πείνας, εάν υπήρχε κάποιο υγιές πτώμα διαθέσιμο. Τα ζώα έλεγε πως είναι πιο ελεύθερα από τους ανθρώπους, γιατί δεν έχουν καμία ανάγκη για περιττά πράγματα. Ήταν επίσης κατά του γάμου[6] και υπέρ της κοινοκτημοσύνης σε όλα, γυναίκες, παιδιά, γονείς κ.λπ.

Ο Διογένης ο κυνικός έζησε κάνοντας πράξη την φιλοσοφία του, η οποία διακρίνεται σε δύο κύριες κατευθύνσεις, την ελευθερία χωρίς όρια[7] και τον λιτό, ασκητικό τρόπο ζωής, ο οποίος εκφράστηκε με την προτροπή, να επιστρέψουμε στην φύση, να ζούμε δηλαδή όπως οι φίλοι μας οι σκύλοι. Δεν ήταν ένας απατεώνας πολιτικός, ούτε ένας φιλόσοφος που ταξίδευε στα νέφη της μεταφυσικής, ούτε κάποιος σοφός του κράτους για να φτιασιδώνει την κυριαρχία, ήταν ένας ακέραιος και συνεπής με τα πιστεύω του άνθρωπος. Η ακεραιότητά του και ο προκλητικός τρόπος ζωής του έγιναν μύθος και επειδή κανένας δεν μπορούσε να τον κατηγορήσει για τίποτα, τον μετέτρεψαν σε θρύλο, αφαιρώντας του τα δυναμικά ανατρεπτικά στοιχεία, έτσι ώστε να μην είναι επικίνδυνος για το πολιτικό - οικονομικό σύστημα κυριαρχίας.

Ο Διογένης της επίσημης ιστορίας είναι ένας γραφικός φαλακρός γέροντας, όπου στο ένα χέρι κρατάει ένα φανάρι, ψάχνοντας να βρει ένα πραγματικό άνθρωπο. Που να τον βρει όμως, αφού στο σκληρό ανταγωνιστικό σύστημα κυριαρχίας, σύμφωνα με την κυρίαρχη λογική, τέτοιος

παια που γνώρισε ποτέ ο κόσμος.

Ας μην προσπαθήσουν να μας πουν ότι εκφράζουμε «τραβηγμένες» απόψεις, γιατί αν κάνουν τον κόπο να μετρήσουν τους νεκρούς των δύο παγκοσμίων πολέμων, τον καθημερινό θάνατο χιλιάδων από πείνα, την αθλιότητα στις μεγαλουπόλεις του πλανήτη, την αδιάκοπη καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, την κόλαση της μισθωτής δουλείας, τον τρόμο της κρατικής κυριαρχίας, τους θανάτους από τον καρκίνο που συνεχώς αυξάνει αλματωδώς τα ποσοστά του, και τόσα άλλα δεινά που πλήττουν την ανθρωπότητα θα διαπιστώσουν έντρομοι, ότι δεν υπάρχει τέτοιο ιστορικό προηγούμενο. Και τότε, αν μπορούν, ας μείνουν με την αυτοϊκανοποίηση της «ανωτερότητας» του τεχνολογικού πολιτισμού και την αντιανθρώπινη καταστροφικότητα της κυριαρχίας.

Μ.Χ.

Παραπομπές

1. Ο Επίκουρος εκθειάζει τον λιτό τρόπο ζωής. Αυτό είναι κάτι που πραγματικά ταιριάζει σ' ένα φιλόσοφο, εφ' όσον όμως αυτός που το λέει είναι ένας Σωκράτης ή ένας Αντισθένης κι όχι ο άνθρωπος, ο οποίος υποστηρίζει ότι η ηδονή είναι το υπέρτατο αγαθό.

2. Γι' αυτό και ο Διογένης όταν κάποιος του είπε ότι «Οι Σινωπείς σε καταδίκασαν σε εξορία από τον Πόντο», απάντησε: «Κι εγώ τους καταδίκασα να μείνουν στον Πόντο, στην άκρη του γκρεμού σ' ένα άγριο πέρασμα». ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, περί φυγής 7 p602.

3. Όταν ο Πλάτωνας είπε, πως ο άνθρωπος είναι ένα δίποδο χωρίς φτερά («***όν δίπουν και άπτερον***»), ο Διογένης άρχισε να κυκλοφορεί στην αγορά κρατώντας ένα μαδημένο κοτόπουλο και δείχνοντας το φώναζε: «Ιδού ο άνθρωπος του Πλάτωνα». Κι όταν ισχυρίστηκε, πως πάνω από το λευκό χρώμα υπάρχει η ιδέα της λευκότητας και πως πάνω από τα τραπέζια η ιδέα της τραπεζότητας, επιθυμώντας να αποδείξει, πως οι ιδέες είναι ανώτερες από την υλική πραγματικότητα, ο Διογένης σχολίασε: «Βλέπω παντού τραπέζια, τραπεζότητα δεν βλέπω».

4. Αντίθετος στην πρωτιά και τον ανταγωνισμό, είπε σε κάποιο δρομέα πρωταθλητή: «Δεν είναι παράλογο να θαυμάζεις ένα μυρμήγκι για την ταχύτητά του».

5. Όταν λοιπόν μια μέρα ο Διογένης είδε ένα παιδί να πίνει νερό με τα χέρια του, αναρωτήθηκε τι την χρειάζεται την κούπα, αφού υπάρχει ένας τέτοιος απλός τρόπος. Πέταξε λοιπόν την ούτως ή άλλως σπασμένη κούπα του και μιμήθηκε το παιδί.

6. Σαν ρώτησαν τον Διογένη πότε πρέπει κανείς να παντρεύεται, εκείνος είπε: «Οι νέοι όχι ακόμη, κι οι μεγάλοι όχι πια».

7. Κάποτε που ο Πλάτωνας είδε τον Διογένη να πλένει χόρτα, τον πλησίασε και του είπε συμβουλευτικά: «Αν υπηρετούσες τον Διονύσιο, τώρα δεν θα έπλενες χόρτα». Κι ο Διογένης στον ίδιο τόνο, υπογράμμισε την διαφορά που υπήρχε μεταξύ τους. «Κι εσύ αν έπλενες χόρτα, δεν θα είχες ανάγκη να περιποιηθείς τον Διονύσιο», του αποκρίθηκε.

Ενδεικτικές πηγές

όλη τη ζωντάνια και η δραστικότητα των απόψεών του. Έτσι, από εχθρός των κυρίαρχων, μεταβάλλεται σε μια ρομαντική, ευαίσθητη φιγούρα που προκαλεί το ενδιαφέρον όλων, για την «παράξενη» συμπεριφορά του.

Είναι πασίγνωστο το περιστατικό, όπου φέρεται πως κυκλοφορούσε ντάλα μεσημέρι μ' ένα αναμμένο φανάρι ψάχνοντας να βρει στους δρόμους της Αθήνας έναν πραγματικό άνθρωπο. Η σημασία αυτής της πράξης είναι ό,τι στους ανθρώπους βασιλεύει η υποκρισία, το ψέμα του πολιτισμού και των σχέσεων υποταγής και πως ένας κυνικός σαν τον Διογένη γνωρίζοντάς αυτήν την κατάσταση προκαλεί τους άλλους να τη δουν και αυτοί. Η πράξη του στα μάτια του αριστοκράτη Πλάτωνα φαντάζει σαν τρέλα, γι' αυτό θα φωνάξει έμπλεος θυμού: «**πως ο Σωκράτης τρελάθηκε**», [από αυτό το περιστατικό του δόθηκε και το προσωνύμιο **Μαινόμενος Σωκράτης**] αναγνωρίζοντας σαφώς την φιλοσοφική του κατάρτιση. Οι πράξεις του Διογένη είναι συνειδητές, δεν απορρέουν από μια τυχαία συγκυρία καταστάσεων, ούτε βέβαια από παραίτηση και ανημποριά. Η συμπεριφορά του θεωρείται προκλητική, γιατί σε κάθε τι το δεσμευτικό και απέναντι στην υποδούλωση του ανθρώπου στον πολιτισμό. και τις επιταγές της εξουσίας, αντιπαραθέτει την απλότητα[5].

Όλα αυτά που αποτελούν τον πολιτισμό δεν είναι παρά άχρηστα αντικείμενα, τα οποία από αντικείμενα κατοχής μπορούν εύκολα να μετατραπούν σε δυνάστες, επομένως το ιδανικό της ελεύθερης φυσικής ζωής, απαιτεί να μην κατέχουμε τίποτα, για να μην μετατραπούμε από κατέχοντες σε κατεχόμενους από αυτά. Η απόρριψη της ιδιοκτησίας βλέπουμε ότι επεκτεινόταν σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας και εννοείτε βέβαια, πως δεν θεωρούσε ούτε κάποια γυναίκα κτήμα του, ήταν αναφανδόν υπέρ του ελεύθερου έρωτα. Μάλιστα έκανε έρωτα δημόσια χωρίς καμία προφύλαξη από τα μάτια των περαστικών, γιατί πίστευε, πως όποιος κρύβεται, το κάνει επειδή φοβάται μήπως αποκαλυφθεί το ψέμα του πολιτισμού του. Δεν έβαζε όρια στην ερωτική απόλαυση και δεν θεωρούσε την ηλικία εμπόδιο. Γι' αυτόν όλοι οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα στην ηδονή, από τα παιδιά μέχρι τους ηλικιωμένους. Όλα είναι επιτρεπτά σύμφωνα με τον Διογένη αρκεί να μην χρησιμοποιείται βία και καταναγκασμός.

Ο Διογένης τίθεται απέναντι από τον ηδονισμό που εκφράζει αρχικά ο Αρίστιππος και αργότερα ο Επίκουρος, γιατί είναι μια φιλοσοφική θεωρία που όχι μόνο δεν απελευθερώνει τον άνθρωπο αλλά τον καθιστά και δούλο των ηδονών. Ο ηδονισμός είτε με την ακραία εκδοχή του Αρίστιππου, είτε με την μετριοπαθή του Επίκουρου, νει αιρομικτης, αλλά πως προσπαθεί μέσα από την ανελέητη κριτική του, να απαλλάξει τον άνθρωπο από τον τρόμο των απαγορεύσεων που επιβάλλει η κυρίαρχη ηθική. Μια ηθική που κρέμεται σαν σκιάχτρο πάνω από τα κεφάλια των ανθρώπων, για να δημιουργεί ενοχικά συμπλέγματα, τρόμο και πανικό με την σχιζοειδή λογική της, με στόχο την υποταγή στις κοινωνικές νόρμες, άρα και στην κρατική εξουσία. Η φράση λοιπόν του Διογένη είναι προκλητική μόνο για τους βρικόλακες που καιροφυλακτούν να κατασπαράξουν την ελευθερία, όχι γι' αυτούς που επιθυμούν να αποτινάξουν τις φοβίες που επιβάλλε ο κρατισμός.

Στην πραγματικότητα δηλαδή ο χλευασμός του Διογένη είναι απελευθερωτικός. Μάλιστα η διάσημη εταίρα Λαΐδα, του έστησε μια παγίδα, επειδή αρνιόταν να κάνει έρωτα μαζί της, πήρε την θέση άλλης μέσα στην νύχτα, που δεν ήταν δυνατόν να φανεί για ποια πρόκειται. Βέβαιη ούσα για τη μεγάλη νίκη της του είπε: «Σου την έφερα ω Διόγενε!», για να πάρει την εύστοχη απάντηση: «***Εν σβηστής λυχνίης, πάσα γυνή ομοία εστί***». Η απάντηση είναι μεγαλοφυής, γιατί πράγματι μέσα στα σκοτάδια της νύκτας, που δεν υπάρχει το ψέμα και τα φκιασίδια του πολιτισμού, όλες οι γυναίκες είναι ίδιες. Θα συμπληρώναμε για την αποφυγή παρεξηγήσεων και όλοι οι άνδρες είναι ίδιοι, χωρίς αυτό να σημαίνει την εξουσιαστική ισοπέδωση, πως όλοι οι άνθρωποι είναι κρέας και κόκαλα και πως η μόνη διαφορά τους είναι η εξωτερική εμφάνισή τους. Επίσης, το ίδιο εδώ δεν σημαίνει πως όλοι οι άνθρωποι είναι πανομοιότυπα αντίγραφα, αλλά πως μέσα στα σκοτάδια της νύκτας εξαφανίζεται, η στιλιζαρισμένη, η φτιασιδωμένη, η πλαστή εικόνα του θηλυκού ή του ανδρικού προτύπου, που δημιουργεί το κυρίαρχο ανθρωποείδωλο.

Ο Διογένης ο κυνικός δεν φοβάται τίποτα, δεν έχει τίποτα να χάσει, ενώ αντίθετα ο οποιοσδήποτε τύραννος έχει πολλά, γι' αυτό ο ένας είναι ελεύθερος και δυνατός ενώ ο άλλος αδύνατος και φοβισμένος. Περιφρονεί τους ισχυρούς και δεν τους αναγνωρίζει καμιά ανωτερότητα, μάλιστα με την στάση ζωής του διαλύει τα νέφη που τους περιβάλλουν, τα οποία προκαλούν δέος στο λαό. Όταν ο «μεγάλος» βασιλιάς της Μακεδονίας κατέλαβε την Κόρινθο, θέλησε να δει από κοντά τον διάσημο φιλόσοφο. Συνάντησε λοιπόν τον Διογένη και στάθηκε απέναντί του, λέγοντας: «Είμαι ο μεγάλος βασιλιάς Αλέξανδρος», «και εγώ είμαι ο Διογένης ο σκύλος», του απάντησε, αδιαφορώντας για τον οποιονδήποτε τίτλο του. Ο Αλέξανδρος συνέχισε, λέγοντάς του τι θα ήθελε να του χαρίσει. Ο Διογένης αντί για οποιοδήποτε υλικό ως τρόπο απαλλαγής από τον πόνο μια αρρώστιας ή από μια ζωή που γίνεται αφόρητα δυσβάστακτη. Επίσης δεχόταν την ανθρωποφαγία κάτω από συνθήκες έσχατης πείνας, εάν υπήρχε κάποιο υγιές πτώμα διαθέσιμο. Τα ζώα έλεγε πως είναι πιο ελεύθερα από τους ανθρώπους, γιατί δεν έχουν καμία ανάγκη για περιττά πράγματα. Ήταν επίσης κατά του γάμου[6] και υπέρ της κοινοκτημοσύνης σε όλα, γυναίκες, παιδιά, γονείς κ.λπ.

Ο Διογένης ο κυνικός έζησε κάνοντας πράξη την φιλοσοφία του, η οποία διακρίνεται σε δύο κύριες κατευθύνσεις, την ελευθερία χωρίς όρια[7] και τον λιτό, ασκητικό τρόπο ζωής, ο οποίος εκφράστηκε με την προτροπή, να επιστρέψουμε στην φύση, να ζούμε δηλαδή όπως οι φίλοι μας οι σκύλοι. Δεν ήταν ένας απατεώνας πολιτικός, ούτε ένας φιλόσοφος που ταξίδευε στα νέφη της μεταφυσικής, ούτε κάποιος σοφός του κράτους για να φτιασιδώνει την κυριαρχία, ήταν ένας ακέραιος και συνεπής με τα πιστεύω του άνθρωπος. Η ακεραιότητά του και ο προκλητικός τρόπος ζωής του έγιναν μύθος και επειδή κανένας δεν μπορούσε να τον κατηγορήσει για τίποτα, τον μετέτρεψαν σε θρύλο, αφαιρώντας του τα δυναμικά ανατρεπτικά στοιχεία, έτσι ώστε να μην είναι επικίνδυνος για το πολιτικό - οικονομικό σύστημα κυριαρχίας.

Ο Διογένης της επίσημης ιστορίας είναι ένας γραφικός φαλακρός γέροντας, όπου στο ένα χέρι κρατάει ένα φανάρι, ψάχνοντας να βρει ένα πραγματικό άνθρωπο. Που να τον βρει όμως, αφού στο σκληρό ανταγωνιστικό σύστημα κυριαρχίας, σύμφωνα με την κυρίαρχη λογική, τέτοιος άνθρωπος δεν υπάρχει. Εννοείται πως αυτή η «ανυπαρξία» απαλλάσσει από κάθε κατηγορία την κυριαρχία για τη βαρβαρότητα που έχει επιβάλλει.

Έτσι, ο Διογένης εμφανίζεται σαν ένας ρομαντικός αιθεροβάμων στην καλύτερη περίπτωση και στη χειρότερη ένας παλαβός κουρελής, που δεν ξέρει τι θέλει. Στην πραγματικότητα δίδαξε με την συμπεριφορά του, πως ο άνθρωπος μπορεί να αποφύγει να μεταλλαχθεί σε μια αλλοτριωμένη οντότητα που θα έχει απολέσει το κυριότερο στοιχείο της υπόστασής της, την ελευθερία. Ταυτόχρονα καταγγέλλει τον πολιτισμό ως μέσο υποδούλωσης του ανθρώπου, σε θεσμούς και δομές που βρίσκονται έξω από την φύση του. Είκοσι τέσσερις αιώνες πριν ο Διογένης είχε κατά κάποιο τρόπο αντιληφθεί πως η εξουσιαστική επιβολή και μέσω του πολιτισμού θα καταστρέψει το μεγαλύτερο μέρος του φυσικού περιβάλλοντος.

Ο πολιτισμός που προβάλλεται ως ανώτερη

2. Γι' αυτό και ο Διογένης όταν κάποιος του είπε ότι «Οι Σινωπείς σε καταδίκασαν σε εξορία από τον Πόντο», απάντησε: «Κι εγώ τους καταδίκασα να μείνουν στον Πόντο, στην άκρη του γκρεμού σ' ένα άγριο πέρασμα». ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, περί φυγής 7 p602.

3. Όταν ο Πλάτωνας είπε, πως ο άνθρωπος είναι ένα δίποδο χωρίς φτερά («***όν δίπουν και άπτερον***»), ο Διογένης άρχισε να κυκλοφορεί στην αγορά κρατώντας ένα μαδημένο κοτόπουλο και δείχνοντας το φώναζε: «Ιδού ο άνθρωπος του Πλάτωνα». Κι όταν ισχυρίστηκε, πως πάνω από το λευκό χρώμα υπάρχει η ιδέα της λευκότητας και πως πάνω από τη τραπέζι η ιδέα της τραπεζότητας, επιθυμώντας να αποδείξει, πως οι ιδέες είναι ανώτερες από την υλική πραγματικότητα, ο Διογένης σχολίασε: «Βλέπω παντού τραπέζια, τραπεζότητα δεν βλέπω».

4. Αντίθετος στην πρωτιά και τον ανταγωνισμό, είπε σε κάποιο δρομέα πρωταθλητή: «Δεν είναι παράλογο να θαυμάζεις ένα μυρμήγκι για την ταχύτητά του».

5. Όταν λοιπόν μια μέρα ο Διογένης είδε ένα παιδί να πίνει νερό με τα χέρια του, αναρωτήθηκε τι την χρειάζεται την κούπα, αφού υπάρχει ένας τέτοιος απλός τρόπος. Πέταξε λοιπόν την ούτως ή άλλως σπασμένη κούπα του και μιμήθηκε το παιδί.

6. Σαν ρώτησαν τον Διογένη πότε πρέπει κανείς να παντρεύεται, εκείνος είπε: «Οι νέοι όχι ακόμη, κι οι μεγάλοι όχι πια».

7. Κάποτε που ο Πλάτωνας είδε τον Διογένη να πλένει χόρτα, τον πλησίασε και του είπε συμβουλευτικά: «Αν υπηρετούσες τον Διονύσιο, τώρα δεν θα έπλενες χόρτα». Κι ο Διογένης στον ίδιο τόνο, υπογράμμισε την διαφορά που υπήρχε μεταξύ τους. «Κι εσύ αν έπλενες χόρτα, δεν θα είχες ανάγκη να περιποιηθείς τον Διονύσιο», του αποκρίθηκε.

Ενδεικτικές πηγές

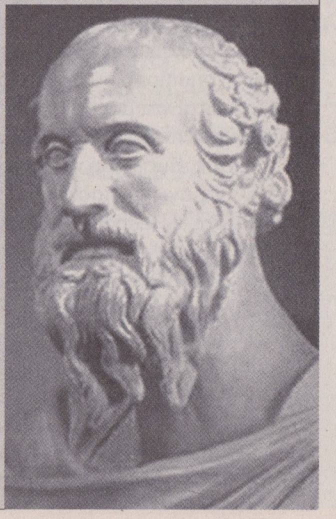
α) Ν. Μ. ΣΚΟΥΤΕΡΟΠΟΥΛΟΣ «ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΚΥΝΙΚΟΙ», εκδόσεις ΓΝΩΣΕΙΣ.

β) Τζέησον Ξενάκης, ΧΙΠΗΔΕΣ ΚΑΙ ΚΥΝΙΚΟΙ, εκδόσεις μη άμεσης επανάστασης.

γ) ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ, τόμος Γ2 ΟΙ ΚΥΝΙΚΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ

δ) Κ. Νιάρχος, ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, εκδόσεις «μέθεξης»

ε) ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΠΑΠΥΡΟΣ ΛΑΡΟΥΣ ΜΠΡΙΤΑΝΙΚΑ, λήμματα κυνικοί, Διογένης.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Η παιδική εργασία, δεν είναι ένα «φαινόμενο». Είναι μια πραγματικότητα που ισχύει και συνδέεται άμεσα με την υποδούλωση των ανθρώπων στις ορδές των εξουσιαστών. Αν «ξενίζει» η ωμή αυτή κατάσταση, αυτό οφείλεται κυρίως στις αυταπάτες που καλλιεργούνται και μέσα από αυτές εμφανίζεται σαν κάτι το οποίο αποτελεί παρεκτροπή. Κι όμως, ανέκαθεν η εκμετάλλευση και η καταπίεση δεν έκανε διακρίσεις σε ηλικίες και οι όποιοι κανόνες που θεσπίστηκαν από τους εκπροσώπους των κρατών είχαν σαν σκοπό να συγκαλύψουν τον εξανδραποδισμό του ανθρώπινου γένους ή για να ρυθμίσουν τους τρόπους εφαρμογής με χρονικά όρια.

Τον 16ο αιώνα πολλά παιδιά δουλεύανε στα ορυχεία χαλκού στο Kellerwaldes της Γερμανίας. Φορούσανε τσόχινα καπελάκια για να προστατεύονται από τις πέτρες που πέφτανε, ζούσαν σε λεπτομερή τακτοποιημένα σπιτάκια και γερνούσαν με το που έφτανων στην εφηβεία. Στα 20 τους φαινόντουσαν μικροί και ζαρωμένοι, – με τα καπελάκια τους σαν νάνοι.

Επίσης σήμερα δουλεύουν παγκοσμίως ένα εκατομμύριο παιδιά για τη μεταλλευτική βιομηχανία, σε υπόγεια ορυχεία, κουβαλάνε μεγάλα βάρη, ασχολούνται με εκρηκτικές ύλες, εισπνέουν επιβλαβή σκόνη και αντιμετωπίζουν δηλητηριώδεις ουσίες όπως το μόλυβδο και τον υδράργυρο. Τα παιδιά στην Αφρική δουλεύουν στην εξόρυξη διαμαντιών, χρυσού και πολύτιμων μετάλλων, στην Ασία στην εξόρυξη πολύτιμων λίθων και στη Νότιο Αμερική στην εξόρυξη χρυσού, σμαραγδιών, άνθρακα και κασσίτερου.

Το 1992, το ανώτατο Δικαστήριο στο Πακιστάν ανακήρυξε παράνομη την παιδική εργασία στη βιομηχανία χαλιών. Παρ' όλα αυτά συνεχίστηκε στην πράξη, οι γονείς, που ήταν καταχρεωμένοι να δωρίζουν τα παιδιά τους στις επιχειρήσεις. Ενάντια στη κατάσταση αυτή δραστηριοποιήθηκε η οργάνωση «BLLF» (Bonded Labour Liberation Front - Μέτωπο Ενάντια στη Δουλεία Λόγω Χρεών). Το BLLF ξεκίνησε με διαδηλώσεις ενάντια στις βιομηχανίες χαλιών και δια μέσου μιας πολύπλευρης δράσης επιτεύχθηκε η απελευθέρωση 12.000 παιδιών από τη δουλεία λόγω χρεών. Παρ' όλα αυτά, υπολογίζεται ότι σήμερα πρέπει να δουλεύουν ακόμα 30 εκατομμύρια παιδιά στο Πακιστάν στη βιομηχανία, στη γεωργία, ως προσωπικό υπηρεσίας σε ιδιωτικά νοικοκυριά, σε ξενοδοχεία ή ακόμα και σε βενζινάδικα.

Η ακραία αυτή μορφή εκμετάλλευσης δεν αφορά μόνο το Πακιστάν ή τις υπόλοιπες χώρες που χαρακτηρίζονται ως υπανάπτυκτες, αλλά εφαρμό-

τένις παγκοσμίως, έως ότου το κίνημα ενάντια στην παιδική εργασία μπόρεσε να σημειώσει επιτυχία. Οι επιχειρήσεις υποχρεώθηκαν στη θέση των παιδιών να απασχολούνται οι γονείς τους, «έχοντας πετύχει» οι επιχειρήσεις αυτές να ξεφύγουν σε άλλες χώρες όπως το Μπαγκλαντές, τη Βραζιλία και την Ινδία, χώρες στις οποίες πολλά παιδιά δουλεύουν στην παραγωγή σοκολάτας, χωρίς όμως τα ίδια να μπορέσουν ποτέ να αγοράσουν μια πλάκα σοκολάτας.

Τα H&M (Hennes & Mauritz - Σουηδική εταιρεία ρούχων μόδας) βάζουν παιδιά στο Χονγκ-Κονγκ και την Ταϊβάν να δουλεύουν στην παραγωγή ρούχων. Η Bayer και η Unilever βάζουν τα παιδιά να παράγουν υβριδικούς σπόρους βαμβακιού.

Εταιρείες, όπως η Coca-Cola, αγοράζουν ζάχαρη από το Ελ Σαλβαδόρ και αποκομίζουν τεράστια κέρδη από την εκεί παιδική εργασία. Μέχρι και 9 ώρες καθημερινά, κόβουν εκεί τα παιδιά κάτω από υψηλές θερμοκρασίες με κοφτερά μαχαίρια τα ζαχαροκάλαμα και συμβαίνουν πάντοτε σοβαρά ατυχήματα με κοψίματα στα χέρια και τα πόδια.

Η εταιρεία ελαστικών «Bridgestone Firestone» έχει στη Λιβερία μια τεράστια φυτεία καουτσουκόδεντρων, όπου κυριαρχεί η παιδική εργασία και οι σκλάβοι - εργάτες. Ολόκληρες οικογένειες ασχολούνται με τις φυτείες αυτές από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου, οι οποίες έχουν εντολή να ανοίγουν καθημερινά 750 δέντρα, δουλειά η οποία ξεκινάει από τις 4:30 το πρωί. Επί πλέον, η χρήση δηλητηριωδών εντομοκτόνων λιπασμάτων δημιουργεί προβλήματα στους εργάτες.

Η αύξηση του «φαινομένου» της παιδικής εργασίας οφείλεται στο γεγονός ότι τα παιδιά δουλεύουν με χαμηλότερο μισθό, είναι πιο εύκολο να τα πειθαρχήσεις αφού μπορεί να α-

παιδιών τους για ορισμένο χρονικό διάστημα σε επιχειρήσεις, οι οποίες και τα βάζουν να δουλεύουν γι' αυτές. Με την 188 παράγραφο το 85% των παιδιών στο Ιράν βρίσκεται εκτός των ορίων της νομοθεσίας που προστατεύει την εργασία, και τους «επιτρέπεται» να εργάζονται. Μόνο στην Τεχεράνη δουλεύουν τον καιρό αυτό περίπου 1 εκατομμύριο παιδιά, ενώ η πόλη έχει 8-10 εκατομμύρια κατοίκους.

Το Ιράν παράγει το 35% των χαλιών που εξάγονται παγκοσμίως. Στον κλάδο αυτό απασχολούνται πάρα πολλά παιδιά. Επειδή επικρατεί έντονα η διάκριση των δύο φύλων, τμήμα της παραγωγής μεταφέρεται στα σπίτια, όπου εργάζονται οι γυναίκες και τα κορίτσια, όχι μόνο στην παραγωγή χαλιών, αλλά επίσης και στην παραγωγή βιδών, παξιμαδιών και ηλεκτρονικών κομματιών.

Από ποια ηλικία πρέπει τα παιδιά αρχίζουν να δουλεύουν; Πάνω σ' αυτό, αναφέρθηκε μια ιρανική εφημερίδα σχετικά με ένα εφτάχρονο αγόρι. Παρουσιάστηκε το αγόρι αυτό με την υπογραφή «αρχιμάστορας χαλιών», ο οποίος έπαιρνε και κάποια αμοιβή. Σε ποια ηλικία όμως πρέπει να είχε αρχίσει να δουλεύει, έτσι ώστε στα εφτά του να έχει τον τίτλο του «αρχιμάστορα»;

Και πόσα λεφτά λαμβάνουν οι γονείς που «δανείζουν» τα παιδιά τους; Κοντά στην πόλη Ghom, σύμφωνα με έρευνα Ιρανής δημοσιογράφου, τα παιδιά δανείζονται από 6 έως 16 χρονών για 20.000 έως 120.000 Toman το χρόνο, που ισοδυναμεί με 20 έως 120 ευρώ. Ετησίως!!

Το ισλαμικό δίκαιο του Ιράν είναι το δίκαιο της ιδιωτικής ιδιοκτησίας. Για παράδειγμα το έμβρυο στο σώμα της μητέρας θεωρείται ιερό και ο άντρας που θα χτυπήσει την έγκυο γυναίκα του τόσο, που θα σκοτώσει το κυοφορούμενο παιδί, μπορεί να καταδικαστεί σε θάνατο. Μόλις όμως το παιδί γεννηθεί, ρισκάρει μόνο 10 μέρες φυλάκισης και πρόστιμο στην περίπτωση που το σκοτώσει. Αντίστοιχα σκληρή είναι και τιμωρία για τα παιδιά. Στα σχολεία επιτρέπεται η σωματική ποινή, η οποία και εφαρμόζεται και καμία από τις 2.000 εφημερίδες που υπάρχουν, δεν έχει δημοσιεύσει ποτέ περίπτωση παιδικής κακοποίησης. Επί πλέον εφαρμόζεται στα παιδιά και η θανατική ποινή. Ανάμεσα στα έτη 1990 και 2005 θανατώθηκαν 28 παιδιά, ενώ 2 ακόμα, που αντιμετωπίζουν την θανατική καταδίκη, βρίσκονται στη φυλακή.

Εκτός από το «δανεισμό» των παιδιών, υπάρχουν και δύο α-

λωση των ανθρώπων στις ορδές των εξουσιαστών. Αν «ξενίζει» η ωμή αυτή κατάσταση, αυτό οφείλεται κυρίως στις αυταπάτες που καλλιεργούνται και μέσα από αυτές εμφανίζεται σαν κάτι το οποίο αποτελεί παρεκτροπή. Κι όμως, ανέκαθεν η εκμετάλλευση και η καταπίεση δεν έκανε διακρίσεις σε ηλικίες και οι όποιοι κανόνες που θεσπίστηκαν από τους εκπροσώπους των κρατών είχαν σαν σκοπό να συγκαλύψουν τον εξανδραποδισμό του ανθρώπινου γένους ή για να ρυθμίσουν τους τρόπους εφαρμογής με χρονικά όρια.

Τον 16ο αιώνα πολλά παιδιά δουλεύανε στα ορυχεία χαλκού στο Kellerwaldes της Γερμανίας. Φορούσανε τσόχινα καπελάκια για να προστατεύονται από τις πέτρες που πέφτανε, ζούσαν σε λεπτομερή τακτοποιημένα σπιτάκια και γερνούσαν με το που έφταναν στην εφηβεία. Στα 20 τους φαινόντουσαν μικροί και ζαρωμένοι, – με τα καπελάκια τους σαν νάνοι.

Επίσης σήμερα δουλεύουν παγκοσμίως ένα εκατομμύριο παιδιά για τη μεταλλευτική βιομηχανία, σε υπόγεια ορυχεία, κουβαλάνε μεγάλα βάρη, ασχολούνται με εκρηκτικές ύλες, εισπνέουν επιβλαβή σκόνη και αντιμετωπίζουν δηλητηριώδεις ουσίες όπως το μόλυβδο και τον υδράργυρο. Τα παιδιά στην Αφρική δουλεύουν στην εξόρυξη διαμαντιών, χρυσού και πολύτιμων μετάλλων, στην Ασία στην εξόρυξη πολύτιμων λίθων και στη Νότιο Αμερική στην εξόρυξη χρυσού, σμαραγδιών, άνθρακα και κασσίτερου.

Το 1992, το ανώτατο Δικαστήριο στο Πακιστάν ανακήρυξε παράνομη την παιδική εργασία στη βιομηχανία χαλιών. Παρ' όλα αυτά συνεχίστηκε στην πράξη, οι γονείς, που ήταν καταχρεωμένοι να δωρίζουν τα παιδιά τους στις επιχειρήσεις. Ενάντια στη κατάσταση αυτή δραστηριοποιήθηκε η οργάνωση «BLLF» (Bonded Labour Liberation Front - Μέτωπο Ενάντια στη Δουλεία Λόγω Χρεών). Το BLLF ξεκίνησε με διαδηλώσεις ενάντια στις βιομηχανίες χαλιών και δια μέσου μιας πολύπλευρης δράσης επιτεύχθηκε η απελευθέρωση 12.000 παιδιών από τη δουλεία λόγω χρεών. Παρ' όλα αυτά, υπολογίζεται ότι σήμερα πρέπει να δουλεύουν ακόμα 30 εκατομμύρια παιδιά στο Πακιστάν στη βιομηχανία, στη γεωργία, ως προσωπικό υπηρεσίας σε ιδιωτικά νοικοκυριά, σε ξενοδοχεία ή ακόμα και σε βενζινάδικα.

Η ακραία αυτή μορφή εκμετάλλευσης δεν αφορά μόνο το Πακιστάν ή τις υπόλοιπες χώρες που χαρακτηρίζονται ως υπανάπτυκτες, αλλά εφαρμόζεται παγκοσμίως. Για παράδειγμα, στην Αμερική τα παιδιά δουλεύουνε στις βαμβακοφυτείες και ποιος ξέρει ότι στην Αγγλία 500.000 παιδιά εργάζονται; Δεν πρόκειται για παιδιά μεταναστών, αλλά για άγγλους εργαζόμενους. Στην Ιταλία εργάζονται περίπου 600.000 παιδιά, κυρίως στη βιομηχανία δέρματος και παπουτσιών στη Σικελία, αλλά και σε άλλες περιοχές της χώρας.

ώθηκαν στη θέση των παιδιών να απασχολούνται οι γονείς τους, «έχοντας πετύχει» οι επιχειρήσεις αυτές να ξεφύγουν σε άλλες χώρες όπως το Μπαγκλαντές, τη Βραζιλία και την Ινδία, χώρες στις οποίες πολλά παιδιά δουλεύουν στην παραγωγή σοκολάτας, χωρίς όμως τα ίδια να μπορέσουν ποτέ να αγοράσουν μια πλάκα σοκολάτας.

Τα H&M (Hennes & Mauritz - Σουηδική εταιρεία ρούχων μόδας) βάζουν παιδιά στο Χονγκ-Κονγκ και την Ταϊβάν να δουλεύουν στην παραγωγή ρούχων. Η Bayer και η Unilever βάζουν τα παιδιά να παράγουν υβριδικούς σπόρους βαμβακιού.

Εταιρείες, όπως η Coca-Cola, αγοράζουν ζάχαρη από το Έλ Σαλβαδόρ και αποκομίζουν τεράστια κέρδη από την εκεί παιδική εργασία. Μέχρι και 9 ώρες καθημερινά, κόβουν εκεί τα παιδιά κάτω από υψηλές θερμοκρασίες με κοφτερά μαχαίρια τα ζαχαροκάλαμα και συμβαίνουν πάντοτε σοβαρά ατυχήματα με κοψίματα στα χέρια και τα πόδια.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Η εταιρεία ελαστικών «Bridgestone Firestone» έχει στη Λιβερία μια τεράστια φυτεία καουτσουκόδεντρων, όπου κυριαρχεί η παιδική εργασία και οι σκλάβοι - εργάτες. Ολόκληρες οικογένειες ασχολούνται με τις φυτείες αυτές από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου, οι οποίες έχουν εντολή να ανοίγουν καθημερινά 750 δέντρα, δουλειά η οποία ξεκινάει από τις 4:30 το πρωί. Επί πλέον, η χρήση δηλητηριωδών εντομοκτόνων λιπασμάτων δημιουργεί προβλήματα στους εργάτες.

Η αύξηση του «φαινομένου» της παιδικής εργασίας οφείλεται στο γεγονός ότι τα παιδιά δουλεύουν με χαμηλότερο μισθό, είναι πιο εύκολο να τα πειθαρχήσεις αφού μπορεί να ασκηθεί πάνω τους απίστευτου μεγέθους βία και τρομοκρατία και μπορούν να κατεβάσουν το επίπεδο των συνθηκών εργασίας και για τους ενήλικες. Μια κοινωνία, στην οποία οι γονείς πρέπει να πουλήσουν σε μια επιχείρηση το παιδί τους, αναπόφευκτα στη συνέχεια αποκτηνώνεται και η αλληλεγγύη μεταξύ των ανθρώπων και των εργαζόμενων σβήνεται σιγά-σιγά.

γραφο το 85% των παιδιών στο Ιράν βρίσκεται εκτός των ορίων της νομοθεσίας που προστατεύει την εργασία, και τους «επιτρέπεται» να εργάζονται. Μόνο στην Τεχεράνη δουλεύουν τον καιρό αυτό περίπου 1 εκατομμύριο παιδιά, ενώ η πόλη έχει 8-10 εκατομμύρια κατοίκους.

Το Ιράν παράγει το 35% των χαλιών που εξάγονται παγκοσμίως. Στον κλάδο αυτό απασχολούνται πάρα πολλά παιδιά. Επειδή επικρατεί έντονα η διάκριση των δύο φύλων, τμήμα της παραγωγής μεταφέρεται στα σπίτια, όπου εργάζονται οι γυναίκες και τα κορίτσια, όχι μόνο στην παραγωγή χαλιών, αλλά επίσης και στην παραγωγή βιδών, παξιμαδιών και ηλεκτρονικών κομματιών.

Από ποια ηλικία πρέπει τα παιδιά αρχίζουν να δουλεύουν; Πάνω σ' αυτό, αναφέρθηκε μια ιρανική εφημερίδα σχετικά με ένα εφτάχρονο αγόρι. Παρουσιάστηκε το αγόρι αυτό με την υπογραφή «αρχιμάστορας χαλιών», ο οποίος έπαιρνε και κάποια αμοιβή. Σε ποια ηλικία όμως πρέπει να είχε αρχίσει να δουλεύει, έτσι ώστε στα εφτά του να έχει τον τίτλο του «αρχιμάστορα»;

Και πόσα λεφτά λαμβάνουν οι γονείς που «δανείζουν» τα παιδιά τους; Κοντά στην πόλη Ghom, σύμφωνα με έρευνα Ιρανής δημοσιογράφου, τα παιδιά δανείζονται από 6 έως 16 χρονών για 20.000 έως 120.000 Toman το χρόνο, που ισοδυναμεί με 20 έως 120 ευρώ. Ετησίως!!

Το ισλαμικό δίκαιο του Ιράν είναι το δίκαιο της ιδιωτικής ιδιοκτησίας. Για παράδειγμα το έμβρυο στο σώμα της μητέρας θεωρείται ιερό και ο άντρας που θα χτυπήσει την έγκυο γυναίκα του τόσο, που θα σκοτώσει το κυοφορούμενο παιδί, μπορεί να καταδικαστεί σε θάνατο. Μόλις όμως το παιδί γεννηθεί, ρισκάρει μόνο 10 μέρες φυλάκισης και πρόστιμο στην περίπτωση που το σκοτώσει. Αντίστοιχα σκληρή είναι και τιμωρία για τα παιδιά. Στα σχολεία επιτρέπεται η σωματική ποινή, η οποία και εφαρμόζεται και καμία από τις 2.000 εφημερίδες που υπάρχουν, δεν έχει δημοσιεύσει ποτέ περίπτωση παιδικής κακοποίησης. Επί πλέον εφαρμόζεται στα παιδιά και η θανατική ποινή. Ανάμεσα στα έτη 1990 και 2005 θανατώθηκαν 28 παιδιά, ενώ 2 ακόμα, που αντιμετωπίζουν την θανατική καταδίκη, βρίσκονται στη φυλακή.

Εκτός από το «δανεισμό « των παιδιών, υπάρχουν και δύο ακόμη τομείς που ακμάζουν τρομακτικά. Πολλά κορίτσια αφήνουν τους γονείς τους και πάνε στην πόλη, όπου επιβιώνουν συχνά στην άκρη της πόλης ζώντας σε κούτες. Πέφτουν πολλές φορές θύματα των συμμοριών της Μαφίας, οι οποίες πάνε τα κορίτσια στο Ντουμπάι ή στα Αραβικά Εμιράτα, παρασέρνοντας και δίνοντας τους την ελπίδα ότι εκεί θα κάνουν τη δουλειά μιας γραμματέας και σε λίγα χρόνια θα μπορέσουν να μεταναστεύσουν στη «χρυσή» Δύση.

μηχανίες χαλιών και δια μέσου μιας πολύπλευρης δράσης επιτεύχθηκε η απελευθέρωση 12.000 παιδιών από τη δουλεία λόγω χρεών. Παρ' όλα αυτά, υπολογίζεται ότι σήμερα πρέπει να δουλεύουν ακόμα 30 εκατομμύρια παιδιά στο Πακιστάν στη βιομηχανία, στη γεωργία, ως προσωπικό υπηρεσίας σε ιδιωτικά νοικοκυριά, σε ξενοδοχεία ή ακόμα και σε βενζινάδικα.

Η ακραία αυτή μορφή εκμετάλλευσης δεν αφορά μόνο το Πακιστάν ή τις υπόλοιπες χώρες που χαρακτηρίζονται ως υπανάπτυκτες, αλλά εφαρμόζεται παγκοσμίως. Για παράδειγμα, στην Αμερική τα παιδιά δουλεύουνε στις βαμβακοφυτείες και ποιος ξέρει ότι στην Αγγλία 500.000 παιδιά εργάζονται; Δεν πρόκειται για παιδιά μεταναστών, αλλά για άγγλους εργαζόμενους. Στην Ιταλία εργάζονται περίπου 600.000 παιδιά, κυρίως στη βιομηχανία δέρματος και παπουτσιών στη Σικελία, αλλά και σε άλλες περιοχές της χώρας.

Για το λόγο αυτό το πρώτο συνέδριο ενάντια στην παιδική εργασία πραγματοποιήθηκε το Μάιο του 2004 στη Φλωρεντία. Το ιταλικό κράτος αρνήθηκε την είσοδο σε 147 εκπρόσωπους από Ασία και Αφρική με την δήθεν δικαιολογία, ότι δεν μπορούσε να εγγυηθεί για την ασφάλεια τους. Όταν θέλησε ο Ιταλός υπουργός Κοινωνικής Πρόνοιας να μιλήσει στο συνέδριο αυτό, τα παιδιά τον απέτρεψαν.

Τα παιδιά δουλεύουν στην παραγωγή ιατρικών εργαλείων, όπως νυστέρια και άλλες χειρουργικές συσκευές, οι οποίες χρησιμοποιούνται στα δυτικά νοσοκομεία. Επίσης φτιάχνουν εσώρουχα για πολυεθνικές αλυσίδες επιχειρήσεων. Στην Αφρική δουλεύουν στα χωράφια και στην κατεργασία καπνού, μια ασχολία πολύ κοπιαστική ακόμα και για ενήλικες. Στην Ινδία, από τους 220.000 εργαζόμενους στη βιομηχανία σπίρτων, τα 75.000 είναι παιδιά κάτω των 15 ετών. Επίσης στην κατασκευή βεγγαλικών χρησιμοποιούνται παιδιά, μέχρι και 13 ώρες καθημερινά. Πρόκειται για μια πολύ επικίνδυνη εργασία, στην οποία επεξεργάζονται πολλές δηλητηριώδεις ουσίες.

Εκτός Ευρώπης και Αμερικής δουλεύουν πολλά παιδιά για την παραγωγή προϊόντων που εμείς καταναλώνουμε. Έτσι, η Nike και η Reebok βάζουν στην Κίνα παιδιά από 7 έως 15 χρονών να δουλεύουν μέχρι και 14 ώρες καθημερινά, για ένα μηνιαίο εισόδημα της τάξης του 1,40 Ευρώ. Εκεί εκτίθενται οι εργαζόμενοι και σε καψόνια, επιτρέποντας τους μόνο 3 φορές την ημέρα να πηγαίνουν στην τουαλέτα, και τους απαγορεύουν να μιλάνε μεταξύ τους. Οι αριθμοί και τα γεγονότα αυτά προέρχονται από μια αναφορά της Unicef, η πραγματικότητα όμως είναι ακόμα πιο άθλια.

Τα παιδιά από το Πακιστάν παρήγαγαν μέχρι πριν λίγα χρόνια το 85% της παραγωγής που αφορά μπάλες ποδοσφαίρου και

γένειες ασχολούνται με τις φυτείες αυτές από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου, οι οποίες έχουν εντολή να ανοίγουν καθημερινά 750 δέντρα, δουλειά η οποία ξεκινάει από τις 4:30 το πρωί. Επί πλέον, η χρήση δηλητηριωδών εντομοκτόνων λιπασμάτων δημιουργεί προβλήματα στους εργάτες.

Η αύξηση του «φαινομένου» της παιδικής εργασίας οφείλεται στο γεγονός ότι τα παιδιά δουλεύουν με χαμηλότερο μισθό, είναι πιο εύκολο να τα πειθαρχήσεις αφού μπορεί να ασκηθεί πάνω τους απίστευτου μεγέθους βία και τρομοκρατία και μπορούν να κατεβάσουν το επίπεδο των συνθηκών εργασίας και για τους ενήλικες. Μια κοινωνία, στην οποία οι γονείς πρέπει να πουλήσουν σε μια επιχείρηση το παιδί τους, αναπόφευκτα στη συνέχεια αποκτηνώνεται και η αλληλεγγύη μεταξύ των ανθρώπων και των εργαζόμενων σβήνεται σιγά-σιγά.

Όμως το φαινόμενο της παιδικής εργασίας πάει ακόμα πιο πέρα. Το Ιράν δεν είναι μια τυχαία περίπτωση ακριβώς γιατί δεν πρόκειται για μια φτωχή, αλλά για μια πλούσια χώρα. Αντίθετα, το επίπεδο ζωής των εργαζομένων είναι άθλιο. Υπάρχουν περιπτώσεις εργαζομένων γυναικών, οι οποίες εδώ και 3 χρόνια δεν έχουν πάρει μισθό και πρέπει με δύο, τρεις και τέσσερις δουλειές να επιβιώσουν. Εξαναγκάζονται να «δανείζουν» τα παιδιά τους σε έναν επιχειρηματία, για να μπορέσουν να επιζήσουν. Το Ιράν είναι μια κοινωνία, όπου τα 2/3 του πληθυσμού της είναι κάτω των 25 χρόνων και μέσα στο τεράστιο πλήθος ανέργων και φτωχών εξαπλώνονται τα ναρκωτικά, όπου εν τω μεταξύ η ηρωίνη είναι φθηνότερη από το όπιο.

Το Ιράν αποτελεί παρ' όλα αυτά μια εξαίρεση στον κανόνα που υποκριτικά παρουσιάζει τους εξουσιαστές να αντιτίθενται στην παιδική εργασία. Εδώ υπάρχουν νομοθετημένοι κανόνες όχι κατά, αλλά υπέρ της παιδικής εργασίας. Έτσι, σύμφωνα με το νόμο 1210 του ιρανικού Αστικού Κώδικα, τα κορίτσια από την ηλικία των 8½ και τα αγόρια από την ηλικία των 13½ χρονών θεωρείται πως έχουν ενηλικιωθεί, πράγμα που σημαίνει ότι επιτρέπεται να παντρευτούν. Με αυτό όμως παραβιάζεται από το ιρανικό κράτος η Διεθνής Συμφωνία, σύμφωνα με την οποία θεωρείται κάποιος μέχρι την ηλικία των 18 παιδί, παρ' όλο που η συμφωνία αυτή έχει υπογραφεί μόλις το 1995.

Από την άλλη μεριά, η παράγραφος 188 της εργατικής νομοθεσίας πρακτικά ακυρώνει τους όρους, σύμφωνα με τους οποίους η παιδική εργασία για παιδιά κάτω των 15 χρόνων είναι απαγορευμένη. Η παράγραφος αυτή επιτρέπει την παιδική εργασία σε δημόσιες επιχειρήσεις (όπως το ταχυδρομείο), καθώς και σε ιδιωτικές οικογενειακές επιχειρήσεις. Πρακτικά, αυτό σημαίνει ότι οι πατεράδες μεταφέρουν το δικαίωμα φροντίδας των

κτησίας. Για παράδειγμα το έμβρυο στο σώμα της μητέρας θεωρείται ιερό και ο άντρας που θα χτυπήσει την έγκυο γυναίκα του τόσο, που θα σκοτώσει το κυοφορούμενο παιδί, μπορεί να καταδικαστεί σε θάνατο. Μόλις όμως το παιδί γεννηθεί, ρισκάρει μόνο 10 μέρες φυλάκισης και πρόστιμο στην περίπτωση που το σκοτώσει. Αντίστοιχα σκληρή είναι και τιμωρία για τα παιδιά. Στα σχολεία επιτρέπεται η σωματική ποινή, η οποία και εφαρμόζεται και καμία από τις 2.000 εφημερίδες που υπάρχουν, δεν έχει δημοσιεύσει ποτέ περίπτωση παιδικής κακοποίησης. Επί πλέον εφαρμόζεται στα παιδιά και η θανατική ποινή. Ανάμεσα στα έτη 1990 και 2005 θανατώθηκαν 28 παιδιά, ενώ 2 ακόμα, που αντιμετωπίζουν την θανατική καταδίκη, βρίσκονται στη φυλακή.

Εκτός από το «δανεισμό « των παιδιών, υπάρχουν και δύο ακόμη τομείς που ακμάζουν τρομαχτικά. Πολλά κορίτσια αφήνουν τους γονείς τους και πάνε στην πόλη, όπου επιβιώνουν συχνά στην άκρη της πόλης ζώντας σε κούτες. Πέφτουν πολλές φορές θύματα των συμμοριών της Μαφίας, οι οποίες πάνε τα κορίτσια στο Ντουμπάι ή στα Αραβικά Εμιράτα, παρασέρνοντας και δίνοντας τους την ελπίδα ότι εκεί θα κάνουν τη δουλειά μιας γραμματέας και σε λίγα χρόνια θα μπορέσουν να μεταναστεύσουν στη «χρυσή» Δύση.

Στην πραγματικότητα πρόκειται για (ή για αναγκαστική) πορνεία και τα κορίτσια αυτά καταλήγουν σε Σεΐχηδες, σε κάποια Ντίσκο ή σε οίκους ανοχής και πωλούνται από 50 και πάνω δολάρια. Ή ακόμα χειρότερα, πέφτουν θύματα της βιομηχανίας της παιδικής πορνογραφίας. Επίσης τέτοιες επιχειρήσεις προστατεύονται από την ιρανική νομοθεσία, θεωρώντας τα 9χρονα κορίτσια ως «παντρέψιμα», θέτοντας με το νόμο την παιδοφιλία ελεύθερη από ποινές και όλα αυτά σε συνεργασία με τις ιρανικές αρχές, αφού στο Ιράν δεν υπάρχουν ιδιωτικές πτήσεις και τα ταξίδια στο εξωτερικό ελέγχονται αυστηρά.

Είναι φανερό πλέον πως οι ηλικιακές διαβαθμίσεις για τους σύγχρονους σκλάβους δεν έχουν πλέον και τόση σημασία. Η επιστροφή στις συνθήκες που ίσχυαν πριν από χιλιάδες χρόνια δεν ενοχλεί και τόσο αφού μπορούν όλοι ν ασχολούνται με μια παρωνυχίδα του συνολικότερου πλέγματος της κυριαρχικής επιβολής αφήνοντας ανεμπόδιστα την επέκταση των συνθηκών εξανδραποδισμού.

Η παιδική εργασία είναι μια πτυχή της εγκληματικότητας των κρατών και στην προκειμένη περίπτωση η δολοφονία εκατομμυρίων παιδιών στον πόλεμο Ιράν - Ιράκ, που στέλνονταν από τους Αγιατολλάχ να σκοτωθούν στα ναρκοπέδια του Ιράκ, τα εκατομμύρια παιδιά που χάθηκαν από τον οικονομικό αποκλεισμό του Ιράκ και που συνεχίζουν να χάνονται μέσα στις συνθήκες ολοκληρωτικού πολέμου που έχουν εξαπολύσει οι σύγχρονοι σταυροφόροι και οι σύμμαχοί τους είναι το αποκρουστικό πρόσωπο της κυριαρχίας που συμπληρώνεται με την χρησιμοποίηση των παιδιών - σκλάβων για κάθε είδους επιδιώξεις.

Ε. - Γ.

Πηγή: Infoverteile, 71, Δεκέμβριος 2006